Joannes de Dambrowka s. T. prof.

C. s. flor. D. D. (: Conel. p. 21:)

1450. Conel. Univ. pag. 13.

1459. był rektorem (: Conel. p. 19:)

umarł przed rokiem 1490. (: Conel. p. 39.) albo też w styczniu t. r. na początku.

Zdaje się, że i drugi był Jan Dąbrowka, w konkluzyach bowiem Kolleg. wielk. z r. 1432 znajduje się wzmianka mag. Joh. de Dambrowka (: p. 2.) w zajściu z mistrzem Orientk —

Czy jeden z tych Dambrowków był kommentatorem Kadłubka, czy to tylko domysł Ossolińskiego i innych trzeba dochodzić.

Ten Dąbrowka dwukrotnie przez króla Kazimierza IV. do poselstwa w latach 1463 i 1464. był użyty. Porównaj Długosz ed. lips. II. 316 i 332.

Tu wreszcie wspomnieć należy, co o jego kommentatorstwie Kadłubka napisał niewiadomy Autor w Wizerunkach i roztrząsaniach naukowych Poczet nowy drugi 1841. Wilno N. 21. p. 85 i następn.

Umarł 11. Stycznia 1472 roku (: notatka w Almanache Stoefflera R. XI. 14. karta 1 wpa.): 5. IV. 34.

Dambrowka

fundował kollegiaturę u S. Floryana
wzmianka o niéj pod r. 1491.

3

M. Andreas Dambrowski
Altarista Oo. SS.

1538. Conf. ~~Coll~~ Univ. p.

~~1540~~. zapisuje w domu Szotra z Poznania /z Lwob. p. 168;
r. 1550 wspominany jako ~~prof.~~ doktor prawa kanonicznego i kanonik poznański. p. ibid./

1536. jako Collegiatus minoris Collegii staje przed rektorem do stemaczenia się, iż bez pozwolenia oddalał się i lekcyi nie miewał /p. A. R. p. 13:/

1540 9 Sept. skargę na niego o niedbalstwo, jako altarzysty in arce Crac. eccl. cath. tituli Oo. SS. Winien był czynić karanda ~~---~~ omnibus diebus festorum: Nativitatis, Resurrectionis, Ascensionis ac gloriosissimae Virginis et Matris ac aliorum pentecostes. Zapewnił pod karą extomuniki, że wszystkie obowiązki ściśle dopełniać będzie.

/: Conl. Univ. pag. 170:/

1537. Andreas Dąmbrowsky, minoris collegii collegiatus. /: A. R. str. 48:/ i str. 32:/ propter honesta et iniuriosa verba contra Rectorem prolata (str. 32) solvit poenam 10 marcarum /: str. 48:/ Zob. Professorowie kary r. 1537.

Dąmbrowski Grzegórz J. Can.

1537. A. K. p. 20.

1541. Gregorius Dambrowski de Znena D. D. A. K p. 123. / tamże p. 182. / p. 190.

1542. jako decretorum doctor praepositus Collegiatae S. Annae / A. K. p. 172. /

1551. złej konduity, z kucharką swoją publicznie ...

się i bije / A. K. 291. / przed sądem ...

1545. 28 maja że nie posłuszeństwo władzy rektora ...

nie stawienia się w sądzie, jako niżej wyrok ...

dem sit persona notabili et egregia, etiam attento, quod de pia matre alma Universitate altrici eo, ... nostra parum sit bene meritus, attamen gloriosa ... lo seu dulcis vitae praesidio provisus ac remune... ratus extat, propterea mandavit et decrevit eidem quatenus poenam unius sexagenae pecuniarum infra hinc et tres dies facto huc repo... nato / A. K. str. 177. /

1551. ostatn. tutejszy na proces ze swoją kucharką i na mocy wyroku, puellam minorennem mater tenebitur ipsa fovere, duos vero pueros reliquos masculos ipse dominus praepositus pro dei cultu tenebitur pie fovere, educare, alimentisque sustentare, et non ad xenodochium

miserabiliter dare. /: A. R. str. 287:/ Prywatnie przez rektora d. 13 maja 1551 r. o złe życie z kobietą wyżej powołaną napomniany. /: A. R. str. 289:/ Publicznie na ulicy który się z nią /in platea publica et ante limen domus ejus demdem praeposito/ pro sua prudentia nec se suis terminis continuerit aut temperaverit, seu quovis modo effugere nequiverit, irritatis animis, effrenataque animi libidine probrose litigabant et convitiabantur digladiabanturque ac mutuis hinc inde dissidiis verberabantur. /: A. R. str. 291:/

Joannes Dambrowski A. L. et Ph. D.

1546 · wyraźnie napisane pod tym rokiem artium liberalium et Phiae doctores.

<u>Dąbrowski Petrus</u> został w Akad. Krak. r. 1607 Baccal., 1612 Mgr Phil. Senior Bursy Filozof. — r. 1623 mieszka w Bursie Jurisperitorum.

1) Ad illustrem et magnificum d. Gabrielem Comitem a Tarnow Generalem Capitaneum Cracovien. in primum sui Capitaneatus Solibus Januarii ingressum Gratulatio Petri Dambrowski ex Academia Crac. Phil. Doctoris. Cracoviae 1621. 4-to Kart. 12 (paneg. pros.)

ded. Joachimo Vendensi Capitaneo et Michaeli Comitibus a Tarnow fratribus (braciom Gabriela) Ojciec ich Stanisław Tarnowski Kasztelan sandomier. kształcił się za młodu w obcych krajach, walczył przeciw Moskwie, Tatarom, Wołochom, gorliwy Katolik — O rodzie Tarnowskich mówi: „Siquidem sexcenti iam anni et eo amplius sunt, cum haec familia floret nobilissima." (Gabriel Tarnowski ~~[illegible]~~ umarł r. 1628 podł. Niesieck. ~~1632 podług [illegible]~~ d. 23 Sierpn. pochow. na zamku krak. w kaplicy Batorego.)

2) Quaestio de natura ventorum in Acad. Crac. publice ad disputandum propos. A. 1623 mense Martio d. 27. Cracoviae in off. typogr. Matthiae Andreoviensis. 4-to K. 7 ded. Joanni Foxio J. U. D. Archidiacono Crac....

Mgr Albertus Dąbrowski

1535 rector scholae ad Corpus Christi Casi-
miriae. (: A. R. str. 1266.) r. 1547 wspomniany
jako collega maior. (: str. 35 Inscriptionum
str. 180.)

Wojciech Dąbrowski

Canonicus s. Annae s. T. D. ~~i prof. s. flor. d.~~

1542. praepositus Coll. maj. p. Conl. Coll. maj. p. 88.)

1559. jako Art. Mag. albertus Dambrowsky.

1563. tego roku umarł, bo przystąpiono do wyboru kanonika po jego zgonie. było to d. 11. stycznia (. ibid. p. 112. umarł 8 stycznia 1563. (. Ep. Leon. not. Jana Muszeniusza.)

1536. jako ~~rector~~ magister scholae ad corpus Christi Casimiriae (. A. K. p. 7.)) a na str. 6. ma imię Jędrzeja. –

1538 jako minoris Collegii Collegiatus. (. A. K. p. 75.)

1562. jako Coll. maior (. A. K. p. 187.)

~~1589 21 marca jest nie ist (A. K. p. 440.)~~

19

X. D. Dąbrowski Albertus
Collega minor

Gobiecki będąc ci Rektorem
gdy professorowi Dąbrowskiemu
przypadkiem z głowy upadł biret
zaraz z prędkością skoczył i podnie-
siony z upraszaniem mu oddał
za co dziękując Dąbr. powiedział
wszelki dziękam: nie umieś, ci
wprowadź obaczy Kwarz na głowie
twojej. Kubiakowskiego [illegible] in 8
in 8o Hypomnema D. II.
Król przed wyjazdem na wyprawę jechał do
Częstochowy gdzie się spowiadał i miecz [illegible]
tam sobie dany przypasał, do którego przyszył 10 [illegible]
Marianus a S. Stanislao w swoim Hypo-
mnema Ordinis Discalceatorum Sanctissimae
Trinitatis redemptionis captivorum in
Regno Polo. in conducti Varsaviae 1753 fol.
na str. 35 przepisał Kubiakowskiego

Dąbrowski Wojciech. S. T. D. i Prof. S. Flor. Dziekan

r. 1639. d. 9. wrześ. powołany do Koll. mniejszego (Concl. Coll. maj. p. 136.)

podziakował ofiarowanej sobie ~~[illegible]~~ kan. Katr. Krak. nie przyjął. (Oczi 291.). Król Jan III. odwiedza go ~~z [illegible]~~ w mieszk. kanonik.

1656 4 Junii principatwonem fecit in S. Theologia praesente Illmo D. Episcopo (Wionzgen Jag. v Epen R. IV. 9.)

1642. jako professor (A. K. 87. r.)

1649. jako Coll. major. Phil. D. ac Regius Prof. S. Annae decanus (A. K. p. 282.)

1689. d. 21. marca już nie żył (A. K. 490.)

1679. po śmierci rektora Lubowskiego, Albertus Dąbrowski, rector fit, quamvis paralyticus, electus ime et Can. Cracov. eligitur, quam praelaturam brevi post resignavit et in ejus locum Jan Radlki S. T. D.

Protonot. Apostol. et Secretarius Regius ex una- nimi consensu totius almae Univ. electus erat (v. Matricul. Colleg. Novod. p. 655.)

herb Drogosław

Tricius

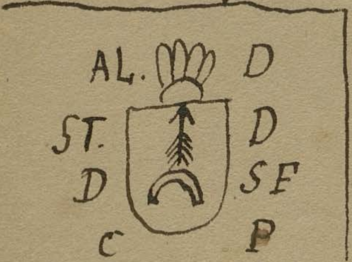

Portret ładny do półciała twarzy poważnej wyrazistej z hiszpańską bródką już szpakowatą blond i takiemiż krótkiemi włosami w czarnej sutannie i w czarnym paludamencie kołnierz i zarękawki białe oparte. W prawej ręce trzyma rękawice lewą opartą na stole o książce; na stole pokrytym kobiercem krucyfix. Szer. około 1½ łok. dług. około 2½ łok.

M. Albertus Dąbrowski natus A. 1603 Martij d. 11 pictus Crac. 1664. 7bris

—

Hunc in habitatione propria Maioris Coll. Visitavit Seren. Joannes III R. P. cum Sereniss. Regina et Sereniss. Principibus Jacobo, Alexandro, Teressia et cum multis Episcopis et Senatoribus Regni et cum supremis Exercituum Ducibus A. D. 1683. 13 Augusti Honorando Sepulchrum S. Joannis Cantij, Visitando Universitatem Discessurus ad liberandam ab obsidione Turcica Viennam Cui Victoriam ominatus ipso eius die dominico mane 12. 8bris

Obijt Aetatis suae A. 80. M. N. 6. (mensis Novembris 6)

(na boku:) Tricius. f.

Dąbrowski Albertus (z Bodzantyna) (Phil. Doct. et Prof.) (był nauczycielem herbu domowym Kretkowskich (synowców Erazma archidiakona Krak.) w r. 1603 d. 11 Marca Damiana i Piotra. – D. 8 Januar. 1681 po śmierci Alberta Lapenkowica (+ 12 Octobr. 1689. (?)) został zastępcą Rektora Uniwersytetu aż do nowego obioru, będąc Drem – + 6 Novembris 1683 Teol. i Prof. Decanus S. Floriani. – Baccal. 1629, Mgr. Art. 1632 Prof. Vladislav. Collega Major, 1643 Decanus facult. philos. Coll. major. – D. 9 Sept 1639 został Collega minor – jako Dr. Romanus będąc już kanonikiem S. Floriana r. 1657 d. 15 Decembr. został Dr. Teol. – r. 1663 został Decanus S. Annae

1) Quaestio de ente ad aliquid publice ad disputand. in Acad. Crac. proposita. A. 1639 d. 12 m. Apr. Cracoviae ex off. typ. Franc. Caesarii. 4º. K. 7. ded. Erasmo Kretkowski archidiac. crac.

R. 1681 d. 19 Aprilis podpisywał się: M. Albertus Dąbrowski S. Theol. Doct. et Prof. Ecclesiae Collegiatae S. Floriani ad Cracoviam Decanus, Cancellarius Posnaniensis, Collegii Majoris Senior Pater, Studii almae Univers. Cracov. generalis Rector.

[Estr. XV 18-21; Sobieszczański: F. M.: Enc. Org. 1696;
Morawski M.: PSB IV 397]

13

urodz. w Wsch., został w Krakowie 1638 ; od r. 1640

Damalewicz Szczepan (Dr Teol. kanonik kujawski, (Kruświcki, r. 1644 wstąpił do Kanoników lateraneń. r. 1646 był w Padwie i Rawennie a r. 1652 w Rzymie, przełożony Klasztoru w ~~...~~ Kłodawie i w Kaliszu + 10 Czerwca 1673 w Trzemesznie. (Ob. Constitutiones pro Canonicis regularibus Congregationis Salvatoris Lateranensis domus Tremesnensis et aliis Congregationi generali Lateranensi unitis ac uniendis per R. P. D. Alexandrum Troilum ejusdem Congregationis Abbatem, Rectoremque generalem ac totum venerabile Capitulum generale d. 28 m. Aprilis A. 1646 celebratum sancitae... per Georgium Niewiarowski abbatem Tremesnensem... receptae. Patavii typis Pauli Framboiti 1646. 4to str. 136.) — (Ob: Chodynski Adam: Żywot. Poznań 1872. 8.)
Prymas Leszczyński 1660 usunął go z probostwa w Kaliszu, potem osiadł w Trzemesznie

1) Stephanoma Praepositorum Vladislav. seriem et successionem complectens, variis gemmarum, plantarum herbarum florum virtutibus intermicans. Cracoviae, ex off. Valeriani Piątkowski 1643. 4o 7 ark. Hist. 3358 br.

2) Róża z opatrzności boskiej nową szatą odziana abo Kazanie przy poświęcaniu x. Alexandra Bucendorfa Kęrsowskiego opata oliwskiego, w kościele Katedralnym włocławskim miane. Kraków, w druk. Franc. Cezarego 1642. 4o. K. 14.

3) Vitae Vladislaviensium episcoporum. Cracoviae 1642. 4o in off. Franc. Caesarii. K. 4, str. 469; K. 2.

4) Series archiepiscoporum Gnesnensium. Varsaviae, typ. Petri Elert 1649. 4to k. 7, str. 406 i k. 1

5) Vita S. Bogumili archiepiscopi Gnesnensis eremitae Camaldulensis ex antiquissimis gravium authorum Chronicis excerpta. Romae typis Ignatii de Lazaris 1661.

(idem) – Varsaviae 1714 reimpressa. 8vo

(idem) – Nunc autem Calissii 1803 reimpressa. 8vo

6) Ode tricolos tetrastichos in laudem Kornecki (w tegoż Gigantomachii

7) Conclusiones ex theologia morali propositae (in Contubernio Seminarii Vladislaviensis 1637. 4to 5 ark. ded. Math. Łubieński episc. vladisl.

8) Quaestio theologica de merito bonorum justi operum. (Cracoviae 1638. 4° k. 5 (praesidente Martino Campio Vadovio)

9) Lux ecclesiae (ob. Rudzki Alex. Math. – dzieje Kościoła Jędrzejowskiego)

[de Damis] 14

Johannes de Dammis

Baccalaureus.

ratione separationis hrotiji et registra tionis pertinen sub. Liber perce ptorum pod r. 1466 pag. 23.

N^er

Pożyczyłem z Biblioteki **UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO**

Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft
Jahrgang 1841 1t bis 10t Heft.
~~[illegible] 10te Heft.~~

oprawne w rycin tablic zawiérające

w katalogach bibliotecznych pod znakami
zapisane, które w takim stanie, w jakim je biorę, w czasie ustawami bibliotecznemi oznaczonym zwrócić przyrzekam.

Kraków dnia 23 *Miesiąca* Lutego 1841

J. K. Trojański.

Danielczyk Jan.

1739. 31. stycz. otrzymuje pozwolenie od Uniwersytetu, żeby na prośbę proboszcza Bożego Ciała na Kazim. zamiast dawania lekcyi w koll. wielkiem, w tamtejszym klasztorze kurs filozofii wykładał, salva disputatione ex classe cum concernente (: Concl. Univ. p. 685.)

Danielczyk Jan Antoni Aloizy, zostawszy Dr. Fil. r. 1754 w Akademii Krak. był r. 1759 Professorem matematyki i języka niemieck. oraz Seniorem Szkoł Bożego Ciała i S. Jakoba na Kazmierzu.

1) Kalendarz polski i ruski na r. p. 1759. Kraków w druk. Akademick. 4to k. 9

Ioannes Dantiscus

Acta Rectoralia 1521. p. 896.

[Estr. XV 37–42. Bartoszewicz J.: Enc. Org. VI 783–5
Pociecha Wł.: PSB IV 424–430]

Daszyński Stanisław.

fil. doktor. s. T. D. i prof. prob. s. flor.

1694 ad directoratum coloniae Culmensis ab Universitate designatus (: A. R. p. 691:)

1725. w Kontl. Univ. p. 56 wspomniany jako s. T. D. i prof. prob. s. flor.

1730 w Kwietniu umarł. Tu go napisano Daszczyński (: C. U. p. 97:)

W Łukaszewicza Hist. szkół T. III. str. 426 jest wspomniany Daszczyński (sic) pro tunc Director Culmensis, skąd się okazuje, że owe Leges Studiosorum Academiae Culmensis, filiae Bononiensis były w r. 1694. lub nieco później utworzone.

1701. jako pierwszy dyrektor nowo założonej szkoły w Pińczowie (: Metr. Phil. fac. N. 90. str. 200:)

1733. Exekutorowie jego testamentu składają rachunki przed sądem rektorskim. (: A. R. str. 439:)

1694. 18 Martii stanowi prokuratorów swoich wyjeżdżając na directoratum Coloniae Culmensis, i tu piszą go Daszyńskim, dla tego też tak go wy-

żej napisaném, a z innych na dawniejszéj po-
prawioném. (p. A-K. str. 691.)

Wielunensis

Dąscrynski Stanislaus (Phil. Doct. et Prof. Senior Contub. Starnigel. ab a. 1701 Collega minor - Collega major S. Theol. Doct. od 1721 - et Prof. Praepositus S. Floriani + 7 April. 1730. - r. 1701 był pierwszym dyrektorem szkoły pinczowskiej) Baccal. Art. 1685, Dr. Phil. 1688. - Decanus Colleg. Officiery. (Ob. Pruski Michael: Summa honoris theologici. Cracov. 1721 - Popiołek Joseph: Lapis super ostium monumenti revolutus. Cracoviae, typ. Univ. 1730. fol.

był najprzód nauczycielem domowym Poniatowskich, potem dyrektorem szkół chełmińskich, wreszcie pinczowskich.

1) Quaestio physica De intellectu humano .... pro loco in Collegio minori ... A. 1701 d. 31 Octobris Cracoviae typ. Universit. fol. k. 2.

2) Manipulus sacer virtutum et merit. d. Martini Winkler (S. Th. Doct. et Prof. + dum mortales ejus exuviae tumulare conservatur.) Cracoviae typis Schedelianis 1700. fol. k. 6. (theologicus revirescens laureis

3) Geminum Decus S. Augustinianae Eremi in Adm. Rev. Dominico Czepanski et P. Calixto Trzciński celebratum + in off. Franc. Cezary Cracoviae 1699. fol. k. 3. theologico splendore coruscans

+ dum in Univ. Cr. Theol. Doctores re[nun]tiarentur. d. 5 Dec 1699.

4) Meridies laureati honoris in Andrea Aug. Czyżewkowic, Raph. Cas. Arteński, Petro Drozdalewicz etc. dum S. Theol. Doctoratum prensarent dem[on]stratus. Cracoviae 1698. fol. in off. Franc. Cezary.

5) Metatio castrorum Palladis Jagiellonicae quam heroica munificentia Josephus Gonzaga Marchio Myszkowski castell. sandomir. in urbe Pinczoviensi instaurat, in prima Scholarum apertione stylo oratorio delineata. A. 1701 d. 27 Decembris. Cracoviae typ. Universit. 1701. fol. (Dąscrynski był pierwszym dyrektorem szkoły Pinczowskiej z ramienia Akademii przystanym)

6) Clarissimae Tubae illustror. Jordanorum.

[Estr. XV 87; Enc. Org. VI 821-2]
[Birkenmajer Al. i Zembicki St.: SHB. IV 457-8 s.v. Davidson]

Davisson Wilhelm rodem z Szkocyi Doktor Medycyny, był najprzód lekarzem ambasady angielskiej w Paryżu, następnie Professorem Chemii i Botaniki w Anglii; r. 1654 wezwany do Polski jako nadworny lekarz króla Jana Kazimierza bawił tamże jeszcze r. 1667. Jako lekarz racyonalny dowodził w Polsce iż Kołtun (plica polonica) jest tylko urojoną chorobą, bynajmniej nie endemiczną w Polsce – był też lekarzem nadwornym francuskim i dyrektorem ogrodu botanicznego w Paryżu przy przedmieściu S. Wiktora

1) Theophrasti Veridici Scoti Doctoris Medici Pliconmastix, seu Plicae e numero morborum Ἀποσπασμα Typis Universitatis Abredoniensis in Scotia impressus, nunc vero Dantiscii cum Amplissimo Ser. Sac. Reg. Majestatis Privilegio venditur per Jacobum Pufflerum Ser. Reg. Maj. Bibliopolam. 1668. 4to (Dantisci) Kart 48 (Pliconmastix) ~~[illegible]~~ (Sign. *. A-L) i Kart 24 (Index Prodromi et Commentariorum Petri Severini Dani super Ideam Medicinae Philosophicae Galenicae et Paracelsicae. Hagae Comitum apud Adrianum Vlacq.) Sign. A-F. [jest to drugie dzieło Dawissona pod imieniem

Petri Severini Dani wydane – w nim Dawisson o sobie mówi – i obszernie o Koltunie, jako urojonej chorobie. :/.

ded. Joanni Andreae Comiti de Morstin Magno Regni Pol. Referendario, Kovaliensi, Zawichostensi, Fuchsliensi gubernatori (wspomina że Koltun nie jest endemiczna polska choroba jak w Sabaudyi Bronchocelae, a w Hiszpanii Scrophulae)... (jakiś czciciel Dawissona)

Vopisci Fortunati Plempii Doctoris et Professoris Medicinae in Academia Lovaniensi De plica (wyjątek z obszernego dzieła jego: de Capillorum vitiis Lovanii 1662 ded. Teodoro Skuminovio Episcopo Gratianopolitano, per Albam Russiam Suffraganeo, Cantori Vilnensi.

Teodori Skuminovii Episcopi Gratianopolitani Epistola diffamatoria contra excell. d. Davissonum et nationem suam scripta, quia plicam e numero morborum separare voluerat. Lovanii 7 Junii 1662

Dawisson wydał poprzednio:

1) Elementa Philosophiae pyrotechnicae, fundamenta Physicae chimicae continens. (przed 30 laty wydane)
2) Oblatio salis, seu Gallia lege salis condita (De origine legis Salicae – de salis natura et viribus)
3) La philosophie de l'art du feu.
4) Prodromus et commentaria in Petri Severini Dani Idaeam medicinae philosophicae Hippocraticae Galenicae.

1) Philosophia pyrotechnica seu curriculus chymiatricus. Paris 1635. 8º. 1657. 8º. (toż po francusku) Paris 1675. 8º.

La Haye 1660. 4º

Davidsonius in suo Prodromo Commentariorum p. 450 vocat Plicam polonicam morbum ex superstitiosarum mulierum cerebro natum, et in credulos aliquos Medicos transplantatum (gdzie zbijał Herkulesa de Saxonia i Roderyka a Fonseca z Lissabonu professorow padewskich – Chwali Ruszewskiego doktora lwowskiego – Plica abscinditur sine ullo damno – Plicae attributa symptomata proveniunt ex aliis morbis

~~Teo~~dora Skiminowicza nazywa synem Kupca wileńskiego i odpłaca mu nieprzezwoitościami na pismo grubiańskie.

Leonard Dawid

Uczony przechrzta sprowadzony przez biskupa To-
mickiego na nauczyciela języka hebrajskiego w aka-
demii Krakowskiej. Liban w swej Paraclesi ad
graecarum literarum studiosos pisze o nim, iż
znacznie był podniósł wiele w hebrajskiej mowie
intra paucos menses. Wydał on swojem staraniem
Philippi Noveniani Hasfurtini Elementale he-
braicum, Crac. per Mathiam Scharffenb. 1530. 4.
które Tomickiemu biskupowi przypisał. Ten mówi, iż
kiedy mu okoliczności nie dozwalały bawić dłużej
w Krak. i stosownie do woli bisk. ięzyka tego
w akad. nauczać, zostawuje przeto w tem wyd. pamiątkę
[illegible] swej tu bytności, tj. gramatykę, która raz tylko
[illegible] i to niekompletnie, dla niedostatku cha-
rakterów hebr. była wydana. Dalej pisze, iż jeśli
szczęśliwie dostanie się w Wenecyi do Eliasza, [illegible]
lexicon dabimus copiosum etc. zob. Jocher I str. 169.

[Estr. XV 89; Hubert L.: Enc. Org. VII. 57]
s.v. Dębiński

Dębinski (Dębnensis) a Dembiany, Joannes, Baccal. Art. 1636 in Univ. Crac.

1) Tristes phaleuci in funere Sebastiani Nucerini S. Th. D. Canonici Sandomir. et Scarbimir. ordinarii eccl. cathedr. Crac. concionatoris, illustri ac magn. Francisco a Dembiani Dembinski Aulico S. R. M. a Joanne Dembinski, filio maestiss. piae memoriae causa cum lachrymis fusi. Cracoviae, ex off. Franc. Caesarii (1635) 4to Kart 10 (wierszem)

(Odmienny wiersz na śmierć Seb. Nuceryna pisał Joannes Cynerski Rachtamovius: Modesti phaleuci in funere Seb. Nucerini. Cracoviae in off. typ. Matth. Andreovien. 1635. 4to Kart 6 – i przypisał jemu: Joanni a Dembiany Dembienski)

2) Oratio in festas augustasque nuptias Vladislai IV Pol. Reg. et sponsae Ludovicae Gonzagae Mantuanae Varsaviae celebratas, a Joanne a Dęmbiany Dembiński. Lovanii 1645. fol. Lang. 1507.

Dębski Maciej został w Akad. Krak. r. 1776 Bacal. a r. 1780 Dr Filoz. r. 1790 był Geometrą przysięgłym.

1) Kalendarz dla Królestwa Polskiego na r. p. 1786. Kraków. 4to. sątu: Uwagi nad budowaniem każdemu gospodarzowi do wiadomości potrzebne (podług dzieła: Budowanie wiejskie. Warszawa 1782). – Kalendarz ten wydany bezimiennie.
– toż na r. 1791. sątu: Kadencye sądów ziemskich i grodzkich – Krótkie opisanie owiec. – toż na r. 1793

2) Kalendarz polski i ruski na r. p. 1794. Kraków w druk. Akademii. 4to. sątu: Krótkie zebranie opisania zakis = drożdże żywności powszedniejszych.
– toż na r. 1795. 4to.

Declos Józef fil. dokt. i prof.

Coll. minor

1738. 12 grud. obrany seniorem bursy Jerozolim. (C. U. p. 190.)
i tu nazwany fil. dokt. i prof.

1746. 23. marca obrany dyrektorem szkoły piniczowskiej, kiedy Jędrzeja Kołędowicza od kontynuowania tego urzędu do lat trzech, Uniwersytet na jego przedstawienie i prośbę uwolnił (: C. U. p. 334.)

1752. jako Coll. major bierze Custod. philos. (: p. 519.)

1755 zostaje Oratorem Tyleckiego (: C. U. p. 605.)

1759. dostaje benef. Nasiechowickie (: p. 691.)

1760 17 marca cursus theol. speculat. jako teolog profesorowi (: p. 700.)

1767. 27 marca obrany prowizorem szkół nowodworskich o cośj z Szczepanowskim ubiegał (: p. 903.)

Declos S. T. D. był dziekanem kolegiaty s. Floryjana.
Umarł r. 1786. (: A. R. N. 24 str. 57.)

Declos (De Clos) Josephus Antonius (Phil. Dr. Cracoviensis prof. in Acad. Posnan. Dr Theol. et Prof, Decanus S. Flor. Curatus in Nasiechowice † 1781, aetatis 72 annor. Baccal. Art. 1725, Dr Phil 1727, aba. 1750 Collega majus – senior Contub. Hierusalem 1741, 1741 factus Collega minor.

1) Ara amoris divini ac oleo sapientiae ardens d. Thomas Aquinas in basilica Ord. Praedicator. Convent. Posnan. cultu panegyrico productus A. 1728 d. 7 Martii. Posnaniae typ. Academic. fol. k. 13. (pros.) ded. Adamo Josepho Zakrzewski vexillifero Łęczyc. (na odwrocie tyt. herb Jelita ... Neyman sc.

2) Pamięć nieśmiertelna Justyna Zakielskiego S. Theol. Dokt. Kazanie pogrzebowe.) 1754. fol. Cracoviae, typ. Universit.

3) Honor archipraesuleus, dum Vlad. Łubienski archicathedram suam ingrederetur demonstratus (1758. fol. Cracoviae typ. Coll. maj. Univ. (Sign. A–O)

4) Chelys ad mentem Verbi aeterni instructa d. Philippus Nereus. Posnaniae 1729. fol.

5) Mausoleum immortalis Gloriae Junossio Agnor. excisum dum Andreae Stanislai Kostka Załuski Episc. Crac. cineres tumularentur delineatum Cracoviae 1758 fol. typ. Collegii Majoris. (Sign. A–Q.)

6) Quaestio theologica de existentia Dei. Cracoviae 1767. 4o.

7) Quaestio theologica de Verbi divini incarnatione. Cracoviae 1768. 4to.

8) Mensura doloris ex quantitate magnorum de Republica et Ecclesia meritorum Josephi Gonzagae Marchionis in Mirow Myszkowski Castellani Sandomir. dum piis eiusdem manibus justa parentalia in ecclesia Szaniecensi persolverentur porrecta A. 1751 d. 24 Maji. Cracoviae, typ. Univ. fol.

9) Quaestio physica de anima pro loco in Collegio minori obtinendo proposita A. 1741 d. 25 Januarii Cracoviae. typ. Collegii majoris. fol. Kart 2.

[Estr. XV 151; Enc. Org. VII, 2]o

27

Deoyen Albertus Mgr. Art. in Univ. Crac. 1634 creatus.

1) Apollo laudi et honori XXXI virorum eximiorum dum in Artibus et Philosophia Licen:tiati solenni ritu renuntiarentur, d.d.d. Cracoviae, in off. Francisci Caesarii 1634. 4to. k. 8 (wierszem)

Długajski

Coll. minor.

1753. 5 lut. jako Coll. min. z Concl. Univ. p. 541.
1754. 13 lut. obrany dyrekt. szkoły [illegible] z C. p. 583.
1758. d. 5 czerwca odwołany, a na jego miejsce obrany Stanisław Barański. z C. Univ. p. 639.

Długayski Sebastianus Antonius Baccal. Art. 1732 Dr Phil. 1739.

1) Clypeus Palladis Jagellonicae laureatis insignibus ac nominibus XIV secundae laureae Candidatorum conspicuus, stylo poetico delineatus. Cracoviae, typ. Universit. 1739. fol.

Długopolski Erazm

M. D. Patavinus. czy był profesorem?

1593. sprawdzał świadectwo Jędrzeja z Pilzna także w tym Uniwersytecie na lekarza promowanego, a w Uniw. Krak. o miejsce starającego się.

<u>Długosz</u> Andreas Martinus Baccal. Art. 1675.

1) Florilegium Palladis ex coronamentis priscae eruditionis ad revirescentis naturae primitias decerptum VII. Artium et Philoso: phiae Candidatis. Cracoviae apud Albertum Go: recki 1676. fol.

Dmosicki Casimirus Baccal. Art 1650 – Dr. Phil. Praefectus Seminarii Cracov.

1) Idea pontificum aureo liberalitatis pontificiae stylo in d. Nicolao episcopo Myrensi exarata et ad genethliaca festa Nicolai de Obory Oborski U. J. D. Prothonot. Apost. Archidiac. Crac. Cantoris Posn. etc. S. R. M. Secretarii votivo plausu excitata. Cracoviae apud Lucam Kupisz S. R. M. Typ. 4to Kart 9

(nowa proza)

z Dobrze

Leonardus de Dobrzicze
Dopszicza
Collegiatus majoris Collegii.
Sacr. Theol. et Can. Baccalaur.

r. 1504 jako Sacr. Can. Baccal. ~~Cod.~~ Concl. Univ. / 68.)

Dopyzyce / Inuil. Coll. maj. r. 1504 / 47.

Leonardus de dopszicze ~~Sacr~~ ~~xx~~ Can. Baccalaureus Coll. maj. extremum diem clausit feria quinta in die SS. Fabiani et Sebastiani circa horam xxij infectus aura pestilentiali sub anno Christi 1508. (DD. III. 24.). Zachorował d. 13 stycz. 1508. + d. 20 (Styczeń t. r.

1505. jako Sacros. Canonum Baccalarius praepositus coll. maj. pro communit. hyemali. str. 178. / Liber perceptor Coll. maj.

1508 20 Januarii jako S. T. et I. C. Baccal. mortuus peste / Mart. de Ilkusch R. XI. 14.

1502 jako praepositus Coll. maj. / Liber perceptor pag. 99.)

Leonardus de dopsczicze s. Th. et Canonum baccalaureus donavit Coll. majori argenteum vas rotundum, ut alia fortolis, qui extr. diem clausit etc. pod wyżej / Regestr. supellect. Coll. maj. N. 69. str. 34.

Leonardus de Doberzice został mistrzem r. 1489 collegia-

tus in majori Coll. Marcin z Olkusza doznał tam

astrologus summae experientiae i. zob. Liber pro-

motionum f. 1501. był dziekanem wydziału.

1486 został bakałarzem.

z Dobczyc Leonard (Vitreator) [Estr. XV 256 s.v. Dobczyce]

[Enc. org.: Dobczyc Jan z] [VII 158] [PSB V 229 szukaj pod: Zasański z Dobczyc Leon.]

Leonard syn Macieja z Dobczyc (miasteczka w dzisiejszym obwodzie bocheńsk. w Galicyi) wpisany został r. 1483 w kursie zimowym za rektorstwa Jana Latoszyńskiego w poczet uczniów Uniwersytetu Krak. (Leonardus Mathiae de Dopschicze). R. 1486 został Baccalaureus, a r. 1489 Magister in Artibus (t.j. Drem Filoz.) R. 1498–1500 jako profesor Kollegium mniejszego wykładał Quadripartitum, a następnie r. 1502 (1–1507) jako profesor Astrologii Kollegium większego, Geometrię Euklidesa. W nauce matematycznej był on nauczycielem sławnego Marcina z Olkusza; a Kalendarze z przepowiedniami przez niego rok rocznie wydawane wielką mu zjednały wziętość. Następnie poświęcał się teologii i prawu kanonicznemu, w których nawet stopień Baccalaur. ~~xxx~~ osięgnął. Umarł d. 20 stycznia r. 1508 dotknięty zarazą morową. (R. 1508 feria 5a in die SS. Fabiani et Sebastiani circa horam XXII aura pestilentiali infectus). Uniwersytetowi Krakowskiemu darował dużą wazę srebrną oraz do biblioteki 2 rękopisy: 1) Almagestum Ptolomaei*) in fol. pisany ~~xxx~~ r. 1494 ~~xxx~~ (dziś w Bibl. Jagiel. Nr 589) i 2) Euclides**) pisany (r. 1465) ~~xxx~~ w XIV wieku w Erfurt in fol. (dziś w Bibl. Jagiell. Nr 568). Pisma współczesne zowią go: „astrologus summae experientiae")

Marginalia: Vitreator? Zasański? — 1499 był profes. astrologii — 1501 Decanus facultat. artificiae et Baccal. sacr. Canonum.

Marginalia: *) tłomaczona przez Jerzego z Trapezuntu. **) właściwie Hypsiklesa 2 księgi geometryi z komentarzem Campana (nie autorstwie Euklidesowi przypisywane)

1) Practica deutsch gemacht zu | Krackaw durch Magistrum Leonhardum von Dopschitze | auf das Jar nach Christ geburt M.CCCCC. | in 4to Kart. 8 tytuł drukowany w obwódce drzeworytów. (na tytule drzeworyt z kobietą) (przepowiedział tu ~~xxx~~ Królowi Janowi Albertowi chorobę na karcie 3ej)

2) Liber tabularum de motibus solis et lunae nec non et planetarum magistri Leonardi de Donschyeze. Cracoviae 1501. (Mspt in fol. Kart 54 w Bibl. Jagiellon. DD. II. 20)

3) Leonardi Dopsijezensis Artium liberalium Magistri Judicium nativitatis venerabilis domini Galli (de Jadra) custodis et canonici Cracov. (Mscpt. Bibl. Univ. Cracov. in 8vo. D.D. XI. 20. Nr. Inv. 3225 pag. 195–204.)

Dobrakowski Casimirus Fabianus, Baccal. art. 1694, Mgr. Art 1696 in Univers. Cracov.

1) Terminalia perfectionis et scientiae.. D. M. Josephi Czeczkiewicz instaurata. Cracoviae, typis Universit. 1702. fol. Paneg. 175.

Dobrakowski Stanislaus Kostka

Baccal. Art 1745, Mgr. Art 1747 in Univ. Crac.

1) Hymettus dextera Palladis Jagellonicae flores varii generis in coronamentum eru=ditae virtutis V primae laureae Candidatis ex=plicans. Cracoviae, typ. Univ. 1745. fol. Poez. 2912.

[Estr. XV 261: imiona Sebastian Mikołaj]

Dobraszowski Michael Sebastianus

in Acad. Zamoscens. Poeseos Professor, urodzony na Węgrzech, pisał się Michael Sebastianus Dobraszewski Grincingerus. A. 1634 wpisany jako uczeń do Album Akademii Zamojskiej; r. 1638 został tamże Baccal. Art. i od r. 1641 profes. Poetyki i historyi – A. 1644 został Drem Fil. podskarbim, prowizorem drukarni, od 1645 historiografem i Prof. Filozofii. Wyjechawszy za granicę został tamże Dr Medyc. a po powrocie 1664 objął katedrę Medycyny w Akad. Zamoj. mając tytuł dziekana i lekarza J. Kr. Mci +15 Lutego 1671 w Zamościu.

1) Colossus virtutis ab Ecclesia militante d. Nicolao Czarnosz eccl. colleg. Zamoscen. Canonico, Phil. Doctori ejusdemque ordinario in Acad. Zamoscensi Professori, primum Missae holocaustum Deo offerenti erectus A. 1640, d. 3 Junii. Zamoscii 1640. (4to K. 4. Paneg. 127.
(wierszem)

2) Inauguratio perill. Joannis Tarnowski in ecclesiae cathedr. Cracov. Archidiaconum gratulata. A. 1640. Cracoviae, in offic. typ. Franc. Caesarii 1640.
4to K. 8 (prozą) Paneg. 1014.

3) Sertum ex floribus scientiae metaphysicae concinnatum a Stephano Witiński Phil. Auditore, Praeside M. Sebastiano Grincingero Dobraszewski Phil. Doct. ejusdemque Ord. Prof. Zamoscii, typ Acad. exprimebat Paulus Radicius 1646. 4o (tezy)
ded. Joanni Zamojski capit. Kalussien..... Stephanus Witinski.

38

Mikołaj Dobroczieszki. I. U. D.

1584. 23. listop. otrzymał [?]seniorat. burse jurystarum ~~pauperum~~ jako Iuris licentiatus (: Concl. 356 :)

1585 doktoryzował się z prawa z Goryznem i Strobikowskiem.

1587 kiedy po śmierci Stanisława Radomyca obejmował probostwo jego między warunkami płożono mu, ne concionaturis in primariis ecclesiis Crac. occupatus, diligentiam in profitendo, et in rebus pro bono universitatis peragendis remittat, sed hoc melius beneficio tanto magis eidem intendat. (: Concl. p. 370 :)

1589. administrator [struck through word] spiritualium quam temporalium commendatorem Jakubowi Molitor przez rekt. wydany (: A.R. p. 124 :)

1587 był wysłany od Akademii do Arcyksięcia Maxymilijana do Mogiły. (: Concl. Univ. str. 371 :)

39

Dobrowicki Mikołaj J. U. D. P. Cr.

Sandomiriensis ex Dioc. Univ. 1602.

był wyznającym kazmodzieję u P. Maryi

umarł 1607. Na jego śmierć napisał wiersz

Stanisław Grochowski. Zob. jego dzieła w bibl.

Univ. Jagiell. str. 233.

Na Concilium provinciale Regni Poloniae, quod

Bernardus Maciejowski, Archiep. Gnezn., habuit

Petricoviae anno 1607. a wydaniu Cracoviae

in off. Andr. Petricovii 1630. 4. na str. 137.

do przejrzenia mającej się przedrukować kon-

stytucji prowincjonalnej Karnkowskie przez syno-

nadzieni wyznaczony: Synodus (eas) de novo

imprimendas decernit, ad easque diligentius in-

spiciendas et cognoscendas deputat Rmos DD.

Nicolaum Dobrocieski et Joannem Foxium J. U.

doctores, Canonicos Cracovienses.

Dobrowolski

Uważając w Marji Na artykuł o Jezuitach odpowiedź 6. 1808. X. B. 6. J. r. doprawd (na słowa jego: Krwawić się i na inne także, albo zakonne, albo kapłany świeckie, którzy dać sobie aby wszystkę [illegible] pociechę czynili.) Tak nie dobre Marje rozumie o kapłanach świeckich. Na zakonników także karał przed zakonnikami, że dziesięciny nie są de jure divino. W ogóle się nie zaraz z kazalnicy [illegible] opponował X. Dobrowolski i książkę potem wydał o dziesięcinach.

[Estr. XV 262; Enc. Org. VII 170; Barycz H.: PSB V 242-3]

Dobrociecki Mikołaj herbu Prus urodził się r. 1559 z ojca Piotra dziedzica wsi Dobrociesz w woje=wództwie krakowskiem koło miasta Bochni poło=żonej i matki Urszuli Kąckiej. W młodym wieku bo zaledwie lat 15 licząc r. 1573 zaczął uczęszczać na nauki w uniwersytecie krakowskim gdzie już r. 1577 otrzymał stopień bakałarza a r. 1583 doktora filozofii, przyczem szczególniej nauce prawa się poświęcał. Obrał sobie stan duchowny, a zostawszy doktorem praw i professorem aka=demii, dla swych nauk rozległych powszechnie był wzięty. Dysputa z Arianami w Lublinie, z której Dobrociecki zwycięzko wyszedł zjednała mu niepospolitą sławę: a kardynał Jerzy Radziwiłł biskup krakowski mianował go swym kanclerzem i radcą sądów biskupich, w końcu kano=nikiem katedralnym krakowskim przyczem też i drugą kanonią sandomierską Dobrociecki trzymał. Wysłany do Rzymu w poselstwie wszystkich wymową swą zach=wycił. Od r. 1589 urząd rektora akademii siedem razy piastował, broniąc gorliwie praw akademii, czego dał między innemi dowody będąc na sejmie z kardynałem Radziwiłłem. Gdy albowiem woźny z porządku spraw uniwersytetu ogło=sił i patrona wołał: Dobrociecki niewidząc patrona któryby za akademią stawał, i obawiając się aby sprawa nie upadła bez przygotowania wystąpił przed kratki są=

[będąc uczniem Gorskiego i Sokołowskiego

dowe i śmiało przed Królem sprawę akademii bronił. Był to mąż powszechnie wielbiony, łagodny, rozsądny, dobroczynny, bogobojny bez obłudy, przykładnych obyczajów: mimo tego jednak nie uszedł zawiści, dotknął go bowiem ostrym pismem Bazyli Golinius r. 1594 profesór Kollegium większego wyrzucając mu przez zazdrość, iż niepracując w akademii zabierał tylko daremnie innym zasłużonym profesorom beneficya i nienależąc wcale do wydziału teologicznego jako członek Kollegium prawnego trzymał wieś Węgrzce należącą do jednej z katedr teologicznych. Śmiały krok ten Goliniusa wszystkich niemal oburzył. Umarł Dóbrociéski d. 28 stycznia r. 1608 z powszechnym żalem w katedrze krakowskiej pochowany.

(Ob: Oratio Joannis Foxii J. U. Dris canon. crac. Cum electus in rectorem Univ. Cracov. Nicolaus Dóbrociéski J. U. Dr. Crac. et Sandomir. canonicus confirmaretur, habita in collegio majori d. 27 Aprilis 1602. Cracoviae in offic. Jacobi Siebeneycher 1602. 4º. K. 8 na końcu są wiersze do Dóbrociéskiego przez Andr. Schoneus S. Th. Dr. Can. S. Flor. i Gabr. Joannicius Phil. et Med. Dr. — Opatovius Adam: Lacrymae in funere Nicolai Dóbrociéski J. U. Doct. in Acad. crac. professoris cracov. sandomir. canonici, viri de ecclesia Deo, de republica et academia optime merito. Cracoviae 1608. 4º. K. 4 wierszem — Grochowski Stanisł. Łzy gorzkie na pogrzeb Mikołaja Dóbrociéskiego. Kraków 1605. 4º. wiersz — Siarczyński Obraz wieku I str. 99. — Łętowski: Katalog. III str. 194)

Dobrocieski wydał:

1) Oratio ad Stefanum Bator.
2) Oratio ad Sigismundum III.
3) Oratio ad Maximilianum archiducem Austriae.
4) Oratio ad Bernardum Maciejowski cardin. Cracoviae in off. Andr. Petricovii 1600. 4o
5) Informacyja o niektórych artykułach (o dziesięcinach) między duchownymi a świeckim stanem 1620, toż 1632 w druk. Andr. Piotrkowczyka. 4o (Bibl: Stephanidae: Opuscula) toż Krak. w druk. Andr. Piotrkowczyka 1607. 4o

4) Oratio ad ill. et rev. d. d. Bernardum Maciejovium episc. Crac. Ducem Severiae, nomine Universitatis in primo ejus Cracoviam adventu dicta in aede S. Floriani d. 12 Aug. 1600. Cracoviae, in off. Andr. Petricovii 1600. 4o K. 5 (Dobrocieski był wtedy rektorem Akad.) Janoc. 508

43

Dobrosielski

Ioannes Dobroszelsky Art. Mag. s. T. D.
s. T. prof. dobrosielski (: concl. p. 253 :)
Custos s. Flor.

1540. miał nieprzyjemny wypadek z Piotrem z Pomarza
(?) raco przez Uniwersytet ukarany (: Concl. p. 168 :) i
r. 1565 rektor pierwszy raz. com tym.

1574. d. 6. marca jako Can. Crac. et suffocatione inter dormiendum defunctus nocte praecedente. d. 9. sepultus ad s. Annam.
(: Głicki w Ept. Leon :)

1550 był prokoperem Coll. maj. (: Concl. Coll. maj. p. 92 :)
i s. T. Baccal.

1559. Joannes Dobrosielsky (: ibid. p. 106 :) ibid. Dobrosielsky. ibid. p. 133. napisano Dobrosielski.

1538 Acta Rect. p. 76.

1539. Ioannes Dobroszelsky Coll. min. prof. poeticae
A. R. p. 89 :) 1553. 5 febr. jako s. T. B. Can. s. Annae (: A. R. 332 :)

1540. d. 11. paźd. na zebraniu całego uniwersytetu
Rektor orzekł zastępujący nad wyroki : Inveniens et causis
inter Mgrm Petrum de Pomania domus minoris collegii praepositum, actorem ex una, et Ioannem Dobroszyelsky,
Albertum Dambrowsky, Michaelem de Glowno Art. mag.
Stanislaum Lowicz D. M. eiusdem Collegii minoris collegas, reos, partibus ab altera occasione iniuriarum

verbalium et realium vertente et mota, ex his, quae huiusmodi causa et testium depositionibus vidimus et cognovimus, decernimus, declaramus praefatum Mgrm Petrum de Posnania, anno nunc currente ipso die Solis 5a Augusti pro sui domus ingressu ex consuetudine iam diu laudata prandium seu convivium parasse, omnes tandem et singulos sui ordinis et domus habitantes ad hoc ipsum convivium fraterne invitasse et pro sua facultate tractavisse. Verum iam prandio finito Mgrm Ioannem Dobroszyelsky (ubi iam mero incaluit), contra omne fas et honestum atque aequitatem iniuriose ac scandalose praefatum Mgrm Petrum praepositum domus in loco studii et quidem paci ac quieti (licet protunc pro fraterna refectione) destinati, graviter, contumeliose tritorio [illegible] Copiza in oculum sinistrum ad usque vulnus lividum percussisse nec non caput assidentis mulieris cum eius dem praepositi domus capite duriter et vehementer collisisse, canem quoque quem pro tunc habeter reposuit furore quodam peritus in mensam assidentium Mgrorum et praepositi domus maximam levitatem atque in clericatum ignominiam,

ignominiam vociferans, hic est custos sacerdotum pro-
iecisse. Etiam vitreum poculum cerevisia refertum
in praepositi et magistrorum nimiam levitatem eos
profundendo proiecisse et fregisse. Insuper in maio-
rem contumeliam ac atrocem iniuriam de pede botula-
ri (sic) in faciem et caput cum magna indignitate praeposi-
ti domus et tum convivarum praefecti aliquot vicibus
percussisse. Insuper iactu lapidum trino vulnera livida
in manus eiusdem praepositi intulisse. Et tandem condi-
tionis, status eminentiaeque suae et collegarum obli-
tus dictum praepositum domus ignominiose et omni-
um magno scandalo acerrime capillis traxisse ad ul-
timum ostium habitationis alterius collegae, in quam
se idem Mgr Petrus et domus praepositus, furori ce-
dens, coniecerat ipsum Ioannem Dobroszyelsky cum
suis complicibus conatum et impetum effringendi ostii fu-
riose fecisse sibique talia et similia prout commissa
et patrata minime licuisse neque licere. Et ob haec
et tanta facinora, delicta et scandala ipsum Mgr.
Ioannem Dobroszyelsky in poena decem marca-
rum hinc ad quindenam nobis has universitati
reponendarum compellendum ducimus et compelli-
mus pro aedificio in Universitate necessario appli-

candarum, et in manus procuratoris nostrae Uni-
versitatis praefatam decem marcarum poenam
dandam, reponendam, solvendam cogimus et com-
pellimus — alias ad redimendam eandem poenam
per unum mensem, si maluerit, carceri deputa-
mus. Et nihilominus propter tam publicum
excessum optione ac regimine Bursae paupe-
rum privamus, insuper ac a communi mensa,
in quam deliquit per integrum quartuale, so-
luta tamen semper singulis septimanis bursa
suspendimus, utque portione eum concernente
in propria vescatur habitatione. Ven. vero Ma-
gistrum Albertum Dambrowsky in huius deli-
cti parte fautorem et adiutorem in unius se-
xagenae poena hinc ad quindecimam sub poe-
nis excommunicationum minori collegio et lo-
co offenso applicandam condemnamus. VV. vero Do-
ctorem Stanislaum de Lowicz, Michaelem de Glowno
ne huiusmodi spectaculi inspectores in futurum fiant
a poena quidem absolvendos duximus et absolvimus.
Et nihilominus omnes et singuli praefati Collegii Col-
legae ad idem et aequale officium deputati, sese pares
esse meminerint, nullus alteri conditionem qualis illa
cumque sit exprobrare audeat, sed collegialiter et frater-
ne sub praefata 10 marc. poena eidem collegio applican-
da vivant. (Concl. Univ. p. 168-169.)

Dobrosielski Joannes
Can. Crac.

1577 die 2 mensis Aprilis Mgri Joannes Curelovi-
ensis et Martinus Clodaviensis, Collegii maioris colle-
giatti S. th. Baccalaurei et eccl. coll. S. flor. Canoni-
ci seznaja przed aktami rektorskiemi, ze od executora
testamentu ś. p. Dobrosielskiego S. T. D. Can. Crac.
reaccepisse centum florenos in moneta polonicali
per mediam sexagenam computando pro continuandis
studiis ~~propinquorum~~ in Universitate Crac. praefati
testatoris propinquorum, et in defectu eorum aliorum
studiosorum patriae ipsius vicinorum iuxta volun-
tatem eiusdem Rndi olim D. Dobrosielski in In-
ventario ipsius manu propria eiusdem descriptam
dispensandis. /: A. R. str. 464:/

[z Dobry]

46

Johannes de Dobra Mad.

1441. Concl. Univ. p. 8.

z Dobrankowa

47

Ioannes de Dobrankow

dispensator collegii maioris

1578. d. 9. stycznia umarł w 46 roku życia swego.

/ Ełicki Ef. Leon. /

[Estr. XV 276-7; Enc. Org. VII 268-9] 48

Domaniewski Franciscus Josephus Phil. Doct. et Prof. – in Acad. Crac. Baccal. Art. 1723, Mgr. Art. 1725.

1) Colossus ignibus seraphicus refulgens d. Bonaventura... panegyrico cultu celebratus A. 1727 d. 14 Julii. Cracoviae typis haeredum Francisci Cezari. fol. K. 14. ded Adamo Sigismundo de Stanwicz Kreczyk custodi ecclesiarum cathedral. piltinen. et Livoniae canon. praemisl. curato in Tczyca ..... (na odwrocie tyt. tytych. herb Kreczyków) (Elias Kreczyk jenerał wojsk cesar. otrzymał r. 1573 od Rudolfa dobra na Szląsku .... Andrzej de Stanwicz et in Mokre Kreczyk cześnik dobrzyń. sędzia ziemski bytomski przez 40 lat otrzymał r. 1691 tytuł barona od Leopolda cesarza zostawił (z Olsinowskiej) syna: 1) Jana Jerzego miecznika żytomir. kapitana dragonii w pułku Marcina Kąckiego kasztel. krak. otrzymał od Jana III r. 1685 indygenat na Litwie [– Jerzy (brat Andrzeja) był marszałkiem dworu Jana Sobieskiego hetmana. – Brana Jana Jerzego: 1) Józef sędzia ziemski bytomsk. major dragonii polsk. 2) Paweł sędzia hrabstw Pszczyńskiego i Bytomsk. –

(Pankowa herbu Ostroróg)

Przodek Kreczyków zwany Seradynda r. 1345 z Anglii przeniósł się do Czech.

[ożeniony z córką Mikołaja z Dembian Dembińskiego sędziego grodzk. biec. Spłodził 1) Andrzeja majora wojsk cesar. poległego pod Belgradem 2) Józefa Andrzeja 3) Michała w zakonie Zaciinow 4) Adama proboszcza w Tczycy

herb Kreczyków: Tarcza w poprzek przedzielona: w górnej części koń w lewą zwrócony do połowy wyskakuje w spodniej części szachownica. Nad hełmem Zanna trzyma się z trąb bawolich czyli rogów wystających.

2) Impetus Lubomirsciani Srzenivae Lechiam laetificans orbem in solemni ad palatinatus Sandomiriensis fastigium ingressus Georgii Alexandri Lubomirski demonstratus. Cracoviae typis Jacobi Matyaszkiewicz 1730. fol. Pang.

3) Porta triumphalis ad Capitolium philosophici honoris XXI secundae laureae Candidatis aperta. Cracoviae typ. Collegii majoris 1725. fol. (Log²)

4) Victrix fatorum Ravicia Virgo in funebrali pompa Francisci de Dembiany Dembiński castellani Voynicensis, dum ejus mortales exuviae in ecclesia Szczekocinensi tumularentur demonstrata A. 1727 d. 26 Maji. Cracoviae typ. haer. Fr. Cezary 1727. fol. Kart 16. Pang. (Styl. lapid.)

[Estr. XV 279; Enc. Org. VII 239] o

Domański Wojciech, r. 1726 Baccal. Art. r. 1729 Dr. Phil. – xiądz 1766, kanonik kurzelowski probosz ropczycki.

1) Prawo koronne Maryi w znaku Krzyża Świętego w imię Ojca i Syna i Ducha S. czytane, to jest Kazanie na Koronacyą cudownej Statuy Matki Boskiej u P.P. OO. Obserwantów Prowincyi Ruskiej (Bernardynów) w Rzeszowie) odprawiona w dzień Podwyższenia Krzyża S. miane 1763, a potym ex voto do (1766) druku podane 1766. Kraków, w druk. Seminarium biskupiego akademick. 4to kart 14

2) Rękojmia górna na życie nieustające i pamięć nieśmiertelną s. p. Michała Sołtyka Kasztelana niegdy sandomir. Kawalera Orła białego, rotmistrza znaku pancernego, przy ostatniej ciału jego usłudze w Kościele P.P. OO. Reformatów Konwentu Sandomirskiego d. 18 Sierpnia 1766 kaznodziejskim stylem pokazana. (Kraków) w druk. Seminaryum Akademick. 4to kart 14 (Approbata d. 30 Martii 1767) Paneg. 912.

ded. Maciejowi Sołtykowi Kasztel. Sandomir. (synowi urodz. z Anny Dębińskiej)

Domaszewski Stanislaus Lublinensis, Bacal. Art. Univ. Crac. 1628, Mgr. Art. 1632, Collega minor.

1) Epithalamium in nuptias Petri Dunin aulici Vladislai Sigismundi Poloniae Principis dum Febroniam Wisiowska gen. Adami Wisiowski de Smilowa Wola filiam duceret in sponsam. Cracoviae typ. Mathiae Andreoviensis 1629. 4to. Pang.

[Estr. XV 146-7 s.v. Denhoff; Łatacz E.; PSB V 118-9] o. s.v. Denhoff 51

Dönhoff Zygmunt (syn Kaspra) wojewodzic sieradzki, po 4 latach nauki w Uniwersytecie Krak. (w Szkołach Nowodworskich) pożegnał r. 1637 takowy.

1) Gratitudo institutionis memoranda sive Oratio qua illustris Juvenis d. Sigismundus Dinhoff palatinides Siradiae, peregre proficiscens: praeceptoribus, quadriennalis in Academia Cracov. educationis pietatem et studiosae Nobilitati iucundam in studiis aemulationem.... publice laudabiliter exsolvit. Cracoviae, in off. typ. Matthiae Andreovien. 1637. 4to Kart 11

ded. Nob. Juventuti:... Jacobus Vitellius eloquentiae Prof. Sylicianus Canonicus S. Annae.

Mowa pożegnalna prozą miana publicznie 1637 wobec Rektora, Profesorów, nauczycieli Adama Opatoviusa Dziekana S. Anny, Jakoba Vitelliusa Kanonika S. Anny, Kaspra Dönhoffa wojewody sieradzk. Stanisława Lubomirskiego wojewody rusk. i wielu z szlachty. Współuczniami byli

Książęta Konstanty i Izydor Zasławscy wojewodzice Kijow, Konstanty Lubomirski wojewodzic Kijow, Hieronim Sieniawski, Krzysztof i Jakób Rozrażewscy i inni

Na ostatnich 4 kartach nowa proza: Via prosperitatis sive fausta precatio, qua fortunatum iter... juvenibus d. d. Stanislao et Sigismundo Dinhoff palatinidibus Siradiae, M. Jacobus Vitellius Tylicianus eloquentiae in Acac. Cracov. Prof. Canonicus ecl. S. Annae, ex animo vovet et optat.

1) Krzysztof Monwid Dorohostajski

Znakomitemu znawcy i zbieraczowi pamiątek narodowych p. Władysławowi Bartynowskiemu, udało się ostatniemi czasy nabyć nader rzadką i mało znaną rycinę, wykonaną przez jednego z lepszych rytowników flamandzkiej szkoły, Idziego Sadelera*) r. 1605 w Pradze, przedstawiającą wizerunek słynnego Krzysztofa Monwida Dorohostajskiego marszałka W. Ks. Litewskiego, autora Hippiki w polskim języku wydanej. Popiersie w zbroi, do połowy w ramkach owalnych, formatu małej ćwiartki; ma u dołu napis: Christophorus Monivid Liber baro in Dorostaie et Oschmiana Archimarscal. Mag. Duc. Litvaniae, Voloviensis, Dunemundensis Capitaneus. – Sculptor Reg. Sadeler ad vivum delineavit D.D. Prag. 1605 – i podtem czterowiersz Tańskiego. Dla objaśnienia podajemy tu wiadomość o Krzysztofie Dorohostajskim, i jego dziele zaczerpniętą z źródeł współczesnych, sprostujące niektóre szczegóły biograficzne i literackie dotychczas mylnie o tej historycznej osobistości ogłaszane.

*) Idzi Sadeler malarz i rytownik urodzony w Antwerpii r. 1570, zmarł r. 1629 w Pradze jako sztycharz nadworny cesarza Rudolfa II. Pomiędzy licznemi dziełami jego rylca, których 231 G. K. Nagler (Neues allgemeines Künstler-Lexicon. München 1845 Tom XIV str. 153–162) wymienia, zasługują szczególniej jako polskie uwagę: Wizerunek Króla Zygmunta III w zbroi z orderem złotego runa 1604 fol. – Popiersie Hieronima Makowskiego z Makowy, 4to. – Wizerunek Dorohostajskiego, jako najrzadszy Naglerowi wcale był nieznany.

Krzysztof Dorohostajski pochodził z jednej z Moniwidów zamożniejszych i najdawniejszych rodzin litewskich która początek swój od Gedymina wywodziła, i podczas Unii horodelskiej r. 1413 polski herb Leliwa przybrała. Urodził się d. 2 Marca 1562 r. z ojca Mikołaja dziedzica na Dorohostajach i Oszmianie, najprzód stolnika litewskiego a następnie od r. 1526 wojewody połockiego, starosty wołkowyskiego, szereszowskiego i kopelskiego, oraz z matki Rajskiej herbu Jelita. Ojciec gorliwy Kalwin, który dla wyznania swego w dobrach swych Oszmianie murowany wystawił zbór i przy nim drukarnię założył, wysłał syna swego Krzysztofa po odbyciu nauk domowych, dla lepszego wykształcenia się za granicę. Młody Krzysztof słuchał najprzód wyższych umiejętności w Strasburgu, a następnie w Fryburgo-Brysgowskiej Akademii, gdzie nawet pozostawił próbki swego talentu w pisaniu poezyi łacińskich i greckich. Następnie udał się do Włoch, bawiąc czas niejaki w Wenecyi, gdzie mu Rzeczpospolita nadała obywatelstwo, u Księcia Alfonsa w Ferrarze, i u hrabiego Zepoli w Bononii; [illegible] Piotra Antoniego Ferrary czyniąc — jak się sam wyraża — z upojeniem ćwiczenia, samego przyrodzenia wielką ochotę do Koni i jeździeckiego pobierał wyższej nauki kawalkatorskiej czyli jazdy konnej. Wracając do ojczyzny niepominął dworu cesarskiego, odznaczony za usługi wojenne w Niderlandach tytułem barona Cesarstwa. Po powrocie do Kraju brał w ostatnich latach panowania Króla Stefana Batorego czynny udział w wojnie moskiewskiej przy boku i pod okiem ojca swego. Pomimo młodego wieku, nieminęły go na Litwie zaszczyty i dostojeństwa: albowiem już r. 1588 mianowany stolnikiem W. Księstwa Lit. i starostą wołkowyskim,

[Głównie zaś przyciągał go Neapol słynny podówczas z chowu pięknych rumaków wierzchowców i z znakomitych nauczycieli wyższej jazdy konnej, jakiemi wtedy byli: P. Caracciolo, Claudio Corte i Pietro Antonio Ferraro, znakomici hippologowie i ujeżdżacze, którzy teoretycznie i praktycznie naukę pielęgnowania i ujeżdżania i wyższej jazdy wierzchowej wykładali. Tutaj to u najcelniejszego kawalkatora czyli ujeżdżacza Piotra Antoniego Ferraro nadwornego koniuszego wicereja neapolitańskiego Księcia de Osuna,

r. 1598 posunięty na godność Krajczego, a r. 1592 podczaszego, r. 1596 został marszałkiem nadwornym litewskim, wreszcie 1598 marszałkiem wielkim W. Ks. Lit. R. 1601 w wojnie inflantskiej dowodząc oddziałem Litwinów przyczynił się znacznie do porażki wojska szwedzkiego pod Kokenhausen, a r. 1611 na czele królewskiej chorągwi przy zdobyciu Smoleńska pierwszy wdarł się na mury miejskie, przyczem rażony pociskami moskiewskiemi odniósł kilka ran ciężkich. Dla poratowania trudami wojennemi zniszczonego zdrowia, wybrał się Krzysztof Dorohostajski w lipcu r. 1615 do słynnych cieplic Warmbrun koło Hirschberga na Szląsku, odesławszy wprzód żonę z całym swym dworem na tym czasowy pobyt do Gdańska, jak to widać z pisma jego: „Porządek, według którego aby się małżonka moja i czeladź przy niej będąca sprawowała” (drukowano z rękopisu w W. A. Maciejowski: Piśmiennictwo polskie. Dodatki, str. 277–283). Nie dojechawszy jednak do samych cieplic, zakończył swój żywot d. 3 Sierpnia r. 1615 (a nie zaś r. 1611 jak podają J. M. Ossoliński: Wiadomości historyczno-krytyczne Tom II str. 320; Siarczyński F. Obraz wieku Zygmunta III. Tom I str. 100 i inni) w Wrocławiu w domu gościnnym pod złotym drzewem. Kronikarz wrocławski Mikołaj Pol (Jahrbücher der Stadt Breslau, w dziele: Büsching J. G. Zeitbücher der Schlesier. Breslau 1824, Tom V, str. 127) donosząc o tym zgonie, dodaje iż ciało Krzysztofa Dorohostajskiego nabalsamowane w miedzianej trumnie stało kilka tygodni w kaplicy cmentarnej S. Elżbiety w Wrocławiu, skąd d. 17 Września 1615 przewiezione zostało do dóbr jego na Litwie. Pogrzeb uroczysty odbył się dopiero w lutym następnego roku w Ośmianie murowanej jak świadczy: Kazanie na pogrzeb Chrzysztofa Moniwida na Dorostajach W. X. Lit. Najwyższego Marszałka odprawowany w Ośmianie murowanej dnia... Lutego 1616 spisane od X. Jana Zygrowiusza. Drukowano w Lubczu u Piotra Blastusa 1616, w 4tce.

4) Pierwszą żoną Krzysztofa Dorohostajskiego była Zofia córka Jana Chodkiewicza kasztelana wileńskiego, którą pojął około r. 1590 (Ob. Radwan Joann: Epithalamium in nuptias Christophori Monvidi Dorohostajski M. D. L. Incisoris, praefecti Volcoviensis et gener. virginis d. Sophiae Chodkieviciae illustris memoriae d. Joannis Chodkiewicz Castel. Vilnen. filiae. Vilnae in officina Joannis Kartzani, s. a. 4to kart 10) Po jej śmierci zaślubił K. Dorohostajski około r. 1596 Zofię córkę Mikołaja Mikołajewicza księcia Radziwiłła i wojewody nowogrodzkiego i Zofii Chlebowiczówny, wdowę po Jerzym Jurjewiczu Chodkiewiczu staroście żmudzkim. (Ob. Icones familiae ducalis Radziviliane. Nesvisii 1758 Nr. 36 gdzie jej sztychowane popiersie.) Z małżeństwa tego pozostawił Krzysztof Dorohostajski córkę Dorotę wydaną za Andrzeja Firleja wojewodę sandomirskiego, i syna Władysława cześnika litewskiego ostatniego potomka rodziny Monwidów Dorohostajskich zmarłego r. 1638.

56

Krzysztof Dorohostajski zajmuje w literaturze polskiej niepoślednie miejsce jako autor Hippiki, dzieła w swoim czasie wielce pożytecznego i cenionego, jak to potwierdzają liczne następujące wydania onegoż: (na koniu: Księgi:)

Pierwsze wydanie:
1) Hippica to jest o koniach xięgi (W Krakowie w drukarni Andrzeja Piotrkowczyka 1603. fol., kart ~~128~~ druk. 106. Dzieło to prócz tytułu sztychowanego mieści w sobie dedykacją Królowi Zygmuntowi III w której autor, jak sam pisze „tę potrzebną i krotochwilną młodości swej zabawę ku pożytkowi ludzi rycerskich na jaśnością wydaną jako najniżej ofiaruje i pod obronę podawa" (K. 1); następnie Przedmowę do łaskawego rycerskiego czytelnika (K. 1), Rejestr (K. 2) i samej Hippiki ksiąg cztery, obejmujących zbiór doświadczeń i wiadomości w tym przedmiocie, zalecający się porządkiem, stylem jasnym i czystą polszczyzną, według zdania J. M. Ossolińskiego.

5) W księdze pierwszej (K. 18) wykłada Dorohostajski fizyologię koni to jest o naturze, własnościach i chowie koni. W księdze drugiej (K. 18 z 4 rycinami w tekście) ćwiczenie i zaprawianie koni do jazdy. — W księdze trzeciej (K. 42 3/ z 42 rycinami w tekście) Opis rozmaitych skacyj czyli munsztuków czyli wędzideł i uzd używanych dawniej powszechnie dla wszelkich rodzajów koni. **) — W księdze czwartej (K. 27 3/) o chorobach i lekarstwach końskich. Niepospolitą i cenną ozdobę całego dzieła stanowią też liczne miedzioryty, które jako illustracyje Dorohostajski nie żałując na to znacznych kosztów biegłemu rysownikowi i rytownikowi Tomaszowi Makowskiemu nadwornemu artyście Radziwiłłów wykonać polecił. Miedziorytów tych jest 47 wraz z odbiciem tytułowym, herbu Dorohostajskich, mitologicznych i emblematycznych, dostrzegamy także podpis rytownika: Thomas Makowski Polonus sculpsit. Pomiędzy temi rycinami przedstawiającemi rozmaite zaś tak rożne wędzidła, i przybory jezdeckich, wyobrażone są na 6 tablicach różne rodzaje koni w odmiennych postawach fizyologicznych, rysowane z natury z niepospolitą dokładnością i znajomością anatomiczną, świadczącą że Dorohostajski w Makowskim znalazł zdatnego i odpowiedniego illustratora Hippiki. Dla swojej wyprawy Dorohostajskiego doznała zaraz po wyjściu uznanie szczególnie wielkiego wśród szlachty, jak świadczy przypisanie M. Paszkowskiego (w przekładzie Kroniki Alexandra Gwagnina księgi VIII z r. 1611) Krzysztofowi Mikołajowi Dorohostajskiemu, marszałkowi najwyższemu W. X. Lit. wołkowyskiemu, mścibowskiemu, dyneburskiemu starostę.

**) Wkrótce po ogłoszeniu Hippiki Dorohostajskiego wydał Aleksander Massario de Malatesta Rzymianin w Gdańsku drukiem Marcina Rhode r. 1609 dzieło: Tractatus de modo equos fraenandi, w którym na 88 tablicach (in fol.) drzeworytowanych przedstawił przeszło 60 gatunków rozmaitych wędzideł, kawecanów i skacyj. Podobne dzieła ogłosili już poprzednio w Niemczech r. 1588 M. Seutter, i G. E. von Löhneisen. — Krzysztof Pieniążek rotmistrz i dziedzic na Łossochowie: Hippika albo sposób poznania, chowania i stanowienia koni (b. m.) 1607, w 4ce, kart 32; i Jan Baumann Budownicki: Equestria, sive de arte equitandi libri duo. Cracoviae, in offic. Francisci Caesarii 1640, w 4ce kart 32, ./.

w swych szczupłych dziełkach hippologicznych ~~nie mieszczą~~ podają wiele ~~wiadomości~~ o
wielorakiej
~~rozmaitych gatunkach~~ wydział Koniskich.

5 b) którego ~~roboty~~ sztychy śmiało ~~zastępować~~ iść mogą w porównanie z podobnemi robotami ~~mistrzów~~ współczesnych mistrzów zagranicznych 58

Tak n. p. Tabl. Nr. 15 przedstawia konia (mojej rasy krakowskiej) któremu za sztafaż służy widok zamku krakowskiego od strony Kurzej stopy.

b powtarzający się i na innych tablicach w skróceniu J. M. Pols sc. lub w monogramie TM sc.

b) 59

2) Drugie wydanie: „Hippika to iest o Koniach Księgi." (Na końcu:) W Poznaniu w drukarni Jana Rossowskiego R. P. 1620, fol. Kart 126 przez tytułu oznaczonych. Zupełnie zgodne z pierwszem wydaniem ma ten sam rozkład, tytuł, dedykacyję, przedmowę, rejestr, też same ryciny, zgoła wcale się nie różni od pierwotnego wzoru tylko firmą drukarską i nieco odmiennym kształtem liter w tekście.

Obe te wydania z r. 1603 i 1620 należą do tak zwanych bia: tych kruków czyli najrzadszych książek polskich, a jeżeli się trafi spotkać egzemplarz, to zwykle nie cały defektowy i mocno zniszczony. W jakiej zaś cenie u przodków naszych było to dzieło świadczy dawny przypis z XVII wieku jaki na okładce defektowego exemplarza z r. 1620 znaleziony, stwierdzający iż właściciel zeń 4 czerwone złote zapłacił, i że Stanisław Chomętowski wojewoda mazowiecki, za Konia dawał zań (zapewnie dobrego z swojej sławnej stadniny). Brak egzemplarzy Hippiki był też zapewne przyczyną, iż Bł. Kmita typograf w Lubczu puścił w świat drukowany r. 1617, a następnie r. 1627 wyjątek z dzieła Dorohostajskiego pod tytułem: O obieraniu i ćwiczeniu Koni, z przydatkiem lekarstwa na rozmaite przypadki i choroby końskie, jako ludziom rycerskim, tak i gospodarzom barzo potrzebne z powtórnego dostatecznego wydania. W Lubczu, w drukarni Błażeja Kmity r. 1627, w 8ce, str. 51. 84. 6 i 21 (dodatku: Lekarstwa rozmaite bydłu choremu tak rogatemu jako też mniejszemu). W przypisaniu Janowi Kiszce wojewodzie połockiemu, datowanem w Lubczu d. 23 Lipca 1617 wyraźnie wspomina drukarz, iż to zebrał z Ksiąg jednych mianowicie od zacnego Senatora "z wielkim kosztem wydanych."

3) Trzecie wydanie: Hippika to iest O Koniach Księgi. — W Krakowie, w drukarniej Łukasza Kupisza J. K. M. Typogr. Roku Pańskiego 1647, fol., tytuł sztychowany (na miedzi) (odmiennie od poprzednich edycyi, z herbem Kończyc w górze, zamiast herbu Dorohostajskich), Kart druk. 3, (dedykacya, przedmowa, rejestr) i str. 133. W wydaniu tem opuścił drukarz pierwotną dedykacyę autora Zygmuntowi III. a natomiast umieścił inną: Franciszkowi z Wielkich Konczyc Mniszkowi Kasztelanowi sądeckiemu, sanockiemu staroście, datowaną w Krakowie 27 dnia Sierpnia 1647 i podpisaną (zamiast autora): Łukasz Kupisz typograf K. J. M. i bibliopola krakowski. Przedmowa do łaskawego rycerskiego czytelnika, Rejestr i tekst dzieła pozostał ten sam co w edycyach dawniejszych, tylko że piękne miedzioryty Makowskiego, zastąpił one nie zgrabnemi drzeworytami naśladującemi w grubych obrysach (same postawy koni i wędzidła, podług wzorów z dzieła Alexandra Massari de Malatesta r. 1609 w Gdańsku wydanego czerpanych. Jedynym dodatkiem w tem wydaniu jest na str. 99 drzeworyt Konia z napisem: „Symetria albo Proportia i Kształt Konia, w swojej mierze przystojnej obserwatiej pana Lorensa Palmierego kawalkatore florentskiego, a od Jana Chryzostoma Proszowskiego J. K. M. pictora delineowana in superficie i Kommentowana." W całem wydaniu tem niema wzmianki o właściwym autorze K. Dorohostajskim.

4) Czwarte wydanie: Hippika abo nauka o Koniach, sposób natury, przymiotów różnych Końskich poznania, wychowania, uiezdzenia i uleczenia różnych chorób i przypadków podająca, przez jedną znaczną osobę Roku 1647 do druku podana, a teraz świeżo dla pożytku i wygody pospolitej przedrukowana. W Krakowie w drukarni Akademickiej, (bez roku, około r. 1700) fol. K. 1 (tytuł i na odwrocie Przedmowa do łaskawego rycerskiego czytelnika), str. 133 liczbowanych (tekst dzieła z temi samemi drzeworytami jak w edycyi z r. 1647) i str. nieliczb. 3 (Rejestr).

8) Piąte wydanie: Hippika o Koniach. (na końcu książki:) Cum gratia et privilegio S. R. M. Cracoviae, typis Academicis, (bez roku, około r. 1730) fol. k. 1 (tytuł, z rzniętym drzeworytem przedstawiającym wspiętego konia z workiem obroku u dołu), str. 133 liczbowanych i 3 nieliczb. (Rejestr). Jest to właściwie edycya czwarta, w której tylko nowy tytuł zmieniony z opuszczeniem Przedmowy Do Łaskawego rycerskiego czytelnika, dołączono. Tekst i drzeworyty też same co w wydaniu poprzedniem. Wszystkie dotąd wymienione edycyje drukowane są literami tak zwanemi gotyckiemi czyli szwabachem.

Szóste wydanie: Hippika to jest Księga o Koniach, potrzebna i krotochwilna młodości zabawa przez Krzysztofa Dorohostajskiego ku pożytkowi ludzi rycerskich na jasność wydana. (Po raz pierwszy wyszła w Krakowie u Andrzeja Piotrkowczyka roku 1603.) Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. W Krakowie, nakładem i czcionkami „Czasu" 1861. w 8ce, str. 264 i V. Przedruk wydania piątego, z drzeworytami w tekście zmniejszonemi; opuszczone tutaj Dedykacyja Zygmuntowi III i Przedmowa Do Łaskawego rycerskiego czytelnika; natomiast dodana na końcu str. 263-264 wiadomość o autorze i dziele, zbyt pobieżnie i niedostatecznie skreślona.

7)

3) Trzecie wydanie: Hippika to jest o Koniach Xięgi. w Krakowie, w drukarniej Łukasza Kupisza J. K. M. Typo: gr. R. P. 1647. fol. Kart 4, str. 133.

[Estr.: XV 291-2; Haberf L.: Enc. Org. VII 309-311; Lepszy K.: PSB V 331-3]

62

Dorohostajski Krzysztof Monivid

na Dorohostajach urodzony r. 1562 (d. 2 marca) z ojca Mikołaja wojewody połockiego, herbu Leliwa; był najprzód stolnikiem litewsk. i starostą mścibowskim; za Zygmunta III marszałek w. lit. walczył w Inflantach r. 1600, i pod Smoleńskiem r. 1611; kształcił się za młodu w Strasburgu i Fryburgu (i we Włoszech) trzymał się Kalwinizmu. (Ob. Ossoliński Wiadomości II 298 – Maciejowski: Histor. literat.) bawił najprzód na dworze cesarskim; służył potem wojskowo w Niderlandach i za króla Stefana w wojnie moskiewskiej. Rzeczpospolita wenecka nadała mu obywatelstwo. Umarł d. 3 sierpnia 1615 w Wrocławiu jadąc do wód szląskich. (Ob. Pohl Nikolaus: Jahrbücher der Stadt Breslau. T. V. [herausgegeben von Dr. J. G. Kunisch Breslau 1824 str. 12]) Z żony Radziwiłłówny (+ 15 sierp. 1616) zostawił syna jedynaka Władysława.

1) Hippica | to iest | o Koniach | xięgi. (tytuł sztychowany pięknie z emblematami i herbem Dorohostajskiego: Thomas Makowski Polonus sculpsit) – (na tytule (u góry) herb Dorohostajskich z dewizą: Labore et constantia, – Konie Neptun, Minerwa (na dole) Kurcyusz; armatury, u spodu: Thomas Makowski Polonus sculpsit.) na końcu: | Cum Gratia et Privilegio S. R. M. W Krakowie | w drukarni Andrzeia Piotrkowczyka (Roku Pańskiego) 1603. fol. Kart 128 nieliczbow. z tytułem

Dzieło to obejmuje:

Karta 1a: tytuł sztychowany: Hippica i t. d.

" 2a: ded. Naiaśnieyszemu Zygmuntowi III... (Sign X) potrzebną i krotochwilną młodości swey zabawę ku pożytkowi ludzi rycerskich na jasność wydaną Krzysztof Moniwid na Dorostaiach iako nayniżey ofiaruie... (i pod obronę podawa).

Nauk przyr. 1969

Kart 5 i 102 (ob. Wizerunki)

w bibl. Czartor. Branick. Ossolin. Dzików.

Karta 3cia (z sygnaturą X ij): Do łaskawego Ry-cerskiego Czytelnika

Karta 4ta (z sygnaturą X iiij) (Index): Co się w tych czworgu Księgach i w każdym z nich Roz-dziale zamyka....

Karta 5ta (Ciąg dalszy i Koniec Indexu)

(Text): = (Kart 36 (to jest Sign A – J.) (początkowe) obejmują Księgi pierwsze (Kart 18) i Księgi wtóre (Kart 18) (w Księgach wtórych jest 4 rycin przedstawia-jących: Koła do jazdy. (W Rozdziele XVII Księgi II wspomina Czurytowe bieganie (krótkim bokiem jako przypowieść stynie).)

= Kart 34 (to jest Sign A – Q) czyli 16 arkuszy i 2 kart, obejmujących Księgi trzecie i czwarte.

|: Księgi czwarte rozpoczynają się od L iiij – Q vj: |

Księgi trzecie obejmujące 43 kart obejmują kart sztychów: to jest 25 rycin koni z uzdami i widokami u dołu – i 15 tabl. sztych. wędzideł i kawecanów

Oznaczone cyframi No 1–25.

Konie służące za bogate studium do rysowników koni położnych w różnych postawach mają monogramy [illegible] Lolo fc. (No 1) – [illegible] fc (No 8) – [illegible] fc [illegible] fc na dole widoki włoskie – No 15 Sign. E jest koń mający u spodu widok Krakowa owczesny.

Księgi czwarte niemają żadnych rycin.

Bentkowski nazywa te ryciny mylnie cynowemi.

<u>Dorohostajski</u> Krzysztof Monwid ur. d. 28 Marca 1562 + d. 3 Sierpnia 1615 w Wrocławiu.

Źródła: Gwagnin Al. Kronika Sarmacyi 1611 K3. VIII dedyk.
Bartoszewski Walenty S. J.: Pienia wesołe dziatek na przyjazd do Wilna Króla tudzież mowa po rekuperacyi Smoleńska Chrystophowi Monwidowi Dorohostajskiemu marszałkowi W. X. L. Wilno 1611. 4º. Ob. Kraszewski Wilno IV – Brown str 111.
— — toż Wilno 1818. 4º. K. 16.
Kraiński Krzysztof (1611)
Radwan Joannes Epithalamium (b. r.)
Vitet: Lettre 1660
Żarnowski Grzegorz: 1) Obrona Postylle 1593. 2) Clypeus 1598.
<u>Zygrowinsz</u> Jan: Kazanie 1616.
Ossoliński: Wiadomości II. 298–324
Niesiecki: Herbarz II
Siarczyński: Obraz I. 100
Niemcewicz: Panowanie Zygmunta III. T. I. 446–456. III. 13–17.
Bentkowski: Hist. lit. II. 425.
Maciejowski 1) Piśmiennictwo: Dodatek 277–283. 2) Polska I p. 237–240.
Gąsiorowski: Hist. medyc. I. 382–7.
Encyklopedia Orgelbranda VII. 309–311 (przez Huberta)
Wizerunki i roztrząsania nauk. 1839 Tom 48 str. 152 5.

Kazanie na pogrzeb J. W. P. P. Chrysztofa Monwida na Dorostajach W. X. Lit. Najwyższego Marszałka odprawowany w Birżanie murowanej dnia .. Lutego 1616 opisane od x. Jana Zygrowinsza. Drukowano w Lubczu u Piotra Blastusa 1616. ded. Radziwiłłom Janowi podczasz. W. X. Lit i Chrisztophowi hetmanowi W. X. Lit.

Epithalamium in nuptias illust. ac magn. d. d. Christophori Monvidi Dorohostajski M. D. L. Incisoris, praefecti Volcoviensis etc. et gener. ac illust. virginis d. Sophiae Chodkieviciae Comitissae in Sklow et Mysz, illustr. memoriae d. d. Joannis Chodkiewicz Castel. Vilnen. filiae poetica express. a Joanne Radwano — Vilnae in off. Joannis Kartzani (s. a.) (1590)

4to K. 10. (a. 1580–1611)

córka Jana [synowica] Chodkiewicza (z Krystyny Zborowskiej ?)

Niesiecki pisze że Dorohostajski miał żonę Zofię z Radziwiłłów wdowę po Jerzym Chodkiewiczu [krajczym litewskim] starostę żmudzkim — ~~ex~~ mylnie. który umarł 1595 więc ją Dorohostajski zaślubił 1596, umarła zaś 15 marca 1616.

Zb

Oblat. Cracoviae in Libr. Relat. (seu inscript.) Castri Crac. feria 5a post dominic. Misericordiae 1648 Tom 75.

w Inwentarzu spisanego po śmierci Teodora Karola hrabiego Tarnowskiego starosty Krzepickiego i Zyzmorskiego który po pierwszej swej żonie Elżbiecie Katarzynie Księżniczce Druckiej-Podbereskiej wdowie zmarłego r. 1638 Władysława Dorohostajskiego odziedziczył cały majątek Dorohostajskich znajdujemy między innemi Książkami wymienione

[Książka włoska w białej oprawie o Koniech, Manuskrypta różne, Koperstychów Księga, Genealogie jmpp Dorostajskich, Kroniki, Statuta, Postylle i t.p.

[Hippika o Koniech pisana (zapewne autograf dzieła)

Wymieniwszy wszystkie dotychczas znane wydania Hippiki K. Dorohostajskiego winniśmy dodać że pierwotny rękopis takowej przez czas niejakiś znajdował się w posiadaniu spadkobierców: albowiem w urzędowym spisie pozostałości po Katarzynie Księżniczce Druckiej-Podbereskiej żonie zmarłego r. 1638 Władysława Dorohostajskiego, która powtórnie poszła za Teodora Karola hr. Tarnowskiego starostę Krzepickiego i Zyzmorskiego, oblatowanym w aktach grodzkich krakowskich we czwartek po drugiej niedzieli wielkanocnej (30 Kwietnia) 1648 r. znajdujemy między innemi wymienione: „Hippika o Koniech pisana; Książka włoska w białej oprawie o Koniech; Manuskrypta różne; Genealogia jmpp. Dorostajskich; Koperstychów Księga; Kroniki, Statuta, Postylle" i t.p. dzieła. Nie ma tam jednakże wzmianki o miedziorytach Makowskiego z czego wnioskować wypada, iż wtedy już zatracone były.

Z. P.

Dorohostajski: Hippika

1) Kraków w druk. Andr. Piotrkowczyka 1603 fol.
Nauk. przyr. 1969

2) Poznań w druk. Jana Rossowskiego 1620. fol. Nauk. przyr. 1970.

3) Krakow w druk. Łukasza Kupisza 1643. fol.
Nauk przyr. 1971

4) Cracoviae typis Academicis b. r. druk. fol.
Nauk przyr. 1972

5) Krakow, w druk Czasu 1861. 8°
Nauki przyr. 91.

Maciejowski Dodatki p. 277.

Munsztuk składa się z 3 części 1) z Czanek, 2) z Wędzidła, 3) z Podbródka (Łańcuszka). —

Neapel Hloch Schule der Reitkunst

Skaya (munsztuk)

Cavallo frenato di Pirro Antonio Ferraro Napolitano
Napoli apresso Antonio Pace 1602 fol. Vincenza 1620.
Venezia 1653. (syna dzieło o munsztukach)

główne dzieło

Opera di Giovane Battista Ferraro (ojca o chowie i lekarstwach)

D. Caracciolo La gloria del cavallo
Venetia 1589

piętno – piętnowanie koni

Claudius Corte: O koniach

w Niemczech M. Seuter 1588 – G. E. Löhneissen 1588

(ed. 1603) Tablic sztychów. Księgi wtóre Tabl. 1–4 (Koła do trenowania)
Księgi trzecie Tabl. No 1–24 (Konie i w górze munsztuki
(tabl. 19 Sign Everso – z widokiem Krakowa) (według Rossowsk. lepsz)
i Tabl. 1–15 (munsztuki i wędzidła) (bez koni)

K. 1 tytuł sztychów.
K. 1 (Sign X). ded. Zygmuntowi III.
K. 1 (Sign Xij) Do łaskawego rycerskiego czytelnika.
Kart 2 (Sign Xiij – XIV niezap.) Co się w tych czworo księgach ... za:
mięka.

Kart 36 (Sig A – J iv 3) Księgi pierwsze i wtóre
z 4 tabl. sztych. (Koła do trenowania) w Księgach wtórych.

(26 tabl. koni
1 tabl. munsztuk z [illegible]
[illegible] wędzidła.

Kart 43 (Sign A – L iij) Księgi trzecie
z 26 tablic Konie i munsztuki, i tabl. munsztuk i ręka 15 tabl. wędzidła

Kart 23 Sign. Liv – Z iv i kart 2) Księgi czwarte o chorobach różnych końskich.

na końcu W Krakowie w drukarni Andrzeja Piotrkowczyka R.P. 1603.

druga edycya zupełnie zgodna co do ryciń kart i sygnatur

na końcu: W Poznaniu w drukarni Jana Rossowskiego R.P. 1620.

3a edycya:

19 tablic drzeworyt. z końmi i munsztukami
1 tablica z ręką i munsztukiem
3 tablice z munsztukami bez koni
14 tabl. drzeworyt z wędzidłami
1 tablica: Symetrya albo Proporcya y kształt Konia w swojej mierze przystojnej obserwacyey pana Lorensa Palmierego Kawalkatora Florentskiego a od Jana Chryzostoma Proszowskiego J.K.M. Pictora delineowana.

4a Edycya

5a Edycya tytuł: Hippika o koniach (i na tytule koń s kaszą drzeworyt) fol. K. i str. 133 i 3 rejestru na końcu Cracoviae typis Academicis (bez roku) jest to edycya 4ta tylko odmieniono tytuł z przedmową do łaskawego czytelnika którą odmieniono.

2a ed. Hippica (to iest o Koniach Księgi) (tytuł sztychowany. Na końcu: Cum gratia et privilegio S. R. M. W Poznaniu w drukarni Jana Rossowskiego Roku Pańskiego 1620. fol.

Nauki przyr. 1970

(edycya zgodna zupełnie z 1szą mająca takież same znaki, tyle także kart i też same sztychy, tylko samym drukiem się różni.

K. 1a (tytuł sztychow.) K. 2 & 3a (ded. Zygmuntowi III... Krzysztof Moniwid na Dorohostaiach etc. f - sir bez dalszego textu), Karta 3cia (do Czytelnika) Karta 4ta i 5a (Rejestr) Kart 1-18 (Hippika Księgi pierwsze Sign. A - Eij) - od K. 19 - 36 (Księgi wtore. Sign. Eiij - Tiiij) - od K. 37 - 79 (Księgi trzecie) Sign A - Liij z tytułem Koni i Kawecanow) - od K. 80 - 102 Sign. Liiij - Q vj - (do 96)

3a ed. Hippika to iest O koniach Księgi. W Krakowie w Drukarniey Łukasza Kupisza J. K. M. Typogr. Roku Pańskie° 1647 Cum Gratia et Privilegio S. R. M. (tytuł sztychowany dosyć pięknie z emblematami widocznie naśladowany z 1szej edycyi tylko na wzgórze herb Koronyi Mniszków) Na końcu: Cum Gratia et Privilegio S. R. M. Cracoviae Apud Lucam Kupisz S. R. M. Typogr. Anno 1647. fol.

(z opuszczeniem nazwy autora)

Nauki przyr. 1971

Czartor.

Karta 1a tytuł sztychow. (odmiennie nieco od edyc. 1620)

Karta 2a i 3a dedyk: Jaśnie Wielmożnemu Jego mości Panu Franciszkowi z Wielkich Konczyc Mniszkowi Kasztellanowi Sądeckiemu, Sanockiemu & Staroście... Łukasz Kupisz Typogr. K. J. M. i Bibliopola Krakowski Dan w Krakowie 27 dnia Sierpnia 1647. — Do Łaskawego rycerskiego Czytelnika (Sign. A i A2)

(to tylko dodane zamiast dedykacyi Zygmuntowi III)

Karta 4a (Index): Co się... zawiera... (Sign. A 3a)

Text pag. 1–133. z drzeworytami zamiast sztychów
na str. 99 jest Symetria albo Proportia i Kształt
Konia w swoiey mierze przystoyney obserwatiey
Pana Lorensa Palmierego Kawalkatora Florent-
kiego a od Jana Chryzostoma Proszowskiego
J. K. M. Litora delineowana in superficie i
commentowana 1 stroną z drzeworytem i
monogramem. IEP – jest to jedyny dodatek.

(około r. 1735)

jest to właściwie edycja 4ta (tylko tytuł nowo wydrukowany z opuszczeniem (przedmowy): Do łaskawego rycerskiego czytelnika) która jest w 4tej edycji na odwrocie tytułu ~~Dodany drzeworyt~~ Konia na tytule którego niema w 4tej edycji.

5a ed. Hippika o Koniach (tytuł w drzeworycie przedsta-
wia Konia wspinającego się. – Na Końcu:) Cum gratia
et privilegio S. R. M. Cracoviae, typis Academicis.
(bez roku) K. 1 str. 133. 3 (rejestru)
/: jest to przedruk edycji z r. 1647, z drzeworytami
druk około r. 1700, litery nowe, z niemiecka rznięte :/
(opuszczona dedykacja i Do łaskawego Czytelnika)

Nauki przyg. 91.

6a ed. Hippika to jest Księga o Koniach, potrzebna
i krotochwilna młodości zabawa przez Krzysztofa
Dorohostajskiego ku pożytkowi ludzi rycerskich na jas-
ność wydana. (Po raz pierwszy wyszła w Krakowie u An-
drzeja Piotrkowczyka roku 1603.) Wydanie Kazimierza
Józefa Turowskiego. W Krakowie, nakładem i czcion-
kami „Czasu." 1861. 8o. str. 264 i V (rejestr) z rycina-
mi litograf. w środku)

(około r. 1700)

nauki przyg. 1972.

in Cimel. IX. 6. 22.

Zielińska Chrzętowicz Jagiellońska

(Opuszczona dedykacja)

4a ed. Hippika | abo | nauka | o Koniach | sposob | natury, przymiotow
różnych Końskich poznania, wychowania, ćwiczenia, | y leczenia
różnych chorób i przypadków | podająca | [illegible] Do druku | podana
a teraz świeżo | przedrukowana. | W Krakowie | w drukar-
ni akademickiey (b. r.) fol. [illegible]
Do Czytelnika
F Przez iedną Znaczną Osobę | Roku 1647. | Do
| dla pożytku i wygody pospolitey |

Kart 1 tytuł i na odwrocie: Do łaskawego rycerskiego czytelnika; str. 133 text na Końcu: Cum gratia et privilegio S. R. M. Cracoviae typis Academicis i str. 3 rejestr.

x) Władysław Dorohostajski cześnik w. lit. 1636 + 1638 w maju
Ż. Elżbieta Katarzyna Księżn. Drucka-Sokolińska marszał-
kowna brasław. (2° v. za Teodorem Karolem Tarnowskim starostą
krzepickim) + 1644.

Zofia + 1653 za Tomaszem Sapiehą oboźnym w. lit.

Krzysztof Dorohostajski za Stefana Batorego dowodził własną chorągwią
w Inflantach pod Kokenhausen. – Za Zygmunta III we wszystkich wypra-
wach dzielny dowódca. R. 1600 walczył z Szwedami pod Karkusem – i pod
Kiesią ciężko ranny – r. 1601 w bitwie pod Kokenhausen – r. 1611 przy oblę-
żeniu Smoleńska zginął przy szturmie od wybuchu zapalonych prochów.
W Oszmianie murowanej założył drukarnię – wydał: Hippika to jest
o Koniach Księga. Kraków 1603 – 1861. (Ossoliński Wiadomości historyczno-kry-
tyczne T. II str. 298 – 324)

67

Dorohostajski Mikołaj h. Leliwa
stolnik w. lit. 1558, dzierżawca wieloński, [illegible]gondzijski 1569, dzierżawca
mejszagolski; starosta wołkowyski, szereszowski, lepelski, wojewoda połocki
od 1576 + 28 stycz. 1597. Kalwin.
Ż. Rajska h. Jelita.

[illegible] + 1598 młodo

Krzysztof stolnik w. lit. 1588, krajczy w. lit. 1590, podczaszy w. lit. 1592, marszałek nadworny lit. 1596, marszałek w. lit. 1598 kszt. [illegible] się w Strasburga, Fryburgu + 1611 przy oblężeniu Smoleńska (Teodor Żychliński Złota Księga szlachty polskiej Rocznik XIII Poznań 1891 str. 51)
Ż. Zofia Radziwiłłówna wojewodzianka nowogrodzka wdowa po Jerzym Chodkiewiczu staroście żmudzkim

x Władysław

Dorota za Andrzejem Firlejem, wojewodą sandomir.

Marianna 1° za Mikołajem Tryzną podskarbim w. lit.

Regina za Mikołajem Krzysztofem Sapiehą wojewodą nowogrod.

68

Draski (Adamus) Hyacinthus.
C. S. Annae

r. 1640 (?) został prof. theol. (w rzeczyw. Zygm. Gregorowicza kanonika s. flor. gdy był kanonię obejmował) cum altari Nasiechowicensi /: Conl. Coll. maj. p. 144 :/

r. 1648. d. 4. Decembris ... decessit.

r. 1631. 13 czerwca ad Coll. majus vocatus /: Brosciusz w Efemerydach R. IV. 10 :/

~~r. 1653. jui nie żył.~~ /: A. K. p. 5964

1667. Radomiu zmarły ... był centum florenos fundationi Drascianae /. A. K. p. 229.

r. 1640 był. kan. s. Anny, ordinarius linguae graecae et S. Th. professor.

W rękopiśmie swoją ręką pisanym (B. B. XXV. 25 in 4°) i ~~różne~~ wyjątki z różnych autorów obejmującym, Draski zanotował iż to pisał Comarnae apud Illustriss. d. d. Palatinum Posnaniensem, Comitem de Ostrorog, capitaneum Jarwoliniensem ~~...~~ ~~...~~ Na ost. okładce zapisał: Anno D. 1616 d. 21. Septembr. Illustr. et Rdus D. Stanislaus Comes ab Ostrorog, palatinides posnaniensis, cano-

cracoviensis, flebilis mihi decessit in Germa-
niae Vratislavia, cujus funere peracto a. 1617 d.
13 Martij, Divo Gregorio sacra, redii ad Academi-
am Cracoviensem eodem anno 26 aprilis, recto-
re Magn. Domino d. Valentino Fontano, phil. et
med. doct. matheseos professore.
Legowat na swój pogrzeb 300 zł.: pro tricesimis a
dwiema trumnie dalej 300 et altera. Dla Kościoła ś.
Anny fl. 100 et separatim pro canonizatione B. Pa-
tris nostri Cantii fl. aureos viginti. Pro eccl. s. Flori.
fl. 200. ad Oratorium Immaculat. Concept. BMV. fl.
100. — pro refectionibus confratribus et patronis
meis Coll. maioris fl. 200. coll. min. fl. 100, biblio-
tekę osobną swoją przekazał swemu bratu, a dziś sprze-
dać kazał. Pro bursa pauperum fl. 100. pro refec-
tionibus in censum die s. Catherinae marty-
ris, patronae studiosorum. Pro concionatore eccl.
Tyczinensis 200 v. 300 fl. in praedio civium col-
locandi per fl. 6. (: N. 36. Testam. liber str. 52 sqq:)

[Estr. XV 304-5; Enc. org. VII 873; Barycz H.: PSB V 361-2]

69

(Hiacynt rodem z Kromołowa czyli raczej z Tyczyna

Draski Adam) ~~[illegible]~~ profesor teologii, dziekan Kollegiaty S. Floriana, biegły w języku greckim r. 1626/3 został Collega Minor, przedtem uczył w Collegium Lubrańskich w Poznaniu i był nauczycielem domowym Mikołaja hrab. Ostroroga wojewodzica poznan. (Ob. Jocher Nr. 2231) – r. 1631 został Ordinarius regius Graecarum literarum Professor. Bacal. S. Theol., Canonicus S. Annae, Collega Major, mąż skromny, dwa razy ofiarowanej mu Kanonii Katedr. Krak. przyjąć niechciał – r. 1611 został Bacal. Art. a r. 1618 mgr Art., był dziekanem facult. artist. 1629, 1632, 1636. Canon. S. Flor. Prof. Theol. + 4 Decembr. 1648

1) Quaestio theologica De sacrae scripturae eminentia ad disputandum in Acad. Crac. proposit. 1644 mense Septembr. d. 15. Cracoviae in off. Christophori Schedelii 1644. 4º K. 6.

2) Quaestio theologica: De legis natura in communi in acad. Crac. ad disputandum propos. 1647 Martii d. 28. Cracoviae in off. Christophori Schedelii. 1647. 4º K. 6.

3) Quaestio theologica De altissimo Mysterio SS. Trinitatis ad disputandum propos. A. 1647 Decembris d. 3. Cracoviae in off. Christophori Schedelii 1647. 4º K. 5.

4) Quaestio theologica De ineffabili creatione universi in Acad. Crac. ad disputandum propos. A. 1648 Januar. d. 28. Cracoviae in off. Christophori Schedelii 1648. 4º K. 5.

5) Quaestio de elementorum motu ad disputand. proposita m. Januario d. 3. Cracoviae typ. Matthiae Andreoviens. ~~16..~~ 1626. 4º K. 8. Ded. Nicolao comiti ab Ostrorog palatinidae posnan. A. Draski na końcu M. Gregorii Golinski Collegae Min. in disputationem philosophicam M. Adami Draski applausus (wierszem)

6) Quaestio de cognitione supremi motoris via naturae in Acad. Cracov. ad disputand. mense Junio d. 6 proposita. Cracoviae in offic. typogr. Franc. Caesarii 1631. 4º. K. 5. ded. Gabrieli Władisławski S. Th. D. praeposito Warsovien. scholastico lanciciens. ploven. culmen. canonico, S. R. M. Secr. – na odwrocie tyt herb Władysławs. kiego: Tarcza przedzielona wzdłuż: z lewej strony korona z prawej skrzydło orle, nad hełmem 2 rogi bawole.

7) Fons signatus disputationum theol. Cracoviae 1644. 4to

8) Ἐπαρχίας πανδεβεβεστάτω.... Κρακουπόλι. 4to
(paneg. Andreae Lipski)

9) * Yperesia Adamo Opatovio Prof. Theol. Decano S. Annae. Cracoviae typ. Francisci Caesarii 1628 fol. patent. K. 1 (Wiersz grecki podpis: M. A. D.)

Draski [Barycz H.: PSB V 361 s.v. Draski Adam wspomina o jego stryju Sebastianie]

70

Sebastianus Lubinius

Draski Coll. minor

Praepositus ad s. Adalbertum obiit 1604 20 Dec. ad s. Annam. Zob. Epigrammata Basilio Golinio Stanislao Bajkowio etc. 1603. r. Adam Draski s. Th. prof. w testamencie swoim mówi o nim "patruo meo carissimo" p. N. 36 Testam. liber pag. 59.

Dresner Tomasz był rektorem akad. zamojsk. r. 1613 i 1616. professor praw, fundował Bank pobożny w Zamościu + 1616 d. 13 marca jako rektor Akad. Zamojsk. obrany r. 1615, rodem ze Lwowa kształcił się w Paryżu kosztem Jana Zamojskiego kand. w. k. r. 1602 wysłany (młodemu Tomaszowi Zamojskiemu wykładał kursa prawne)

Institutionum juris regni Poloniae libri IV ex statutis et constitutionibus collecti opera Thomae Dresneri Leopolitani J. U. Doctoris in Academia Zamoscensi Juris Professoris ordinarii in usum Nobilitatis Polonae juris patrii studiosae ... Cum gratia et Privilegio S. R. M. Zamoscii in typographia Academiae A. D. 1613 Excudebat Martinus Lenscius Typogr. Acad. 4° k. 6. str. 284. i k. 6 regestru

na odwrocie tyt. herb Zamojskich i 4 wiersze łac.

Ded. Illustri Thomae Zamojski Knyszynen. Capitaneo Thomas Dresnerus S. L. D. mówi że go Jan Zamojski do Akademii Zamojskiej wezwał - zebrał to dla nauki młodzi Zamości in Academia Kalend. Januarii 1614.

Benevolo lectori (mówi że zbiór)

Simon Simonides Bendoński Thomae Dresnero J. C. (13 wierszy Nae Dresnere tibi patriae etc)

Ad Lectorem (22 wiersze) Thomae Lukaszowii Canon. et profess. Zamoscen.

Index Titulorum (alfabetyczny)

dalej dzieło wykład prawa politycznego (z zastosowaniem do konstytucyi polskich

exudebat Martinus Lenscius

2) Processus iudiciarius Regni Pol. Samosci 1601 fol.
– (item). Varsaviae 1636. fol.
– (item) przedrukowany w Czaradzkiego Grzeg.: Proces sądowny. Poznań 1620. fol.

Centuria una
3) Similium ~~Juris~~ Poloni cum Jure Romano Paris. 1602. 4to ex offic. typogr. Morelli. str. 69
Ded. Thomae Zamoscio.

Wrękopisie pozostawił: (w Bibl. Zamojskich w Warszawie Mspt. in 4to)

a) Compendium XII Platonis librorum de legibus. 1608. X Cal. Novembr.
b) In M. T. Ciceronis lib. III de legibus Scholia. 1609. XVI Kalend. Jul.
c) De monarchia et imperio Persarum libri II.
d) De Republica Lacedemonorum libri III.
e) " " Atheniensium libri II.
f) " " Romanorum libri III.

Jerzy z Drohobycza

<u>Sborník</u>

Vyznany 1468

Rounik II. 45. — III. 437

1488 [illegible]

BN 567 Euklides

Gr. Janowsky 1470

G. de Leopoli 1470

72

88
5
83 ny.
5
78 rej

73

Georgius de Drohobicz Med.

Jerzy D.

1488. Concl. p. 37. A R. p. 407 Georgius de Drohobycz medicinae doctor. gdzie występuje przed rektora dwóch urzniów iż ci visitantes jego resumpcionem nie zapłacili umówionej należytości, jeden z nich t.j. Paulus de Ffristath condemnatus est ad solvendum unum florenum pro dicta resumptione secum habita in astrologia.

1492 w akt. rekt. p. 514.

Tegoż r. tj. 1488 w konkl. uniwersytetu za rektorstwa Mathiae de Kobylino in Convocatione Georgius de Drohobycz M.D. wyrobił sobie od Uniw. plac pusty między bursą węgierską i domem Clethner, gdzieby dla siebie mógł mieszkanie wystawić. Zezwolił uniwersytet ea conditione, ut post mortem ejus non ad privatum quempiam, sed ad Universitatem cedere debeat / z notatek Najmana† p. 118./

1492 z aktach Biskupich krak. na str. 93 f. z między kollatorami probostwa Luboszyckiej przewodzący.

† Który go wypisał z Concl. Univ. pag. 37. jest też w N. 32 decretorum compendium str. 238./

Dropczyński Blasius Baccal. Art. 1657, Dr. Phil. 1659 – Senior contubernii Sisiniani, praebendarius Szydloviensis.

1) Maturus botrus virtuti et honori religiosi d. Joannis Drzewiecki dum S. Theol. Dr. renuntiaretur dedicatus. Cracoviae, ap. haer. Stanislai Bertutowic 1664. fol. Paneg. 234.

2) Syncharma labore, virtute et meritis partum, quod d. Nicolao Sulikowski dum pro loco inter S. Theol. Doctores obtinendo quaestionem de voluntate divina proponeret, exhibitum. Cracoviae ap. haered. Stanislai Bertutowic 1664. fol. Paneg. 1358.

Dropiszyński Petrus

Phil. Doct. et Prof.

1723. wspomniany w aktach rektorskich. (str. 108.)

[Estr. XV 327; Enc. Org. VII 424 s.v. Drost; Baryczka H.: PSB V 390-1] s.v. Drosch, Droschius (Droschke)

Droschius Wolfgangus Hirschbergensis Silesius, — Baccal. Art. 1536, Mgr. Art. 1539 in Univ. Crac.

1) Epitaphia II reverendis. d. Petri Tomitii episcopi Cracoviensis. Cracoviae, Hieron. Vietor impressit 1536. 4to K. 4.

ded. Andreae Krzycki archiepisc. Gnesn. .... Cracoviae, ex aedibus honesti Pauli Costan 1536.

2) Congratulatio de foelici post longam peregrinationem in patriam reditu nobilis et ornatiss. iuvenis d. Joannis Boneri magnif. d. d. Severini Boneri de Balicza castellani Biecen. filii. Ad optimae spei nobilissimaeque indolis pueros aliquot Protreptica et alia quaedam Epigrammata. Cracoviae, Hieron. Vietor 1537. 4to K. 8 – ded. Severino Boner.

[Estr. XV 327; Enc. org. VII 434]

77

Drozdowicz Joannes Baccal. Art. in Univ. Crac. 1704

1) Spes in herba in primas laureas efflorescens per d. Mathiam Paulum Celeiowicz in publica sapientissimorum hospitum facie coronata. Cracoviae, typ. Nicolai Alex. Schedel 1705. fol.

Poez. 2918.

M. Simon Dryowski Zarecensis

1616. był praepositus Collegii minoris. Hic ex collega factus professor conventus Miechoviensis, ubi biennio exacto in contubernio Jerusalem a. 1625 mortuus /: Liber beneficior. Coll. min. N. 77 p. 85:/
Jego wiersz na herb Macieja Lubienskiego Ord. Cens. Praepositi, zob. Jocher N. 7693.

Baccal. 1605

Dryiovius Simon Zarcensis (Mgr. Art. 1607, ~~Senior~~ Contub. Hierusalem ~~Senior~~ Scholae S. Nicolai et Corporis Christi, Collega minor, Decanus facult. artist. 1619 – professorus Miechoviensis.

1) Sertum in laetis Musarum floribus in auspicatissimas novi anni ferias d. Stanislao Kędzierski contextum. Cracoviae 1607. 4to.

Paneg. 374.

[Estr. XV 345; Enc. Org. VII 574]

Drzewicki Albertus Alexander, Baccal. Art. 1659, Mgr. Art. 1661.

1) Inclytum orbis academici decus novi honoris secundae laureae Candidatorum dum Magisterii in Artibus et in Philos. doctoratus licentiati renuntiarentur auctum. Cracoviae ap. haer. Stanislai Lenczewski Bertutowic 1661. fol. Poez. 2919.

Dulewski Balthasar kształcił się w Uniwersytecie Krakowskim, gdzie r. 1736 został Bacal. Art. a r. 1739 Doct. Phil. Zostawszy Professorem Akademii Zamojskiej, uczył najprzód poetyki, r. 1745 został professorem logiki, dziekanem wydziału filozoficznego i kanonikiem zamojskim; r. 1753 mianowany Rektorem Akademii i Proboszczem w Goraju. Umarł r. 1776. Był on 2 razy dziekanem wydziału filozoficznego, 2 razy podskarbim i prokuratorem a 12 razy Rektorem Akademii Zamojskiej. Odrestaurował kościoły w Tarnogrodzie i w Goraju; i odnowił kaplicę Św. Jana Kantego, którego statuę po kanonizacyi postawił w miejscu, zapisawszy fundusz dla ubogiej młodzieży. (Ob. Karaczewicz P. A.: Argumentum obsequii Baltasaro Dulewski exhibitum. Zamoscii 1776.)

1) Quaestio theologica de Deo secundum existentiam et essentiam. Zamoscii 1751. fol.

2) Probatio philosophicae perspicatiae dum publica experimenta ex universae philosophiae cursu fierent, exposita. Zamoscii, typ. Univ. 1746.
ded. Georgio Laskarys episcopo zenopolitano, visitatori Academiae Zamoscen. (z wiadomościami genealogicznemi o rodzie Laskarysów i herbem)

3) Naeniae ex decerpta rosa Jacobi Arakietowicz, dum universi ordines academici lacrymas lacrymis adderent, descriptae. Zamoscii, typ. Univ. 1739. fol. (wierszem) |: Arakietowicz był rektorem Uniwersyt. Zamojsk. :|

[Estr. XV 367-8; Birkenmajer Al.: PSB VI 4-5 wzmianka]

<u>Duńczewski</u> Jan Bartłomiej syn Stanisława matematyka i profesora zamojskiego i Teresy Lichtensteinówny, urodzony w Zamościu, gdzie r. 1754 został Doktorem filozofii, następnie proboszczem kaplicy mansyonarzy Św. Mikołaja; r. 1768 profesorem matematyki i geometryi w Akad. Zamojsk., r. 1771 Kanonikiem zamojskim, dziekanem dekanatu zamojskiego i proboszczem w Starym Zamościu. Umarł r. 1780. Po śmierci ojca r. 1767 nastąpionej, wydawał jeszcze od r. 1768-1775 sławne Kalendarze Zamojskie.

1) Nominalia laureati honoris in VI secundae laureae Candidatis dum Doctores Philosophiae in Acad. Zamost. crearentur, celebrata. Zamoscii 1754. fol. (z herbami sztych.)
Ded. Joanni Zamojski capitaneo lublin.
(jest tu wiersz na pochwałę autora przez współkandydata Mikołaja Olgerd.)

2) Propositiones mathematicae. (Zamoscii) 1768. fol.
(Tery)

3) Disputatio mathematica. Zamoscii 1769.
Ded Stanislao Młodziejowski episc. Posnan.

Duńczewski Jan Bartłomiej z Łazów herbu Krzywda (syn Stanisława prof. Akad. Zamojsk. i Teresy Lichtensteinowny) urodził się w Zamościu został r. 1754 Dr Filoz. w Akademii Zamojsk., r. 1757 był proboszczem mansyonarzów w Kollegiacie Zamojskiej, r. 1768 Geometra przysięgły, Professor Matematyki, pleban w Starym Zamościu, dziekan i kanonik zamojski + 1780.

1) Nominalia laureati honoris in IV secundae Laureae Candidatis dum AA LL. et Phil. Doctores in Universitate Zamoscensi crearentur, celebrata A. 1754 d. – Maii. (Zamoscii) fol. K. 11. (z herbami sztychow.)
ded. Joanni Zamojski capit. lublin.

2) Propositiones mathematicae ad praxes geometricas ex tractatu de planimetria depromptae, in Universitate Zamoscensi expositae A. 1768 d. 28 Junii. (Zamoscii) fol. K. 2.

3) Disputatio mathematica. Zamoscii 1769.
ded. Andreae Stanislao Młodziejowski episc. Posnan.

4) Propositiones mathematicae conformes accomode ad praxes geometricas ad demonstrandum in Universitate Zamoscensi tum in campo expositae, d. 3 et 4 Julii 1771. (Zamoscii) 4to K. 6.

[Estr. XV 368; Birkenmajer Al: PSB VI z zmianka]

84

Duńczewski Michał Józef z Łazów, brat słynnego matematyka Stanisława Duńczewskiego, urodził się w Myślenicach, z ojca Jana i Zofii Sowinskiej; kształcił się (w Uniwersytecie Krak. gdzie r. 1733 został Doktorem Filoz., oraz Notariuszem apostolskim kreowany. Wezwany r. 1737 do Akademii Zamojskiej na Professora retoryki, (przyjechawszy z bratem Stanisławem najprzód w Akademii Zamojskiej, gdzie r. 1730 został Bakał. Art., potym) jako kapłan był także Notariuszem Akt dyecezyi chełmskiej i cenzorem ksiąg duchownych. R. 1745 otrzymał Doktorat Teologii w Akad. Zamojs. (Ob. Podziomkiewicz Clemens: Differentia viri sapientis. Zamoscii typ. Univ. 1745. fol. styl. lapid.) był Professorem teologii, kanonikiem chełmskim i zamojskim, proboszczem w Starym Zamoscui. R. 1747 obrany Rektorem Akad. Zamojs. dwa razy tę godność piastował (Ob. Kochnowski Melchior: Inauguratio reginae animorum eloquentiae. Zamoscii 1747. fol.). Umarł w młodym jeszcze wieku r. 1751 (jak pisze jego brat Stanisław w Herbarzu T. I. str. 402).

1) Vestibulum virtuti et honori IV primae laureae Candidatorum in promotionis actu reseratum et inscriptionibus poeticis insignitum. Zamoscii typ. Academ. (1730) fol. k. 9 ded. Joanni de Żeło Żelski pocillatori Podlachiae.... M. J. Duńczewski na pochwałę autora napisał tu wiersz współkandydat Antoni Józef Borowski (któremu Uniwersytet Krak. r. 1731 tytuł Bacal. potwierdził i r. 1733 Magisteriat udzielił.) Professorami kandydatów w Zamościu byli: Paweł Kunk, Stanisław Duńczewski i Jakób Chryśtkiewicz.

2) Amor religionis et litterarum (infula decanali compensatus) in Mathia Pa-wotowicz [S. Theol. Doct. et Prof. Collegiatae Zamoscensis Decano infulato, dum ad infulam Zamoscensem ritu solenni introduceretur explicatus [A. 1739 d. 8 m. septembr.] Zamoscii, typ. Univers. 1737 (1739). fol. (K. 14) (styl. lapid.

Paneg. 931.

Duńszewski Stanisław

Fil. Dokt. i prof.

1724. wspominany w aktach rektorskich (str. 115:) był tu profesorem i tu otrzymał stopnie akademickie (: ibid:)

[Estr. XV 368–405; Bernacki L.: Enc. Org. VII 620–2
Birkenmajer Al.: PSB VI 4–5]

Dunczewski Stanisław z Łazów Dr Filoz. w Akademii Krak. Prof. ordynariusz matematyki i Ob. Prawa w Akad. Zamojsk. geometra przysięgły trybunału Koron. – został 1723 Dr. Fil. w Akad. Krak. a Baccal. Art. 1722 w Akad. Krak. + ~~około 1768~~ (po nim syn x. Jan kanonik zamojs. wydawał aż do r. 1773 Kalendarze) + d. 27 Września 1767; urodził się d. 8 Maja 1701 w Kentach z ojca Jana superintendenta Komor od Szląska i Zofii Sowińskiej. – R. 1727 powołany do Zamościa na Prof. matematyki i fizyki – assesor przy trybunale ordynackim w Zamościu – r. 1747 został Dr. Praw w Zamościu – r. 1727 mianowany geometrą trybunału lubelsk. – od r. 1741 Profes. prawa – raz tylko był rektorem przed 1753.

r. 1727 ożenił się z Teressą (córką Mariana Lichtenstein) z której zostawił: 1) Jana Dra fil. proboszcza mansyonarzy w Zamościu. 2) Michała (zak. Jacka) reformata. 3) Antoniego (zak. Raphalisa) reformata 4) Józefa studenta akad. Zam.

1) Ciekawość o Komecie R. P. 1744 z dalszą światła, obrotu i procedencyi jego konjekturą, aż do skończenia apparycyi na horyzoncie zamojskim obserwowanym. R. 1744 d. 1 Marca w Zamojskiej Akademii do druku podana. fol. k. 8 z drzeworytami. (Kometa był widzialny od Stycznia do Maja)
(z prognostykami)

2) Obserwacya (o przejściu Wenery pod Słońcem d. 6 Czerwca 1761.) 4to (w Zamościu)

Explikacya przechodzącego planety Wenusa pod Słońcem dnia 6 Czerwca w r. 1761 przez M. Stanisława z Łazów Dunczewskiego redukowana na horyzont zamojski. 4o k. 2.

/: W pisemku tym powstał Dunczewski na szumny artykuł w Gazecie Warszaw. z d. 6 Czerwca pisany przez x. Stefana Łuskinę jezuitę dotyczący obserwacyi astronomicznej przez teleskop na górnej galeryi Biblioteki Załuskich w przytomności Xięcia Kurlandskiego, posłów, xiążąt, panów i dam i kawalerów w Warszawie d. 6 Czerwca czynionej, w którym artykule Łuskina szarpnął się na sławę Akademii Zamojskiej – i Dunczewskiego zarzucając mu niewiadomość: nieuctwo, fkarał iż w swym Kalendarzu

na r. 1761 nic o tem przejściu nie napisał. :/

3) Obserwacya (druga – o przejściu Wenery pod Słoń=cem 6 Czerwca 1761) druk. w Zamościu in fol.

|: Przeciw temu pisemku wyszło: Starodawna sława prześwietnej Akademii Zamoyskiej obroniona przez x. Stefana Łuskinę Soc. Jes. Fil. i Matem. w Colleg. Warszaw. Prof. b. m. i r. 4to K. 8. – obejmuje krytykę Obserwacyi przez Dziurzewskiego. Łuskina chwali się iż r. 1752 przejeżdżał z Wiednia do Rzymu, gdzie się poznał w Bononii z sławnym astronomem Zanotti i że r. 1756 był w Paryżu – Łuskina szarpie tu sławę Akademii Zamojskiej.

4) Nowa sława prześwietnego Collegium Warszawskiego, ~~1761~~ przez Matematyka Zamojskiego wzajemnie obroniona 1761. 4to. K. 8 i druga edyc. 1761. 4o (z dodatkiem na końcu) K. 8. (w pisemku tym Dziurzewski zowie Łuskinę młodzikiem niedawno od feruły jezuickiej uwolnionym i że jego obserwacye razem z nim waryacye cierpią i że podczas obserwacyi bawił się z kompanią imbry=kiem kawy. – Na to pismo wyszła odpowiedź: Kopia listu JMci Pana A*** X*** pisa=nego z Warszawy do JMci Pana Obserwatora Zamojskiego, dnia 15 Października R. 1761. b.m. 4o K. 2. – gdzie wyszydza Kalendarze Zamojs=kie z niedorzecznemi przepowiedniami – a Dziurzews=kiego wprost nazywa pijakiem)

(Odpowiedź na pismo Stef. Łuskiny: Starodawna sława przeświet. Akademii Zamojskiej obroniona)

Ob. Niegowiecki

(Łuskiny)

5) Erothema optico-astronomicum de passionibus Lunae, per collationem ejus ad Solem et et Terram... publice ad disputandum propositum A. 1726. (Zamościu) fol. K. 2 z figurą sztychow. (Tezy)

87

1725-1773. po jego śmierci 1769 wydawano pod jego imie: niem Kalendarze do r. 1773.

Zamość. na r. 1728 Instrukcya pozyteczna o monstrach w niedźwiedziu urodz.

Dr. Praw

Dunczewski Stanisław z Łazów Dr. Fil. (w Akad. zamojsk. r. 1727. na r. 1729 Praktyka matematyki profes. geometra przysięgły trybunału Kor. genituram figuram na r. 1729 Gwiazdom

r. zaczął wydawać Kalendarze od 1725 – 1770 ziemi niebieskim planetom

Uranometria astrologiczna w której Kalendarz polski ruski, niemiecki, Denhoffo-Cometografia astro-

i Jaski na r. 1731. W drukarni zamojskiej. fol. ded. Zofii z Siemiawskich wej wojewodzinie połockiej. Cetera: almanach kalendarzów exotycznych Znamienna Prognostyka

Kalendarz polski i ruski na r. 1740. Lwów (w druk. Lawta horoskopus geomantiae.)

Józefa Golczewskiego) fol. ded. Janowi Ansgaremu

(bibl. un. Krak.) Czapskiemu podskarb. Kor. – (Reguły i obserwacye o roznych ciekawych i potrzebnych rzeczach: Metallognomia – Geognomia – Architectura – Hippica – Bucolica)

Ostra woda szrubmacher którą złotnicy zbierają pozłotę z srebra

1742 w drukarni Zamojskiej fol. ded. Teresie Anieli z Michowa ordynatowej Zamojskiej (Respons fizyognomiczny, chiromantyczny, klimakteryczny, krytyczny o prognostykach zefru formowanych etc.)

miedź na cienieuchne blaszki rozbita i wotowe złota na puszczona do pozłoty w arkuszach rowie się Chatas (świszczołki)

1746 (Kalendarz świętych błogosławionych i świątobliwie żyjących Polaków W. X. Lit i prowincyj innych na cedzień zebrany.) ded. Józef. Wandalinowi Mniszchowi kasztelanowi Krak.

(w bibl. uniw. Krak. – defekt bez tyt. i dedyk.)

1747 Zamość w druk Akad. (Wiadomość o monecie polskiej i cudzoziemskiej z redukcyą staropolskich pienię[dzy] aż do r. 1746 opisana z uwagami) – ded. Ignacemu Sapieże podskarb nadw. (~~Synowi Władysława Józefa wojew. brześ. i Krystyny Lanquszkówny~~; żona ~~jego Anna Krasińska~~

(w bibl. uniw. Krak.) (cały)

1749. Zamość tamże: (Raritates polskie W. X. Litewskiego i prowincyj do niego należących: Królewskie odmiany: O długożytnych nadzwyczaj, narodnych silnych, szybkich ludziach relacya – O zyzności polskiej) – ded. Piotrowi na Maciejowie i Migczynie Miączyńskiemu wojewodzie czerniechow. Krasickiemu starście ~~zaślub.~~ ~~Antoninie Rzewuskie kasztelanki podlask.~~

brat Antoni Miączyński Kasztelan podlaski zaślub z Dorotą Woroniecką dzieci ich Leon i Józef

1751. (O wodach lekarskich)

1750 (Skarb Koronny i W. X. Lit. z wielkim detrymentem niezajęty (o Kruszcach po Polsce) i o Kopalniach pod Olkuszem, i górach)

1753. Zamość. (Kontynuacya praktyki gospodarskiej przeszłych lat zaszłej – Kontynuacya o ceremoniach w święta) – ded. Janowi Zamojskiemu staroście lubelsk. Alexandrowi Trembińskiemu infułatowi zamojsk. i Franciszkowi Dzierzanowskiemu towczemu lwowsk., opiekunom ordynacyi zamojsk.

Trembiński Alex. Dr. Teol. i Prawa kanonik lwow. i chełmsk. syn ~~[illegible]~~ Antoniego starosty tarnogor. = stryj jego Marcin chorąży lubeln.

1753. Zamość. in 4to (O monecie polskiej) ded. Franciszkowi Bogusł. Cyrynie sędziemu ziemsk. nowogrodz. staroście taborowsk.

(w bibl. uniw. Krak. defekt. końca brak ~~[illegible]~~)

1754 ~~[illegible]~~ Zamość (Wiadomość o nocnym luminarzu nieba t. j. xiężycu – Kontynuacya o Wigiliach) – ded. Adamowi Tarłowi staroście brzegowskiemu staroście szydłowskiemu generał majorowi w pol. syn Józefa starosty gostyńskiego i Maryanny Męcińskiej starościanki wieluńsk. – zafundował klasztor kapucynów w Bryzgi (?) żona Salomea Miączyńska Kasztelanka zakroczym. Tarło obrana: Michał i Tomasz de Aquino Tarło dominikan siostra Teofila Boździska a potem Potulicka – Synowie Józefa: Kazimierz Tarło kapitan w regimencie łanowym, Szymon z Lipiny i Bonawentura. Ewa, Maria Józefa Kalasancya)

(w bibl. uniw. Krak.)

~~Siostra ej Teresa w zakonie klaryska przełożone Sakramentek w Lwowie~~

1755 Zamość (Geografia polska i W. X. L. opisana (początek) – o Xiążętach i monarchach polskich z krótkim rysem pogańskich – O ceremoniach przy mszy św.) ded. Wandalinowi Mniszchowi marszałkowi nadw. Kor. Jerzemu Augustowi

(w bibl. uniw. Krak.)

1755. 4to (O stoicu)

88

1759 Zamość (Geografia dalsza Korony pol: O religii, o świętych, błogosławionych i pobożnych Polakach miejscach i obrazach cudami sławnych) O prałatach, czarach (w bibl. uniw. Krak. – w środku defekt)

ded. Adamowi Małachowskiemu Kręgiernu Kor. z Małachowic hrabia z Końskich Białaczowa: Rodzaj – Ojciec Jan z Kanclerz w. Kor. żona Izabella Humiecka dzieci: Mikołaj star. opoczyń. Stanisław star. sądeck. Jacek s. piotrkow. Antoni s. grodecki Eleonora Lubomirska starości na bohusław. Katarzyna Załuska podczaszyna Kor. Anna Potocka starościna grabowiec. Karolina Grabińska starościna strzyżka Mariana, Helena panny

z Złotnickich Małachowska kasztelanowa inowłodzka córka Mikołaja Złotnickiego cześnika Kor. siostry: Anna Michałowska sędzina grodz. Krak. Teresa Złotnicka miecznikowa Kaliska Antonina Przerębska z tych jedna Antonina siostra za Sołtyka druga za Laskowskiego Tomasza

synowie: Stanisław starosta wawolnicki żona Potocka starościanka przemyska, Piotr starosta oświęcim z żoną Lochocką.

i W. X. Lit.

1760 Zamość (Geografia dalsza Korony pol: O rządzie biskupach kapitułach) – ded Michałowi Sufczyńskiemu kasztelanowi czersk. oboźnemu poln. Kor. staroście radzińskiemu tybultyckiemu (w bibl. uniw. Krak. cały)

~~dziad~~ Krzysztof chorąży czerski, Ojciec Kasper kasztelan sochaczewski i Franciszki Kłobukowskiej zostawił synów: Józefa skarbnika czersk zaślub z Suzinowną, Katarzynę za Grabowskim starostą trzebieszowskim, Bogumiłę za kasztelanem czerskim – N. za Karczewskim – Michał Sufczyński kasztelan czerski

~~Kazmierz Sufczyński z Heleny Kuleszanki zosta
wił: Tomasza Stolnika Tukow. zaślub. z Rostworow-
ską Kasztelanką liwską, Mariannę za Cieciszewskim
podczaszym, Franciszkę za Łoszkowskim Kasztel.
liw sk. Stanisława Sufczyńskiego podczaszego
Tukow. który z Elżbiety Druszkiewiczówny
Kasztelanki chełmsk. zostawił: Kazmierza syna
dwie córki w zakonie, trzecią panna, czwarta
za Michałem Sufczyńskim Kasztelanem
czerskim którego dzieci Józef, Antoni, Jan.~~

1761 Zamość (Geografia dalsza Korony polskiej: O biskupstwach: O ruskiej religii, O kalendarzu chińskim) – ded. Brzyratowi wojewodzie (z wiel. pol.)

1762 Zamość (Geografia dalsza: O kortezanach annatach, opactwach senacie, wojewodach, kasztelanach i t. d. urzędnikach ziemskich sekretarzach Kor., referendarzach, pisarzach podkomorzych. chorążych, miecznikach koniuszych kuchmistrzach, podczaszych, krajczych) ded. Jabłonowskiemu Janowi Kajetanowi wojewodzie bracław.

(w bibl. uniw. Krak.)

1763. Zamość (Geografia dalsza: O starostwach) ded. Feliksowi Antoniemu Łosiowi wizyjskiemu staroście.

(w bibl. uniw. Krak.)

1764 Zamość (Geografia dalsza: O chorążych, sędziach ziemskich, kadencyach ziemskich.) (w bibl. uniw. Krak.)

1765. Zamość. Ded. Michałowi i Elżbiecie z Ogińskich Wielhorskim. ded. w Kor.

1767 (Geogr. dalsza O rozdzieleniu trybunału Kor. Wykopania z ziemi kościach olbrzymich i skamieniałościach (ital. = batat)) ded. Józefowi Andrzejowi Załuskiemu bisk. kijow. (w bibl. uniw. Krak jest tylko dedykac.)

1768 Zamość (Geografia dalsza: O kamieniach kruszcach, żupie bocheńskiej i wielickiej, górach źródłach rzekach, jeziorach polskich)

? 1773 Zamość (Wiadomości dalsze Korony polskiej: O szczególniejszych przypadkach (Chronologia) [czy do 1333 od początku

89

Duńczewski Stanisław Józef herbu Krzywda.

(brat jego rodzony Michał Duńczewski został r. 1733 Dr. Fil. w Akad. Krak. profesor teologii w Akad. Zamojsk., kanonik chełmski i zamojski, proto= notar. apostol. rektor Akad. Zam. +1751)

Ob. Janocki: Lexicon I. 33. Excerptum p. 68. Polonia liter. 20 – Orgelbrand Encykl. VIII. 620. Bentkowski Hist. lit. – Kołłątaj: O stanie oświ. II. 63 – Jaszyński – Bibliot. warsz. 1841. III. 552 (Trębicki) i Przegląd warszaw. 1841. T. I p. 113–127. – Załuski Bibliot. p. 184.

6) Gwiazdy sarmackie nieba godne cnoty Kon= stancyi z Tarłów Mniszchowy (podczas śmiertelnego wieczora marszałkowej w. Kor. remonstrowane 1740 d. 3 lutego). Zamość, druk. Akad. 1740. fol. k. 25. (bibl. Dzik.)

7) Excerpt z Kroniki domów ukrzywdzonych (Janowi Soporowskiemu podczaszemu żytomir. (?) Jakubowskiemu) prezentowany. W drukarni Zamojskiej 1748. fol. kart 11.

8) Herbarz wielu domów Korony Polskiej i W. X. Litewskiego. (Zamość) Z drukarni B. Jana Kan= tego w Akademii Krakowskiej 1757. fol. 2 Tomy (na końcu w niektórych Dodatek dodrukowany) Cena prenum. 2 dukaty. str. 500 i 483.

(Paprocki pisze porząd= kiem chronologicznym, Okolski i Potocki porząd= kiem abecadła herbów – a Niesiecki imion rodzinnych) Duńczew= ski porządkiem Okolskiego.

9) Traktat o Starostwach tak w Koronie Pols= kiej jako i w W. X. Lit, przydane są na końcu Formuły przysiąg. Warszawa, w druk. Mitzle= rowskiej 1758. 4º. str. 131. 40. 4. (ob. Lipiewicz Kalendarz 1746)

(pierwszy raz druk. w Kalen= darzu na r. 1743) powtórnie za stara= niem Jana Małachows= kiego osobno wydany.

10) Geografia polska i W. X. Lit. z swojemi prowincyami i należytościami z różnych autorów opisana. (Zamość) fol. (z Kalendarzy)

(nempe Kyestutus eques olim Pauli Caroli Sanguszko M. D. L. Marschalci

11) Annibal ad portam aeternitatis properans, penes tragicam funeralium scenam praesentatus a. 1751 d. mai 24 ~~Lublini. 1751.~~ [illegible] Zamosciï 1751 fol. Kart 42

12) Appia virtutis et gloriae Valentini Joan-nis nepom. Wroblewski semita ad laureatam juridici honoris metam demonstrata. Zamoscii, typ. Univers. 1728 fol.

13) Aries in occasu penes acerba doloris fulmina lacrymarum excitans tempestatem Joannis Felicis Szaniawski (episcopi chelmensis Junoshius Agnus ad fatalem inclinatus occasum moerore observatus A.D. 1734 mense Januario) Zamoscii typ. Univ. 1734. fol. Kart 10.

15) Gladius Alexandri Gordium fati resolvens nodum nempe stylus panegyricus Illustr. Alexandri Fredro Ep. Prem. exhibitus. Zamoscii typ. Acad. 1734. fol. K. 10. (styl. lapid.)

16) Heraclitus fata deplorans funeralia Josephi Vandalini Comitis Mniszech castellani Cracov. nomine Universitatis Zamoscen. excitatus A. 1747 d. 25 Sept. Zamoscii typo. Academiae 1747. fol. Kart 37.

17) Metamorphosis vitae humanae in Casimiro Joanne Osęcki J. U. Doct. et Prof. Canonico Zamosc. Univ. Zam. Rectore praesentata. Zamoscii typ. Universit. 1734 fol. Kart 6. (pośmiertny panegiryk styl lapid.)

~~[illegible]~~

18) Orexis fatorum acerba exuviis corporalibus Joan. Jos. Michalkiewicz histor. professoris lugubri sepia saturata. Zamoscii typ. Universit. 1731. fol. K. 4. (lapidar.)

19) Triumphalis hastarum corona ex patriciis floribus Felicis Wielhorski et penes connubium cum Ludovicae Zamojska contexta. Zamoscii typ. Acad. ~~1702.~~ fol. 1729 Kart 25.

90

20) Vulcanus flammas amoris inextincte spirans ex antris intra nuptialia festa cordium (Stanislai Potocki et Helenae Zamojska prorumpens. Zamosii Typ. Univers. 1733. fol. Kart 32.

Kalendarz polski i ruski (na r. 1726. Zamość. 12º na rok 1725. Kraków. 4to - 1744. 12º 4to - 1749. 12º

21) Kalendarz polski i ruski, na r. 1738. Lwów 1738. 8o
Kalendarz albo Kolendarz uczony, ciekawy i pożyteczny na r. 1749. 12º str. 117. (z rematypmą) in 4to
toż 1750. 12º

22) Kalendarz polski ruski (na r. 1725. 1726. 1728. 1729. 1734. 1736 (w druk. Akad. Zamojsk.). 1738. (Lwów) 1739. 1728, 1729. (Lwów) (z Chronologią dziejów polskich) 1741 (Lwów, druk. Pawła Golczewskiego). 1745. 1748. 1756. (z r. 1753 ma: Traktato monecie polskiej z większą informacyją niż dawniej) 1757. 1760. 1762. (Zamość w druk. Akad.) 1763. 1765. 1766 - 1770 w Zamościu 1773. 1774. 1775. Zamość 4to :| Kalendarze te drukowane były Krakowie(?), Zamościu, Lwowie. :| (bez wiadomości)

1744. Zamość 12º
Kalendarz albo Kolendarz 1749. 16º

23) Kalendarz polski i ruski (większy in fol. z dedykacyjami i wiadomościami). Zamość w druk. Akad. fol. z lat 1733 - 1773 (Rok 1740 wyszedł we Lwowie w dr. Pawła Golczewskiego fol. i zawiera Reguły i obserwacye ekonomiczne metalloгnomia - Obejmuje r. 1746 Kalendarz Świętych, Błogosławionych i świątobliwie żyjących Polaków - r. 1747: Wiadomość o monecie polskiej - r. 1749 Rozne ciekawości Polski - r. 1752 i 53 Praktyka gospodarska - r. 1754 Wiadomość o xiężycu - r. 1755 - 1773 Geografia polska i W. X. Lit. - r. 1756 - 1757

1741 Lwów.
1742 Zamość
- r. 1750 Kopalnie w Król. Pol.
natura wiatrów
1757 (Geografia dalsza Korony Pol.)

Życia Krolow polskich - r. 1758
r. 1759 Geografia dalsza Korony Polsk. o biskupstwach (w bibl. Jagiel.)
1761. 1762 (Geografia dalsza Korony pol.). 1763 (O starostwach). 1764 (Geografia dalsza) 1765 (toż) 1767 (toż). 1768. (toż, o kopalniach, w bibl. Jag.). 1769 (toż o rzekach). 1772 (toż). 1773 (toż)

24) Uranometria astrologiczna w której kalendarz polski, ruski niemiecki i saski, starorzymski, turecki .... na r. 1731. Zamość w druk. akademii. 4º ded. Zofii z Sieniawskich Denhoffowej.

25) Explikacya przechodzącego planety Wenusa pod Słońcem d. 6 Czerwca 1761. ~~[illegible]~~ redukowana na horyzont zamojski 4to K. 2.

26) Gemmae virtutum cardinalium ex ~~in~~ infula rev. Jacobi Crakietowicz [Collegiatae Zamoscensis Decani infulati] fulgurantes appretiatae. Zamość ~~1745~~. fol. 1735. Typ. Univ. Kart 10.

27) Purpura senatoria... nempe palatini honoris ornamentum in Thoma Antonio Zamoyski palatino lubliner. resplendens, adorata 1746. ~~fol.~~ Zamosii typ. Univ. fol. Kart 30.

28) Trydent herbownych Kopii J. O. Domu Zamojskich opłakany. Zamość w druk. Akad. 1720. fol. K. 15 (na pogrzeb Tomasza Zamojskiego) (wierszem)

29) Geografia Korony Polskiej i W. Xięst. Lit. Zamość 1755-1769. fol. (Wyjątki z Kalendarzy)

30) Erotemata optico ~~[illegible]~~ astronomicum de passionibus lunae per collationem ejus ad solem et terram - pro loco inter publicos professores ad disputandum in Universit. zamosc. propositum. a 1728. fol. Kart 3.

31) Restitutio vitae ~~[illegible]~~ mortalis Antonii Szyglarowicz (Theol. moralis Profes. Zamosc. Canon.) post impressum aeternitatis sigillum inscripta 1733. Typ. Univ. Zamosc. fol. K. 2.

32) ~~[illegible]~~ Lanceae fatales (styl. lapid.) olim Michaelis Zdzislai Zamojski palatini Smolensciae, in exequiis deploratae. 1735. Typ. Acad. Zamosc. fol. ~~K. 2~~ Kart 10

33) Honor ordinatus in praetexta, sago, purpura et trabea Thomae Zamojski palatinidae smolensc. ad ingressus actum in Ordinationem adoratus 1735 d. 22 Maii. Zamosii, typ. Universit. fol. K. 10.

8) Herbarz wielu domów Korony Polskiey y W. X. Litewskiego. Dla niezupełnego opisania, albo opuszczenia y wielu odmiennosci nieprzyzwoitych, za dawnych i późnieyszych autorow, herby z rodowitością wyrażaiących, niemało dotąd ukrzywdzonych, zebraniem wielu familii We dwa Tomy, Częsciami rzeczone, przez życzliwego Oyczyznie Syna Stanisława Jozefa a Duneburg Dunczewskiego, Na częsciach Łazow, Nowopolu, Żelaznym Chroscie, Krzywonosce etc. Dziedzica, w Akademii Zamoyskiey Obojga Prawa Doktora i Professora, Jasnie Oswieconego Trybunału Koronnego Geometrę, Oraz poważnymi Historykami, y Autentycznemi Dokumentami meliorowany. (Zamość) z drukarni B. Jana Kantego, w Akademii Krakowskiey S. Teologii Doktora i Professora, Patrona Korony Polskiey y W. X. Litew. promulgowany Roku Panskiego 1757. fol.

Tom I. K. n. 1 (tytuł), K. n. 4 (ded. Henrykowi Sw. Panstwa Rzymskiego i z Oyczyzna hrabiemu Bruhlowi Ociesskiemu ... Augusta III Króla pol.. najwyższemu ministrowi Stanów, Artyleryi Koron. generałowi, lipinskiemu, piasecznyńskiemu staroscie... A(utor). O(peris). K. n. 1 (Censura, Approbatio), str. 1–500 (tekst z drzeworytow. herbami), K. n. 2 (rejestr. erroryi omyłki druku.). W niektórych egzemplarzach dodane są dodrukowane 3 Karty str. 151* – 156* (Procedencya Zakrzewskich herbu Jastrzębiec) oraz po tytule większa rycina sztychowana in fol. z herbami Brühla i emblematami: Joan. Contius Siarczynski sculp. Zamosci.

Tom II. K. n. 1 (tytuł), str. 1–483 (tekst z herbami), K. n. 2 (regestr). Exemplarz w Zbiorze Ż. Paulego, ma dodrukowanych [9 Kart [2 Kart, str. 218* – 221* (Procedencya Grudowskich); 2 Kart str. 282* (Familii Rawiczów herbowni dygnitarze); 5 Kart str. 420* – 429* Procedencya Zaprzaniców Zieniętzkich); i na końcu str. 484–501, sign. Bbbbbb – Ffffff (Procedencya Lewartowskich) oraz przedrukowanych 2 Karty (regestr) sign. Ffffff2 – Którego to dodatku oraz poprawionego przedrukowanego regestru brak w innych exemplarzach.

Cena pierwotnej prenumeraty wynosiła 2 dukaty.

Ceny antykwarskie egzemplarzy bez dodatków: a) Gejsztor w Warszawie Katalog I. N. 478... 45 Rubl. – b) Grabowski (Ascher) w Berlinie... 60 talar. c) Bartynowski ? Antykw. w Krakowie: Katalog N. 476.... 120 złr.

Kalendarz polski i ruski. W drukarni Akademii Zamojskiej 1725 in 4to od r. 1735 in fol. 1740-1741 Lwów in 4to)

na r. 1725. 1726. 1727. 1728 (Urano-cosmia, Somato-scopia, Metheorologia). 1729. 1730 (Wymiary pola geometryczne, tańców). 1731. 1732. 1733 in 4to (Astrocritica). 1734. 1735. 1736 in fol. (1737. 1738 (druk we Lwowie). 1739 (druk. we Lwowie in fol. (Wiadomości z astronomii). 1740 (druk. we Lwowie in 4to). 1741 (druk we Lwowie in fol. i in 4to. O astrologii) (obrona tejże) — 1742 (druk w Zamościu. fol. Respons fizyognomiczny, chiromantyczny, klimakteryczny, o prognostykach.) —
1743 (in fol. w Zamościu: Praktyka georgiczna i jatro-matematyczna) 1744 (Dyskurs potoczny o starostwach). 1745 (Wiadomości o meteorach) 1745. 1746 (Kalendarz świętych, Błogosławionych i świątobliwie żyjących Polaków). 1747 (Wiadomości o monecie polskiej i cudzoziemskiej z redukcyą pieniędzy) (Traktat o monecie wyszedł też osobno) (oświadcza iż wydaje co roku dwa gatunki Kalendarzy in fol., 2 gatunki in 4to, jeden in 4to minori - i że będzie drukował jeszcze maleńki). — 1748 (O fizyognomii naturalnej, monstrach, gigentach) — 1748. (pierwszy raz in 12o) — 1749 (Raritates polskie, o długożytnych, silnych...) — 1750 (Skarb Koronny i W. X. Lit. - o kruszcach, pieczarach

Kalendarz polski i ruski na r. p. 1753. W drukarni Zamojskiej 4to kart 25, ded. Franciszkowi Dogil Cyrynie sędziemu ziemskiemu nowogrodzk. — Traktat o monecie polskiej, zacząwszy od początku Królestwa tego aż do teraźniejszych czasów z redukcyą swoją i z większą niżeli dawniej napisany. (W 6 wiadomościach czyli rozdziałach:

1) O początkach monety w Królestwie Pol. 2) O walorze monety dawnej Królestwa Pol. w pospolitości. 3) O walorze monety dawnej Królestwa Pol. w szczególności. 4) O różnej liczbie pieniężnej w Królestwie pol. 5) O redukcyi dawnej monety na teraźniejszą. 6) Redukcya monety dawnej na teraźniejszą.
(: Ort pieniądz srebrny czyli Tynf polski na groszy 38, po niemiecku Achtzehner — Orlanka szląska = 17 Krejcarow czyli 34 gr. pol.)

Almanach świąt polskich na r. 1754. Zamość.

Kalendarz polski i ruski na r. p. 1752. W drukarni Zamojskiej Aol. Kontynuacya praktyki gospodarskiej... Relacya V. O wodach i kąpielach mineralnych dla zdrowia służących... Tu wylicza w Krakowskiem: Drużbak, Swoszewice, Turaszow, Iwonicz pod Krosnem, Szkło pod Jaworowem. — w województwie wołyńsk. pod Krzemieńcem i Wiśniowa rzeka Ikwa.

Duńczewski Stanisław

Pierwszy jego Kalendarz wyszedł w Krakowie 1725 – pierwszy w Zamościu 1726 – Kalendarze in fol. jego zaczęły wychodzić od r. 1739 – in 12° są tylko 7 jego Kalendarzyki. – Po jego śmierci syn Jan wydawał pod imieniem ojca do r. 1776.

Kalendarz rzymski, grecki, ormiański i hebrajski na r. 1728 wyrachowany. W drukarni Zamojskiej. 4to K. 34. ded. Elżbiecie z Lubomirskich Sieniawskiej Kasztel. Krak.

r. 1754 Kalendarze in 4to były dwojakie obszerniejsze (większe) z dedykacyą i wiadomościami i krótsze (mniejsze) zwyczajne ordynaryjne – prócz tego in 12°

Kalendarz polski i ruski na r. 1735. Zamość. fol. ded. Antoninie z Zahorowskich Zamojskiej Ordynatowy. – Praktyka geograficzna i astronomiczna w której raritates osobliwsze (Geografia fizyczna) (w bibl. uniw. Krak.)

? " " na r. 1756 (Kontynuacya Geografii Korony polskiej i W. X. Lit (O królach od Mieczysława do Zygmunta Augusta II) – ded. Fryderykowi, Karolowi, Henrykowi i Janowi hrab. Brühlom. — w bibl. uniw. Krak. brak tytułu Kalend. i końca)

" " na r. 1757 (Geografia dalsza Korony polskiej (O królach polskich od Henryka do Augusta III)): Redukcya monety polskiej Tynfów na złote) – ded. Antoniemu Barnabie xięciu Jabłonowskiemu wojewodzie rawsk. — w bibl. uniw. Krak. cały

" " na r. 1758 (Geografia dalsza Korony polskiej i W. X. Lit. Interregna, Konwokacye, Królowie) – ded. Antoniemu Michałowi Potockiemu wojewodzie bełzkiemu. — w bibl. uniw. Krak. brak tyt. Kalend. i końca)

" " na r. 1765 ded. Michałowi i Elżbiecie z Ogińskich Wielhorskim Kuchmistrzom W. X. Lit. — w bibl. uniw. Krak. tylko dedykacya.

? " " na r. 1766. 4° ded. Walentemu Wężykowi biskupowi przemys.

" " na r. 1767 fol. (Ded. Józefowi Jędrzejowi Załuskiemu bisk. Kijowsk.
(O górach, wulkanach)

" " na rok 1770. (Geografia dalsza Korony pol-
skiej i W. X. Lit. O zwierzętach) ded. Wojciechowi
Węgleńskiemu Kasztelanowi chełmsk.

" " na rok 1773 (Wiadomości dalsze Korony
polskiej i W. X. Lit. O szczególniejszych począt-
kach i osobliwych przypadkach za panowania
monarchów ciekawe i pożyteczne chronologicznie
ułożone (: od r. 1462 – 1584 Chronologia polska :)

(w bibl. uniw. Krak. brak tytułu, dedyk. kalend. i końca)

Kalendarz 1770 in 4to w Zamościu chociaż ma na ty-
tule: ~~[illegible]~~ Kalendarz polski i ruski na rok
pański 1770 przez S. P. (świętej pamięci) M. Stanis-
ława z Łazow Dunczewskiego w Akademii Zamojsk.
O. P. Dokt. Matematyki Prof. Trybunału Koronnego Geo-
metrę przysięgłego wyrachowany. W drukarni Zamoj-
skiej 4o ded. Wojciechowi Węgleńskiemu Kasztelanowi
chełmskiemu, podpisał (syn:) X. M. Jan Dunczewski
Kanon. Zam. P. Sz. Z. D. M. P. G. mpp.

zdaje się że Dunczewski zmarł r. 1767, bo dopiero na Kalendarzu z r. 1769 pojawia się „przez s. p. (św. pamięci)"

ostatni kalendarz wydał syn ~~[illegible]~~ Jan na r. 1775 (raczej 1776)

Encyklopedia powszechna Orgelbranda mylnie podaje że
się Stanisław Dunczewski urodził 1701 i że umarł ~~[illegible]~~ 1766.
1767 jeszcze żył — Lipiewicz naśladował w Poznaniu
Kalendarze Dunczewskiego in fol. r. 1747.

W Kalendarzu na r. 1756 in 4to mniejszym ordynaryjnym donosi Duńczewski, iż wskutek procesu z nim skasowano przywilej Starzyńskiemu bibliopoli wileń. i że według dekretu Bal=cewicza (w Wilnie, rytownika i drukarza?) w więzieniu osadzić mają (za przedruk kalendarzy?)

Melchior Kochnowski († 1788) w panegiryku: Cancellarias utriusque juris nova honestissimis morum regulis, volu=minibus legum, omnium scientiarum tomis, plena in ca=pite Stanislai de Lazy Dunczewski U. J. Licentiati in Universit. Zamoscensi Matheseos professoris dum Utr. Jur. Doctor renuntiaretur consignata A. D. 1745 d. 4 Maji. Typis Universitatis Zamoscen. fol. kart 14. (prozą) wylicza jego panegiryki aż po r. 1745 wydane. 1) Aurora Musis amica (mowa panegiryczna miana w Krakowie w kościele Augustyanów w dzień uroczystości S. Katarzyny). 2) Sacratior Theseus Christus (dyalog napisa=ny już w Zamościu dedykowany Zamojskim). 3) Verbum passivum amori patienti Christus ad Sepulchrum Domini in luctuosa Parasceves die (dyalog przedstawiony). 4) Achilles purpurarum honor Sariana hasta triumphalis (na obiór Tomasza ordynata wojewody lubelsk. do Trybunatu Koron.) 5) Heraclitus fata mortalia lugens (na śmierć Wielhorskiej kasztel. wołyńsk.)

ordynaryjne

Kalendarze in 12mo

Kalendarz polski.

(na r. 1726. Zamość. 12mo (w bibl. Kajet. Jabłonowskiego – i w bibl. Ossolińs.)

na r. 1744. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1744. W Zamościu w druk. Akad. 12o. kart 36. (Ossol.)
ded. Klemensowi Zamojskiemu staroście płoskirows. – Kalendarz – Spis dni galowych – Chronologia monarchów Europy – Senat duchowny i świecki, ministrowie i officyaliści Krol. Pol. i W. X. Lit.

na r. 1748 – Kalendarz pol. i rus. na r. p. 1748. Zamość, w druk. Akad. 12mo k. 30.
Kalendarz – Monarchowie europejscy – Senat Kr. Pol. i Lit.

na r. 1749. Kalendarz albo Kolendarz uczony, ciekawy i pożyteczny na r. 1749. (Zamość) 12mo str. 117 (tytuł sztychow. na blasze przez J. Filipowicz sc. L.) – ded. Józefowi Alexandrowi xiążęciu Jabłonowskiemu – Kalendarz – Monarchowie europejscy – Skrócona Galla dwora Krol. pol. – Senat Kr. Pol. i Lit. Trybunał – Geografia politica et civilis o europejskich stanach – Miary, wagi – Systema Kopernika o niebie, planetach – Długość i szerokość geograficzna niektórych miast w Polsce – O barometrze, termometrze – Kalendarz wieczny.

na r. 1754 Almanach świąt polskich i rzeczy politycznych niemniej ciekawych jak potrzebnych na r. p. 1754. 12o.
Spis dygnitarzy, Wiadomość o Sejmach i Sejmikach Koron. i W. X. L.

Duniczewski Stanisław

Kalendarze in 4to większe (i mniejsze).

1725. Kalendarz polski i ruski, w którym święta roczne i biegi niebieskie, aspekty, wybory, czas siania, szczepienia, krwie puszczania… opisane na r. p. 1725 przez M. Stanisława z Łazów Duniczewskiego w Akad. Krak. Fil. Doktora, Matematyki Prof. wyrachowany. Kraków w druk. Akademick. 1725. 4to Kart 13. (bibl. Czart.)
ded. Michałowi Pruskiemu rektorowi Uniw. Zamojsk.

1726. Kalendarz polski i ruski, w którym… na r. p. 1726 przez… w Zamojskiej Akademii Prof. wyrachowany. W drukarni Akademii Zamojskiej. 4to Kart 14. (Czart.)
ded. Zamojskiej Komiszyinie w. Kor.

Kalendarz polski na r. 1726. Zamość 16mo (bibl. Ossol.)

1727. —

1728. Kalendarz, rzymski, grecki, ormianskich świąt pozostałych i hebrejski w którym chronologia znaczniejszych dziejów polskich, święta roczne i biegi niebieskie… 1728. w druk. Akad. Zam. 4to K. 34. (Czart.)
ded. Elżbiecie z Lubomirskich Sieniawskiej kasztelanowej Krak. – Chronologia dziejów polskich, i Kościelna. – Kalendarz – Deklaracya Kalendarza hebrajskiego – Uranoscopia albo obserwacya gwiazd z influencyami, Somatoscopia albo konjektura sukcesów, Selenognomia albo obserwacye jatromatematyczne, Metheorologia, Georgico oeconomia (praktyka)

1729. Kalendarz ruski i polski, saski i niemiecki, grecki moskiewski z ruskim i hebrejskim 1729. Zamość w dr. Akad. 4to K. 10
ded. Felicianowi Wielhorskiemu kaszt. wołyń.

1730. Toż. druk. Akad. 4to k. 16. (Czart.)

ded. Józefowi Trzcińskiemu archidyak. gnieźnień.
– Pod kalendarzem: Wymiary pola geometryczne jako to łanu polskiego, łanu albo włoki chełmińskiej, łanu kmiecego, niemieckiego, frankońskiego, mili włoskiej....

1731. Uranometria astrologiczna, w której Kalendarz polski, ruski niemiecki i saski, starorzymski, turecki, arabski, egiptski, perski... na r. p. 1731 W druk. Akad. Zam. 4to k. 21. (Kijów)
ded. Zofii z Sieniawskich Denhoffowej – Kalendarz – Cometographia astronomiczna albo opisanie komety z gwiazd wyrozumienia. – Praktyka z wiersz.

Kalendarz rzymski, ruski, niemiecki i saski na r. 1732. Zamość w druk. Akademii. 4to

1732. Kalendarz druk. Akad. Zam. 4to k. 18. (Czart.)

ded. Nikodemowi Kazimierzowi Woroniczowi chorążemu owruck. – Pod kalendarzem: Kalendarz świąt niektórych Ord. Minor. S. Franciszka – Praktyka z wierszami.

1733. Kalendarz rzymski, ruski, niemiecki i saski na r. p. 1733. druk. Akad. Zam. 4to k. 26. (Czart.)

ded. Stanisławowi Potockiemu wojewodzicowi kijów.
– Kalendarz – Praktyka z obrotów i gwiazd niebieskich wyrachowana – Inklinacye niebieskie – Astro-critica jako poznać i wyrachować terminy krytyczne w rożnych chorobach.
– Wiadomość o gwiazdzie którą widziano w Radomiu 1732 d. 27 Maja (Wenus między słońcem a księżycem)

1734. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1734. W druk. Akad. Zam. 4to k. 26. (Czart.)
ded. Atanazemu Szeptyckiemu arcybisk. kijów, metropolicie całej Rusi.
inna edyc. ded. Mikołajowi Denhoffowi kanonikowi katedr. krak.

1735. Kalenderz.. na r. p. 1735. W druk. Akad. Zam. 4to k. 14

– ded. Walentemu Chlebowskiemu proboszczowi katedr. i administratorowi chełmsk. – Kalendarz, – Praktyka astrologiczna z wierszami

1736. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1736. W druk. Akademii Zamojsk. 4to K. 16. (Jagiel.)
Ded. Józefowi Łaszczowi Kanclerzowi archikatedr. gniezn. Kanon. Krak. — Kalendarz — Prognostyk — Jarmarki

1737.

1738. Kalendarz . . . . na r. p. 1738. Lwów, w drukarni S. Trójcy. 4to K. 13.

1739. Kalendarz . . . . . na r. p. 1739. Lwów. 4to
Chronologia znaczniejszych dziejów polskich.

1740. Kalendarz . . . . na r. p. 1740. Lwów w druk. Pawła Józefa Golczewskiego. 4to K. 16 (Czart.)
Ded. Janowi Łopackiemu Kasztelanowi zakroczym. h. Lubicz. — Kalendarz — Prognostyk generalny (z wierszami)

1741. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1741. Lwów, w druk. Pawła Golczewskiego J. K. M. uprzyw. typografa 4to (tytuł w obwódkach u góry Orzeł polski — u spodu widok miasta Lwowa.) str. 34
Ded. Amorowi Kajetanowi hr. Tarnowskiemu. — Kalendarz — Prognostyk.

tego roku wyszedł in 4to drugi Kalendarz mniejszy

1742. Kalendarz . . . . na r. p. 1742. W druk. Akad. Zamojsk. 4to zawiera toż samo co Kalendarz in fol., tylko niema drzeworytowych obramowań. Kart 48.

1743. Kalendarz . . . na r. 1743. W druk. Akad. Zam. 4to K. 16.
Ded. Wacławowi Hłuszniewiczowi podstolemu bełsk. i żonie jego Ludowice Duninównie. — Informacya o aspektach planetów — Praktyka astrologiczna.

1744. Kalendarz . . . na r. 1744 W druk. Zam. 4to K. 16.
Ded. Antoniemu Trzypolskiemu podkomórz. wojewodz. Kijow. — Praktyka astrologiczna z wierszami

1745. Kalendarz.. na r. 1745. Druk. Zamojsk. 4to K. 16
ded. x. Alexandrowi Trembińskiemu proboszczowi Katedr. i officyałowi chełmsk. – Prognostyk astrologiczny...

1746. Kalendarz... na r. 1746. Dr. Zam. 4to (Ossol.)
ded. Walentemu Janowi Paszkowskiemu prof. w Akad. Zamojsk. Kanon. Kamieniecк.

od r. 1747 zaczęły wychodzić też Kalendarze in 4to zwyczajne (ordynaryjne) na r. 1747 ma kart 12. (Te kalendarze miały po 12 Kart) 3 ark.

1747. Kalendarz.. na r. 1747. Dr. Zam. 4to (20 ark.)
ded. Dominikowi Stroińskiemu sędziemu ziemsk. lubelsk. – Wiadomości astrolog.

1748. Kalendarz.. na r. 1748. Dr. Zam. 4to
ded. Felicyanowi Filipowi Wołodkiewiczowi bisk. chełmsk. – Wiadomości o ministeryach, funkcyach Pol. Lit. – Relacya Książąt i Królów Pols.

1749 Kalendarz albo Kolendarz uczony, ciekawy i pożyteczny na r. p. 1749 dr. Zam. 4to 12mo kart 50 i str. od 51–122.
ded. ~~[illegible]~~ Józefowi Alexandrowi ks. Jabłonowskiemu – (Europejscy monarchowie – Senat. Propozycya miar i wag – System Kopernika – położenie geograficzne znaczniejszych miast polskich – o czasie i jego poprawie – o magnesowej igle, barometrze, termometrze. – Prognostyk) kart 12. Sign A – D i K. 4.

1750. Kalendarz.. 4to.
ded. Kazimierzowi Tomaszowi Szeroskiemu kanonikowi lwow. – Kalendarz – Miscellanea rzeczy ciekawszych i potrzebniejszych – Aeolia 32 wiatrów – Anemoskopium – Sciateria czyli Kompas generalny. – Prognostyk. (bibl. Jag.)

1751. Kalendarz .. na r. p. 1751. dr. Zam. 4to
ded. Józefowi Sierpińskiemu podkomorzy ziem. lwow. – Ciekawości dziwne i potrzebne: Reguły naturalne i lekarskie... (x. Polk.)

1752. Kalendarz pol. i rus. na r. 1752, dr. Zam. 4to K. 23.
Dwie serye tetrastychów polskich – Anatomia ze skutkami wód i wanien mineralnych – ded. Róży z Karwickich hr. Tarnowskiej.

1753. Kalendarz polski i ruski na r. 1753, dr. Zamojsk. 4to K. 25
ded. Franciszkowi Dogil Cyrynie sędziemu ziemsk. nowogrodzk. – Kalendarz, pod miesiącami łowy zwierząt – Traktat o monecie polskiej zacząwszy od początku Królestwa tego aż do teraźniejszych czasów z redukcyą swoją i z większą informacyą niżeli dawniej napisany. – Prognostyk.

97

1754. Kalendarz... na r. p. 1754. dr. Zam. 4to k. 26.
ded. Adamowi Tarle. – Informacya o aspektach – Kalendarz, pod miesiącami Kontynuacya o Ptakach – Domowa zabawa, Reguły i obserwacye ekonomiczne.

1755. Kalendarz... na r. p. 1755, dr. Zam. 4to k. 26
ded. Jerzemu Mniszkowi – Kalendarz – Informacya o księżycu (o luminarzu dziennym)

1756. ... na r. p. 1756, dr. Zam. 4to 7 ark. (bibl. Jag.)
ded. Jerzemu Duninowi Borkowskiemu Kasztelanicowi gostyńsk. – Kalendarz – Diariusz sławniejszych dziejów polskich na każdy dzień miesiąca. –

1757. .... na r. p. 1757, dr. Zam. 4to 6 ark.
ded. Franciszkowi Rakwaskiemu podkomorzemu wyszogrod. – Spis Konwiktorów Zamojskich r. 1756 – Kalendarz – Inwentarz gospodarski o rodzeniu bydląt: I. O Koniach, wołach...

1758. .. na r. p. 1758, dr. Zam. 4to 7 ark.
ded. Antoniemu Michałowi Potockiemu. – Kalendarz – Kontynuacya inwentarza...

1759.

1760. (bibl. Jag.) Kalendarz polski i ruski na r. p. 1760, dr. Zam. 4to
ded. Michałowi Suffczyńskiemu Kasztelanowi czersk.

1761. Kalendarz polski i ruski... na r. p. 1761. W druk. Zamojs. B. Jana Kantego, 4to 6 ark.
ded. Klemensowi Zamojskiemu Ordynatowi staroście płoskirowsk. – Kontynuacya gospodarstwa domowego: O indykach, gołębiach, bażantach, pawiach, papugach.... – (tu pisze: Rzadko w Polsce bażanty znajdują się [dlatego są drogie) – Prognostyk z wierszami.
[chyba tylko u Panów,

1762. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1762. W druk. Zam. 4to k. 26
ded. Janowi Kajetanowi ks. Jabłonowskiemu wojew. bracł. — Kontynuacya Gospodarskiej ekonomii: O groblach, wodach stawowych, zarybianiu, łowieniu ryb....

1763. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1763. W druk. Zam. 4to k. 25.
ded. Felixowi Antoniemu Łosiowi wiszyńskiemu staroście. — Kalendarz — Prognostyk wieczny wszelkiemu gospodarstwu służący — Prognostyk na r. 1763.

1764. . . . . . na r. p. 1764. W druk. Zam. 4to k. 25. (bibl. Jag.)
ded. Janowi Amor hr. Tarnowskiemu gener. w. Kor. — — Praktyka gospodarska: O pasiekach, miodach....

1765. . . . . . na r. p. 1765. W druk. Zam. 4to 6 ark.
ded. Michałowi i Elżbiecie z Ogińskich Wielhorskim — Dalsza Praktyka gospodarska: Względem pola uprawy, O sposobie i czasie zasiewów, o siewbie hreczki, prosa, lnu, konopi. ....

1766. . . . na r. p. 1766. W druk. Zam. 4to 6 ark.
ded. Walentemu Salezemu Wężykowi bisk. przem. — Kalendarz — Chronologia różnych i dziwnych rzeczy od stworzenia świata ....

1767. . . na r. p. 1767. przez M. Stanisława z Łazów Dunczewskiego wyrachowany W druk. Zam. 4to 6 ark. (Kat 23) (bibl. Jag.)
ded. Józefowi Andrz. Załuskiemu bisk. kijow. — Kalendarz, Obserwacye bardzo dziwne i wielce ciekawe o przejściu gór z miejsca na miejsce... o gorach wulkanowych...

1768. . . . na r. p. 1768. W druk. Zam. 4to k. 20
ded. S. Janowi Kantemu. — Wiadomości bardzo dziwne i wielce ciekawe, ledwo do wierzenia podobne jako to o olbrzymach, dziwolągach ludzkich (: różne głupstwa w rodzaju Nowych Aten n. p. o ludziach co powietrzem żyją; o pigmejczykach i t. p. :)

1769 (bibl. Jag.) ... na r. p. 1769 przez s. p. Stanisława z Łazów Duńczewskiego wyrachowany. W druk. Zamojsk. 4to K. 24. Chronologia Xiążąt i Królów Korony Polskiej (zamiast dedykacyi) – Kalendarz – wiadomości bardzo dziwne i wiele ciekawe. Przykłady wielu razem urodzonych niemowląt, O ludziach różnie uformowanych alias monstrach ...

1770 Kalendarz polski i ruski na r. p. 1770 przez s. p. Stanisława z Łazów Duńczewskiego wyrachowany. W druk. Zamojsk. s. Jana Kantego. 4to K. 26 – ded. Wojciechowi Węglenskiemu Kasztelanowi chełmsk.... X. Jan Duńczewski Kanon. zam. D. sz. J. D. M. P. G.

1770. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1770. W dr. Zam. 4to 3 ark. (ordynaryjny tylko)
Kalendarz – Prognostyk z Wierszami – Spis jarmarków

1771. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1771 przez s. p. Stan. z Łazów Duńczewskiego wyrachowany. W druk Zamojsk. 4to Kart 34. (bibl. Jag.) Korony Polskiej i W. X. L. Senat (spis osób zamiast dedykacyi) Kalendarz – Fizyka przedziwna osobliwsze natury cuda ... wystawiająca. O rzeczach z ziemi wykopanych, O metallach – Prognostyk –
Kalendarz (ordynaryjny) 4to 3 ark

1772. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1772 w druk. Zam. 4to większe. Kart 27. lub K. 34
– Spis arcybiskupów, biskupów, wojewodów – Kalendarz i pod nim ciekawości botaniczne. – Fizyka przedziwna osobliwe natury cuda w ciekawościach botanoskopicznych ... o drzewach ...
Kalendarz polski i ruski na r. p. 1772 w druk. Zam. 4to mniejsz. 3 ark.
(bez wiadomości)

1773. Kalendarz ... na r. p. 1773. w druk. Zam. 4to K. 21 lub 34.
– .. Fizyka przedziwna, osobliwsze natury tajemnice w ciekawościach botanicznoskopicznych, mineralnych ... (ciąg dalszy).
Kalendarz polski i ruski na r. p. 1773 w druk. Zam. 4to mniejsz. 3 ark. (bez wiadomości) (ordynaryjny)

1774. Kalendarz pol... przez s. p. Stanis. Duńczewskiego na r. 1774. w dr. Zam. 4to 3 ark. (bibl. Jag.)
(ordynaryjny) Kalendarz – Prognostyk
tu pisze autor iż wydaje Kalendarze in folio, in quarto majori i ordynaryjne (in 4to) te ostatnie z stęplem błog. Jana Kantego.

1775. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1775 przez s. p. M. Stanisława Duńczewskiego wyrachowany (drzeworyt Orła dwugłown. austryackiego) W drukarni Zamojskiej S. Jana Kantego. 4to 3 arkusze Kalendarz - Prognostyk - Spis jarmarków.

1776 Kalendarz polski i ruski na r. p. 1776 (bez wymienienia autora). W Zamościu, w drukarni Akademick. 4to min. K. 12. - Kalendarz - Prognostyk. na końcu 4 wiersze:

Nie miej od Zamojskiego wstrętu Kalendarza,
Chociaż jego autora czytać się nie zdarza;
Bo któż rzeczy potrzebnych nie nabywa póty,
Aż się dowie zupełnie czyjej są roboty.

/: z czego wnioskować wypada iż Duńczewskiego Kalendarze na r. 1775 się zakończyły.

Duńczewski Stanisław.

Kalendarze in fol.

1735. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1735… przez Stanisława z Łazów Duńczewskiego w Zamojs. Akad. Matematyki Prof… wyrachowany. W drukarni Akademii Zamojs. Fol. k. 4 (ded.) k. 6 (Kalend.) k. 2 i sign. A–3.
Ded. Antoninie z Zahorowskich Zamojskiej Ordynatowej – Praktyka geograficzna i astronomiczna w której raritates osobliwsze i różne ciekawości dziwne, z świeżej obserwacji poważnych autorów na r. p. skompendiowane (Geographia 4 części świata) – Praktyka na r. 1735.

1736 Kalendarz polski i ruski na r. p.

1737. Kalendarz polski i ruski na r. p. 1737… We Lwowie w drukarni Brackiej ~~[illegible]~~ Trójcy Przenajśw. ~~[illegible]~~ Fol. k. 32.
Ded. Jakubowi Ludwikowi Sobieskiemu Królewiczowi – Kalendarz – Prognostyk na r. 1737. – Klucz do Kalendarza z przydatkiem wielu herbów potrzebnych Królestwa, państwa, prowincye miasta i t. d. symbolizujący a nie tylko dla wyrozumienia politycznych prognostyków przy lunacyach położonych, ale też dla oratorów, panegirystów, hieroglifików etc. przez alfabet pilnie zebrany, do którego przydane są ephemerides snów z kursu księżyca pochodzących… item dni fortunne i niefortunne przez cały rok:… na ostatek Kuryer polski to jest kiedy w którym mieście przychodzi i odchodzi poczta.

1738.

1739. Kalendarz polski i ruski... na r. p. 1739. W drukarni Lwowskiej Trójcy Przenajśw. fol. k. 25. (czart.)

Ded. Janowi Alexandrowi Księciu Lubartowiczowi Sanguszce miecznikowi W. X. L. — Chronologia niektórych monarchów — Kalendarz. — Praktyka astronomiczna i geometryczna z prognostykiem na lat 20 (Wiele sfer niebieskich? jak wielkie jest niebo?.... o gwiazdach... i. t. p. z Geografii fizycznej.) — Praktyka geometryczna (Ziemia wiele ma mil i t. d.) — Prognostyk na r. 1739.

1740. Kalendarz polski i ruski.. na r. p. 1740. Lwów, w druk. Pawła Józefa Golczewskiego. fol. (Sign. A–O.)

Ded. Janowi Ansgaremu Czapskiemu podskarbiemu w. Kor. — Prognostyk generalny na r. p. 1740 (z wierszami) — Reguły i obserwacye o różnych ciekawych i potrzebnych rzeczach uczonych Autorów experyencyą wyprobowane: Metallognomia, Reguły i obserwacye o skarbach i metallach — Geognomia; Reguły i obserwacye ekonomiczne około agrykultury. — Hippica — Miscellanea (czarki).

1741 (Lwów druk L. J. Golczewskiego) – ded. Michaeli Casimiro Radziwiłł palat. Troc. – Chronologia synoptyczna prosapii Radziwiłłów. – Respons astrologiczny z sensem Doktorów Kościoła bożego i z zdaniem poważnych Autorów stosującymi się. (Obrona astrologicznych przepowiedzeń, przeciw jakiemuś recenzentowi w Kalendarzu). K. 37. fol

1742 (druk Akademii Zamojsk.) – ded. Teresie Amieli z Michowa hr. Zamojskiej. – Praktyka gospodarska z długich obserwacyi rocznych krótko zebrana. – Respons obiecany fizyognomiczny, chiromantyczny, klimakteryczny, krytyczny, o prognostykach ze snu formowanych, itd. – Respons na Respons, Racya na Racyą rzetelniejsza (Odpowiedz na Recenzyą w Kalendarzu 1741 przez Astrologa napisaną) K. 48.

1743 (druk Akademii Zamojsk.) – ded. Franciszkowi Potockiemu Krajczemu w Kor. – Praktyka georgiczna i jatro-matematyczna według chronologów i astrologów obserwacyi z odmianą powietrza na długie lata służąca. K. 46.

1744. – Dyskurs potoczny o starostwach w Koronie Polskiej (Kart 23) (cały Kalendarz Kart 33) – ded. Józefowi Załuskiemu bisk. Kijows. (Czart.)

1745 (dr. Akad. Zamojs.) – ded. Stanisławowi Wincentemu Ks. Jabłonowskiemu wojew. rawsk. – Wiadomość osobliwa o meteorach to jest o dziwnych atmosfery geokozmicznej spektrach. K. 46.

1746 (dr. Zam.) – ded. Józefowi Wandalinowi Mniszchowi Kasztelanowi Krak. – Kalendarz Świętych, Błogosławionych i świątobliwie żyjących Polaków. (~~Kart.~~) (28 ark.)

1747 (dr. Zam.) – ded. Ignatio Comiti Sapiehae thesaurario curiae – Wiadomość o monecie polskiej i cudzoziemskiej z redukcyą staropolskich pieniędzy aż do r. 1746 (i o wagach i miarach) Sign. A–K. (Kart 20) (Wiadomość ta przerobiona, skrócona w Kalendarzu na r. 1753. in 4to)

F Oraz pisze iż na r. 1747 wydał in fol. Kalendarze jedne z prognostykiem siedmioletnim – drugi z bo. i Błogosł. Polakami.

Przy Kalendarzu na r. 1747 in fol. donosi iż oprócz Kalendarza in fol. wyjdzie w Zamościu na r. 1747 in majori 4to ozmarkuszowe – in minori 4to zwyczajne (ordynaryjne) – maleńki zaś będzie się drukował. F

1748. (dr. Zam.) – ded. Stefanowi ze Skrzynna hr. Duninowi scholastykowi gniezn. – Wiadomość o fizyognomii naturalnej z uformowania statury i członków ciała ludzkiego prognostykującej. (20 ark.)

1749 (dr. Zam.) – ded. Piotrowi Mięczyńskiemu wojewodzie czerniechows. – Raritates polskie, W. X. Lit. i prowincyi do niższe należących (n.p. o bazyliszku, o długożytnych, silnych, nadzwyczaj jedzących – cytuje kości olbrzymów wiszące na łańcuchach w Katedrze Krak., na Kalwaryi Zebrzydowskiej u Bernardynów żebro większe niż w Krak. Katedr., w Leżajsku u Bernardynów żebro i t.d.)

1750. (dr. Zam.) – ded. Kazimierzowi Rudzińskiemu Kasztelanowi czersk. – Skarb koronny i W. X. Lit. z wielkim detrymentem rzeczypospolitej niezażywany, teraz według łatwej możności wyjawiony. (o górnictwie, minerałach, kopalniach.)

1751 (dr. Zam.) – ded. Józefowi Lubiczowi Wolskiemu Kasztel. lubelsk. – Praktyka gospodarska każdemu na zawsze potrzebna (gospodarskie, ogrodnicze, rolnicze obserwacye).

1752 (dr. Zam.) – ded. Róży z Karwickich hr. Tarnowskiej. – Kontynuacya Praktyki gospodarskiej przeszłego roku 1751 zaczętej (sztuki kucharskie – o winach – piwie – ogrodnictwie i t.d.).

1753 (dr. Zam.). – ded. Janowi Zamojskiemu staroście lubelsk. – Kontynuacya praktyki gospodarskiej przeszłych lat zaczętej (o fruktach, kapuście, ćwikle, sałacie, karczochach, szparagach.) k. 37.

1754 (dr. Zam.) – ded. Adamowi hr. Tarle staroście goszczyńskiemu – Wiadomość o nocnym luminarzu nieba to jest xiężycu. ark. 19.

1755 (dr. Zam.) – ded. Jerzemu Augustowi hr. Wandalinowi Mniszchowi marszałkowi nadworn. Kor. – Geografia polska i W. X. Lit. z swojemi prowincyami i należytościami według stanu dawnego i teraźniejszego z różnych autorów opisana. (I.) (O początkach, granicach, osadach, xiążętach i monarchach polskich.) k. 35.
(Sign. A – T2.)

1756 (dr. Zam.) – ded. Fryderykowi, Karolowi, Henrykowi i Janowi hrabiom Brühlom Ojcowskim. – Kontynuacya Geografij Korony polskiej i Wielkiego Xięstwa Lit. K. 35. (II) O Królach, Książętach od r. 967–1572 podług Wład. Lubieńskiego.)
(Sign. A – H1.)

1757 (dr. Zam.) – ded. Antoniemu Barnabie xiążęciu Jabło=nowskiemu wojewodzicowi rawskiemu. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. Lit. (III) O Królach polskich po skoń=czonej linii męskiej Jagiellona, od r. 1573–1733) (19 ark)
(Sign. A – K2.)

1758 (dr. Zam.) – ded. Antoniemu Michałowi Potockiemu wojewodzie bełzkiemu. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. Lit. (IV). O interregnach, konwokacyach, kapturach, elekcyach, koronacyach, osobach królewskich, dworze, królewszczyznach i innych tu wyrażonych expe=rymencyach.
(Sign. A – K2)

1759. (dr. Zam.) – ded. Adamowi hr. Małachowskiemu Krajczemu Kor. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. Lit. (V) Religię polską, Świętych, Błogosławionych i Pobożnych Polaków, Miejsca cudami sławne, Niezbożność zabobonną, Medycynę przeciwko czarom, Rząd i wolność polską, Senat i Senatorów exponująca. (tylko na czarach kończy)
(Sign. A – K1.) |: Pod miesiącami mieści się: Redukcya teraźniejszej monety polskiej: 1 Tynf = 1 Zł. 8 gr.; 1 Czerw. Zł. = 18 Zł.; albo = 17 Zł. 22 gr.; albo = 16 Zł. 26 gr. 2 szelągi; Grzywna pols. = 48 gr.; Kopa litews. = 3 Zł. 15 gr.

1760 (dr. Zam.) – ded. Michałowi Suffczyńskiemu Kasztelanowi czersk. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. Lit. (VI), Rząd i wolność, prerogatywy szlacheckie, Senat i porządek senatorski; Kardynałów, Prymasów, Arcybiskupów, Biskupów, Katedry i Kapituły opisująca.
(Sign. A – L1.)

1761 (dr. Zam.) – ded. Klemensowi Ordynatowi Zamojskiemu płoskirowskiemu staroście. – Geografia dalsza Korony Pol. i W. X. L. (VII) Biskupstwa dawne (odpadłe), Katedry i Kapituły teraźniejsze, Metropolię i Biskupstwa Ruskie, Kalendarz rzymski i ruski; religię ruską, liturgie albo msze święte ruskie, Sobór Zamojski i niektóre zwyczaje opisująca. (Jest tu Summariusz ustaw Synodu unickiego Zamojskiego)
(Sign. A – K 2.)

1762 (dr. Zam.) – ded. Janowi Kajetanowi ks. Jabłonowskiemu wojew. bracławs. – Geografia dalsza Korony Pol. i W. X. L. (VIII) O Korteżanach, Annatach, Opactwach, Senacie świec., wojewodach, Kasztelanach, marszałkach, Kanclerzach i podkanclerzych, podskarbich, hetmanach, pisarzach polnych, generałach artylerji, sekretarzach, referendarzach, pisarzach wielkich, urzędnikach ziemskich (etc.). (wyd. Łybieńskiego).
(Sign. A – K 2.)

(Ten Kalendarz zaczął Dimcewski pieczętować pierwszą z wyobraż. Św. i napisem: „Święty Kanty – Oddal Franty.”

1763 (dr. Zam.) – ded. Felixowi Antoniemu Łosiowi staroście wiszyńskiemu. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. L. (IX) Starostwa z początkami swojemi, liczbę tychże w Koronie i przybyłych prowincyach, Konferowanie Królewskie familii swojej i szlachcie etc. opisująca. (właściwie część I) (z Spisem alfabet. Starostw)
(Sign. A – K 2)

1764 (dr. Zam.) – ded. Janowi Amor hr. Tarnowskiemu generałowi wojsk Kor. – Geografia dalsza Korony Pol. i W. X. L. (X). Starostwa pozostałe (od przeszłorocznych); Chorążych, Sądy ziemskie i Juramenta Officyalistów, Kadencye ziemskie .... Miarę Łanów i Włok .... Szlachtę, Indygenaty, Sejmy ... opisująca.
(Sign. A – K 2)

1765 (dr. Zam.) – ded. Michałowi i Elżbiecie z Ogińskich Wielhorskim kuchmistrz. W. X. L. – Geografia dalsza Korony Pol. i W. X. L. (XI) O Sejmach, Sejmikach, miejscach sejmikowania, Sejmach walnych Kor. i Lit., o Trybunale Koron... W. X. L.... Trybunale Skarbowym... O Addytamencie do przeszłych relacyj o Senatorach i t. d. wyrażająca. (Sign. R – K2).

1766 (dr. Zam.) – ded. Walentemu Salezemu Węzykowi biskupowi przemysk. – Geografia dalsza Korony Pol. i W. X. L. (XII) O Addytamencie pozostałym z przeszłego roku 1765, to jest o wojewodach i Kasztelanach w szczególności, wielości Wojewodów i Kasztelanów dawniejszych czasów... Co za intratę mają Wojewodowie... i o ich officyjach ... O polskiej monecie dawnej, późniejszej i teraźniejszej ... O rządzie Monarchii Polskiej, granicach ... wiele razy szarańcza była morowe powietrze, głody... urodzaje (o wojnach i artykułach hetmańskich).
(Sign. R – K2.)

1767 (dr. Zam.) – ded. Józefowi Andrzejowi Załuskiemu bisk. Kijów. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. Lit. .... (XIII) O rozdzieleniu Trybunału Koronnego; różnych także rzeczach dziwnych z ziemi wykopanych... Kościach olbrzymów... pieniądzach... monarchów rzymskich... pieczarach albo lochach podziemnych... o różnych Kamieniach drogich .... opisująca. (druk jedną kolumną.)
(Sign. R – K2)

1768 (dr. Zam.) – ded. Św. Janowi Kantemu patronowi przy solennej jego Kanonizacyi. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. Lit... (XIV) O Kamieniu piaszczystym, łupnym, krzemieniach, bursztynie, hałunie... złocie, srebrze... żelazie... żupach i Soli Wielickich i Bocheńskich... urodzajach... piwie, wódce... o gorach ... źródłach, w... wodach... rzekach... także opisanie ryb... wyrażająca. (wydał syn po śmierci ojca)
(Sign. R. – K2) (18 ark.)

Kalendarz polski i ruski... na r.p. 1769 przez M. Stanisława z Łazów Duńczewskiego.

1769 (dr. Zam.) – Chronologia Książąt i Królów Korony Polskiej (K.4) – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. L. (XV) O rzekach (ciąg dalszy)... stawy, jeziora, młyny.. o lasach i drzewach i t.d. różne ciekawości ogłaszająca. (18 ark.)
(Sign. A – K2) (nazwy ryb, Kraków)

1770 (dr. Zam.) – Ded. Wojciechowi Węgleńskiemu Kasztelanowi chełmsk..... X. Mr. Jan Duńczewski Kanon. Zamojs. P. sz. T. D. M. P. G. – Geografia dalsza Korony Polskiej i W. X. L. (XVI) Różne wiadomości o zwierzętach leśnych, polowych, podziemnych, domowych, jadowitych i gadzinach ciekawe i pożyteczne ogłaszająca. (18 ark.)
(Sign. A – K2)
/: Za głównym tytule ciągle jeszcze jako wydawca Stanisław Duńczewski wymieniony, aż do ostatniego Kalendarza 1776 :/

1741–
1776.

1771 (dr. Zam.) Kalendarz polski i ruski na r.p. 1771 przez s.p. Stanisława z Łazów Duńczewskiego wyrachowany. W dr. Zamojs. fol. (17 ark.) – Spis arcybiskupów, biskupów, wojewodów i t.d. – Kalendarz – (XVII) Wiadomości dalsze Korony Pol. i W. X. Lit. ... O szczególniejszych początkach i osobliwszych przypadkach chronologicznie ułożone (do śmierci Łokietka). – Prognostyk z wierszami – Spis jarmarków.

1772 (dr. Zam.). Kalendarz polski i ruski na r.p. 1772 przez s.p. Stanisława z Łazów Duńczewskiego wyrachowany. W dr. Zam. fol. (17 ark.) – Spis arcybisk. (Senat) – Kalendarz (pod nim ciekawości botaniczne). – (XVIII) Wiadomości dalsze Korony Polskiej i W. X. L. ... O szczególniejszych początkach i osobliwych przypadkach... (od r. 1333 – 1466)

1773 (dr. Zam.). Kalendarz pol. i rusk. na r.p. 1773 przez s.p. Stanisława z Łazów Duńczewskiego wyrachowany. W dr. Zam. fol. (17 ark.) – Korony pol. i W. X. L. Senat duchowny i świecki – Kalendarz – (XIX) Wiadomości dalsze Korony Polskiej i W. X. L. ... O szczególniejszych początkach i osobliwych przypadkach... (od r. 1462 – 1584) – Prognostyk.
(Sign. A – K2)

Dobras-Duński, Stanislaus, Licentiatus Theologiae, curatus Truzynensis dioec. Vladislav., a 1643 d. 22 Januar Dr Theol. in Univ. Crac. creatus.

1) Quaestio theologica De primo Protoplasti peccato publice ad disputandum in Acad. Crac. proposita m. Januario d. 22 A. D. 1643. Cracoviae in off. Franc. Caesarii. 4to K. 4

ded. Nicolao Gniewosz episcopo Vladislav.

<u>Durecki</u> Joannes, kształcił się od r. 1611 w Akademii Zamojskiej – rodem z dyecezyi Krakowskiej z Głowaczowa, syn Stanisława – r. 1628 Bacal. Art. w Akad. Zamość. został zaraz professorem analogii, potym poezyi. R. 1635 został tamże D^{rem} Fil.; r. 1639 Professor retoryki a r. 1645 logiki, złożył wtedy professurę zostawszy proboszczem Łukowskim, † 1661. (Ob. Votum in natalibus Joannis Durecki Phil. Doct. et Prof. Zamosci, typ. Academic. 1635.)

[Estr. XV 442; Enc. Org. VII 831]o

105

Dyxon Stanislaus Art. et Phil. Baccal.
creatus 1641

1) Echo virtutum excellentissimi ac clarissimi d. d. Francisci Rolinski Phil et Med. Doctoris, dum in celeberrima Academia Cracovien. pro loco inter Doctores obtinendo disputaret. Cracoviae, apud Stanislaum Bertutowic (1642) 4to kart 4 (wierszem)

Dyaszewski Michał drukarz

1739 d. 10 czerwca bedel uniwersytetu zaskarżył go do sądu rektorskiego, iż ~~ante festum natalis~~ scriptum quoddam seu Panegyrim epithalamicam pro nuptiis filiae spectabilis Koch, civis et mercatoris Cracoviensis, acatholici versibus polonicis compositam, multa obscoena et fidem tangentia in se continentem contra mandatum et prohibitionem rectoralem, non petita approbatione imprimere ausus est et praesumpsit, ejusque ob praemissa poenis exemplaribus puniri, typographiam occludi ac eidem in posterum librorum impressionem prohiberi petiit. Dyaszewski przyznawszy, iż wydrukował ten panegiryk, a to dla tego, iż nowo przybyły do tutejszego miasta nie wiedział o takiej ustawie, o takowe przebaczenie prosił. Rektor z uwagi, iż ignorantiam prohibitionis allegat, et se clementiae iudicii subiicit, ad mitiores poenas condescendit, et ut pro canonisatione B. Joannis Cantii quinquaginta aureos ungaricales in spatio unius semestris realiter et in effectu sub poena occlusionis typographiae enumeret ac infra octavam [illegible] candelas quamlibet unius pondo ad sepulchrum

eiusdem comparet et comportet, (: A. K. Nr. 710 :)

[Estr. XV 435; Enc. Org. VII 777; Zrembski, W.: ESB VI 54-5]

Dylągowski Bartholomaeus Poskithovius

Baccal. Art. 1614, Mgr. Art – później słuchał medycyny pod professorami Woniejskim, Wolfowiczem, Witkowskim Innoc. Petrycym, Laurent. Smieszkowiczem. – i r. 1634 został Baccal. Med. +1653 jako ksiądz.

1) Quaestio physica de natura motus, in Acad. Crac. publice ad disputandum ~~in~~ mense Augusto die 22 proposita. Cracoviae in off. typogr. Matthiae Andreoviensis 1634. 4to kart 8.

ded. Joanni Innocentio Petricio Med. Doct. et Prof. ejusdemque facult. decano ..... B. Dylągowski Med. Baccal.

(~~medyczna~~ o fizyczna kwestya o ruchach; na ostatnich 3 kartach jest wiersz: Excellentissimo viro Bartholomaeo Dylągowski Art. et Phil. Doct. ac Medic. Baccal. Joannes Cynerski Rachtamovius Coll. min. boni ominis ergo occinit Nouthetikon)

2) Chronologia medica cum titulis honorificis, majoribus suis a grata posteritate delatis authore M. Bartholomaeo Dylągowski P. et M. Cracoviae, typ. Alexandri Dymowski 1635. 4to kart 16

ded. Christophoro Haymanowicz Med. Dti. Consuli Crac.

./.

(Z Polaków wymienia w tém dziele: Andreas Grutinius +1590 – Albertus Bezko – Cyprianus Lovicensis – Josephus Struthius +1568, aetat. 58 – Josephus Urendovius – Joannes Ursinus Leopol. +1613 – Mathias Miechoviensis – Sebastianus Petricius +1628 – Simon Sirenius – Zacharias Barthy.)

(ob. Petrycy Joan. Innoc.)

z Działoszyc

108

Andreas Dzyałossicz

1538. A. R. p. 76.

1542. praepositus Coll. majoris | A. R. p. 139 |

Dzianotty Józef

r. 1730. kiedy w Rzymie bawił do Kollegium mniejszego powołany /: Coll. p. 97 :/ tylko dopełnił przepisów jakie do przyjęcia do tegoż Kollegium są przepisane /: ibid. :/

[Estr. XV 446-7 wymienia osobno Jana Dz., osobno Józefa Jana; Enc. bg. VII 872 s.v. Dz. Jan] o

Cracoviensis

Dzianotti Josephus Joannes (Dr. Phil. in Acad. Posnan. Prof. Poeseos. – Baccal. Art. 1716 Mgr. Art. 1717. – r. 1721 Professor rhetoric. in Collegio Lubranisciano Posnan.

1) Corona triumphalis militantis ecclesiae d. Thomas Aquinas in Posnaniensi basilica Ord. Praed. demonstratus A. 1720 Posnaniae typ. Academic. fol. k. 10 (Orat. prof.) ded. Petro Tarlo episc. posnan.

na odwrocie herb Topor stych.: Leman

2) Securitas ecclesiae et patriae (avita Ascia) d. Petri Tarlo || Posnaniae typ. Acad. fol.

Paneg. 1450.

|| episc. Posnan. in primo Cathedrae ingressu producta 1721.

3) Termin życia ostatni Anny Gałczyny [F] (Radczynej Krakow.) przez Jana Dzianotti. Kraków, w druk. Fr. Cezarego 1711. fol.

[F] przy akcie pogrzebowego w kościele archiprezbyteral. N. P. Maryi w rynku Krak. ustudze ojczystą Muzą skreślony 1711 d. 22 Czerwca.

(autor był wtedy studentem Szkół Nowodwor. i był siostrzeńcem zmarłej.

Paneg. 283.

Józef Jan Dz.

Jan Dz.

Dzidowski Jan

fil dokt. i prof.

olim Stanislai Dzidowski A. May. 1. doctor, r. 1688 d. 7 Jan. zapisał się na wydział lekarski. Medicinae per plures annos auditor /. Conclus. fac. med. p. 187./
r. 1702 jako dziekan wydz. lek. tamże na str. 89 zapisany jako ph. et med. et prof. Consul Cracov. S. R. M. secretarius.

1687 d. 2 czerwca jako fil. dokt. i prof. /A. K. p. 452./
1689. 1689. Joan. Dzidowski Ph. et Med. Do. ctor ante suum ad exteras nationes discessum mandatarios suos et plenipotentes constituit. /A. K. str. 506./

Jan Dzidowski
fil. i med. dokt.

będąc filozofii doktorem i profesorem, ubiegał się o stopień med. doktora, na który też w d. 25 paźdz 1688 po odbytym poprzednio examinie posuniętym został. /: Concl. fac. med. p. 40:/ 1717 r. obrany w paźdz. dziekanem, umarł w czasie dziekaństwa /: ibid. p. 126:/ przed 30 marca. r. 1718.

r. 1717. tempore Quadragesimae Cl. et Spect. D. Joannes Dzidowski M. D. et P. ac interea facult decanus explevit jus naturae /: ibid. p 135:/

1689. jako fil. i med. doktor ante suum ad exteras nationes discessum mianuje swoich plenipotentów. /. A. K. p 506:/

1693. A K p. 683.

1693 czy to nie ten sam Stanislaus Dzidowski M. D. Professor usus a facultate philosophica sibi concessi tenetur ad unum actum philosophicum absolvendum, quem absolvere requisitus susceperat quidem, sed cum per bedellum ad hoc ad se vocatum remisit et amplius suscipere noluit /: Metr. Phil fac. N. 90. str. 149:/

Dzidowski Jan Stanisław Dr Fil. i Med.
otrzymał pierwszy stopień sztuk wyzwolonych i filozofii r. 1675, a r. 1681 d. 9 lipca Magisteriat i Doktorat filozofii. Zapisany na wydział lekarski w styczniu 1688 pod dziekanem Stanisławem Wosińskim, promowany tegoż roku 25 październ. more hospitum. R. 1689 wyjechał za granicę za pozwoleniem Uniwersytetu, bawił w Rzymie i Padwie, gdzie pewnie otrzymał Doktorat Medycyny. R. 1692 odbył rozprawę w celu uzyskania professury lekarskiej, i d. 23 lutego wcielony do Wydziału lekarskiego. Będąc rajcą Krak. pojął za żonę Annę Filusiównę r. 1692. Umarł d. 19 marca 1718.

1) Quaestio medica de arthritide pro loco inter Medicinae Doctores et Professores in Universitate Cracov a Joanne Stanislao Dzidowski proposita A. 1692 m. Aprili d. 21. Cracoviae typis Universit. fol. k. 2. (sub rectoratu Francisci Przewoski) Medic. 580.

2) Meta cursus Aristotelici seu Conclusiones ex universa Aristotelis Philosophia disceptationi publicae in Univers. Cracov. praesidente M. Paulo Joanne Woiewodzki P. D. Collega Majore, Prof. a Joanne Dzidowski AA LL. et Phil. Baccal. expositae A. 1681. 13 Kalend. Februarii. Cracoviae ex off. Schedeliana. fol. k. 6. (właściwy autor na dedykacyi Woiewodzki) ob: Woiewodzki. Filoz. 732.

3) Clavis aurea (inevitabili fatorum casu fracta et in luctuoso obitu Melchioris Michałowski ~~[illegible]~~ Capitanei Rosanensis praesentata. Cracoviae typis Nicol. Alex. Schedel 1687. fol.
Paneg. 763.

Dzidowski

f. d. i prof

1753. 17 września uzyskuje pozwolenie udania się w celu naukowym za granicę z warunkiem, iż jako actu laborans będzie uważany. (Concl. Univ. p. 570.)

<u>Dzidowski</u> Paweł Onufry Dr Fil. Prof.
Grammatyki w Szkołach Nowodworskich r. 1750 –
Otrzymał r. 1745 Baccalaureat, a r. 1747 Doktorat Filo-
zofii. – R. 1756 d. 15 Novembr. został professorem w Colle-
gium minus, wszelakoż o dalsze godności akademickie się nie
ubiegał, albowiem obrawszy sobie zawód lekarski pełnił
obowiązki doktora nadwornego przy Łubieńskim pryma-
sie.*) R. 1767 nobilitowany na sejmie. Umarł r. 1778

*) Liber privilegiorum Documentorum et Actorum Collegii Minoris Mscr. fol. Nr 76 (w Senat. akad.) pag. 300.

1) Exitus hilarium mundi luctuosus in filio Jo-
vis Tityo, ad hilaria Bacchi scenico apparatu per
nobilissimam Scholae Grammatices Universitatis Cracov.
juventutem... in Classibus Novodvorscianis prae-
sentatus A. ~~1701~~ 1751 (~~albo może 1750~~) d. 16 Febr. Cracoviae
typis Univers. fol. k. 9.): Treść po łacinie i po polsku
dramatu mitologicznego o Tycyusie w 3 aktach z pieśniami:)
ded. Josepho filio Stanislai Kostka ducis Czartoryski supr.
regn. venatoris... P. O. Dzidowski: – na odwrociu tyt herb Czarto-
ryskich i Rybińskich z figurami emblemat – geschabt: Jan
Surmacki Sel.

116

Dziedzic Joannes.

fil. dokt. i prof. koll. mn. senior bursy jerus. powołany do Coll. minus r. 1658. 24 maja, liber a disputatione, cum specimen ingenii ediderit (. Conl. Coll. maj. p. 331.) Dziedzic umarł 1662. przynajmniej w tym roku Aleksandrowicz po nim objął professorji wymowy (. ibid. p. 378.)

1653. jako Contub. Hierosol. senior (A. R. p. 555. tegoż roku wskazany na dwiesciu grzywien, za to, iż w piśmie swojem na syna Broscyusza titulum Magnifici, M. d. Rectori moderno denegavit. (. A. R. p. 556.)

1661. przed 21. grud. już nie żył (A. R. p. 991.)

[Estr. XV 449-451; Enc. bz. VII 891; Barycz H.: Hist. UJ B VI 128-9]

D.

Dziedzic Joannes, Baccal. Art. 1645, Mgr. Art. 1646 in Acad. Crac. – Professor Rhetorices Collegii Vladislaviani 1653. – Collega minor – Ordinarius Prof. Eloquentiae + 1660 tumulatus Pridie Idus Maii Cracoviae (Cf: Bieżanowski Stan: Uberes lachrymae ad feralem urnam Joannis Dziedzic. Cracoviae, in off. Fr. Caesarii 1660. fol. kart 2 wierszem)

1) Rosae Brosciana anno proxime elapso furente mortis falce succisae, ad anniversariam Joannis Broscii S. Theol. et Med. Doctoris diem in aedibus d. Annae. Cracoviae apud Lucam Kupisz 1653 fol. kart 14 (prozą i wierszem.) Paneg. 93.

2) Leopardus Firlejanus ~~[illegible]~~ per antiquae domus Tarnovianae lunato sidere collustratus, ad festum et faustum Natalitiorum ac Repotiorum Andreae de Dąbrowica Firley palatinidae Sandomir. et Zophiae Petronellae Comitis a Tarnow, Castellanidis Woynicen. diem praesentatus 1653. Cracoviae apud Lucam Kupisz S. R. M. Typographum. 4to kart 16 (mowa łacińska i wiersz polski: Lutnia Apollinowa) Paneg. 193.

3) Horizon academicus candidatis syderibus prima Artium et Philosophiae laurea insigniendis refulgens. 1645 (b.m.) 4to Poez. 2767.

4) Aquila Połubiniana sagittatis Sapiehanum lucidis Oginsciorum Crucibus munita in Wołodkoviciana Domo nidificans, ad solennem nuptiarum diem Alexandri Hilarii Połubiński Ducis a Lubno et Sophiae Wołodkovicae 1652 monstrata. fol. (Vilnae) Paneg. 963.

5) Fascia tiarata heroicarum virtutum pretiosissimis unionibus resplendens in de Andreae Gembicki luceorien. episcopi funere praesentata. Cracoviae ap. Franc. Caesar. 1654. fol. Kart 8. Paneg. 290.

6) Theatrum lugubris maestitiae in Petri Gembicii Cracoviensis episcopi funere expositum. Cracoviae ap. Lucam Kupisz 1657. fol. Paneg. 296.

7) Olor Trzebicianus pontificali pedo et tiara insignitus ad primum Andreae Trebicii in cathedralem Cracoviensis ecclesiae basilicam ingressum observatus. Cracoviae in off. ap. viduam et haeredes Stanislai Lenczewski 1658. fol. Paneg. 1483.

8) Redux Apollo ad d. M. Andreae Kucharski festa doctoralia. Cracoviae in off. viduae et haeredum Stanislai Bertutowic 1658. fol. Paneg. 515.

9) Antipanegyricus Gustavo Sveciae regi. (Ob. Starowolski: Elogia Scriptorum Poloniae)

118

Dziedzicki Mikołaj

prof. w Białej fil. dokt. i prof.

1773. 21. lipca (: C. U. p. 180 :)

1773. 20 wrześ. incorporatus Uniwersytati, będąc dyrektorem w Białej (: C. U. p. 191 :)

1764. w kwietniu mianowany na nauczyciela gramatyki w Białej. (: A. R. str. 474 :)

1773. ad regendam Albae Ducalis Coloniam academicam abiedens ustanawia plenipotentów swoich. (: A. R. str. 982 :)

Dziedzicki Nicolaus Cantius, Baccal. Art 1756, Mgr Art 1758.

1) Dissertatio ethica de virtutibus publicae disputationi exposita. (b. m.) (Cracoviae) 1773. 4to

Filoz. 359.

Dzielski ~~Wojciech~~ Albertus

coll. min.

1694. A. R. p. 696.

1706 com. aest. umart. l. Metr. fac. Phil. N. 90 str. 227.

[Estr. XV 455-459; Enc. Org. VII 899; Jocher I.; Sp. HB VI 18/]

121

Dzielski Albertus Josephus Phil. Doct. Collega minor. ordin. prof. poeseos 1699. + 1707 w Krakowie.

1) Conclusiones ex universa philosophia Aristotelica ad mentem divi Thomae Doctoris Angelici ad disputandum in Univ. Crac. propositae. A. 1686 d. 29 Junii - Cracoviae typ. Francisci Cezary. fol. K. 5.

ded. Joanni Francisco de Walewice Walewski dapifero palatinat. sirad. (był synem Adama castelani olbie=censis ?) który miał synów: Marcina Kanonika gnieznien. proboszcza Taskiego, Przemysława cystersa w Mogile herbu Kolumna

2) Maria immaculatissime concepta intra solen=nes octavae suae ferias celeberrimi ejus festi Conclu=sionibus ex philosophia rationali concinnatis et ad publice disputandum praesidente Adalberto Josepho Dzielski Phil. Doct. ac Prof. objectis satisfaciente Joanne Łopuszynski Art. et Phil. Baccal. propositis celebrata A. 1699 d. 15 Decembr. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 10

ded. Mariae ... A. J. Dzielski

3) Diadema theologici honoris in Paulo Joan. Woje: wodzki (refulgens). Cracoviae 1691. fol. typ. Univers. Paneg. 1665.

4) Sidus primae magnitudinis ... Joannes Michalski. Cracoviae 1694. fol.

5) Auspicatum laureatae sapientiae certamen (a 30 Secundae Laureae Candidatis celebratum). Cracoviae 1688. fol. typ. Universit. Poez. 2923.

6) Feralis Rosarum in vere messis in ill. olim Francisco in Stupow Szembek (Castellano Camenecensi collectae). Cracoviae. fol. typ. Univ. 1693. Paneg. 1298.

7) Quaestio physica de partibus physicis. Cracoviae 1694. fol.

~~4~~ (8) ~~Sidus~~ Sidus primae magnitudinis (etiam post tristem occasum) ... Joan[nis] Michalski S. Theol. Doct. (demonstratum). Cracoviae, fol. typ. Franc. Cezary 1694 fol. Paneg. 760.

9) Victrix sine ferro sapientia in Mathia Stan. Lroietki ~~[illegible]~~ S. Th. et Jur. Utr. Doctore. Cracoviae, typ. Univ. 1691. fol. (styl. lapid.) typ. Universit. Paneg. 1061.

10) Gratia stantis laudis plena ex ipso (nominis) etymo Joannis Stan. Dzidowski (dum pro loco responderet panegyrico cultu celebrata). Cracoviae 1692. fol. typ. Univ. Paneg. 243 / 010

11) Majestas theologico honore paludata in Christoph. Fo: winski S. Theol. Doct. (refulgens). Cracoviae 16~~9~~81. fol. typ. Nicol. Alex. Schedel Paneg. 1321

12) Gallia perenni immortalitatis lauro coronata Petri Renos [Burdigalensi] cum Med. Doctor crearetur (impressa). Cracoviae in off. Fr. Cezary 1691. fol. K. 4. Paneg. 1125

13) Conclusiones theologicae iuxta mentem d. Thomae (ad disputandum propositae). Cracoviae 168~~5~~. ~~[illegible]~~ fol. (1688)

14) Sarmatia a continuis bellorum cladibus per Martem et Apollinem vindicata 1693. 4°. tract dyalogu [illegible] Stanisławowi, Jerzemu i Feliksowi Potockim

[Estr. XV 455–459; Enc. Org. VII 899; Glemma T.: PSB VI 137]

Dzielski Albertus Josephus Baccal. Art. 1685, Mag. Art. 1688, Decanus facult. artist. 1697, Collega minor 1701, Decanus phil. 1702

[Estr. XV 472-3 s. v. Dziurkiewicz] Enc. Org. VII 943]

Dziurkiewicz Franciscus Josephus poenitentiarius ad eccles. S. Annae, Dr. Phil creatus 1713, Baccalaur. Art. 1702.

1) Corona Septemtrionalis virtutem et eruditionem VII primae laureae Candidatorum exornans dum Artium et Phil. Baccalaurei renuntiarentur celebrata A. 1702. VI Idus Aprilis Cracoviae typis Nicolai Alexandri Schedel. fol. kart 7 (wierszem)

Ded. Francisco de Brzezie Lanckoroński Succamerario Cracov. (stryjjego: Wespazyan bisk. kamienieck.)...
... F. J. Dziurkiewic.

|: Promocyi tej r. 1702 VI. Id. April. sub Rectoratu Petri Praczlewicz S. Theol. Dr. et Prof. Decani S. Flor., sub decanatu Artiff. Martini Bielecki Colleg. Maj. S. Annae et Tarnovien. Canon. primae laureae Baccal. 1 Stanislaus Joannes Cant. Zaworecki. 2. Jacobus Antonius Czechowic. 3 Albertus Antonius Włoszczowski. 4 Gregorius Josephus Pokorski. 5. Gregorius Franciscus Wroblewski. 6 Andreas Joannes Lachowski. 7 Franciscus Josephus Dziurkiewic - brak w Muczkowskim. Liber promotionum pag. 371)

Dziurkiewicz Kazimierz

124

List Rektora Akademii Krak. do JP. Referendarza.

Ściśnieni zewsząd przeciwney, a na naszę ruinę zasadzoney aemulacyi impeticiami, gdy ciężko ubolewamy że spokoynie professiey naszey pilnowaé nie możemy, oto nas nowa malorum . . . . . . circumstat, nihil tale sperantes, kiedy w osobie iednego Professora Kazimierza Dziurkiewicza in Mathesi biegłego, ani securitas publica, ani immunitatum nostrorum sanctitas, nie może zastowić

Wybrał się był ten Professor w przeszłą Niedzielę do cudzych Kraiów, dla większego przepolerowania dowcipu, i nabycia experiencyey swoim intencyom służącey; którego

nie

nie wiedzieć z jakiey racyey, pretex-
tem poddaństwa (: lubo Rodzice tegoż
Professora w Wodzisławiu locum suum
occupant :), JP. Starosta Stobnicki
kazał gonić: na które rozkazanie,
w drodze o mil kilka od Krakowa
blisko granice śląskiey, w gościńcu
spoczywaiącego naiechano, gwałtem
iako zbiega albo złoczyńcę iakiego
wzięto, contemptibilibus modis, bez
respektu habitus spiritualis et
Academici tractand., gdzieś do maięt-
ności uwieziono. — Wypisać nie
podobna, iako nas to factum, u nas
a condita Universitate inauditum,
pomięszało, — i iak głęboką samego
się serca tykaiącą zadało ranę.
Gdy się iednak zabieramy ad vin-
dicandum tam enormem iniuriam
juris

Juris mediis; ad patrocinium JWW.
Pana supplices confugimus, pokornie
upraszaiąc, aby JW Pan raczył tę
sprawę J. K. Mci Panu u. mił.
opowiedzieć, i zaraz Łaskę tę nam
zjednać, aby, gdy supplicabit Uni-
versitas ad S. Reg. Majestatem
o interpozycyą authoritatis Regiae
do Trybunału in hac causa, J. K.
Mci raczył na to zezwolić.

Nowe to osobliwey Łaski JW Pana
momentum, addet nostrae obligationi,
aeternae gratitudinis tot documen-
tis excitatae pondus; na którey
wypłacenie i teraz Majestatowi
Boskiemu vota nuncupamus,
o długoletnie zdrowie JW Pana,
i szczęśliwe we wszystkiem progressy,

umu

cum augmento magnorum in Republica honorów, wszelkie nasze powolności do usług JW Pana ochotnie na zawsze ofiaruiąc.

Krakow d. 19. Maja r. 1691.

R. 1697. Seb. Piasecki, rektor uniwersytetu i podkanclerzy oraz prokuratorem uniwersytetu Marcianum Piaseckium I. U. D. suo et totius Univ. nomine nunc et pro tempore existentis pro cuius ratihabitione cavent ac se praesentibus inscribunt nomine, recedendo a foro recognoverunt et quilibet recognovit. Quia ipsi Magn. Franciscum de Brzezie Lanckoroński, Stobnicensem etc. Capitaneum, S. R. M. Colonellum, de causis et actionibus binis infra scriptis: prima ratione Excell. Casimiri Dziurkiewicz in eadem Univ. Phil. Doct. et Mathematicae professoris dishonorationis, contemptuationis, aliarumque iniuriarum in processu causae descriptarum illationis, altera vero causa respectu Nob. Alex. Głowacki et honesti Bartholomaei Mrociszewicz, famulorum praefati Magn. Capit. Stobnic. occasione in persona memorati Excell. Dziurkiewicz iniuriarum suprascriptarum perpetrationis, statuitionis ex instantia Magn. Porzwacki Francisci, pro tunc Univ. Rectoris, suo et totius praefatae Univ. nomine dicto Magn. Capitaneo Stobn. ad officium praesens institutis et intentatis et per evangeliationis ad iudicia tribunalitia Regni Lublin. devolutis, tum de protestatione eo nomine facta atque decretis quibusvis etc. etc. quietant. Causas et actiones supra scriptas etc. etc. cassant.

Ps. N. 34 Inscriptionum str. 453.

Dziurkiewicz Kazimierz.

126

Dziurkiewicz Kazimierz
fil. dokt. i professor.

1691. przed wyjazdem za granicę mianuje dwoich pełnomocników. (A.R. p. 56.S.)

Dziurkiewicz Casimirus Antonius
Baccal. Art. 1680, Dr Phil. 1684 - export Medic. Dr

1) Musae Parnassides cum novem coro:
nis, aureo Hesperidum fructu intertextis
IX Primae laureae Candidatis praesentatae. Cra=
coviae typ. Universit. 1680. fol. Poez. 2921.

2) Campus trabeati honoris ferax Alberto
Constantino de Goray Breza palatino Calisien. e voto.
Posnaniae, Albertus Laktanski. 1687. fol. Paneg. 85.

3) Panegyricus honori pontificio sacer in primo
suae cathedrae ingressu Stanislao Witwicki
episcopo Posnan. nomine Pontificii Collegii Lu=
bransciani dicatus. Posnaniae in typogr. Alberti
Laktanski 1688. fol. Paneg. 1654.

128

Eschius Valentinus
Lendamus.

W dziełku swoim de versificandi arte r. 1539. ex aed. Hier. Vict. wydanem, pisze w dedykacyi do Alexeg. Thursona "quum urgente necessitate in hanc me nuper academiam recepissem." Dalej wspomina, że to dziełko tj. versificandi artem anno ab hinc sexto sub Jodoci Decii viri de me non male meriti nomine in lucem a nobis editam, propter exemplarium inopiam denuo stanneis excudi literis curarem. — Dedykacyi do Tursona, o którym mówi: quum tuae Magnificentiae totum studium meum, imo me ipsum debeam offero, z Krakowa potórzy datą 1521. r. 1519. wydał: De antiquissima nominis et familiae Thursonum origine et ingulari d. Alexii Thursonis — eminentia panegyris. Cra. H. V. 1519.

[Estr. XVI 8-13 s.v. Eckius] [Luc. Org. VIII 1-2]

[Barycz H.: Hist. U. Jag. w. VI 198-9]

Eck (Ecchius) Valentinus Lendanus (z Lindau), Phyliripolitanus (Rhetus), uczeń a później profes. akademii Krakow.; r. 1515 mieszkając w Bursie Niemieckiej (Contubernium Germanorum) wykładał po Pawle z Krosna poetykę. Za staraniem Turzonów objął później rektorat szkoły w Bardyjowie r. 1519 (Ob. Janocian. I. 64. Jocher. Nr. 481 Luc. Flores, 693-695 De arte versificand. 2. De ration. leg. autor. 3998 De purgatorio (?) - S. I p. 105 - Inny był może Eck Joannes ob. Jocher Nr. 3136. 3998). W Węgrzech zajmował się wychowaniem córki Thurzona. Był nauczycielem szkoły i syndykiem miejskim w Bardyowie, zkąd po 6 latach wrócił do Krakowa i 1523 zamieszkał w Colleg. minus.

w Krakowie 1512

1) Ad nobilissimum dominum, dominum Alexium Thursonem de Bethlemfalua, Comitem Zolciensem, Camerarium Cremniciensem, liberum dominum Zleonensem et illustrem invictissimi principis Ludovici Regis Hungariae a secretis: De reipublicae administratione, dialogus. Epistola consolatoria ad magnificos dominos Alexium et Joannem Thursones, ob mortem reverendissimi domini Joannis Thurso episcopi wratislaviensis. Epitaphia varia pro eodem ad eosdem dominos. Valentino Ecchio Lendano autore. (na końcu:) Impressum Craccoviae per Hieronymum Vietorem Anno ab orbe redempto 1520. 4to Kart 18 (druk italika) (na odwrocie tyt. drzeworyt.

herb Turzonow: połlwa ukoronowanego wspiętego Ku lewej – a w niższej połowie poprzecznej tarczy 3 róże °°°, nad hełmem pół Lwa – Dialog i listy prozą – nagrobki wierszem – na końcu: Ad Petrum Czipser (parochum) et Andream Reuber (proconsulem) Bartphani populi moderatores Carmen Valent. Ecchii de amicitiae et concordiae utilitate, lusum Bartphae A. 1518.

2) An prudenti viro … Walentini Ekii Philyripolitani ad Bartpha: nam iuventutem Camena tumultuaria. Cracoviae impres. 2) in d. Joannis Haller in die Dorotheae 1518. 4to K. 12. F (item). Cracoviae impressum opera et impensis Joannis Haller, Idibus April. 1518. 4to 2 ark

F ded. Alexio Thurzoni. Cracoviae VII Cal. Febr. 1518. (Wierzbow. No. 45)

(pewnie myłka druku zamiast 1524)

Utrum prudenti viro sit ducenda uxor Carmen sane elegantissimum, Illustri ac Magnifico D. Domino Alexio Thurzoni etc. dicatum. Valentino Ecchio Lendano Rheto Autore … Item Supellectilis fasciculus, oppido eleganter eodem compositus (Tytuł w ozdobnej ramie z herbami: Polski, Litwy, Akademii i Krakowa – na końcu:) Impressum Cracouiae per Hieronymum Vietorem Anno 15$\overset{2}{1}$4. 4to Kart 12 nieliczb. (Sign. A–C.3) druk piękny antykwą i kursywą, na tytule 3 wierszowe motto greckim ładnym drukiem

ded. illustr. Alexio Thurzoni de Bethlemfalva Regalium Cubiculariorum et Thavernicorum magistro… Valentinus Ecchius.. Cracov. 6 Kal. Feb. MDXVIII (1518) (proza) (pisze ten poemat, będąc wolnym na chwilę od szkolnych obowiązków bardyjowskich.

An prudenti viro sit ducenda uxor (wierszem radzi się żenić)

ded. Ad eundem.. Alexium Thurzonem.… Valentini Ecchii in fasciculum supellectilium epistola. Ex Bartpha XII Kal. Julii M.D.XXIIII. (1524) (proza)

Supellectilium fasciculus. (Opis wierszem sprzętów potrzebnych w gospodarstwie)

Ornatissimo viro Valentino Ecchio, Matthias Pyrserius. Cracoviae 15 Aprilis M.D.XXIIII. (1524) (pisze że wydaje po drugi raz pismo Eckiusa: Utrum prudenti viro – jednak tą razą piękniejszym drukiem.)

Postulat assidue meretrix, data parva videntur,
Munera, si non des, cogeris ire foras. – (Eckius)

3) Ad Alexium Turzonem Apophoreticum carmen de Christi nativitate. Cracoviae Vietor, 1520. 4to (niema w Krak.)

4) De Resurrectione Dominica Carmen, illustri ... Alexio Thurzoni de Bethlemfalva Regalium Thavernicorum ac Cubiculariorum Magistro etc. pro munere Natalicio per Valentinum Ecchium Lendanum Rhetum Bartphanae Reipublicae a Consiliis atque a {libellis} nuncupatim adscriptum. (Cracoviae {impr. per Hieron. Vietorem mense Martio 1525.} ~~[illegible]~~ (cf. Janociana I. 69) 4to Kart 3 (nie całe - Końca brak) (wierszem)

item. Cracoviae per Hieronym. Vietorem, mense Aprili 1534. 4to K. 4.

5) De antiquissima nominis et familiae Thurzonum origine et singulari praestantissimi domini Alexii Thurzonis Camerarii Cremnicensis et liberi domini Plesnensis eminentia Panegyris, Valentino Eckio autore ..... Impressum Craccoviae per Hieronymum Vietorem anno Christi 1519. 4to Kart 8 (Sign a - b) (Na tytule wiersze na pochwałę autora przez Valentinus Carbo Gramateus Cassoviensis, Lodovicus Bouillus Schaffhusanus ded. generoso... Alexio Thurzoni Camerario Cremnicensi etc. Rudolfus Agricola poeta et orator a Caesare laureatus lector ordinarius Cracoviensis se commendat. Cracoviae pridie Nonas Octobris 1519 (chwali 3 Turzonów biskupów mecenasów, z których Stanisław ołomuniecki chowa przy sobie Joannem Dubravum, Jan Turzo bisk. wrocław. „Casparem Ursinum meum graecae latinaeque linguarum peritissimum." Sigismundus Turzo olim Varadiensis episc, Aldum Romanum; chwali Alexego Turzona iż współrodaka swego Walentego Eck z Landau w Szwajcaryi protegiuje) - (proza)

De antiquissima nominis... - (pochwała Turzonów wierszem) Wywodzi Turzonów od mitologicznego Thursio. Jerzy Thurzo zostawił 3 synów: Jana, Teofila, Jerzego. Z tych Jan Thurzo sławny

w Węgrzech zaczął chemicznie oddzielać miedź od srebra
miał liczne potomstwo: Jana bisk. wrocł., Stanisława bisk. oło=
munieck. Jerzego, Alexego, Jana i jeszcze jednego zmarłego
w dzieciństwie

(na końcu:) Gener. d. Alexio Thurzoni Nicolaus Salomon se
offert (8 wierszy

6) Ad Sigismundum invictissimum Regem Polonie
Russie Prussie etc. Threni neglecte Religionis per
Valentinum Eckium editi (b. m. i r.) (Cracoviae 1518)
4to Kart 10 (całe dzieło wierszem – na tytule herb litewski)

Eckuis ad musam suam (10 wierszy)

Reverendissimo in Christo patri et domino domino Mathiae
Drewicio Vladislaviensi episcopo dignissimo Jodocus
Ludovicus Decius humilitatem et sui commendationem.
Graccouiae 15 Febr. 1518 (prozą pięknie pisany list – mówi
że wydaje to pismo nieśmiałego Lindana którego biskupowi
poleca. O sobie pisze: „Qui cum non modicam Europae partem
„percurrerim atque inter viros summae dignitatis aeta=
„tem hanc egerim, in altis humiliorem tamen te vidisse nemi=
„nem....

Decius
(wydawca)

Jodocus Ludovicus Decius Valentino Eckio Lindano
S. D. Graccouiae 15 Febr. 1518 (prozą list – aby się nie lękał oszczerców)

Ad reverendis. Mathiam Drewicium Vladislav. praesulem Valen=
tinus Ekuis (wiersz)

Religio (6 wierszy – przytem drzeworyt: Moskal przebija nie=
wiastę mieczem, Turek szarpie ją za włosy i okłada buz=
dyganem, a 3 psy moskiewski, żydowski i wołoski targają
za szatę.)

Prefatio Eckii in Threnos neglectae religionis (wierszem)

Ad Sigismundum: Threni neglectae religionis (wierszem ubo=
lewanie nad szarpaniem religii przez pogan i niewier=
nych, pochwała Zygmunta I.)

7) Ad Reverendum patrem eximium virum S. R. Maj. Doctorem d.
parentem dozgonnego? Joannem Benedictum Canonicum Cracov. Epistola Valentini Ecchii
[illegible] adjunctis quibusdam aliorum versibus (s. l. et a.) 4to K. 4.

item. Cracoviae 1545. 4to

Eckius Valentinus

1) Valentini Eckij Philyripolitani de arte ver=sificandi| opusculum, omnibus studiosis, ad poeticam| anhelantibus: non tam iucundum quam frugiferum.| (na końcu:) Impressum Cracchouię per Florianum Ungle=rium: excussione tumultuaria ..... non ergo mirum tibi sit, si erratio aliquando itinere perrexerimus 1515. 4to Kart 20 (Sign. A–Diij.)

Na tytule: In versificatoriae artis opusculum Endeca=syllabon commendaticium Georgii Vuerneri Latschkouia=ni strenui musarum militis: (21 wierszy)

Na odwrocie tytułu: Georgii Logi Niseni optimę indolis ado=lescentis Ad lectorem exhortatio (24 wierszy) – Tetrasti=~~chon~~ Balthasaris Latistomi de Lublin in logodeda=lon (4 wiersze do zoila)

Valentinus Eckius Philyripolitanus, disertissimo Jodoco Decio Lodouitio Helveto Salutem dicit (dedykacyja prozą gdzie pisze że ~~....~~ przeszłej zimy wykła=dając uczniom stychologią, tę teraz wydaje; Deciusza zowie: amicorum optime i pochwala w nim Ulyssis facundia, Nesto=ris prudentia, Isocratis jucunditas, Pompei affabilitas.... omnium virtutum chorus patentibus valvis tibi obedit.. ex Germanorum contubernio 1515) – na ostatnich 3 kartach: Ad amplissimum antistitem d. Franciscum Chachol... episcopum Zagraniensem eiusdem Valentini Eckij Carmen (elegia długa) – Ludovicus Bouillusaeospolitanus in sonoratissimam prę=ceptoris sui Stichologiam exhortatorium (8 wierszy) – alumni Joannis Sagitarii Novoforensis ad iuventutem (oda) – Joannes

Decius

Castor Lipcensis in laudem versificatoriae artis Valentini Eckij (12 wierszy) – Ad Sebastianum Steinhoffer Hallanum Convallem Eckius (10 wierszy)

(Wierzb. No 54, ma kart 27)

2a ed. Valentini Ecchii Lendani, De versificandi arte opusculum, omnibus studiosis ad Poeticam anhelantibus, non tam iucundum quam frugiferum. (na końcu:) Excussus est hic liber denuo Craccoviae in profesto divi Sebastiani Anno 1521 per Hieronymum Vietorem Philovallensem Silesitanum. Impensis providorum dominorum Marci Scharffenberger et Joannis Bonii bibliopolarum. 4to kart 28 (Sign. A – F4) Edycya przerobiona i powiększona, niektóre zaś poezye ma opuszczone.

Na tytule: Rudolfus Agricola Junior Poeta laureatus (na odwrocie) in Ecchii sui libellum (10 wierszy) – Gaeorgius Vuernerus Patschkovianus Ecchii coniuratus, ad pium lectorem (wiersz ten sam co w pierwszej edycyi) – Generoso Alexio Thurssoni de Betlemfalua, Comiti Zoliensi, Camerario Cremnicensi, Lodovici Regis Ungariae a secretis: Valentinus Ecchius (proza dedykacyja, gdzie pisze że najprzód wydał to przed 6 laty, teraz to dzieło przerobił i pomnożył) Craccoviae III Nonas Januarias 1521 – Valentinus Ecchius Lendanus disertissimo Jodoco Ludovico Decio salutem (ta sama przedmowa co w pierwszej edycyi) Craccoviae ex Germanorum contubernio 1515) – Libellus ad candidum lectorem Doctissimo Georgio Vuernero autore (14 wierszy – nowe) – Compendiosa atque succincta in versificatoriam artem introductio Valentino Ecchio autore (dzieło same przerobione) – Ad vigilantissimum Korponensis ecclesiae Protomystam d. Nicolaum Lausman Chrysoreotanum vulgo Goldberger, heroicum carmen eiusdem Valentini Ecchii (nowe) – Na ostatniej stronicy herb Turzonów (w polu poprzecznie przedzielonem wgórze pół lwa w koronie wystającego, na dole 3 róże.) i 4 wiersze.

(Ded. Nicolao Goldberger protomystae ecclesiae Korponensis)

3a ed. Valentini Ecchii Lendani De versificandi arte opusculum omnibus studiosis ad Poeticam anhelantibus non tam iucundum quam frugiferum. (na końcu) Ex aedibus Hieronymi Vietoris 1539. 4to kart 28
(wierny przedruk edycyi z r. 1521, bez herbu Turzonów na końcu.)

8) Ad generosum dominum Alexium Thurzum de Bethleem falua Comitem Zoliensem et Camerarium Cremnicensem, Dominum et haeredem Plesnensem, De mundi contempta et virtute amplectenda Dialogus. Supellectilium Fasciculus carmine elegiaco. Valentino Eckio authore. (na końcu:) Impressum Cracouiae per Hieronymum Vietorem, Impensis vero Joannis Leyr ciuis et Bibliopolae Cracouiensis Anno ab orbe redempto 1519. 4to Kart 21 (Sign. a – e)

Na tytule 12 wierszy: Leonardus Coxus Britannus Libellum ~~Valentini Eckii Lendani, De versificandi arte opusculum, omnibus studiosis, ad Poeticam anhelantibus, non tam iucundum quam frugiferum~~ pio lectori commendat; (na odwrocie tytułu Rudolfus Agricola Poeta a Caesare laureatus (22 wierszy). – Ded. d. Alexio Thurzo de Bethleemfalva Comiti Zoliensi et Camerario Cremnicensi, domino et haeredi Plesnensi .... Valentinus Eckius. Bartphae ex nostra domuncula Idibus Februariis 1519. Chwali iż w świetnym orszaku wystąpił w Krakowie na weselu Zygmunta I, chwali jego naukę – De mundi contemptu et virtute amplectanda. Dialogus per Valentinum Eckium Bartphanae scholae moderatorem editus (prozą, rozmawiające osoby: Pantharetus, Cosmophilus) – Przy końcu: Supellectilium fasciculus (Wiersze na sprzęty gospodarskie) ded. Alexio Thurso. Ex Bartpha XII Calend. Julii 1518. – Na końcu wiersz: Ad dd. Petrum Czipser et Andream Reuber Bartphani populi moderatores Carmen eiusdem Valentini Eckii de amicitiae et concordiae utilitate. – Wiersz: In novo Magistratu Andreae Reuber Ort. Renat. Iudices Bartphensis dignissimi 1517 Eckius ad [illegible] Bartpham – Pro quartodecimo magistratu eiusdem 1518 (wiersz) – Pro quintodecimo Magistratu eiusdem (wiersz). –

– (item) Cracoviae ex offic. Joh. Haller 1519. 4to
(item) Cracoviae excuss. per Mathiam Scharffenberg, sumptibus Marci Scharffenberger bibliopolae 1528 d. 13 Junii. 4to

9) Ad incl. Hungariae et Bohemiae regem Ferdinandum nomine partium superioris Hungariae epistola. Viennae 1530. 4º K. 8 (tu jest też ad Alex. Turzonem) Poez. 2079.

10) Ad gener. Alexium Thursonem Apophoreticum carmen de Christi nativitate (elegis compositum.) Jubilus heroicus Cassoviae habitus ob adventum d. Georgii Quinqueecclesiensis episcopi. Epithalamium pro nuptiis d. Joannis Sayflich senatoris cassovien. Cracoviae impr. per Hieronymum Vietorem 1520 d. 17 Julii. 4to K. 12.

11) Ad clarissimos viros d. Petrum Czipser et Andream Reuber Bartphani populi, illum ecclesiasticum, hunc saecularem, moderatores, heroicum carmen De amicitiae et concordiae utilitate, lusum Bartphae. 1518. Cracoviae impressum in aedibus Joannis Haller (1518). 4to

12) Hymnus exhortatorius ad Cracoviam, ut diutinos singultus, quos hactenus ob incertos regis Sigismundi tumultus contra Moschos habuit, deponat atque plausibiliter ob insignem victoriam triumphat, annexus Joannis Dantisci carmini De Sigismundi regis Pol. victoria ex Moschis. Cracoviae impr. Florianus Ungler 1514. 4º

13) De ratione legendi autores libellus. Cracoviae impr. per Mathiam Scharffenberg 1523. VIII Kal. Junii. 8vo

14) Ad illustr. d. Alex. Thursonem Epigrammatum sairorum liber. Cracoviae 1537. 4º

15) Ad Rudolphum suum in laudem Philippi Beroaldi elegiacum carmen. (przy wydaniu: Phil. Beroaldi Modus epistolandi a Rudolpho Agricola editus. Cracoviae ap. Flor. Unglerium 1512. 4to)

16) Q. Horatii Flacci: Liber de arte poetica ad Pisones. Cracoviae ex off. Joannis Haller corpulis Crac. 1521. XIII Kal. Novembr. 4to (dla szkoły w Bardyowie)

17) Q. Horatii Flacci Epistolarum libri duo. Cracoviae impensis Joannis Haller consulis crac. 1522 pridie Nonas Augusti. 4to (dla szkoły w Bardyjowie)

18) Lucii Flori Bellorum Romanorum libri IV. Cracoviae ap. Joan. Haller 1515. IV. Kal. Julii. 4to

19) Aurelii Prudentii liber Peristephanon hymnos in laudem Santorum complexus. Cracoviae impr. Mathias Scharffenberg 1526. 4º

20) Divi Aurelii Augustini Hipponensis ep. De vita christiana ad sororem suam viduam liber unus. Cracoviae, Hier. Vietor excudebat 1529. 4º

21) De purgatorio (Jocher II nr 3998)

22) Ad Sigismundum regem Pol. Threni neglectae religionis (ed. Jodocus Ludovicus Decius) Cracoviae 15 Febr. 1518. 4º K. 10. (item) Cracoviae ap. Haller 1520. 4º

23) In laudem Doctoris Augustini Moravi Praepositi Olomuc. et Brunen. Carmen panegyricum. Cracoviae ap. Flor. Ungler. 4º

24) Crates Thebanus 1512:

25) Epigrammata (w Pannoniae luctus. Cracoviae 1544.

26) De mundi contemptu et virtute amplectanda dialogus. Suppellectilium fasciculus carmine elegiaco. Cracoviae impr. per Mathiam Scharffenbergk, sumptibus Marci Scharffenbergk bibliopolae 1528. 4to K. 16 ded. Alexio Thurzo camerario Cremnicensi 3 idibus Februarii 1519 et ex Bartpha XII Cal. Julii 1518 (ob Nr 9)

Eck Valentinus.

27) Hymnus Valentini Ekii. (W dziele: Carmina de memorabili cede Scismaticorum Moscoviorum per Sigismundum regem Pol. apud aras Alexandri magni peracta. (s.l. et a.) (1515) 4to K. 48 – jest tu także: Panegiris Bernardi Vapowski.

Ekart Jan I. U. D. et Prof.
Collegiatae SS. OO. Cancellarius.

1723. d. 22 styc. Universitas satisfaciendo justae petitioni Perillustr. et Adm. R. M. Joannis Ekart J. U. D. et Prof. emeriti et jam annis, laboribus, ac debili valetudine fracti, liberum eundem a danda in posterum lectione Universitas declaravit; Cl. vero M. Stanisl. Kudlinowski, ut quantocius pro loco ad Coll. Jurid. respondeat, injunxit, salva praerogativa loci alias debite simul vocatis. /: C. U. p. 24:/

1723. 15 grud. uchwalono, żeby dla stateczności zdrowia potindulgendum esse annis et laboribus academicis fracto Perill. M. Joanni Ekart, ut sit liber a danda lectione juridica per se, sed ut per substitutum eam dari curet; ne vacet /: ibid. p. 34:/

1729 już w wrześniu nie żył /: p. 90:

1744. 29. maja wzmianka o konkluzyach o sumaryi prowizyjnej z wsi Rokiciny na anniwersarz za duszę Ekarta /: p. 304.

1685 jako Collega DD. Iurisconsultorum /: A. R. p. 396:/

1693. jako stud. i prof. AA. OO. Primicerius, Academiae Posnaniensis director /. A. R. p. 676 b./

1721. w aktach rektorskich jako Consiliarius AA. OO. Crac. /. str. 201

1734. 27. marca rektor stwierdza executorów jego testamentu. /. A. R. str. 487./

Zapewne będzie to fundacya na anniwersarz, o której czytamy: De Katka cum attinentiis Illud. Joannis Wielopolski, Palat. Sandom. haereditaria ... a summa capitali fl. 6000 ex bonis Koniecpol translata fundationis Ekartowska[illegible] debitur census pro annis dubiis neupa[illegible] 1766 et 67 fiunt 600 fl. /. Nr. 40 Rationum univ. liber str. 6./

[Estr. XVI 29-31; Barycz H.; PSB VI 218]

Ekart Joannes Silesius (in Acad. Crac. (Bacal. 1672 et Dr. Phil. a. 1674 creatus, – Mikołaj Oborski sufragan Krak. powierzył mu domową edukacyją krewnych swych młodych Oborskich, był od r. 1682 najprzód Collega minor, od r. 1684 Profes. Praw i Senior Bursy prawników, a od r. 1692 Dr. Jur. Umarł 1730 die Saturni ante 20 Junii. – Był Profesorem w Lubrańskiego Akademii Poznańskiej. W Tarnowskich górach (Tarnomonti) wystawił piękną kaplicę S. Jana Kantego, odrestaurował spalony od piorunu kościół w Koniuszy, ofiarowanej sobie kanonii katedr. krak. niechciał przyjąć, był Profesorem (Akademikiem) 38 lat i 5 miesięcy, był Cancellarius OOSS., curatus in Luborzyca et Koniusza – kazał się przed kościołem pochować. (Ob: Kielarowicz Franciscus: Jus ad rem et in re super perennatura gloria Joanni Ekart U. J. Doct. et Prof. competens deductum. Cracoviae 1730 fol. kart 7 styl. lapid.)

<u>Ekart</u> Joannes Phil. Dr. Senior bursy Juris=
peritorum, r. 1684 został Profes. Prawa – r. 1691 Kanonik
Kollegiaty WWŚŚ. (ob. Jocher. 2748. 7323) – r. 1692 został Dr. Praw
in Utr. Jur. – r. 1683 został Colleg. minori. r. 1692 został
Dr. Jur. Utr. – * wykładał Decretum Gratiani, Pandecta Justiniani

1) Quaestio juridica de potestate episcopi in confe=
rendis beneficiis ecclesiasticis, pro Collegio DD. U. J.
Doctorum et Professorum publicae disputationi proposita
A. 1684 d. 5 m. Octobris. Cracoviae, typ. Francisci Cezary. 4o
K. 11 (sub rector. Jacobi Baltazarowic S. Th. Doct. et Prof.)
ded. Bonaventurae Madaliński episcopo Vladislav.

2) Quaestio juridica de jurisdictione Episcopi....
publicae disputat. proposita A. 1691 d. 11 Sept. Craco=
viae typ. Univers. 4to K. 9. (sub rector. Francisci Josephi
Przewoski S. Th. Doct. et Prof.)

3) Quaestio juridica de potestate Summi Pontificis
A. 1692 d. 17 Januar. publice ad disput. proposita. Cracoviae
typ. Francisci Cezary. fol. K. 12. (sub rectoratu Francisci
Josephi Przewoski S. Th. Doct. et Prof.) ded. Innocentio XII

4) Quaestio physica De concursu causae primae
cum causis secundis .... pro Collegio minori... A. 1683
D. 13 Martii. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 2.

Ekart

1) Captiva coelestis sapientia sub ingenio d. Thomae de Aquino comprehensa Lublini 1669. Zamoscii typ. Acad. (1669) fol. (Sign. A – B3.) (może 1696?) (podobno Nr 2748 bez Lublini i bez roku)
Ded. Innocentio XII .... Joan. Ekart U. J. Dr.

2) Applausus epithalamicus Maximiliano Vogel in Supremo Salis Officio S. C. Mtis Tarnomonti Controloro et Annae Brigittae Pitschinianae a Joanne Ekart Phil. Doct. et Prof. in Univ. Crac. dedicatus. Cracoviae, typis Universitatis 1679. fol. (paneg. wierszem)

3) De concursu

Ob. Bielecki Mart 1692
Krupecki Andrzej 1692
Piskorski Sebast 1692
Plucinski Franc. Hier. Leo virtutis 1717
Sierzycki Ant. Amphitheatrio 1674.

[Estr. XVI 46 s.v. Elgot Jan] 138

Ioannes de Ugoth D.D.

1441. vicarius generalis Rmi in Christo Patris et D.D. Sbygnei Ep. Crac. /: Conel. 7:/

1449 jako scholastyk i kan. krak. /: conel. 10:/

1443. w Korzkl. Coll. maj. p. 9. jako doctor in decretis.

1451 3 novembris darował dom między kościołem s. Maryi Magdaleny i Kollegium juryd. swym kosztem na granicie uniwersyteckim wystawiony /: Conel. p. 14:/

1452. 24. Augusti Clarissimus et venerandus Pater d. Iohannes de Ugoth d.d. insignis, scolasticus et canonicus Cracoviensis, nobilis de domo Vyenyawa, regressus ex Jerusalem moritur et tumulatur in ecclesia Cracoviensi. Hic caput s. Ordulae argento ornavit in ecclesia Cracoviensi. /: Notatka w Kalendarzu Wikaryuszów kat. krak. str. 80:/

[Bartoszewicz J.: Enc. Org. VIII 198-200]
[Barycz H.: PSB VI 227-8 s.v. Elgot Jan]

Eliasz od S. Józefa (trynitarz): Zwierciadło pilnej przezorności w własnym sumieniu życia zakonnego Lwów w druk. P. J. Golczewskiego 1741. 4to
str. 182. ded. Marcinowi Kuncewiczowi miecznikowi czernichowsk.
(Książka do nabożeństwa ascetyczna)

autor Kończewicz Litwin ur. 1690 wstąpił do zakonu 1722 w Antokolu.

Ignatius a S. Maria de Mercede trynitarz (zwał się Grabowski) ur. 1727 na Litwie, wstąpił do zakonu 1746 na Antokolu w Wilnie

Tłumacz, (przerabiacz)
(wydawca)

Enedi Georgius bonarum literarium studiosus

1) Epithalamium in celeberrimas nuptias Stanislai Branicki de Ruszcza Aulici S. R. M. et Helenae Tarlowna de Szekarowice ill. Joannis Tarlo olim palatini Lubliner. Capit. Pilznen relictae filiae, illustris Andreae Safraniecz de Pieskowa Skala filii unici ab ill. Stanislao Safraniecz olim Tribuno Cracov. relicti ex antiqua familia haeredis generosissi: Lelovien Capitanei nepti ex sorore, fautoris sui conscriptum a Georgio Enedi; celebratas Cracoviae 18 Maij 1598. Cracoviae, in off. Nicolai Scharffenberger. 4to K. 3.

Gabrielski Kazimierz t. 7

[z Ercieszowa]

141

Jacobus de Ercieszow Dr. J. Pontif.
D. D.

1501 w konkluzyi jako ~~[illegible]~~ biegły prawnik wspomniany /s. Concl. Univ. p. 67./

1505 najpierwszego Jacobus de Ercieschow senior bursae Canonistar. był zarządcą bursy kolegiaty i za gorliwe staranie otrzymał urlop na lat dwa z zachowaniem go przy prawie ~~[illegible]~~ promocyi, była praca zdatnego doktora i pełnego wszystkie obowiązki w bursie podejmować. /s. Concl. Univ. str. 70./

1513 Jacobus de Ercieschow

r. 1532 był już siódmy raz rektorem i jako taki w konkluzyach stoi ~~[illegible]~~ Jacobus ~~Ercieschow~~ Ercieszowski decretorum doctor Can. et Officialis generalis Cracoviensis ~~[illegible]~~ (d. XVI aprilis). Concl. Univ. str. 126./

r. 1509 wspomniany jako Canonicus vicariusque in spiritualibus et officialis generalis Cracoviensis /cf. Concl. pag. 165.

1522. w Concl. Coll. maj. p. 70. Jacobus de Ercieschow.

w r. 1532. w Vitae ~~[illegible]~~ w Archiwum konsyst. Krak. II fol. 101. v. wspomniany, ale też i indziej, że był kan. krak. i offic. generalis, tu nawet go Jakubem Ercieszowski —

1532. rector Jacobus Ercieszowski D.D. C. et Offic. gen. Crac. /s. Concl. Univ. p. 126./

142

Jacobus de Erdzeschow.

1505 12 martii na zebraniu Uniwersytetu Maciej z Szydłowa 1. T. D i Walenty z Olkusza D. D. Canonici Crac. assurgentes petiverunt nomine D. Episcopi dari licentiam ad aliquod certum tempus suae Paternitatis Reverendissimae Curiae Auditori Doctori Jacobo Erdzeschow, Seniori Bursae Canonistarum, salvo suo ascensu iuxta privilegium bursae suae. Et Universitas ad petitionem Dni Epi sic per praefatos patres intimatam concessit Mgro Jacobo de Erdzieschow licentiam ad biennium, volens eundem benigno affectu prosequi, et in punctis omnibus sibi privilegium suae Collegiaturae sive Bursae conservare acsi praesens esset, dummodo tamen per idoneum doctorem et diligentem omnia onera bursae ferret et suppleret. (Conl. Univ. p. 70.)

143

Erdziessow Jacobus

cub. cath. Crac. Can.

Krzysztof Stratander w wydaniu przez siebie w Krakowie u Hier. Wietora mense Decembri a. d. 1521. M. Antonii Sabellici de rerum et artium inventoribus in 4to w dedykacyi do Jakuba z Erdziessowa ex contubernio Germanorum quinto nonas Decembris 1521. napisanej tak o nim się doń odzywa: „magis tamen animi tui candor et in studiosos amor me movit, qui viderem neminem unquam modica li-terarum cognitione celebrem, tuę huma-nitatis favore et ope caruisse. Immo o-mnes, ut sub Aiacis clypeo Achivos, sub tuę magnificentię alis protectione, liberali-tate, literarum sacris candidatos, delitescere, sed de his, ut sine strepitu, bene merendo, ita de tua in illos liberalitate, verba facere,

non admodum aequo animo pateris, nec epistolaris angustia, tuæ munificentiæ panegyrim sustinet.

Alojzego Estreichera Prof. hist. nat. emeryta

KRÓTKI RYS ŻYCIA MOJEGO.

Już ś. p. ojciec mój w roku 1776 *od Najjaśniejszego Króla Stanisława Augusta z Rzymu do Warszawy, a następnie w celu urządzenia akademii malarskiéj do Krakowa sprowadzony i od tegóż wielkiém medalem złotym zaszczycony, zasługiwał się szkole naszéj, i tu w zawodzie nauczycielskim jako professor wysłużony życie zakończył. — Urodzony w tém mieście po ukończeniu nauk Uniwersyteckich tą samą puściłem się drogą, i odbywszy konkurs Weterynaryi dla chirurgów w r.* 1805 *otrzymałem pierwszą nominacyę. Odtąd ciągle pełniłem wielokrotnie obowiązki lekarskie i professorskie. -- Jako lekarz użyty byłem do leczenia chorych w lazaretach zamkowych w r.* 1809 *śmiertelną odbywszy chorobę, następnie dla zaradzenia epidemii zwierzęcéj w Wodzisławiu, i okolicach przyległych i to własnym kosztem. Jako professor dawałem lekcye weterynaryi od r.* 1805. *Zoologii i Botaniki od* 1809 *do końca, Chemii w roku* 1810, *Mineralogii w* 1811, 1812, 1828 *i w latach ostatnich, prócz tego pełniłem po dwakroć obowiązki dziekana Wydziału matematyczno-fizycznego przez lat kilka, członka Senatu Akademickiego, nadzorcy domów Uniwersyteckich, trzechletniego Rektora Uniwersytetu i Senatora Wolnego Miasta Krakowa z zastępstwem Prezesa Senatu w czasie wyjazdu jego za granioę.—Ogółem od* 8 *Listopada* 1805 *r. do* 8 *Kwietnia* 1843 *r.* 37 *lat i* 5 *miesięcy ciągłéj służby Akademickiéj liczę.*

W poprzednio wydrukowanych exemplarzach sprostować, że W. Słotwiński nie w roku 1812 lecz 1809 powołany był na Professora w szkołach Przygłównych Krakowskich, a obowiązki Zastępcy Professora Prawa Natury w Akademii, pełnił od r 1810 do 1812 w którym otrzymał patent na professora tejże katedry.

Estreicher

[Estr. I 475; Estreicher K.: Enc. Org. VIII 447-8]
Szafer W.: 8°gl B VI 306-7]

Fabiański Jędrzej kształcił się r. 1709 w Sandomierzu u Jezuitów, został w Zamościu r. 1713 Bacal. Art. a r. 1714 Dr. Phil. Od r. 1713 był professorem retoryki w Zamościu, notariuszem apost., od r. 1717 professorem logiki; dziekanem wydziału filoz. i proboszczem w Krzeszowie, od r. 1718 professorem fizyki i filozofii naturalnej, kustosz kollegiaty zamojskiej, proboszcz w Turobinie. R. 1730 Dr. Teolog. prokurator Akademii, obrany Rektorem Akademii r. 1718, 1728, 1730. + 29 Kwietnia 1737.

1) Directorium divini officii pro dioecesi Chełmensi in an. 1726.

Falęcki [Estr. XVI 163] 146

Adam Faliciuski Dec. S. flor.

Coll. major.

1594. A. R. p. 166.

1612 już nie żył. A. R. p. 429. po największej swojej przyjaciół Hieronyma Gorackiego i Jana Zaborowskiego czyni exekutorami testamentu ibid. p. 457 do tych przydaje brata swego.

W aktach Coll. większego p. liber conclusionum 1592 z r. 1596 na str. 12. nazywają go (Falecius Collega maioris Collegii et S. Annae Canonicus.

13 febr. 1612. już nie żył. p. a. R. str. 421.)

fundował anniwersarz za 200 zł p. a. R. str. 457.)

Zob. też następną kartę (pod Jan Krzysztof)

Fałęcki Jan Krzysztof, herbu Jastrzębiec, kształcił się w Rzymie w Teologii, po powrocie, wezwany r. 1644 na Profesora Teologii moralnej w Akademii Zamojskiej – R. 1645 Dr. Ob. Praw i prefekt seminarium w Zamościu – R. 1645 został Rektorem Akademii, będąc kanonikiem zamojskim i lubelskim, proboszczem w Wielączy (Ob. Lang Jacob.: Acrostichis gratulatoria. Zamoscii 1646. 4to wiersz.) – r. 1647 dziekan wydziału teolog. Sekret. J. K. M. – wyświęcony na Księdza d. 16 Kwietnia 1648 pierwszą mszę odprawił w Wielączy (Ob: Rudomicz Basil.: Sacrae nuptiae. Zamosci 1648. 4to) + 1651 jako Profesor Kazuistyki. (Jego ojciec Krzysztof Fałęcki został r. 1608 Baccal. Art. a r. 1612 Dr. Phil. w Uniwersyt. Krak. – później był Dr. Med. i lekarzem praktykującym w Lublinie) –

syn Krzysztofa Dra Fil. i Medycyny rodem z Lublina wpisany 1639 do Metryki Uniwersyt. Krak.

1) Archipaedia cursus scientiae rationalis. Cracoviae in off. Christoph. Schedelii 1641. 4to K. 14. (Filoz. 372.) ded: Stanislao Comiti Lubomirski palat. Cracov... Joan. Christoph. Falecki Phil. et J. U. Auditor. (uczeń Konwiktu Jarwaskiego) – /: Zarys logiki :/

Fałęcki [Acta XII 167-5] 148

Christophorus Faleczky

1585 in seniorem bursae Jerusalem electus (: Wisl. 360(
brat Adama (: Acta rect. p. 2 r. 1614. p. 457:)
1617. wspomniany w akt. rect. p. 600. jako fil. i med. doktor przez Wojciecha Fałęckiego jego plenipotentem obrany w sprawie tyczącej się testamentu Adama Fałęckiego. Wojciech nie był akademikiem. (: A. R. str. 600:)

Adam Fałęcki s. Th. d. et nobiles h.c. Excell. Christoph. Phil. et med. Jacobus et Albertus Falecii fratres germani et nepotes olim Rdi Adami etc (: A. R. str. 609. r. 1618:)

Falimierz Stefan (Marcin z Urzędowa zowie go Phalimirus, Phalimirus albo Stefanek) żył za Zygmunta I na dworze Andrzeja hr. Tenczyńskiego kasztelana Krak. może jako lekarz nadworny.

O ziołach y o mocy gich. – O Paleniu wódek z ziół. – O Oleykoch przyprawianiu. – O Rzeczach zamorskich. – O Zwierzętach, o Ptaczech, y o Ribach. – O Kamieniu drogim. – O Vrinie, o Pulsie, Y o inych znamionach. – O Rodzeniu dziatek. – O Naucze gwiazdeczney. – O Stawianiu baniek. Y o puszczaniu krwie. – O Rządzeniu czasu powietrza morowego. – O Lekarzstwach doświadczonych na wiele niemoczy. – O Naucze Barwierskiey. – Cum Gratia et Privilegio. (Tytuł czerwono drukowany, w kwadratowych szerokich ramkach czarnych z ozdobami z roślin i osób złożonemi oraz z monogramem dużym V͞F) – (Na ostatniej karcie drzeworyt: Flażarcza w wieńcu z monogramem V͞F, pod tém:) Florian vnglerius z wielką pilnością| Imprimował. W wigiliją świątecz|ną szczęśliwie dokonał. Lata od| narodzenia Bożego. 1534.|

K. i tytuł, na odwrocie herb drzeworyt. Tęczyńskich o czterech polach: Topór i orły, nad nim napis: Illustris spectabilis et Magnifici Domini Joannis a Tęczyn comitis Palatini Podolie, Chelmen. Belzen. Krasnostawienque Capitanei etc. ? signia.

K. 1 (dedykacyja:) Wielmoznemu panu... nu Janowi Grabi z Tęczyna, Woi... Podolskiemu, staroscie Chełmo: Bełskiemu, Krasnostawskie... Panu swemu mi: łosciwemu Stephan Falimirz słuzbę pokorną.

– Umysł then moy przełożenia thych Ksiąg le: karzskich z łacińskiego ięzyka na polski.... dwie osobliwy przyczyny k temu przywiodły. Aczkolwiek i ta by była niemała tego przyczyna, iż moy wielki łaskawiecz pan H. S. y wiele inych dobrich przija: ciol, za to mię żądali y pracz swych przy mnie (ine: mi iego miłosci pana Krakowskiego.... posługami zatrudzonemu) nie litowali.... A zwłaszcza iż moy miły Florian swoiego wielkiego nakładu nie telko nie litował, Ale też ustawiczną robotą swą około tego tako pilnował, Jakoby nasnadniey, nalepiey, nachędożey nowemi literami, y czudnemi Figura: mi ty Polskie Księgi ozdobił i ochędożył..... Prze: toż ta była napierwsza tego przyczyna, że wiele miast w tey tho sławney Koronie, iako y indzie le: karzow y aptek mieć nie mogą... Z tądże każdy po: żitek tych lekarzkich Ksiąg po... może, gdzie lekarza y apteki dosięgdz nie może, Tu naydzie swoiey cho: robie prędkie lekarstwo..... Niepotrzeba wiechy wybornemu winu, a sama się rzecz dobra chwali. Ku drugiey przyczynie przystępuiącz, Wasza miłosć miłosciwy panie baczić raczy, iż ta sławna Korona Ksiąg żadnych ięzykiem swym nie maiącz tak sław: nym, tak była sirociała, iż też inym obczym narodom prawie w posmiech y w dziwowanie była, aczkolwiek cznothą, siłą, sprawą, rozumem z inszemi narody krze: scijanskiemi niethelko zarownała, ale theż y prze: wysszała. Jakosz tho Florian na koniczu ninieyszych Ksiąg przestrono rozważa y przypomina.... Tego dla wielmożny Panie thy nowe Polskie Księgi pracę moię W. W. pod obronę pod obronę podaię, y W. W. wielkiemu dobro: F

F dzieiowi z osoby moiey ubogiey ofiaruię.... 1534."

... 1534."

Kart 6 Tabula generalis (Rejestr alfabetyczny [główny rozdziałów]) łacińsko-polski Ziół, Wódek, Olejków, Ziół zamorskich, Zwierząt, Kamieni drogich.) – Na końcu ostatniej karty herb Krakowa, a na odwrotnej stronie drzeworyt duży wobrażający Aptekę. (Sign. +)

Kart 25 Regestr (na wszelkie niemocy) Index infirmitatum. (Sign. ‡, ++, ‡‡, *)

Kart 1 (drzeworyt wyobrażający na stronie odwrótnej dwóch Astrologów).

Kart 2. Przedmowa. (O naturze, żywiołach, porach roku) (na końcu drzeworyty małe: herby Polski i Krakowa). (jest w Spiczyńskim z opuszczeniem końca)

Kart: List 1–156 (O ziołach – Opis 261 roślin, alfabetycznie z nazwami łacińskiemi, polskiemi i niemieckiemi – z 262 drzeworytami.) (Sign A – V.) (jest w Spiczyńskim w tym samym porządku, tylko z dodatkami i nie któremi nowemi drzeworytami)

/: Z jarzyn tu opisane także: Czosnek Allium – Kmin, Ameos – Kopr wołoski Anetum – Barszcz, Branca ursina, Bernklaw – Ćwikła, Bleta, Biessen – Cebula, Cepe, Zwifal – Koriander, Coriandrum – Ogórek Cucumer – Kapusta, Caulis – Bania, Cucurbita – Włoski Kopr, Feniculus – Chmiel, Luppulus – Sałata, Lactuca – Soczewica, Linsen – Maioran, Maiorana – Żórawiny, Moracelsi, Mulber. – Malon, Melon – Piwonia, Pionia – Piotruszka, Petrosilinum – Luk, Porrum, Lauch – Mak, Papaver – Topola, Populus – Pasthernak, Pastinaca – Pistacea – Brzoskinia, Persicus – Róża – Rzodkiew, Raffanus – Chrzan, Radix – Rzepa, Rapa – Ribes, Maliny – Jeżyny, Rubus – Szpinak, Spinachia – Gorczyca, Senff – Gromowe Korzenie, Sparagus – Dziewanna, Tapsus barbatus – Konik, Trifolium – Wino :/

Kart: List 1 – 23: O wódkach ziół rozmaitych (alfabetycznie, środki lekarskie i kosmetyczne, List 19 przytacza: Wódka doświadczona na oczy które są oparzyste) (jest toż samo w Spiczyńskim tylko niektóre wyrazy poprawiono)

(jest w Spiczyńsk. list 107 ver.) paniey woiewodziney Kaliskiey" – List 21: „Syrop thrz-
(jest w Spicz. list 107 ver.) wiący y pod częścią purguiący: Lubricativus. Od
(jest w Spicz. list 108) doctora Miechowity." na odwrotnej str.: „Syrop naprze-
ciw Kordijaczney niemoczy. Od doctora Miechowity."
– List 22: „Jako oleyki sprawiać ku leczeniu."
(Sign. A – C.)

(jest toż samo w Spiczyńskim, tylko dodane i Capitulum tak iż w Falimierzu jest 91, a w Spiczyńskim 92 Capit. wszystkich) (dodane w Spiczyńskim Cap. 24 Angelica Dzięgiel, którego brak w Falimierzu)

Kart: List 1 – 42 Tu się poczyna Wypis rzeczy zamorz-
kich... (wspomina tu Cukier, Cardamomum, Szafran,
Muszkatowy Kwiat i orzech, Pieprz, Imbir, Migdały,
Pigwy, Kapary, Kasztany, Śliwki węgierskie Grana da-
mascena – Anyż – Bob – Proso – Orzech włoski i laskowy –
Czytrowe iabłka – Dactillus – Wiśnie białe – Oliwa – Jabłka –
– Gruszka – Jęczmień – Owies – Pszenica – Ryż)... o zło-
cie y o srebrze y o Soli rozmaitey)
(Sign. A – F.) z drzeworytami.

(jest toż samo w Spiczyńskim tylko porządek nieco zmieniony)

Kart: List 1 – 59. Poczyna się ~~czwarty~~ Rozdział o rzeczach
żywych, Ku lekarstwam służących, naprzód o zwierzę-
tach, o Ptaszech, y o rybach. (List 9: Dzika Koza) –
O kamieniach drogich (List 48 v.: Mosiądz albo Kon-
trifat, Auricalcum)
(Sign. A – H.) z drzeworytami.

(jest toż samo w Spiczyńskim tylko w odmiennym porządku: a) Tractat o rodzeniu.. b) Traktat, t. j.: Nauka o puszczaniu krwie przez M. Andrzeja z Kobylina napisana 1542 (tylko początek jest z Falimierza, reszta całkiem odmienna)... Nauka o bańkach. c) O znamionach niebieskich (toż samo co w Falimierzu ~~tylko porządek zmieniony~~ o przyrodzeniu). d) Nauka o poznawaniu uriny (toż samo co w Falimierzu tylko 12 wierszy: Przyszedł... opuszczone. e) Nauka o znamionach o pulsie (toż samo co w Falimierzu) f) Rządzenie czasu powietrza (~~toż samo~~)./.)

Kart: List 1 – 119. a) Nauka o poznawaniu uriny, to iest mo-
czu tak zdrowego: iako y chorego człowieka (na odwro-
cie drzeworyt i 12 wierszy polskich: Przyszedł prostak
do Doctora...) (Karta 1 – 11.) b) Nauka o pulsie, o
znamionach w ludzkich niemocach (Karta 12 – 14). c)
Poczyna się Tractat o rodzeniu człowieczym.....
Jako dziecię nowonarodzone chowacz, żywić a lekować
... Lekarstwa o rozmaitych niemocach dziecinnych.
(Karta 15 – 44) . d) O przyrodzeniu, a sposobu dwanaście
miesiączow, a o sprawie ludzkiey tych to czasow. (Kar-
ta 45 – 56) – e) Tu się poczyna Tractat, To iest nauka
puszczania Krwie.... O puszczaniu baniek (Karta 56 verso – 61)

157

g) Lekarstwa doswiadczone (zupełnie przerobione przez H. S. w Spiczyńskim) h) Nauka Barwierska (przerobiona w Spiczyńskim) i) Sprawa aptekarska (przerobiona przez Spiczyńskiego jest inaczej w Falimierzu przy nauce Barwierskiej:

f) Rządzenie barzo dobre przeciw powietrzu morowemu (Karta 61–73 = na karcie 69 verso zaleca podczas morowego powietrza: „Gorzałkę thesz ktorą zową Aqua vite: niektorzy dawaią pić zmieszawszy ią z matmazyą.") – g) Lekarstwa doswiadczone naprzeciw rozmagitem niemoczam. (Karta 74–95) – h) Nauka Barwierzka (Karta 95–118 = toż samo jest i w Spiczyńskim tylko w niektorych miejscach poopuszczane a w niektórych inne dodane. i tak. n. p. List 107 jest w Falimierzu: Masć na wyczyscienie rospadlin, ktore bywaią prawie w zadku. Od Silwestra barwierza Krola węgierskiego Władzisława – tego nema zas w Spiczyńskim (Karta 95 verso – 118) i) Zaleczenie. Florian Unglerius Wysocze zacznym Korony Polskiey obywatelom (Karta 119 = jest po większej części odrukowane w Gąsiorowskim I str. 229) (tu Ungler mówi: „Zaczem się tey naprzod y przed innemi podiął, żem księgi polskie, nigdy nie bywałemi bukształy drukował. Potym inni ze mnie przykład brali.... Mieycie się dobrze." (następuje:) Ku czytelnikowi. (16 wierszy następnych:)

(toż samo w Spiczyńskim)

(odmienne w Spiczyńskim)

(jest w Spiczyńskim miejscami zmienione)

Ey oglądaj tę sławną u Florijana winnicze,
Y tak piękne grona z Polskiey macicze,
List swoy wielmi szyroko wszędzie rozpuściła,
Na wsze strony gałęzi roztoczyła,
Żeby się w niey Polaczy zawsze przechadzali,
Wszytki swoie krotochwile działali:
Potym u niego oglądaj misterne prasy,
Ktore on sprawił temi czasy,
Tak pilnie prasuie ty to słodkie grona,
Ktorich używa ta sławna Korona,
Napełnił już tego wina y draglinki,
Zkąd wzięła Polska pożytek wieliki.
Mieyże dzięk z tey pracze miły Florijanie,
Łaskę swą pamiętać ci to będą Polanie.
Żeć twa prasa iezyk nasz ślicznie wytłoczyła,
A narodowi Polskiemu sławę uczyniła.
H. S. S. (pod tem drzeworyt: herb Spczyńskich)

(niema w Spiczyńskim)

Karta 1: W wieńcu tarcza z monogramem: FV i pod tem:
Florian vnglerius z wielką pilnoscią | Imprimo=
wał. W wigilią świątecz | ną szczęśliwie dokonał. Lata
od | narodzenia Bożego. 1534. |

(Sign. A – Q.)

Z drzeworytami, których wiele użyto na powrót w Spiczyńskim.

W oddziale Lekarstwa doswiadczone (List 90 verso)...
„Proch wyborni, który strzeże głowy oczu, uszu.... którym
„Cesarzowa Juliaszowa wiele Panom zzamienitym poma=
„gała.... Jam też Jeronimus z doctorow na niszszy u
„ludzi szlachetnie a wysoce urodnych, za łaską Boga
„miłego, wielką sławę wziął, dla dowodu w jego poży=
„teczności w niemocach przerzeczonych."

|: niewiedząc czy to Hieronim Spiczyński o sobie mówi? :|

tamże (List 94 verso): „Obyczay a rządne chowanie
„przeciw dychawiczy, którą zową po łacinie Asma. Jest
„napisano od doctora Rawy."

|: oba te miejsca o Jeronimie i Rawie – są także w Spi=
czyńskim, z nazwiskami. :|

|: Widać wyraźnie iż nad układem tego Zielnika dwóch
pracowało: Stefan Falimierz i H. S. podobno Hiero=
nim Spiczyński. – Znaczna część jego jest przerobieniem
i skróceniem dzieła Hortus Sanitatis którego autorem
Johannes Cuba Medicus Augustanus.

Zielnik Falimierza który najprzód wyszedł u Flor. Unglera 1534 –
następnie przez Hieronima Spiczyńskiego przerobiony wydany r.
1542 u Heleny Unglerowej – i 1556 u dziedziców Marka Szarffen=
bergera – wreszcie na nowo przerobiony przez Marcina Siennika
1568 u Mikołaja Szarffenbergera.
Zielniki Marcina z Urzędowa i Syreniusza są odmienne.

152

I (Falimierz)

O ziołach i mocy ich. … Florian Unglerius z wielką pilnością imprimował, w Wigilią Swiątéczną szczęśliwie dokonał lata od Narodzenia Bożego 1534. 4o.

Cz. I Kart 26 i 156 (listów)
" II K. 23.
" III K. 42.
" IV K. 59.
" V K. 119.

ded. Janowi Grabi z Tenczyna wojew. podol. … Stefan Falimierz

II (Spiczyński)

2a ed. u Wdowy Unglerowej 1542. fol. K. 240

ded. Stanisławowi Olbryktowiczowi Gasztołdowi wojewodzie trockiemu … Helena Unglerowa

III. (Spiczyński)

3a ed. O ziołach tutecznych i zamorskich i o mocy ich. Cracoviae apud haeredes Marci Scharffenberger. 1556 ~~(b. r.)~~ fol. K. 16 i 247

ded. Polskiemu narodowi … Hieronym Spiczyński R. C.

IV (???)

4a ed. Kraków, u dziedziców Marka Szarffenbergera, ~~(…)~~ 1556. fol.

V (Siennik)

5a ed. Herbarz t. j. ziół tutecznych i … Kraków w drukarni Mikołaja Szarffenbergera 1568 fol. K. 6 str. 628 i K. 51. (Wydał Marcin Siennik.)

<u>Fantinus</u> Albertus Bononiensis

Minorita conventualis, był prowincyałem polskim; zakonnicy franciszkanie niemogąc znieść jego surowości udusili go w Krakowie d. 6 Septembr. 1516, Trzech franciszkanów księży głównych sprawców tego morderstwa ścięto na rynku jako to d. 3 lutego 1517 frater Blasius sacristianus i fr. Joannes de Marienburg Prutenus, a d. 15 Maja 1517 frater Laurentius Schetla praedicator - degradatus et d. 12 Junii 1517 capite plexus.

1) Introductio in terminorum cognitionem fratris Alberti Fantini Bononiensis conventualis. Cracoviae, Flor. Ungler impr. (s. a.) (circa 1510) 4to K. 4 Filoz. 373.

2) Formalitates secundum viam Scoti fratris Alberti Fantini Bononiensis Itali Minoristae, nec non et destructio universalium realium contra reales et opposita iuxta se posita magis elucescant. Cracoviae impressum per Florianum Unglerium (s. a.) 4to K. 16.

Ded. Joanni a Lasco archiep. gnesnen.

Fatowicz Nicolaus (Ignatius Leopoliensis) Mgr. Art. 1638 – J. Utr. et Med. Dr. – Baccal. Art. 1634 – 1639 Senior Scholae S. Floriani – 1644 Prof. Acad. Crac. – 1647 Dr. Med. – R. 1639 wezwany do Akademii Zamojskiej na professora poetyki, zrezygnował r. 1640 i wrócił do Krakowa r. 1634 był dziekanem wydziału filozof. w Krakowie.

1) Gazophylacium heroicarum virtutum in funere ser. Caeciliae Renatae Pol. et Suec. Reginae. Cracoviae 1644. 4to ex off. Christoph. Schedelii. K. 11 Paneg. 71.

2) Icon virtutis et laboris Valeriani Almpek, Nic. Słowikowski, Joanni Doszowski dedicatum Cracoviae 1638. 4to in off. Math. Andreovien. Poez. 2768.

3) Mnemosynon gratitudinis Andr. Szołdrski epist. Posn. Posnaniae Regulus 1646. 4to

4) Virtus non expectans annos Valeriani Alembechii immaturitate immortalitatem adepta. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1634. 4to Paneg. 3.

5) Vox Lechica ~~paneg.~~ ad reditum ab exteris Joanni Zamojski capit. Kalusien. Posnaniae, typ. Alberti Reguli 1646. 4to (wiersz.) K. 5.

6) Eudoxia inter festivas gestientium acclamationes... Cracoviae in off. Ant. Wosiński 1635. 4o K. 4. (wierszem powinszowanie baccalaureatu Andrzejowi Czyżowi.) Paneg. 139.

7) Hellanodicae virtuti Jacobi Skwarski J. U. Dr. decani infulati Zamosc, dum Decanatum iniset, dicata Zamoscii ex off. typ. Academiae 1639. 4o K. 4 (wiersz) Paneg. 883.

8) Pharus ad stellam natalitiam d. Gaspari Fachineti Philosophicae laureae Candidato excitata. Cracoviae in off. Antonii Wosinski 1639. 4to K. 6. Paneg. 168.

9) Lachrymae Lechiae in luctuoso officio Sigismundi Casimiri Pol. et Svec. Principis ad urnam sepulchralem consecratae. Cracoviae in off. Francisci Caesarii 1647. 4to K. 8. (mowa proza) Paneg. 836.

10) Odmiana żalu w pociechę synowi (wielkiego męża Ks. Janusza Wiśniowieckiego Koniuszego Kor.) Xiążęciu J. O. Dymitrowi Januszowi Wiśniowieckiemu. Kraków, (Dr. Frant. Cezarego) 1638. 4to str. 15 (wierszem) czyli Kart 8.

11) Głos lamentującej ojczyzny z śmierci prędkiej Xiążęcia Jana Wiśniowieckiego Koniuszego J. K. M. starosty Krzemienieckiego. Kraków w drukarni Marcina Philipowskiego 1637. 4o K. 9. (wiersz)
Ded. Annie Wiśniowieckiej (żonie zmarłego)

Federowicz Mathias F. d.
S. Th. Baccal.

1721. Coll. minor Colon. Pinczoviensis Director.
(Concl. Univ. p. 2.)
1722. d. 19 stycz. zostaje prof. filozofii jako Coll. maj.
1726. wysłany na term podziemski (C. p. 62.)
1739 (C. p. 208.)
1740 d. 23 marca będąc już poprzednio kilka lat
prof. teologii dostaje pozwolenie doktoryzowania
się z niej (C. U. p. 212.) ale wydział mimo pozwole-
nia Uniwersytetu nie dopuścił go wraz z kolleg[...]
innemi Józef Szymakowskim i Filipowiczem (213.)
umarł w r. 1745 przed 5 maja, bo w protokole po-
siedzenia Uniwersytetu z tego dnia jest defunc-
tus wspomniany (C. 325.)
1723 23 lipca jako Phil. Doct. eiusdemque Regius Vlad. Scholast.
slavianus Cursus Professor. (A. R. str. 93.) Collega maior,
in Sanna Curatus, S. Annae Cracoviae Scholasticus (ibid.)

156

[Estr. XV 183-5] Baryez II: PHB VI 381-2]

Federowicz Mathias Stanislaus Phil. Doct. Collega Minor, Director Coloniae Pinczovien. Curatus in Janina, ab a. 1721 Collega Major.
– r. 1718 prof. w Szkołach Nowodwor. – a. 1710 Baccal. Art. Senior Scholae S. Stephani 1713 Dr. Phil. creatus – Dr. Theol. et Prof. Custos S. Floriani † 20 Mart. 1744 aetat. 58. sacerdot. 34 annor. – a. 1736 Prof. Teol. Cancellarius S. Annae, Canonicus S. Floriani, Praepositus in Proszowice.

1) Quaestio metaphysica De objecto metaphysicae .... pro loco in Collegio majori.... A. 1721 d. 20 Septembr. Cracoviae typ. Univ. fol. k. 2. Filoz. 736.

2) ob. Kubalewitz

3) Eridanus aureis caelestis sapientiae et scientiae arenis orbem universum ditans d. Thomas Aquinas in basilica Cracov. Ord. Praed. votiva svada productus. A. 1718. Cracoviae typ. Academ. fol. k. 10 ded. Antonio Dembinski venatori palat. crac. (herbu Rawicz) (Orat. pros.) Teol. 5361.

4) Lauretum eruditae Palladis gratia cels. Principis Casimiri Lubienski episc. Crac. (XXI Seto-Laureae candidatis) Cracoviae 1713 fol. typ. Universit. Dez. 2925.

5) Conclusiones ex universa philosophia speculativa quas Math. Federowic propugnandas suscepit, Cracoviae 1713 die 9 Aprilis. Cracoviae, typ. Franc. Cezary 1713 fol. k. 8. ded. Stephano Żuchowski Sandomir. Archidiacono... Filoz. 735.

Felkier Tomasz

fil. dobr.

1766 ipkolae ss. vv. senior. [p. A. K. str. 703.]

[Lebr. XVI 189 mylnie podaje prz Felkier Endoxius ob. Piotrowski J. M.
w K. XXIV 303-4 s. v. Piotrowski J. M.:
jest wzmianka o Tomaszu Felkierze]

158

Sebastianus Felstinius I.

cf. Janociana I. p. 77. i Starowolski Hecat. ed. Kr. p. 136. presbyter, artium baccal. anno 1518 / tak zanotowat Wiszniewski na karcie w dziele pod znakiem

które teraz do dubletów wy-

łączone, a kartka w bibliotece zachowana. Da-

lej pisze Wiszniewski: Sebastiani Felstinenses plures fuerunt. Primus iste cuius glossae sunt in hoc libro 1518. scripsit musicam. Usus sum illo adhuc puer in schola Cracoviensi; erat baccalaureus. Alter erat temporibus R. D. Stanislai Socolovii, Artium magister, vir graece, latine et hebraice doctissimus, imo omnium linguarum orientalium, ut arabicae, chaldaicae, persicae, familiaris ac studiorum socius Socolovio, Stanislao Grzebski, Marennio, Mathiae Lworlo. Noveram ~~ipsius~~ fratrem canonicum in Ruszcza prope Cracoviam, qui mihi narravit testamentum suum fratrem inchoasse illis verbis: Colligimus sarcinulas. Multos libros praeclaros graecos, hebraicos donavit Col-

Legio minoris

159

Sebastianus Felstinensis

Artium Baccal.

r. 1519. artium presbiter. jak się sam podpisał na okładce książki Ioannis de Burgo Pupilla oculi. K. VII. 1.

[Estr. XVI 191-2 s.v. Felstinensis (z Felsztyna)]
[Enc. Org. VIII 736-7] PSB VI 413 s.v. Sebastian z Felsztyna

de Felstin (Felstinensis) Sebastia=
nus urodzony z ojca Jana w miasteczku Felszty=
nie na Rusi; wspierany przez Andrzeja Herburta
wojskiego (starostę ?) samborskiego, zapisany r.
1507 w kursie zimowym w poczet uczniów Aka=
demii Krakow., gdzie r. 1509 został Bacal. sztuk
wyzwolonych. Zostawszy księdzem miał podług
Janockiego (Janociana I str. 77) w akademii Krak.
wykładać teoryją muzyki (?) i liczył do swych uc=
ni sławnego muzyka Marcina ze Lwowa. Około
r. 1535 za protekcyją Mikołaja Herburta Kaszte=
lana przemysk. otrzymał probostwo w Sanoku,
gdzie żył jeszcze r. 1545.

1) Opusculū musice compilatum noviter per
dnm Sebastianū presbiterū / de Felstin. Pro institu=
tione adolescentū in cantu simplici seu Gregoriano.]
(s. l. et a.) 4to Kart 19 (Sign A – D): Tytuł w drzeworycie
przedstawiającym 6 osób śpiewających z nót hymn: In gotis
namen faren wir seinet... pod drzeworytem na tytule
2 wiersze łacińskie: Qui ducis vultus i t. d. – Na odwrocie
tytułu: Ad lectorem. 18 wierszy poczynających się: Musica
dulce sonans etc. – Na ostatniej stronnicy dzieła winieta
z tarczą herbową w której Pogonia i pod tem napis: Finit

Edycya 1a

Wodne znaki papieru i druk zupełnie podobne jak w Modus z r. 1518

musice Choralis domini Sebastiani presbiteri de Felstin. Arcium liberalium Baccalarij. (W texcie wiele przykładów i ćwiczeń nót kościelnych na 5 liniach.) (Wyszło około r. 1518) – Druk italiką, zapewne u Jana Hallera w Krakowie)

2a Edit. Opusculum utriusque musicae, tam choralis, quam etiam mensuralis. Compilatum per Dominum Sebastianum de Felstin Artium liberalium Baccalarium. Cracoviae in officina Floriani Ungleri, Anno a Christo nato 1519. 4to

(obacz Janociana I str. 77)

Edycya 2ga

‡ 3a Edit.: Opusculum musices noviter congestum per honorandum Sebastianum Felstinen. Arcium Baccalarium pro institutione adolescentum in cantu simplici seu Gregoriano. (s. l. et a.) 4to Kart 27 (Sign. a–giij). Tytuł w drzeworycie 6 osób śpiewających jak w edycyi tej – pod drzeworytem: Ad lectorem Hexastichon (6 wierszy łacin.) – druk italiką – Na ostatniej stronie wyobrażenie instrumentu muzycznego nakształt stołu z jedną struną w środku i dwoma otworami rezonansyjnemi z napisem: Monocordum. Prima Magada. Secunda Magada. (Jest to nauka śpiewu kościelnego z nótami na 5 liniach oraz Solmisatio ad cantum ut sunt Responsoria, Missarum Introitus, Antiphonae, Sequentiae, Gradualia, Offertoria) drukowane jak się zdaje u Hieronima Vietora w Krakowie r. 1525 albowiem wodne znaki papieru zupełnie też same, co w razem oprawionym: Modus z r. 1525.

|: Edycya zupełnie przerobiona uważana być może za nowe dzieło autora :|

Opusculum musicae mensuralis. (na końcu:) Finis utriusque musicae tam choralis quam etiam mensuralis, que ad imprimendum data est per Sebastianum de Felstin arcium baccalarium. (s. a. et. l.) 4to Kart 33 (Sign. A–Ciij.) w bibl. Czartor.

4a Ed.: Opusculum musices noviter congestum per honorandum Sebastianum Felstinen. Artium Baccalarium: pro institutione adolescentum in cantu simplici seu Gregoriano. Addita est: Musica figurativa, Martino Cromero Beczensi autore. Impressum Cracoviae per Hieronymum Vietorem 1534. 4to Zark.

(Obacz Janociana I str. 78)

2) Modus regulariter/accentuandi lectiones/Matutinales, prophetias/nec non epistolas et/euangelia. (Na końcu ostatniej strony:) Impressum Cracouię, in edibus dn̄i Joannis Haller. Anno Christi 1518. 4to Kart 8 (Sign. A–A8) Na tytule: Ad lectorem (8 wierszy: Si quid in hoc viiij i.t.d.) Contra invidum (4 wiersze: Qui ducis vultus i.t.d.) początek dzieła na odwrocie tytułu: Cum regularis debitaque i.t.d. – Całe drukowane italiką z nótami na 3 liniach. – Wydane bezimiennie. (a Unglera dla Hallera) — 1a Edycya

2a Ed: Modus regulariter/accentuandi lectiones Ma/tutinales prophetias/nec non epistolas/et euangelia. (Na końcu ostatniej strony:) Impressum Cracouiae, in aedibus Hieronymi Vietoris. Anno Domini 1525. 4to Kart 7 (Sign. A–Biij) – całe dzieło druk. kursywą. – Wydane bezimiennie – przedruk wierny edycyi 1ej dosłowny. — 2a Edycya

3) Aliquot hymni ecclesiastici, vario melodiarum genere editi per dominum Sebastianum Felstinensem Artium Baccalarium. Cracoviae apud Hieronymum Vietorem A.D. 1522. 4to:

(Ob: Janociana I p. 78)

4) Divi Aurelii Augustini Episcopi Hipponensis De musica Dialogi VI. Reverendi patris et domini Erasmi Abbatis Mogilen. auspicio editi per venerabilem D. Sebastianum de Felstin Artium Baccalarium ac Sanocensis ecclesiae parochum. Cracoviae in officina Hieronymi Vietoris die 8 Anno Salutis nostrae 1536. 4to

(Ob. Janociana I p. 78)

5) Directiones musicae ad cathedralis ecclesiae premisliensis usum, Magnifico domino d. Nicolao Herborto a Felstin Castellano Premisliensi domino ac patrono suo benignissimo gratitudinis causa oblatae per venerabilem D. Sebastianum Felstinensem Artium liberalium Baccalarium ac Sanocen. ecclesiae parochialis rectorem. Excudebat Hieronymus Vietor regius chalcographus Cracoviae, Anno 1544. 3(?) Kal. Octobris. 4to

(Ob. Janociana I p. 78.)

uczeń Jakoba Górskiego

Zupełnie innym był: Felstinensis Sebastianus, przyjaciel Benedykta Herbesta i Grzegorza Vigilancyusza Samboczyka, który w akademii krak. r. 1561 został Baccal. a r. 1574 Magistrem Filozofii który w końcu był proboszczem w Samborze. Jest jego Czterowiersz grecki w dziełku Benedykta Herbesta: M. Tullii Ciceronis Epistolarum libri IV. Cracoviae 1561. 8o i w dziele Sokołowskiego Stan: Epithalamion sive Beneditiones ad Sigismundum III et Annam Austriacam. Cracoviae 1592. 4to

jest jego epigram na początku Herbesti Bened. Cracoviensis scholae Institutio. Crac. 1559. 8° (Sebastianus Felstinensis). — Dzieła: Lippi Aurelii Oratio de passione domini. Cracoviae 1561. 8° — Maciejowski Samuel Oratio 1561 — Orichovii Stanislai 1561 — Sadoleti Jacobi Elegantissimae oratio nunc edit. Jac. Gorski. Cracovi 1561. 8°

(de Felstyn)

Felstinensis Sebastianus urodzony w Felsztynie, kształcił się r. 1514 kosztem Andrzeja Herburta w Akad. Krak. gdzie został Bacal. Był muzykiem nadwornym Zygmunta I następnie proboszczem w Samborze, dziekanem kaliskim, proboszczem samborskim. (Ob. Janocki I Juszyński - Sołtykowicz) został r. 1509 Baccal. w Akad. Krak.

inny był Sebastianus Felstinensis który r. 1561 został Bacal. a 1574 Dr. Fil.

Jan I. 88 - Sołtyk. 369 - Jusz.

‡ Opusculum Musices noviter congestum per honorandum Sebastianum Felstinen. Arcium Baccalarium pro institutione adolescentum in cantu simplici seu Gregoriano. (drzeworyt 6 osób śpiewających z nót: In gotis namen faren wir reiner...) Musica si condiscant. Ad lectorem Hexastichon (6 wierszy łac.) F 4to kart (nieliczb.) 27 Sign. A-G3. ostatnia karta próżna. Na końcu ostatniej stron. kończy się wyobrażeniem (stolika na kształt fortepianu) Monocordum. Prima Magada, Secunda Magada. - druk italiką. - bez miejsca druku - (Nauka śpiewu kościelnego z notami na 5 liniach - Solmisatio ad cantum ut sunt Responsoria, Missarum Introitus, Antiphone, Sequentie, Gradualia, Offertoria.)

Edyc 2?? (Zupełnie przerobiona.) i powiększone ...

F Na odwrocie tytułu początek textu: In Musices commendationem Praefatio. Musica rem pe inter alias...

(K. 8

Modus regulariter accentuandi lectiones Matutinales prophetias nec non epistolas et euangelia. Ad lectorem. Siquid (i. t. d. 8 wierszy) Contra invidum. Qui ducis (4 wiersze) (na końcu:) Impressum Cracouiae, in aedibus Hieronymi Vietoris Anno domini 1525. 4to Kart 7 (Sign. A-Bij) całe druk kursywą. Początek: Cum regularis debitaque:... (Z notami do śpiewu na 3 liniach)

dzieło druk kursywą

169

Edyc. 1a.

Opusculū musice compilatum ∫noſiter per / dn̄m Sebastianū presbiterū / de Felstin. Pro in= / stitutione adolescentū in can / tu Simplici seu Gre= / goriano. (drzeworyt 6 osób śpiewających z nót: In Gotis namen) – podtem 2 wiersze tak: Qui ducis vultus etc (na odwrocie tytułu: Ad lectorem. (18 wierszy): Musica dulce sonans etc. F 4to Kart 20 (Sign A – D4) na końcu winieta z Pogonią: Finit musica Coralis domini Se= bastiani presbiteri de Felstin. Arcium liberalium Baccalarij.

(z r. 1518)

(wydane około r. 1515 – 1519) (podobno u Unglera) u Hallera

F Początek: In laudem pulcherrime artis mu= sice accomodictum.. (druk italika)

(Z notami w texcie na 5 liniach)

---

na tytule 6 wierszy: Aspera Polonides ceperunt i 17

na końcu: Carmen Joanis Lupuli Bodmanensis in circumforaneum blateronem

Opusculum musices noviter congestum per honorandum Sebastianum Felstinensem Artium Baccalaureum pro institutione adolescentium in cantu simplici seu Gregoriano. Addita est musica figurativa Martino Cromero Biecensi auctore. Impressum Cra= coviae per Hieronymum Vietorem A. D. 1534. 4to.

ded. Georgio Thurzoni. Stepha= nus Monetari, Crem= nicensis. Craco= viae ex edibus dni Floriani Vngleri calcographi 14 Kalen. Jann.

Epithoma ∫ vtriusq3] musices practice Ste / phani Monetari Cremniciani, recenter in florentissima Cra= covia / ad emolumentum plerisq3 harmonice virtutis tyronibus ∫ ex / actissime contextum. (In fine) Impres= sum Cracovie per Florianum Unglerium in domo Reue= rendissimi patris domini Erasmi Epi Ploensis 4o Kart 24 Sign A – Fij.

po przedmowie: Exhortatio ad Lectorem Valentini Eckij Philyppolitani

z Felsztyna

163

Seb. Andreae felstinensis
prot. zap. 1560. f. 26 v.

[Polsk. XVI 192 s. v. Felstinensis
Sebastianus II]
o

Simon Sir. Troki

) Paulus Paulus Insurbu v Krac. Cons
1564 zapisany

N^er Minerwa

Pożyczyłem z Biblioteki **UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO**

Minerwy z Miesięcy Kwiet. n. 6

oprawne w rycin tablic zawiérające

w katalogach bibliotecznych pod znakami
zapisane, które w takim stanie, w jakim je biorę, w czasie ustawami bibliotecznemi oznaczonym zwrócić przyrzekam.

Kraków dnia 28 *Miesiąca* Maja 18 44

[illegible] Profesor

Sebast. Felstinius. II.

w Sołtykowicza str. 360 mylnie Felsztyński i Felstinius
1573. Z Grzegorza in collegium minus vocatus (Ghiżki Ef.
Leon.) był on przedtem Seminarii Tinecensis praefectus.
Jędrzej Opat Tyniecki polecił go Collegio majori, ażeby
go do Koll. mniejszego przyjęto. (Consl. Coll. maj. pod r. 1575.
p. 142.) F

Quis hebraicae linguae peritior Felstinio. Vindiciae
Praeclaide f. C4 v.

(Collegium majus odpisując Opatowi przyrzekło, iżby
na przyszłość tych którzyby po sprawowaniu obowiązków
nauczycieli w seminaryum tynieckiem, gdyby znowu do Univer-
sytetu przejść chcieli ~~[illegible]~~ składali świadectwo: Quia toto tempo-
re quo seminario tinecensi praeerat, honeste, modeste, ca-
tholice vixit et conversatus est, atque diligenter fideliter
cum profectu discipulorum docuit, pietati non debitam
operam dederit, et quantum morum integritatis rationem
habuerit; ~~[illegible]~~ quas lectiones, a quanto tempore et cum inte-
gre legerit, quoties inter discipulos more dialectico dispu-
tationes instituerit, quoties discipuli ejus prosa vel
metro publice ibidem peroraverint. (Consl. Coll. maj.
p. 142.)

~~Uczył on musicam simplicem (de cantu Gregoria-~~

~~ne, jak świadczy Starowolski Hecat. et senat.~~ p. 136. — cf. Janociana I. ~~p. 77.~~ XXIX. porównaj 1576 jako Coll. minor A. R. p. 492. / Seb. Felst. I.

Fiatkowski Marcin

1783. nauczyciel klasy I. szkół krakowskich.
W roku 1790 d. 22. czerwca polecając Fijałkowskiego
szkoła gł. wraz z innymi Viceprofesorami aby mu patent
na profesora literatury mógł być wydany, wspomina iż
tenże przez sześć lat pracował w szkołach przył. krakowsk.,
a w szkole gł. dołączony został przestany, iż od lat 4ch
literaturę wykłada z usilnością i skutkiem pożytkiem
n. 7. prot. obrad.
1787. d. 17 grudnia Kom. Ed. mianowała go Viceprofesorem
Collegii moralis przy szkole literatury z zastrzeżeniem, iż
od przyszłego roku szkolnego uwolniony zostanie od pracy
nauczycielskiej w szkołach podwydziałowych krakowskich (s. 8,
8 Protokół obrad str. 15:)
1788 d. 23 września Komisyja do pensyi Vice Profesor-
skiej przydała mu 1600 zł w nadziei, iż ten Viceprofesor
usilnością swoją i pilnością w rzeczonej nauce,
(wymowy) a w szczególności w języku łacińskim wydosko-
nalając kandydatów i innych uczniów zasłuży na
dalsze Komisyi względy. (s. tamże str. 163:)
1790 16 sierpnia Kom. Ed. mianuje go profesorem

wymowy w szkole gł. (: Lamnie str. 377:)

„Jx. Sijatkowski, czwarty wiceprofesor po-
siada osobliwszy talent i cierpliwość do wlewania
w młodzieńców umysły rozumu z wykonywaniem
tuby. Ztąd nigdyby go od tej pożytecznej a jemu
prawie naturalnej pracy odrywać nie nale-
żało. Przez nieszczęście, piękne jego oświe-
cenie gruba we wszystkiem ubóstwo zysku
kazi; ztąd Radzić, podłość popełniać i u-
biegać się za korzyścią zwykle bezprze-
stannie. Daje wymowę wolną i rozważaną
mniej potrzebnie (: gdyż ta właściwa jest
naukom szkół narodowych :) w szkolastycznej
gdzie przykłady mocniej dają się używać jak-
nauka, to, co z natury najodrębniej nad umysłem
człowieka pamięci, w wolnym narodzie, stać się
mowie najszkodliwszem. Układem swym przy wspo-
ciu Jkx. Bogusławskiego pozyskał łaskę u Jx. Orze-
czewskiego i wyrobienia sobie patentu. Talen-
ta rzadko są bez wad, zawsze się, oddając im spra-
wiedliwość, na nali. zawdzięczać należy." str. 15. Wypi-
sana z rękop. „Stan nauk ojczyst. w Ak. Krak. opisany
w r. 1788." Zob. Reforma Uniwersytetu.

[Estr. XVII 204-5] [Enc. Org. VIII 819] Bayer K.: Syr B VI 446-7]
s. v. Fijałkowski M.

<u>Fiałkowski</u> Marcin Dr. Fil. zastępca professora (1788) Kollegium moralnego wykładający literaturę (– Dr. Phil. creatus 1781 in Acad. Crac.

1) Dyssertacya o publicznej edukacyi porownanej z prywatną; na posiedzeniu publicznem Szkoły głownej Koron. r. 1789 d. 15 maja czytana. Kraków w druk. Szkoły głownej Koronnej. 4º. k. 1 i str. 33.

2) Mowa o użytku z nauk publiczną dziś Instrukcyą w narodzie składających, przy otwarciu roku szkolnego 1787 d. 1 Paźdz. miana. Kraków

(Seminarium dla professorow narodowych otwarto w Krakowie przy szkole głownej d. 2 Paźdz. 1780 – pierwszym rektorem tegoż Kollegium był x. Antoni Popławski prof. prawa natury)

3) Mowa przy drugiem rozdawaniu nagród ~~Kraków 1788~~ dla moltczymych i wzytecznych społeczności, podług projektu na Związek Filantropow, d. 22 Czerwca 1788 miana. Kraków w drukarni Szkoły głownej Koronnej. 4º k.n. 13 i k. 3 (Opisanie wtorej uroczystości Związku Filantropow w r. 1788.)

4) O geniuszu, guście, wymowie i tłumaczeniu. Kraków 1790. 12mo

Fiszkiewicz Stanisław

Scholae Rhetor. in Class. Novodv. Professor.

1751. 24. wrześ. Contub. philos. senior (: C. U. p. 509.:)

1754. d. 4 wrześ. incorporatus universitati jako Coll. minor i złożył przysięgę super bono communi promovendo et secretis Universitatis non revelandis (: Concl. Univ. p. 594.:)

1758. d. 11. wrześ. przyjęty do Koll. juryd. będąc jeszcze prof. contub. Jurisperitorum senior (: C. U. p. 681.:)

1762. 24 marca obrany proboszczem S. Anny cum egregium de collegio suo juridico – obrany zaś ex turno collegium istud concernente.

1764. d. 4 lipca obrany dyrektorem ~~kolonii~~ obecnej pomnikej będąc S. Anny proboszczem (: C. U. p. 819.:)

1775 roku umarł (: C. U. p. 225.:) jako U. J. praesentatus. przed 20 marca.

1755. jako senior Contub. Regio-Jagellonici (: A. R. str. 363.:)

1761–62. jako J. U. Prof. actorum officii Rectoris Notarius. (: A. R. str. 557.:)

Ficzkiewicz Stanislaus Michael (Dr Phil. od r. 1760 Professor Ob. Praw, proboszcz Kollegiaty S. Anny, kanonik Kollegiaty WWSS. notariusz apostolski, senior bursy Juris Peritorum, r. 1766 rektor Akademii Poznańsk. — Licencyat Ob. Praw + 13 lutego 1775. od r. 1754 Collega minor Baccal. 1744 — Mgr Art. 1745

1) Dissertatio de judiciis ecclesiasticis privatis, ... circa actum promotionis ad Doctoratum in Utroque Jure.. Joannis de Zmigrod in Żabno Stadnicki canonici cathedr. cracov... publice ad disputandum proposita A. 1764 d. 16 m. Julii. Cracoviae, typis Seminarii episcopalis acad. dioec. 4to K. 8 ded. Joanni Stadnicki c. cr... Facultas Juridica. (Defendetur sub assistentia Stan. Ficzkiewicz U. J. Prof. objectis satisfaciente Antonio Camelin Phil. Doct. et Prof. Juris Canon. auditore.)

2) Quaestio juridica de permutatione beneficiorum, pro loco in Collegio Jure Consultorum Univ. Crac. obtinendo ad disputandum proposita A. 1760 d. 5 Febr. Cracoviae typ. Univ. 4to K. 9.

3) Kazanie miane w Górce Lubińskiej podczas Św. N. P. Maryi 1766 (w dziele: Chwała Maryi P. Łaskawego pocieszenia w obrazie kościoła farnego Górki Lubińskiej cudami słynącym kazaniem dwoistem ogłoszona. Poznań 1767. 4to) (ob. Jocher 5065)

4) Quaestio physica De principiis rerum naturalium.... pro loco in Collegio minori.... A. 1754 d. 28 m. Augusti. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2.

5) Josue dux populi Israelitici. Cracoviae 1748. fol.
(toż) – (tamże) 1750. fol. (dyalog)

6) Eucharisticon Sacramentorum Domino nostro Jesu Christo persolutum. Cracoviae 1755. typ. Univ. Coll. Major. fol.

Fidecki Antonius Phil. Dr. et Prof.
baccal. Art. 1753 Mr. 1756.

1) Discipulus Christi magistri in Cathedra Crucis docentis diligentissimus d. Stanislaus Casimiritanus, in ecclesia Corporis Christi oratorio stylo demonstratus. A. 1760 d. 3 m. Maji. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 14. (Orat. pros.) – Na odwrocie tytułu rycina in fol. S. Stanisław Kazimierczyk z krzyżem do pół ciała wśród wieńca trzymanego przez aniołki; na dole herb Bończa. (jest także sama rycina z herbem Rawicz na dole

p. S. Stanisław Kazimierczyk † 1489 mając 55 lat z miesięcy; w zakonie 33 lat 6 miesięcy, w chorobie odwiedził go Chrystus z P. Marią, a podczas modlitwy na skałce przemówiła doń Bogarodzica; urodz. 27 Sept. 1433 – Proboszczowie Bożego Ciała: Victorinus Wereszczyński; Michael Rusiecki; Adam Kotuliński; Jan Herkulan Matuszewicz, Petrus Patricius Procewicz (kazał ołtarze wyzłocić, sprawił antependium i tabernaculum srebrne). Wawrzyniec Józef Floridus Chmielecki herbu Bończa 1757, Klasztory: Kazimierz, Słonim, Kremienica, Krasnik, Kurozwęki, Sucha, Wolbrom, Kraków, Lochów i w Żurowicach r. 1714 założony

F. Dr. [illegible] k. [illegible] 1715

Proboszcz Stanisław Niedziela na wieży osa:
dził dzwony Dziada i Babę – Michał Rusiecki
założył Bractwo Pięciu Ran Jezusowych

typ. Coll. maj. Univ.
2) Viretum academicum s. Cracoviae (1753. fol.
seruditae virtuti VI primae laureae Candidatorum expli:
catum, stylo poetico delineatum.

170

Fidetowicz Marcin

fil. dolet.

1694. A. R. f. 691.

Fidetowic Martinus Phil. Doct. et Prof. Senior Contub. Hier. Collega minor ab a. 1700.
Baccal. 1689 – Mgr Art. 1692.

1) Quaestio logica De relatione ... pro loco in Collegio minori ... A. 1700 d. 20 Martii. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 2.

2) ob. Krzykawski

3) Currus avitae et eruditae gloriae elaboratus honori Th. (coelis) Gosławski. Cracoviae 1698. fol. typ. Univ. Paneg. 321

4) Fama vocalis purpurato hon. paludato (in mortalia virtutum pretia) (d. Hieron. Casanate (dolentissimo poemate insonans). Cracoviae 1700. fol. typ. Univ. Paneg. 117.

5) Gemitus Gratiarum in morte Pauli Joannis Wojewodzki (productus) Cracoviae 1693. fol. typ. Univ. Paneg. 1666.

6) Gratiae novo auspic(ati) theol. honoris in perill. dominis Andrea Augustino Czyrzyczkowicz, Raphaele Ortenski, Petro Prazlewicz honoratae. Cracoviae. fol. 1698 typ. Univ. Paneg. 183.

7) Infula augusti honoris et sapientiae fortunata in quam Paulus Joannes Wojewodzki (pro loco inter Theol. Doctores obtinendo enavigavit) ... Cracoviae 1691. fol. typ. Univ. Paneg. 1667

8) Luctus dolentium animorum tristi mortis acerbae proscenio in Gasp. Ciekanowski (Phil. Doct. et Prof.) Cracoviae 1693. fol. typ. Univ. Paneg. 137.
Illum et justa parentalia persolverentur lugubri calamo productus.

9) Philosophia ex campo Saphirino. Cracoviae fol.

10) Trophaeum ex ~~heroica~~ invida morte ~~Adriani~~ Casimiri Venceslai Straszyński erectum. Cracoviae 1693. fol. typ. Nicol. Alex. Schedel. Paneg. 1348.

11) Conclusiones ex universa philosophia speculativa concinnatae publicae disputationi propositae. Cracoviae, typ. Universit. 1690. fol. Fil. 738.

Filipecki Jędrzej

ur. na Rusi d. 18 Paźdz. 1727 wstąpił do Jezuitów w Krakowie 1746; złożywszy 1761 professią 4 ślubów był professorem wszystkich lwowskich jezuickich i Kaznodzieją Katedralnym, po kassacyi został Kanonikiem lwowskim + 10 czerw. 1792 we Lwowie.

– 1.) Leo filozof cesarz wschodni trajedia przy powitaniu od szkół lwowskich Soc. Jes. J. W. Jana Klemensa Branickiego wojewody Krak. od młodzi poetyki i geografii użycej się 1754 d. 15 Lutego wyprawiona przez M. Jędrzeja Filipeckiego Soc. Jes. poetyki i geograf. professora. We Lwowie w druk. Soc. Jes. 4° str. 4. 74. 4.

2) Na niedziele całego roku Kazania X. Andrzeja Filipeckiego kanonika lwow. niegdyś przez 11 lat w tejże katedrze kaznodzieję Lwów w druk. S. Trójcy. 8°

2ª ed. Kazania niedzielne. Lwów 1789. 8° 4 Tomy.

T. I r. 1783 str. 4. 789. 11. = T. II 1784. str. 702. 10.
T. III 1784 str. 736. 10. T. IV. 1784 str. 732. 10.

3ª ed. Wilno druk A. Zawadzkiego 1839–1842. 8° Tomów IV.

– 3) Na uroczystość wielkiego cudotwórcy S. Antoniego Padewskiego Kazanie w Gwoźdcu w Kościele WW. X. Bernardynów 13. Czerwca 1779 miane We Lwowie w druk. bractw. S. Trójcy. 8° str. 18.

ded. Antoninie z Ponińskich Puzyninie (był kanonikiem lwow.)

– 4) O lichwie bardzo między ludźmi zagęszczonej i w różne się towarzystwa ludzkiego Kontrakty wkradającej Kazania w Kościele Katedralnym metropolii lwowskiej na niedziele postu S. miane Lwów w druk. bractw S. Trójcy. (1782) 8° str. 392. 2. (był kanonik. lwow)

– 5). O nieśmiertelności duszy ludzkiej przeciwko teraźniejszym libertynom Kazania w Kościele katedr. metropolii lwowskiej na niedziele adwentowe miane Lwów w druk. Soc. Jes. (1769) 8° K. 7 str. 10. 136. był wtedy jezuitą i kaznodzieją w Katedrze lwow.

Ded. Józefowi i Maryannie z Kalinowskich Ponińskim Starostom ostrzeszowskiemu. (jest 4 Kazań)

(Kazania te później przedrukowane w Tom I jego Kazań niedzielnych.)

– 6) O podwyższeniu Krzyża świętego przez Polskę i o podwyższeniu Polski przez Krzyż S. Kazanie na dzień podwyższenia Krzyża Sw. w Kościele katedralnym metropolii lwowskiej. – We Lwowie w druk. Soc. Jes. 1766. 8º K. 20. (był jezuita)

– 7) O Spowiedzi w Kościele Katolickim zwyczajnej że z prawa i z postanowienia boskiego pochodzi Kazanie We Lwowie w druk. S. Trójcy 1784) 8º str 66. (był Kanonik)

– 8) Podczas poświęcenia na biskupstwo Largeńskie J. W. Ferdynanda Kickiego sufragana lwowskiego Kazanie We Lwowie w druk. S. Trójcy. 1778. 8º K. 30. (był Kanonikiem już)

– 9) Podczas uroczystego aktu Koronacyi N. Maryi P. w obrazie swoim cudownej Kazanie w Boruszowie w Kościele X. Karmelitów dawnej Obserwancyi d. 15 Sierpnia 1777 miane We Lwowie w druk brac. S. Trójcy 8º str 38 ded. Konstancyi Bielskiej.

– 10) Podczas obłóczyn zakonnych Tekli Bielskiej Łowczanki nadw. Kor. Kazanie. Lwow druk. Schlichtyna 1773. 8º.

Filipowicz Stanisław Jan s. T. D.

s. t. prof. coll. coll. s. fl. Decanus coll. maior.

1730 zostaje prof. teol. moralnej (: C. U. p. 103:)

1740 (: C. U. p. 210:) t. r. d. 23 marca będzie już tyle lat professorem teologii przypuszczony do doktoryzacji w tym wydziale (: p. 212.)

1743. (: p. 280:)

1744. 9. marca na nowo prokuratorem obrany i tu nazwany jako S. Th. praesentatus, a więc go nie wydoktoryzowano (: C. U. p. 299:)

r. 1746. 6 lipca przypuszczony do dokt. z teol. praevio tentamine et examine per binas quaestiones ex sacra theol. dispositus (: C. U. p. 341:)

1747 15 marca jako licentiatus theol. (: p. 347:)

1747. w Oktobrze lub później obrany, bo sessya univ. była 13 grud. na której już jako rektor zasiadał (: p. 352:) był 12cie lat prokuratorem uniwersytetu.

Czyni zapis na bursę węgierską 10000 zł. (: zob. Bursa węgierska pod r. 1748. 11. września:) a poniżej 4/m (p. 658).

1758. 18 kwiet. ubiegający się o kanonię kat. krakowską wraz z księdzem Latoszowskim ówczesnym rektorem, gdy ze względu na wiek większość głosów otrzymał,

2. 6.

dobrowolnie odstąpił a Sołtysowskiego jednomyślnie obrano. /: C. U. p. 393 :/. Zdaje się, iż fi-lozofowie tyle zaufany w uniwersytecie wiedza iż nie na jednomyślności zważał się i odstąpił. ~~Kosztuje~~ Na odnowienie i przerobienie Alumnatu Rosenowicza czyli Seminarium akademickiego ofiarował 1241. zł. 10 gr. /: C. U. p. 500 :/

Zapis na naucycielki 20000 złp na młodzież powiatów i Bolenia /: C. U. w. 1758 p. 658 i p. 674 :/

Umarł r. 1760. między Berezową a 9. lipca. /: C. U. p. 708 :/ — Jego kontent przepisany w jednej księgi pergaminowej przywileje uniwersytetu /: zob. notatki dzieje Uniw. pod r. 1765. 30 lip. :/

Jego nagrobek znajdujący się w kościele s. Floryana przepisał Cochron w DD. XVIII. 35. str. 62. Umarł 1760 roku.

R. 1721. wspomniany w aktach rektorskich jako fil. dokt. mat. prof. koll. min. /str. 14 :/, a r. 1722 d. 2 września jako coll. maior. matheseos et Geometr. professor /: tamże str. 62 :/. Był on geometrą zaprzys. /: A. K. str. 213 r. 1747 :/. W testamencie swoim pisze: „Legata, quae stante vita pro provinciae, capellae

174

pro provisore, capellae magistro et minorennibus, in cantu excellenti exerceri volentibus in facie Almae Univ. A.D. 1748 et sequentibus ordinavi, ac speciali scheda a. 1740 die ultima mensis Januarii subscripta innovavi et plenius expressi, praesentibus confirmo. Był on plebanem w Przemykowie i Igołomii. Umarł r. 1760 przed 16 lipca. /: N. 36. Testamentorum liber str. 349 :/.

(lub: Filipowitz)

urodz. około 1690

Philippowicz (Stanisław Jan (kształcił się w akademii krakow. gdzie 1711 został Baccal. (przyczem sobie obrał za herb rękę na księdze spoczywającą) najprzód był nauczycielem domowym u Sierakowskich, dalej profesorem filozofii w liceum Lubrańskiego w Poznaniu i prefektem konwiktu Szołdrskich tamże. oraz geometryą physicalium (Wróciwszy do Krakowa został najprzód Collega Minor. Jako profesor regius wykładał Astronomią, Geometrią i Filozofią. Został potem Collega Major, Dziekanem wydziału filozof. W końcu otrzymał 1748 stopień Dra Teol. i professora teologii na którem to urzędzie 18 lat teologią wykładał (Sacramentalem, Speculativam, Moralem, Polemicam Theologiam). W końcu dziekanem kapituły S. Floriana, scholastykiem kaliskk. kanonikiem kurzelowskim proboszczem w Przemykowie, plebanem w Igołomii i prowizorem bursy Jerusalem. Umarł 1760 w dzień nawiedzenia N. Maryi dnia 2 lipca. mając przeszło 70 lat pochowany d. 5 lipca 1760 w kościele S. Anny. — Za jego staraniem odbudowana kamienica medyków i w kościele S. Anny kapella muzyczna zaprowadzona. Janocki (Lexicon II 57) chwali jego otwartość i roztropność i mówi że w młodym wieku wiele rozpraw matemat. i filozof. wydał

był 9 razy rektorem uczył w akademii 50 lat.

(był rektorem akademii krak. 1747.

(Ob: Foltański Adalbert Joachim: Senium ex annis virtutibus ac meritis Stanislai Philippowicz venerandum. Cracov. typ. Colleg. Major. 1760 fol. kart 6. styl lapid. — Minocki Franc. Joseph: Munus parentale piis manibus Stanislai Philippowic exhibitum. Cracov. in typogr. seminarii episcop. 1760 fol. k. 6. styl. lapid.)

Wydał:

1) Quaestio theologica de Deo incarnato. 1747. fol. K. 3.

Kalendarz polski (i ruski na r. 1716 - i na r. 1718. Kraków. (4to w druk. Akad.)
(1717 i 1718 mieszczą: Historyczno-chronologiczna zabawa o różnych rewolucyach Królestwa Polskiego; r. 1718 od Leszka I do Mieczysława I - ciąg dalszy - konjektura astrologiczna)

2) Kalendarz polski i ruski na r. 1721. Poznań (druk. akad.) 4o. dedykowany Maciejowi Radomickiemu wojewodzie inowrocław.
- toż na r. 1725

3) Quaestio theologica de gratia habituali sanctificante.. pro obtinenda in S. Theologia Doctoratus Licentia A. 1746 d. 23 Sept. proposita. Cracoviae typ. Universit. fol. K. 4. (na odwrociu tyt. rycina in 4to (S. Jan Kanty klęczący B. Joannes Cantius... Paulus Jędrzeiowski Sc. Zamoscij. (jest to kopia z sztychu M. Ang. Marinari f.... Romae 1681) (Teol. 4071.)

2) Quaestio theologica de Deo incarnato pro doctoratu in S. Theologia obtinendo.. proposita A. 1747 d. 28 Novembr. Cracoviae typ. Collegii Majoris Universit. fol. K. 4. ded. Andreae Stanislao Kostka Załuski ep. crac. - na odwrociu tytułu rycina in fol. popiersie z herbem: Andreas Zaluscius episcopus Crac. dux Severiae.. na dole 4 wiersze: Consideret hoc vultu etc, sztych dość niezgrabny rylcem) (Teol. 4070)

3) Quaestio astronomica. Cracoviae 1731. fol.

Filipowski Grzegórz
Coll. maj. ling. gall. prof.

1723. 15 grud. oddany mu cursus philosophicus (Concl. Univ. p. 32.)
1735 r. już nie czyt. bo w końcu był teologii professorem (ibid. p. 141.)

177

? Filipowski Piotr f.d. et prof

~~czy prof~~?

1741. 13 marca obrany sen. bursy starynjelskiej

f. C. U. p. 242:/

1748 ... coll. minor obrany syndykiem (356/

1749. znowu obr. synd.

Filipowski ~~[illegible]~~ Petrus Paulus Phil. Doct. et Prof. Senior Contubernii Stramigel: – Collega Minor ab a. 1745 – Collega Major ab a. 1757. – Bacal. Art. 1730 Dr. Phil. creat. a. 1731 – Decanus Art. 1749 et 1755.

1) Quaestio logica de quantitate ... pro loco in Collegio minori .... exposita A. 1745 d. 19 m. Maji Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2.

2) Quaestio metaphysica de intelligentiis.... pro loco in Collegio majori ... proposita A. 1752 d. 25 m. Januarii. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 2.

<u>Fiołkowicz</u> Gaspar, Baccal. S. Theol. 1632.

1) Quaestio de ultima felicitate creaturae rationalis, pro licentia ad S. Theol. Doctoratum obtinenda in Acad. Crac. publice ad disputandum proposita A. 1632 mens. Januar. Cracoviae in off. Franc. Caesarii. 4to k. 6.

Flaszynski Mathias J. Posnaniensis,
Baccal. in Acad. Crac. 1694.

1) Victima Apollini Cracoviae ~~Cracoviae 1695 fol.~~
ex principalibus caeli et terrae animantibus litata dum VIII primae laureae Candidati Phil. Baccalaurei solenni ritu pronuntiarentur, dicata. A. 1695 d. 26 Martii. Cracoviae typ. Universit. fol.

Pocz. 2559.
Pocz. 2928.

ded. Stanislao Szembek

Franciscus
Flisiński ~~Fliziński~~ V. E(cles.) C(athedr.) P(osnan) Th(eologiae) Aud(itor) 1679.

1) Quaestio theologica de Sacramento Poenitentiae. Posnaniae, in off. typogr. Alberti Reguli Młodniewski 1679. 4to.

ded. Stephano Wierzbowski episc. Posnan....
Fr. Flisinski.

182

Florianus de sancto Stephano plebanus

Mag. artium vel professor?

1471. Acta episcopalia vol. 49. fo.

Fludziński Konrad

fil. dokt. i prof

1752. A. R. str. 27:/. Proscriptus. zob. Obyczaje pod rokiem 1753 r.

Lagerzins ....

Zollzuschlag ....

Tabak = Lizenz..................

Giltig zum Transporte:

im Grenzbezirke über

nach binnen Stunden,

und im innern Zollgebiete über

nach bis

Verzehrungssteuer ......

Gemeinde = Zuschlag....

Zusammen .... | | 2.

K·K·HAUPTZOLLAMT KRAKAU

zwey Kreuzer

C. Lager = Nr. 2 Zoll. Muster 16 zum Amtsunterrichte. — Groß = Kanzlei.

Fludzinski Romualdus Phil. Doct. et Prof. – Baccal. 1748 – Mgr Art. 1749.

1) Herculeum non plus ultra gloriae Seraphicae ad anagrammaticum montem erecta d. Simon Lipnicius in conventu Stradomiensi Ordinis Minorum S. Francisci Regularis observantiae Patrum Bernardinorum cultu panegyrico demonstratus A. 1751 d. 18 Julii. Cracoviae typ. Collegii Majoris Univers. fol. K. 21. z tabl. druk. in fol: Genealogia illustrissimae domus Czernorum – ded. Francisco in Witowice Czerny castel. woynic. (Orat. pros.)

Foltański Stanislaus Phil. Doct. et Prof. canonicus collegiatae Szrodensis – ab a. 1748 Collega minor. – Phil. Doct. 1741

1) Quaestio logica de universalibus ... pro loco in Collegio minori .. A. 1748 d. 19 Octobr. Cracoviae typis Collegii Majoris Univ. fol. K. 2.

2) Conclusiones theologicae defendendae in Univ. Cracov. a Stanislao Foltański sub assistentia Josephi Lopiotek A. D. 1749 d. 27 Novembr. (b. m.) fol. K. 2.

3) Instrumentum publicum super virtute Joannis Jos. Pataszowski. Cracoviae 1748 fol.

Fołtański Wojciech

fil. dokt. i prof. Coll. minor.

1754. obrany 4 wrześ. dyrektorem kolonii w Brańskiej (: Conl. Univ. p. 597:)

1755 31. stycz. przybrany do Univ. jako Coll. min (: p. 602:)

1759. 21. marca obrany Orat. Tylic. (: p. 688:) jako Coll. major (ibid.)

1769. jako prowizor kolonii białskiej (: S. T. C. (: p. 61:)

1770. prof. cursu. ~~th.~~ moralis (: C. U. p. 111)

1774 14 gr. cathedr ~~speculativam~~ sacramentalis oddany mu (: p. 218:)

umarł 1777 roku przed 21. lutego (: C. U. p. 265:)

1749. jako Coll. minor (: A. K. str. 327:). Ale on tu jako i wyżej z imieniem Stanisław jest wspominany (: A. K. str. 337:). Był on nauczycielem synów Romana z Bogu... stawia Szczakowskiego, chorążego i sędziego grodzkiego województwa krakowskiego. (: ibid:)

1755 d. 22 marca będąc Koll. ma. i kanonikiem Kat. poznań postawiony na dyrektora szkoły białskiej. (: A. K. str. 288:)

Foltanski de Foltanowice (Adalbertus Joachimus Phil. Doct. et Prof, Senior Scholae S. Floriani – aba. 1755 Collega minor – r. 1748 był profes. retoryki w akademii poznańsk. – Baccal. 1744 – Mgr Art. 1745.

1) Animus eruditionis avidus Aristotelica philosophia, veluti amplissimo sciendi regno perlustrato experimenta scientifica quae integro biennali conquisiverat cursu in holocaustum latreuticum per publicam Conclusionum peripateticarum ad disputandum expositionem sub assistentia Casimiri Stęplowski S. Th. Bacc. Phil. Prof. objectos satisfaciente Alberto Foltanski Phil. Doct. et Auditore offert. A. 1746 d. 22 m. Junii. Cracoviae typ. Univ. fol. K. K. 5. (tezy filozof.)

2) Quaestio physica De composito physico rerum naturalium substantialium .... pro loco in Collegio minori .... A. 1755 d. 29 m. Januarii. Cracoviae typ. Univ. fol. K.

3) Orator in cathedra Petri voce gratiosa disertus d. Joannes Cantius solennitatis suae die in cathedrali posnaniensi basilica devota apotheosi declamatus A. 1748 d. 20 Octobr. Posnaniae typ. Academic. fol. K. 14 (Orat. prof.)

3b) Conclusiones theologicae publicae disputationi propositae. 1749 fol. Teol. 4072.

3c) Conclusiones ex cursu morali theologico De fine ultimo et beatitudine hominis. 1731. 4to Teol. 2869.

4) Eminentia virtutum et sapientiae d. Thomas Aquinas in basilica conventus Posnanien. Ord. Praed. panegyri adoratus A. 1748. Posnaniae typ. Academic. fol. K. 18 (Orat. pros.) ded. Stanislao Grabski dapifero bractav.

5) Aureola immortalis gloriae olim ... Laurentii Saltszewicz S. Theol. Prof. lugubri stylo adumbrata. Cracoviae 1762 fol. typ. Collegii Maj. Paneg. 1156.

6) Remedia juris ... contra violentiam fatorum in obitu Stanislai Mamczynski J. U. Doct. et Prof. intimata. Cracoviae 1761. fol. typ. Collegii major. Paneg. 732.

7) Terminus juris ... ex actoratu virtutis et eruditionis Andreae Lipiewicz U. J. D. incidens. Cracoviae 1762. fol. typ. Colleg. Major. Paneg. 559.

8) Tractatus e Summa virtutum, erudit. ac merit. ... Antonii Krząnowski S. Th. D. Cracoviae 1759. fol. typ. Collegii Major. Paneg. 508.

9) Translatio archipraesuleae crucis ad solennem metropolitanam in archicathedram ingressus diem ... Vladislai Lubienski archiepiscopi adorata. Cracoviae 1760. fol. typ. Coll. Major. Paneg. 692.

10) Senium ex annis virtutibus ac meritis Stanislai Philippowicz S. Theol. Doct. et Prof. explicatum. Cracoviae 1760 fol. typ. Collegii Major. Paneg. 259.

11) Protestatio perennantis famae in obitu Clementis Stanislai K. Herka publice facta. Cracoviae typ. Col. Maj. 1759. fol. Paneg. 343.

12) Propositio ex processu perillustr. Josephi Glaubicz de Rokossowo Rokossowski desumpta. Cracoviae 1762 fol. Paneg. 1132.

13) Processus trinae instantiae Antonii Wilkoszowski Cracoviae 1760 fol. Paneg. 1596.

14) Casus fatalis, mors Casimiri Jarmundowicz U. Jur. Doct. et Prof. propositus. Cracoviae † 1762 fol. Paneg. 374.

15) Applausus paneg. Stanislao Łętowski. Cracoviae 1759. fol. Paneg. 650.

16) Conclusiones canonico-morales ex tractatu de poenitentia 1753. 4to

† in typographia Seminarii episcopalis academico dioecesanae

[Estr. XVI 246–251] Enc. Org. IX 50; Barycz H.: PSB VII, 50]

Foltański Adalbertus Joachimus.

19) Quaestio logica de Universalibus publice ad disputandum proposita. Cracoviae typis Collegii Majoris Univers. 1748. fol. Filoz. 744.

20) Instrumentum publicum de et super virtute eruditione, meritis et laboribus perillustris Joannis Josephi Pataszowski. Cracoviae typis Collegii major. 1748. fol. Paneg. 913.

(obacz Miciński Adalb.)

13) Processus trinae instantiae praecelsi generis eruditae virtutis ac meritorum perill. Antonii Sarii de Wilkoszowice Wilkoszowski domi forique agitatus. Cracoviae, typ. Collegii maj. 1760. fol.

15) Applausus panegyricus Stanislao in Łętow Łętowski succamerario Cracov. generali exercituum Regni Judici, dum inter festivas acclamationes splendidissimo ingressus publici apparatu Succamerarialis Jurisdictionis suae auspicia Vieliciis felicissime ordiretur e voto Scholae Regni Universitatis Crac. exhibitus. Typis Universitatis Cracov 1759. fol.

[Estr. XVI 252]

Foltynowicz Martinus rodem z Biłgoraja, syn Walentego, r. 1611 zaczął chodzić do Akad Zamoj, gdzie został 1623 Bacal. Art. 1625 Prof. Analogii i gramatyki – r. 1628 został Dr Fil. w Zamościu. – 1635 Prof. Logiki – Rektor 1639 i 1640 1644. 1647. 1648. 1652 1659 i 1662. 1650 1653. ~~R. 1635 Prof. logiki~~ r. 1644 został Dr Praw

+11 Januar. 1663 w Końcu został Kanonikiem zamoj. Kazał drukarnię przenieść podczas r. 1648

R. 1645 w maju zawarł jako rektor z Żydami zamoj. ugodę o koszabalec. Żydzi obowiązali się dawać akademii rocznie 20 funt. pieprzu 16 uncyj szafranu w 2 ratach na Wielkanoc i Boże Narodzenie

[Estr. XVI 252; Lewicki K.: Ossol B VII 50–51]

Foltynski Joannes Stanislaus Cantensis Dr. Phil. et Prof. Senior Contub. Gelaniani 1667. – Mr. Phil. 1664 – Sacerdos

1) Sacrum Apollinaris citharae melos in cunis vagienti Christo vero Deo et homini decantatum. A. 1667. Cracoviae ex typographia Stanislai Piotrkowczyk. fol. K. 4. (wierszem oda na Kolędę) ded. Adamo Młynkiewicz Coll. Maj. S. Th. Pr. decano Coll. S. Annae, Scholast. Kudzelow. curat. Zielonecen. Poez. 2569.

2) Fructus laboriosae virtutis ex lauro Apollinea (a VIII primae laureae Candidatis) decerptus. Cracoviae 1661. 4o in off. apud viduam Lucae Kupisz. Poez. 2769.

3) Verax Hemerodromus ~~...~~ animas Christi fidelium ad coeleste dirigens Capitolium. Cracoviae, ex off. Alberti Gorecki 1679. 4to. Teol. 368.

Ioannes Fontanus m.d.

Ioannem Fontanum digmis aeterna memoria ingenii monumenta testantur. Starovolski Laudatio pag 15.

ΘΕΟΦΡΑ

ἠθικοὶ χαρακτῆρες.

THEOPHRASTI NOTATIONES MORVM.

ISAACVS CASAVBONVS *recensuit, in Latinum sermonem vertit, &* LIBRO COMMENTARIO ILLVSTRAVIT.

Editio altera recognita, & aliquot capitibus aucta ex MSS.

Cum Indice triplici, primo nominum propriorum: secundo Graeco, tertio Latino; vtroque vocum & rerum.

LVGDVNI,

Apud Antonium de Harsy.

M. D. XCIX.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

Fontanus

Jego list oryginalny, w którym się Brożkowi odsy-
łając mu pożyczone sobie dzieła, użala się lekkomyśl-
ności tych, którzy od niego (Fontana) wypożyczone dzieła
pogubili mu lub całkiem z oddaniem ich nie zgłosili
się, znajduje się na ~~pierwszej~~ karcie przedtytułowej
w atlasie Gerardi Mercatoris (dawniej S.I. 11).

194

Valentinus Fontanus

D. M. et Prof.

1566. commun. aest. zapisany w matrykuły uniwersyteckiej jak następuje:
Valentinus Thomae Trachembergensis s. później dopisano: Fontanus Collega a ręką Krzyszt. Kazmana Doctor medicinae. (akt. 41.)

Fontanus Valentinus. Akademik M. D.

celebris in mathesi. Confutatio com- ... Jacobi Vitellio ...

Professoria s. Adalberti 400 flor. offert, quae liberalitas grata extitit universitati (Radym. Annales).

1589 w Akt. Rekt. ... (p. 136) wspominany jako Astrologus et Collega major. 1597 wspominany w N. 34. In 1607 jako Collega major. A R. p. 319. 1615 ... 57 jako ordinatus in acad. Crac. astrologus.

1582. 19 wrześ. vocatus in collegium majus ex minori (: Gliński Ex. Lew.)

1590 uchwalono na posiedzeniu Coll. maj. ut Mag. Valentinus Fontanus in astrologiae professione perseverans habeat locum reservatum ad Canonicatum juxta ordinem vocationis ad majus Collegium, prout et in privilegio astrologiae cavetur. (: Conl. Coll. maj. p. 169.

Fontanus był ~~prof~~ biegłym matematykiem i praktykującym lekarzem, często jako lekarz wysyłany do Węgier ~~do ...~~ ad Illustrissimos Magnates (: Bronyczna ... R. IV. 9 :)

Walenty Fontan był ... ... jako ...

Starowolski w Laudatis pag. 12. vol. te mające

1578 wykładał (?) Copernicum de revolutionibus, a może i wcześniej.

1589. wspominany jako Astrolog ex Collega maior.

(A. K. str. 136.)

1589. w N. 34. Inscriptionum na str. 17 wspominany jako praepositus maioris Collegii, musiał więc być Księdzem.

Fontanus Walenty urodzony w Trachem= zwanego Korzeńsko czyli Born
bergu na Szląsku z ojca Tomasza (r. 1536 (lubo
Starowolski i Siarczyński twierdzą jakoby był ro=
dem z Krakowa) pobierał nauki w akademii Krakows=
kiej, gdzie wpisany r. 1566 w poczet uczniów, peł=
nił posługi u profesora Wędrogowskiego w Kolle=
gium mniejszem. Przykładał się mianowicie do mate=
matyki pod Stanisławem Grzepskim: r. 1575 uzyskał
Baccalaureat, a później doktorat filozofii. Po powro=
cie z Włoch gdzie został Drm Medycyny objął w Kra=
kowie najprzód profesurę literatury a potem ma=
tematyki i astrologii przyczem wiele sławnych ucz=
niów ukształcił mianowicie Jana Brosciusa.
Jako professor Kollegium większego wydając roczne
Kalendarze z przepowiedniami, miał także obszerną
praktykę i nabywszy dom w Krakowie przyjął pra=
wo miejskie. Wtedy to pojął też za żonę córkę
Szobera rajcy o co go niemal z profesury matema=
tyki nie wyrugowano zwłaszcza za nastawaniem

zawistnego profesora Adama Romera ze Stężyc[y]. Musiał wszelakoż przenieść się r. 1587 na profesurę do wydziału lekarskiego. R. 1581 i 1586 był dziekanem wydziału filozoficznego, a od r. 1597 sześć razy rektorem. Mąż ten światły znający gruntownie literaturę rzymską i grecką, przytem wesoły i prawy umarł w podeszłym wieku mając lat 82 r. 1618, pochowany w kościółku S. Wojciecha. Pomagał on Syreniuszowi przy układaniu Zielnika. Fontanus zostawił syna Floriana późniejszego doktora praw i córkę Zofię wydaną za Jugowicza. (Ob. Majer Józef: Kilka wiadomości o Walentym z Lublina i Walentym Fontanie. Kraków 1845. 8o. — Dialogus in obitum incomparabilis et integerrimi senis Valentini Fontani Medicii et Mathematici praestantissimi. 4to /: Paneg. Nr 204 w bibl. Univ. Krak. :/ Kart 2 wierszem — (r. 1618.) bez miejsca druku i bez autora — rozmawiają wierszem Florianus Fontanus filius et V. Fontanus pater. O zmarłym pisze: „Natus Cyclo Solis 14 Luna 7 Indictione 3 Phamenot 25 — Obiit Anno periodi Julianae 6331 Pharmuti 25.”

Fontanus wydał:

1) Przypadki z postanowienia gwiazd y obrotow niebieskich na R. P. (Pański) 1589 przez Mistrza Walentego Fontana sławney akademiey krakowskiey astrologa pilnie zebrane. W Krakowie Andrzej Piotrkowczyk drukował. 12o str. 64. (w bibl. Ossolińskich)

toż: Judicium Magyar Nyelven. Christus Urunknak születésétől fogva 1589. Esztendőre Fontanus Bálint M. az Krakai fő Oskolában rendeltetett Astrologus. Buda-Pesti 1589. 16mo K. 16 (Sign. A–B.)

2) Kalendarz świąt rocznych z wyborem czasów na r. 1589. Kraków druk. Andrzej Piotrkowczyk. 16o K. 48.

M. Joan. Stanisl. Formankowic
Phil. Doct. et Professor

1669. wydał Arithmetica practica bipartita generalis nimirum et specialis. Crac. in officina Schedeliana 1669. 8.

Formankowic Joannes Stanislaus rodem z Krakowa, r. 1665 został Bacal. a r. 1668 Mr. Art. xiądz i Professor Akad. Krak.

1) Arithmetica practica bipartita, generalis = nimirum et specialis, conscripta a M. Joanne Stanislao Formankowic Phil in alma Univ. Crac. Doctore et Professore. Cracoviae in officina Schedeliana 1669. 8vo. K. n. 4, str. 165. 3.

ded. Joanni Andreae Comiti Joannellis Comiti perpetuo Carpen. et Moriego. Libero Baroni in Telucana S. Caes. R. M. intimo Consiliario. Montanarum Hungariae Civitatum Supremo Camergravio... (brat tego miał syna Sylwestra Joannelli który zaślubił Formankiewiczównę siostrę autora)

2) Geographiae Compendium succincta methodo dispositum editumque a J. S. Formankowicz Phil. Doct. et Prof. Cracoviae, apud haeredes Christophori Schedel, Impensis Auctoris 1671. 12mo K. 4, str. 108.

ded. Nicolao Słowikowski S. Th. et J. U. Dr. eccl. cathedr. Crac. Canonico, B. M. V. in Circulo Archipresbytero infulato, Praeposito Kielcensi.

Formankiewicz Samuel

J. U. D. C. Cr.

1687 jako świadek w procesie kanonizacji (T. II. str. 1171.) będąc rektorem uniwersytetu w tym czasie w zeznaniu podał: iż liczył lat 61, i że jego ojcu ławnikowi (scabinus) krakowskiemu Kasper a matce Katarzyna było na imię.

r. 1653 odpowiadał pro loco in Collegio DD. J. C. obtinendo.

~~1697~~ wspominany jako już nie żyjący Samuel Formankowicz JUD et Prof. Can. Crac. (: A. K. str. 724 :).

1673. wspominany Rndus D. Samuel Formankowicz, JUD. Parisiensis et in alma Univ. Crac. Juris professor, Protonotarius Apostolicus etc. (: N. 35 professorum str. 314 :). Był on ecclesiarum collegiatae ~~[illegible]~~ SS. OO. canonicus, S. Mariae Magd. Crac. praebendarius et in circulo B. M. V. altarista, parochus Przemykoviensis (: ibid. :). Ten mówi Formankowicz, że jest ab annis viginti et uno doctor professor. O trzech lat wakującą plebanią przemykowską w tym roku provisionem sibi de speciali sedis apostolicae favore in Romana Curia otrzymał; gdy wyjechał do Przemykowa dla objęcia jej rektor pierwszy Albert Łańcucki, JUDr Prof

accepta ex publico rumore notitia de impetrata per Formankowicz ad beneficium Przemyslow. apostolica gratia wystąt wtedy syndyka univ. X. Mikołaja Oborskiego, bisk. krakow. sufragana i officyała krak. który formankowiczowi, upowarzniającego do objęcia plebanstwa (przewidziawszy), zwoławszy posiedzenie uniwersytetu Formankowicza jako notorium praerogativarum Univ. iniuriatorem, fraudulentum subplantatorem, beneficii przemyslowiensis illicitum usurpatorem publicavit, denuntiavit et tanquam infamem excludendum et de gremio Univ. proscribendum fore et esse dixit, et decretum d. 9 novembr. a. 1673 latum advocat collegiorum Universitatis per assessorem ejusdem d. 10 novembr. publicari fecit. Formankowicz uczynił przed notaryuszem to protestacyę. (ibid. 3173).

Furmankowicz Samuel

JUD Professor. Eccl. Coll. SS. OO. Canonicus. Canonicus Cracoviensis.

1667 A. R. p. 208.

1683 formankiewicz Samuel JUD et prof. /p. a. R. p. 362:/

1686 jako rektor Formankowicz i jako k. k. kr. /a. R. p. 430:/

1695. 23. czerwca już jako zmarły. A. R. p. 724.

[Estr. XVI 261] Zac. Prg. IX 75; Bargz. H. z. R. B. XII 64]

Formankowicz Samuel rodem z Krakowa, kształcił się tamże, gdzie r. 1646 został D-rem filozofii. Potem wyjechał za granicę; bawił w Lowanium, Paryżu, gdzie został D-r Praw, Rzymie gdzie obrawszy sobie stan duchowny wyświęcony został na księdza. Wróciwszy do kraju był najprzód dyrektorem gimnazyum w Poznaniu, dalej profesorem w akademii Krakow. gdzie r. 1680 został powtórnie doktorem praw ob. i professorem r. 1653, następnie protonotar. apostol. kanonikiem WWSS. proboszczem w Przemykowie i Koniuszy, a w końcu kanonikiem katedralnym krakowskim. R. 1686 w kursie letnim obrany rektorem uniwersytetu Krak. urząd ten po kilkakroć piastował. Umarł (d. pochowany 6 października 1692. majac lat 67. (ob. Bieżanowski Colossus Solis) Wydał:

1) Quaestio juridica de potestate capituli sede vacante, pro loco inter doctores juris (disputationi publ. proposita. A. 1680 d. 12 Decembr. Cracoviae typ. Universit. fol. k. 4. (ob. Jocher N-r 7315) (Sub rectoratu Alberti Papenkowicz Ustien. S. Th. Doct. et Prof.).

2) Quaestio de probationibus pro loco in Collegio DD. J. C. obtinendo publ. ad disputandum propos. A. 1653 m. Julio d. 11. Cracoviae in off. viduae et haeredum Fran. Caesarii. 4-o k. 4. (prawne)

3) Quaestio astronomica Ex Libro 3tio Almagesti Ptolomaei; et Purbachij Tex. imo, et sequentibus de Theoria Solis. De motu Solis

Fortuński

fełd. dobt.

1771. 26 czerwca wyznaczony na dyrektora kolonii gnie-
źnieńskiéj. (Cont. Univ. p. 127.)
1769. jako fel. doktr. Koll. mn. (A. K. odr. 862.)

Fortuński Wojciech Antoni Bacal. 1763, Dr Fil. 1766.

1) Kalendarz polski i ruski. Kraków. 4to w druk. Akademic.
na r. 1769 – na r. 1770.

Joannes Foxius Cracoviensis.

Novorum jurium professor.

Casimiriensis z Kazim. pod Krak.

1590 po raz pierwszy wyjeżdża do Włoch (A. R. 140.)

1591. oskarżony przed rektorem, iż vestibulum aulicum et caligas pożyczywszy od Macieja Jasieńskiego w celu udania się do opata tynieckiego, pojechał do Lwowa i po trzech tygodniach dopiero je oddał, przez co go na koszt i stratę naraził. Na wezwanie zaś o zwrot złośliwie i w sposób obrażający odpisał. Rektor rozpoznawszy sprawę Jana Foxiusa na zapłacenie straty 10 złt. skazał, a za obrażający list publiciter mordaciter scriptas magistrum publicas carceres subire sub poena proscriptionis ab universitate praecepit. (A. R. p. 149.)

1600. jako U. J. D. Can. Crac. Schol. in Rauborovia.

A. R. p. 241.

d. 16 lut. 1593 został juris licentiatus. lector institutionum.

r. 1627. w Liber beneficiorum Coll. minoris (p. 67) wspominany jako J. U. D. Archidiaconus Cracoviensis.

Jan Foxius urodził się d. 6 czerwca 1569 (

Foxius Jan J. U. Lic. Doct.

Institutionum Justiniani professor Collega Coll. J. Can. d. 27. paźd. 1593. w kościele P. Maryi w Rynku doktorem prawa umarły w obecności X. Radziwiłła biskupa i wielu prałatów. Akademia, ozpaowała? tym dnia od biskupa podejmowana, którym każdego z profesorów gdy odchodziłi uściskał.

1637. 16 januarii mille florenos Joannes Foxius J. Ud. et olim Collega Universitati grati animi ergo legat. Dividitur aequaliter inter omnes. (Rad. An.). musiał się, co do roku Radzymiński pomylić, bo Foxius według najrobszej umarł r. 1636 d. 21. lutego. (Zob. Łętowskiego Katalog.)

[illegible]

zapisanego a teraz już w bibliotece znaj-
dującego się Cloquet'a Anatomie de l'Homme.

Nie mając dotąd odpowiedzi, wezwany od
P. Friedlein, księgarza, abym mu należy-
tości nadesłał, upraszam o przyspieszenie
wydania rzeczonej assygnacyi.

[signature]

[Estr. XVI 271-273] Bartoszewicz J.: Enc. Org. X 124-5]
[Nowakowski: Tadr. EPKR VII 69-71]

<u>Fox</u> Jan (miał w herbie 2 kosy) syn Jana, urod. na Kazmierzu Dr. Praw, Kanonik, Archidyakon krak. – r. 1584 wpisany do metryki akad., został 1586 Bacal., 1588 Mgr Art., Sekretarz Król. – jeździł do Rzymu do Pawła V od Piotra Tylickiego, i do Urbana VIII z Synodu prowincyonalnego + 1636 d. 21 Lutego, mając około 70 lat. Mąż prawy i uczony, urod. 1566, r. 1598 został kanonikiem krak. i scholastykiem skalmierskim, [illegible] trzeci raz pos: łował do Rzymu 1631 od arcyb. Wężyka. – Wybudował Kościół w Bieżanowie.

1) Memoria Jubilei magni Regno Poloniae ab Urbano VIII. Summo Pontifice concessi A. D. 1626 a Joanne Foxio archidiacono ecclesiae cathedr. crac. scripta. Cracoviae ex off. typogr. Francisci Caesarii. 4to str. 40.

ded. Martino Szyszkowski episc. crac.

(Opis Jubileuszu, który się rozpoczął w Krakowie d. 27 Septembr. a skończył 27 Novembr. 1626. Dwa dni przed rozpoczęciem wjechał Szyszkowski bisk. krak. uroczys: cie do Krakowa otoczony orszakiem licznym dworzan swoich, 100 kawaleryi i 300 piechoty swej nadwornej. Kościoły uprzywilejowane były 3: katedralny, S. Piotra Jezui: tów i S. Trójcy dominikanów. Jubileusz rozpoczął się przeniesieniem zwłok SS. Piotra, Wiktora, Alexandra i Anastazyi męczenników oraz czaszki S. Albiny (towarzyszki S. Urszuli) (które to relikwie Zygmunt III otrzymawszy z Rzymu da: rował Jezuitom) w processyi ze zamku do kościoła S. Piotra – Na końcu spis znaczniejszych osób które były w Krakowie wtedy)

episcopum Crac. post acceptam Cardinalitiam dignitatem Cracoviam ingredientem d. 28 Julii 1604 habita

2) Oratio ad Bernardum Maciejowski. Crac. 1604. 4o Paneg. 509.

3) Gratulatio in adventu seren. Joannis Alberti. Crac. 1633. 4o

4) Oratio cum electus in rectorem Univ. Crac. Nicolaus Dobrociesski confirmaretur. Crac. 1627. 4o (czyli 1602?)

5) Oratio gratulatoria in adventum Martini Szyszkowski ep. Crac. Crac. 1617. 4o Paneg. 987.

6) Oratio in laudem Georgii Card. Radziwill episc. Crac. Crac. 1601. 4o in off. Andr. Petricovii. K. 11. Paneg. 773.

7) Oratio in synodo dioec. Crac. d. 10 Febr. 1621 Crac. 1621. 4o Kart 7. in off. Andr. Petricovii. Jocher 5038.

8) Oratio in synodo provinc. Petricov. d. 22 Maji 1628 habita. Crac. 1628. 4o in off. Andr. Petricovii. K. 2 str. 19. Prawo 2384.

d. 18 Aprilis 1635 dicta et Salutatio ejusdem nomine Capituli Cracov. d. 2 Febr. 1636 habita

9) Postulatio ad episcopatum Cracovien. Crac. 1636. 4o in off. typ. Francisci Caesarii. K. 5. Paneg. 1182. Jacobi Zadzik

10) Oratio cum electus in Rectorem Univ. Crac. Nicolaus Dobrociesski J. U. Dr. confirmaretur habita d. 27 Aprilis 1602. Cracoviae in off. Jacobi Sibeneycher 1602. 4o Kart 8. (Paneg. 164.)

5) toż po polsku: Witanie Marcina Szyszkowskiego biskupa krak. imieniem Kapituły. Kraków 1617 d. 3 Czerwca. 4to K. 3.

11) Krótka nauka do dostąpienia Jubileusza przez Andrzeja Victorella w Rzymie wydana, z włoskiego przełożona. Kraków w dr. Franc. Cezarego 1626. 4o. K. 4.

12) Rituale Sacramentorum ex decreto Synodi provinc. Petricovien. Cracoviae in off. Andr. Petricovii 1631. 4o str. 15 (wspólnie z Sebast. Nuceryném)

13) Oratio in Synodo provinc. Varsav. 1634 (w zbiorze tegoż synodu)

14) Constitutiones Synodorum metropolitanae ecclesiae Gnesnen. provincialium Cracoviae in off. Andr. Petricovii 1630. 4to str. 417.

Martinus Foxius M.D.

1572 die 20 mensis Maii – in plena convocatione omnium Doctorum et Magistrorum Martinus Foxius Cracoviensis AALL Mag. et Doctor Medicinae Acad. Bononiensis, prolatis suae creationis literis in doctorem Medicinae petiit se admitti ad responsionem publicam pro loco inter DD. Medicinae Univ. Crac. Przyzwolono, by te wpród stojąc u Rektora przysięgi dla stwierdzenia go. d. 7 czerwca przedstawił świadków Jana Wolderky, I.D. Acad. Bononiensis et custodem eccl. coll. Opatoviensis et Nicolaum Saraconskij scholarem Bononiensis academiae. Stwierdzili iuramento corporali.

1579 d. 16 martii, jako med. doct. professor Acad. Crac.

(A.R. str. 512)

~~Nicolaus de Wyczyczka~~

~~1460 f. Consist. p. 207~~

Martinus Foxius

Cracoviensis, Med. Doct. Bononiensis

1573 15 czerwca prosił Uniwersytet [illegible] Rektora Marcina Glickiego, ut quod hactenus continuari per impedimenta pestis et interregni non poterat, iam tandem cessante peste, et iam nominato rege, rebusque tranquillioribus deinceps continuetur et perficiatur. Na posiedzeniu rady d. 22 czerwca wezwano go, żeby Quaestionem et Conclusiones złożył propter castigationem et revisionem ipsius, si et in quantum castigatione indiguerit. Następnie d. 8 lipca przypuszczony ad responsionem (Concl. Univ. p. 290.) zob. drugą kartkę.

Martinus Foxius Cracoviensis × [1565]

A. Add. mag. Med. Doct. Bononiensis † 25
cp. andreas Reczka pod r. 1566. wzmian. w t. b. benef. fol. min.
1573. 8 lipca ~~odpow~~ dysputował o miejsce w wydziale le-
karskim. Ale kiedy nie było dosyć profesorów wydziału le-
karskiego, którzyby mu zarzuty czynić mogli, rektor Mar-
cin Głoski z dziekanem wydziału lek. i innymi dziekana-
mi, pro universitatis honore et medicae facult. digni-
tate, assignarunt et deputaverunt oppugnatores docto-
res et magistros philosophiae ex maiori et minori Col-
legio duodecim. Die tandem sexta Julii praefatus Foxius
ad Rem Universitatis venit, comitantibus ipsum magi-
stris non salariatis, baccalaureis et studiosis, eidemque
supplicationem fecit, quatenus faceret mandatum
pro ~~eadem~~ diei responsionis suae. Eisdem magistri
baccal. et studiosi comitantur maiori et minori
Collegii communitatem ac omnium facultatum
doctores invitatum per se, magistros vero reliquos
per famulos universitatis invitavit. Die itaque 8va
Julii ab hora nona usque ad horam decimam septimam
in magna frequentia clarissimorum virorum et Regni
senatorum, quaestionem cum ipsius conclusionibus et
corollariis per magistrum artium primum dedit,
deinde in eandem artis et facultatis medicae oratione
ornata aures auditorum refecit. Interim bedellus
Universitatis omnibus hospitibus et doctoribus omnium
facultatum et magistris formam quaestionis distri-
buerunt. Postremo responsionem suam oppugnantibus
primum rectore, qui de beneplacito arguebat et non
ex debito, deinde decano medicae facultatis, nam
procancellariatus officium tunc vacabat, postremo
medicis extraneis duobus et magistris atque phi-

× zapisany in album univ. r. 1554.

losophiae doctoribus deputatos ad argumenta ipsorum per se ipsum renumerando, docte, prudenter et cum dignitate facultatis medicae respondit /: Conat. p. 290. / et post responsionem in stuba communi majoris Collegii hospites et omnium facultatum doctores et magistros refectione in regalibus excepit.

1573. przedstawiony przez magistrat krak. na posady prof. med. fundacyi Trzechorty d. 16 listop. przez uniwersytet jednomyślnie przyjęty /: Conat. 296. /

1583. r. 8 marca samotrzeć wybrany w poselstwie do króla Stefana, rzecz w imieniu uniwersytetu prof. przeciw retentores proventus in suppis et aliis locis professoribus suis his dilationibus, quas facere solent numeraret /: ibid. p. 345: /

1583. 2 wrześ. wysłany z Górskim i Gliczem do króla w celu pretorienda statum akad. co do fundussów; /: Conat. p. 346: /

1588 umarł d. 3. sierpnia /: Gloski Ex. Leow: / Najmarowski w notatkach potwierdza dnia 7 sierp. / p. 120: /

1564. oct. czerw. przydany do Koll. mniejszego wraz z mag. St. Sokołowskim, a przed obydwoma za jednogłośnem zdaniem servatur locus Magistro Grodzicki

1566. grud. dla długiej nieobecności jako Collega minor. i A. L. M. oddalony od porządku /: A. K. p. 422: /

1581. natus est filius Cl. D. Doctori Martino Foxio, sed mortuus postea /: Ex. Leow. not. Jana Muszczyńskiego: /

Martinus Fox

Cracoviensis

Mgr. Cracoviensis academiae et Med. Doctor Bononiensis, respondit pro incorporatione etiam repugnante non nihil Stanislao Pico, M.D. et Prof. Respondit publice in auditorio Theologor. superiori VIII mensis Julii 1573. Oppugnabatur Picus, duo medici extranei non incorporati academiae post hunc decanus facultatis Artisticae post decanum aliquot Magistri artium designati per rect. et consiliarii academiae.

[illegible] Marb. Foxii Quaestii

Med.

[Estr. XVI 273; Barycz H.: PSB VII 72-73]

Fox Marcin syn Józefa (rodem z Krakowa, r. 1555 wpisany do Metr. Uniw., i Collegium minor 1568) gdzie został Mistrzem Filoz. We Włoszech słuchał Medycyny i w Uniwersytecie Bonońskim otrzymał stopień D^ra^ Med. – (wróciwszy do kraju 1572) R. 1573 odbył dysputę w Uniw. Krak. przy której mu oppugnował Stanisław Zawacki Picus profes. Med. – i został Profesorem medyc. wykładając w Kamienicy, którą Piotr Poznanita dla akademii kupił. – (Podług Łukasza Górnickiego przepowiedział Zygmuntowi Aug. astrolog Foxius śmierć r. 1552 – i rzeczywiście omało że przez puszkarza wjeżdżając tego roku do Królewca zabitym nie został.) lekarz Królewski + 1588 w sierpniu.

lekarz nadworny Zygmunta Augusta.

1) Martini Foxii Philosophiae et Medicinae Doctoris Quaestio pro incorporatione sui inter professores medicae facultatis, in Universitate Cracoviensi ad disputandum proposita. Decidetur atque disputabitur in Collegio majori in Lectorio superiori, die 8 Julii hora 9. Cracoviae in officina Nicolai Scharffenbergij A. D. 1573. 4to k. 5. ded. Petro Posnaniensi Phil. et Med. Doctori ecclesiarum Collegiatae S. Floriani praeposito, Cathedr. Praemisl. cantori. Cracov. Vilnen. canonico, Sigismundi I et Sigismundi Aug. physico primario.... M. Foxius. mowi o sobie, iż w Uniwersytecie w Bononii został Dr Med. iż nie dla zysku bo pensyja zbyt szczupła podjął się teraz profesury medyczn. – Quaestia którą bronił Fox: „An corpus humanum artis medicae quatenus „est passibile et sanabile subjectum, ex quatuor humoribus compo„natur; et a coelo ut elementa et omnia elementata alteretur: „habeatque partes alias principes alias principibus inservientes: „quarum et aliarum omnium partium morbos contrariis curare opor„teat"... o potrzebie i ważności medycyny – Zbija zdanie Teofrasta Paracelsa jakoby się ciało składało z soli, siarki i merkuriuszu – w potrzebie puszczać można krew nie zważając na aspekta niebieskie – Medyk powinien mieć wgląd na położenie miejsca, meterologią – sposób

medyc. 585.

(najpr. Gąsior.)

życia mieszkańców – Główne i szlachetniejsze organa ciała: mozg, serce, wątroba, jądra – nerwy nie mają rurkowatości (cavitas) – Kąpiele wodne są nawet w zgniłych febrach dobre – Zbija zdanie Paracelsa który każe leczyć similia similibus lubo sam używa contraria – Niemaz środka uniwersalnego.

Sebastianus Foxius

Nie wiem czyli był prof. univ. ale że był tutejszym uczniem, świadczy Starowolski w Hecat. ed. Venet. p. 93. który pisze iż wydał libellum de natura philosophiae et ratione studii philosophici.

<u>Frąckiewicz</u> Joannes Stanislaus, Baccal. art. 1688 Sacrista S. Annae, Mgr art. 1692.

ex off. Franc. Cezary

1) Speculum amorum ⁒ Cracoviae 1688. fol.
(paneg. dla 17 kandyd.) Estr. 2927.

⁒ coronatum virtuti et honori XVII primae laureae Candidatorum dedicatum.

[Estr. I 509] Enc. Org. IX 296; Bibl. VII 102-3]

214

Frączkiewicz Augustyn F.

1) Demonstratio formulae differentialis a cl. Cauchy inventae, determinandis summis serierum inservientis, cui subjunguntur quatuor propositiones ex geometria ... script. pro summis in Philosophia honoribus rite obtinendis. Cracoviae typis Academicis 1828. 4to K. i str. 11 i tabl. litogr. 1.

2) O Gnomonice analitycznej. Kraków 1819. 4to

3) Dowody różnych podań z Trygonometryi płaskiej i Geometryi elementarnej. Kraków 1827. 8vo

Franciszkowicz Samuel
Art. mag. fil. ed.

zapisany w matrykule 1597 commut. ect. wraz z biskupem Jakubem Zadzikiem. Był synem Antoniego. Został doktorem prawa w Rzymie, umarł 1608. zob. matrykuły.

216

Franczkowicz Samuel Antonii

AA. LL. et Mag. Phil. Romae promotus,

zapisany na Uniwersytet r. 1597 zob. Matrikula 135 p.v. Umarł 1608.

217

Franchi Walenty

fil. dokt. i prof.

1749. senior Contub. Jesmani (l. C. U. p. 372.)

1751. 10 marca noviter admissus ad Collegium minus, admissus quoque ad gremium almae Universitatis (Concl. Univ. p. 502.)

1746 w Aktach rekt. str. 119. umarł r. 1752.

(Joannes Cantius Zamoscensis)

Franchi Valentinus Phil. Doct. et Prof.

Notarius apost. – Baccal. Art. 1739 – Mr. Art. 1741 – Collega minor † 1752 (5)

1) Neptunus divinior crucis tridente procellosum mundi mare pacificans, D. Joannes a Cruce oratorio stylo demonstratus A. 1741 d. 24 Novemb. Cracoviae typ. Univ. fol. K. 15. ded. Michaeli de Granow Wodzicki decano crac.

2) Rescriptum gratiae ad instantiam orbis ex Signatura caelesti impetratum d. Joannes Cantius suae festivitatis die in ecclesia Collegiata S. Annae in forma oratoria demonstratus A. 1748 d. 24 Octobr. Cracoviae typ. Collegii Majoris Univ. Crac. fol. K. 18. ded. Thomae Zamojski palatino lublin. (orat. prof.)

3) Plausus totius Heliconis ... in praemium laborum IX primae laureae Candidatis institutum Cracoviae 1739. fol. typ. Univ.

4) Processus honoris juridici ... cum Stanislaus Mamczyński Utr. Jur. Dr. renuntiaretur, publicatus Cracoviae (1743) fol. 1748 Paneg. 733. typ. Univ.

5) Quaestio physica de concursu causae primae ... Cracoviae 1751. fol.

Franciscïades Joannes Pilsnensis Mgr. Art. in Acad. Crac. plebanus Dembicensis 1618.
Mgr. A. 1608 xiądz – r. 1603 został Mr Art. a r. 1599 Bacal.

1) In exequiis Bernardi Maciejowski Cardinalis, archiep. Gnesn. Epos consolatorium Sebastiano Petricio Pilsnensi Med. Doct. oblatum. Cracoviae 1608. 4to ark. 10.

2) Pobudka na expedycyą wojenną JMP. Stanisława hr. Lubomirskiego Sandomirskiego Spiskiego dobrzyc. starosty którą czynił przeciw Turkom w Pilźnie r. 1618 Julii 29 czyniona. Kraków w druk. Macieja Jędrzejowczyka (1618) 4to. k. 10. (Kazanie)

Franconius Mathias (ob. Estr. Bibl. p. 143)

1529–1552, Flegmaticus (ob. Juszyński I. 82) – r.
1542 był sekretarzem ~~Krakowskim~~ – rodem Szlązak z okolic Lignicy –
trudnił się guwernerką prywatną za protekcyją Bonarów

1) M. T. Ciceronis eloquentiae parentis Episto=lae breviores cum marginalibus annotationibus nunc auctis passim ac recognitis, sublatis etiam multis erroribus, qui hactenus animadversi non fuere et vita auctoris est annexa, propter illos quibus non est copia librorum, per Mat. Franc. Accessit Judoci Ba(dii) Ascen(sii) de scri(bendis) episto(lis) Isagogicum. 1545 (na końcu) Cracoviae Mathias Scharffenbergius, Civis Cracoviensis opera et impensis suis impressit A. 1546. 8º (arkuszy 14 po 8 kart, sign. A–O.)

(2ª ed.) M. T. C. Epistolae breviores cum doctorum virorum castigationibus et annotationibus auctae per Mathiam Franconium. Cracoviae ex off. Hieronymi Scharffenbergi 1550. 8vo K. 82.

Tytuł w obwódkach z orłem polskim którego trzyma 2 aniołków na dole herb Krakowa i monogrammy 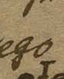 (Szarfenberg M.2)

|: Te samą książkę M. T. Ciceronis Epistolae breviores z dodatkiem Badiusa wydał swym nakładem w Krakowie Jan Haller 1514 in 4to – Franconius poprawił text z błędów drukarskich, dodał po bokach noty marginalne, na czele krótki żywot Cycerona i rozszerzył nieco traktat Badiusa. :|

2) Epistolae lectu necessariae de perfidia et inconstantia Thurcarum. Cracoviae 1542. 8º

3) Declamatio de acerbissima pestilentiae clade, qua inclita civitas Cracovia gravissime afflictabatur Anno 1543. M. Franconii. Accessit quaedam adhortatio ad meditandam ultimae necessitatis horam. Cracoviae, apud Matthiam Scharffenberg 1545. 8º Kart 12. Medyc. 1422.

4) Oratio (funebris) in mortem Sigismundi I. Pol. reg. Cracoviae ap. Hier. Scharffenberg(um) 1548. 4º K. 24. (Paneg. 843)

5) M. T. Ciceronis liber elegantissimus de Senectute Cracoviae Math. Scharffenberg impressit, 1534. 4to

(z przedmową wydawcy Math. Franconius)

6) D. Erasmi Roterodami et rev. d. Petri Thomicii episc. crac. Epitaphia Autore Ma. Fran. Impressum Cracoviae per Mathiam Scharffenberg 1537. 4to

7) Paraenesis Christiana (quomodo divinum Numen supplicibus precibus placandum sit). Cracoviae 1549. 4to K. 16.
apud Hier. Viduam Vietoris 1549. Teol. 4852. (tylko ostatnia kartka)

8) Oratio protreptica ad Christiani Orbis Principes contra efferatos Turcas arma movenda. Annexa est Deploratio Hungariae. Cracoviae 1542. 12mo (Sygn A - Biiij) Kart 12
ded. Alberto Marchioni Brandenburgen. Borussiae Principi...
Matt. Franconius (S. M. Polon. ab epistolis) Cracoviae 1542

10) In Luterianos elegia (praefixa Stan. Zaborovii De coelibatu Christianorum. Cracoviae 1529. 8vo)

11) Ad Princip. Sigismundum Augustum Elegia. Cracoviae in aedibus Hieron. Victoris 1529. Kalend. Novembr. 4to

12) Ad Sigismundum Aug. Regem Pol. electum Elegia. Cracoviae impr. Hieron. Victor 1530. X. Kalend. Martii. 4to

13) In splendidissimos hymenaeos d. Severini Boneri et d. Hedvigis palatini Calis. filiae Carmen elegiacum. (s. l. et a.) 4to

15) M. T. Ciceronis Epistolae breviores cum doctorum virorum castigationibus et annotationibus auctae. Cracoviae ex off. Hieronymi Scharffenbergii 1550. 8vo ark. 14.

16) Epitome eorum fere omnium, quae Rhetores in orationem venire adserunt ex Cicerone. Otto a Vachtendanck in tabulam ordinavit, Math. Franconius in Enchiridion congessit. Cracoviae, Math. Scharffenberg excud. 1531. 8vo

ded. Joanni Sylvio paedagogo principis Sigismundi Aug.

5) M. T. Ciceronis liber De Senectute conscriptus. Cracoviae, Math. Scharffenbergius impr. 1534. 4to Kart 20

17) M. T. Ciceronis Laelius sive de amicitia dialogus. Cracoviae per Math. Scharffenberg 1536. 4to

18) Oratio funebris in obitum Elisabethae Romanorum regis filiae, Sigismundi Augusti Regis Poloniae coniugis percharae, cuius anima Vilnae cessit d. 15 Junii 1545 aetatis vero suae 18, mense novembr. d. 13. Cracoviae ap. Scharffenberg. 4to

4) Nachricht vom tödlichen Abgang und Begräbniss Sigismundi I. Crackau, gedr. bei Hieron. Scharffenberg 1548. 4to

19) Declamatio funebris in obitum Ducis Joannis episcopi Posnaniensis. Annexa est pia quaedam adhortatio. (s. l.) 1538. 4to K. 6.

20) Elegantiarum praecepta viginti ad epistolas eleganter componendas. Cracoviae ap. Math. Scharffenberg 1534. 8vo

21) Epithalamium Regis Pol. Sigismundi Aug. et Elisabethae Ferdinandi Rom. Regis filiae elegis confectum. Cracoviae ap. Hieron. Victor. 1543. 4to

22) Nagonii Michaelis oratio et elegia. Cracoviae 1537. 4to

23) Oratio ad clarissimos Hungariae Proceres inter caetera ad commissionem ill. Principis Electoris d. Joachimi Branden(burg). etc. Accessit Hungariae deploratio. (Cracoviae 1552). 4to K. 10.

ded. Petro Petrowith de Swraklin, Comiti Themessien.... Matth. Francnius, Cracoviae 1552.

24) Oratio funebris in mortem Sigismundi Primi Poloniae regis. Cracoviae ap. Hieronymum Scharffenbergum 1548. 4to K. 24. ded. Alberto duci Prussiae ... M. Francnius.

Franconius Mathias Hegitmatianus t. j.
z Ligniey na Szląsku, trudnił się w Krakowie nauczyciel=stwem prywatnem przez 9 lat, potem był dyrektorem Szkoły P. Maryi w Krakowie; r. 1541 był sekretarzem Królewskim (być może iż pochodził z Hegymeg komit. borsod. albo gömer – lub z Hegymágas komit. zela. koło Tapoltza)

1) In Lutheranos elegia praefixa Stanislai Zaborovii De coelibatu Christianorum et praesertim sacerdotum ac virginum opusculo. Cracoviae, ap. H. Ungler 1529. 8vo

2) Ad inclitiss. principem Sigismundum Augustum Magnum Ducem Lithvaniae salutatum elegia. Cracoviae in aed. Hier. Victoris 1529. Kal. Novemb. 4to (Janoc. I. 81)

3) Ad serenifs. principem Sigismundum Augustum Poloniae regem electum elegia. Cracoviae, impr. Hieron. Victor 1530. X. Kal. Mart. 4to (Janoc. I. 81)

4) Epitome eorum fere omnium, quae rhetores in oratio=nem venire asserunt ex Cicerone. Otto a Vachtendanck in tabulam ordinavit, Math. Franconius in Enchyridion congessit. Cracoviae, Math. Scharffenberg excudebat 1531. 8vo k. 10
Ded. Joanni Sylvio praeceptori Sigismundi Aug. princ... M. Fran=conius (wierszem).

5) M. T. Ciceronis Liber de senectute, Math. Franconii cura. Cracoviae, Math. Scharffenberg impressit, 1534. 4o k. 20. (Janoc. I. 82.)

6) M. T. Ciceronis Laelius sive de Amicitia dialogus. Cracoviae, per Mathiam Scharffenberg 1535. 4º ded. Francisco Boner consul. cracov. (Elegia) (Janoc. I. 82)

7) Erasmi Rotterodami et Petri Thomicii episc. crac. epitaphia. Cracoviae, per Mathiam Scharffenberg impr. 1537. 4to K. 4. ded. Joanni Lutomyerski. (Janoc. I. 82)

8) Ad amplissimos Poloniae regni proceres protreptica concordiae declamatio. Cracoviae, per Math. Scharffenberg, 1538. 4to (Janoc. I. 83)

9) Elegantiarum praecepta viginti ad epistolas eleganter componendas. Cracoviae, impr. per Math. Scharffenbergium 1539. 4to ded. Ludovico Aliphio burgrab. crac. Regis Pol. oratorem et secretar. (wierszem) (Janoc. I. 82)

10) Declamatio funebris in obitum ducis Joannis episcopi posnan. Cracoviae, ex off. Ungleriana 1538 d. 11 Martii. 4to K. 6. (Janoc. I. 83 – Bibl. Krasinsk.)

11) Oratio protreptica ad Christiani Orbis principes contra effrenatos Turcos arma movenda. Annexa est Deploratio Hungariae (b. m.) 1541. 4to K. 9. ded. Alberto Marchioni Brandenburgensi... Cracoviae 1541 (vel 1542) (Bibl. Jagiell.)

12) Epistola lectu necessaria de perfidia et inconstantia Thurcorum. Cracoviae, 1542. 8vo

13) Declamatio ad clarissimos Hungariae proceres pro tuenda patria contra Turcas. (s. l.) (Cracoviae apud Scharffenberg 1542) 4to K. 8. ded Severino Boner de Balice castellano biecen. zuppario, osviec. zator. capit. in Ogrodzieniec et Kamieniec haeredi.... Viennae 1542.

14) In splendidissimas nuptias Sigismundi Aug. regis Polon. et reginae Elisabeth. Cracoviae, Math. Scharffenberg 1543. 4to K. 13. ded. Severino Boner castellano biecens. (Oratio) (Ossol.)

15) Epithalamium ser. regis Polon. Sigismundi Aug. et serenifs. virginis Elisabethae Ferdinandi Romanor. regis filiae. Cracoviae impr. per Hieron. Vietorem 1543 mense Junio. 4to (Janoc. I. 83)

16) Oratio funebris in obitum Elisabethae Romanorum Hungariae, Bohemiaeque regis filiae, Sigismundi Augusti regis Poloniae coniugis. Cuius anima Vilnae ex fatali lege naturae cessit.. die 15 Junii 1545, aetatis vero suae 18, mense 11, die 14. Accessit pia illa adhortatio ad meditandum ultimae necessitatis horam. Cracoviae, typis Scharffenbergianis, (1545). 4to (Janoc. I. 84)

17) (Carmen gratulatorium Samueli Macieiovio episcopo cracov. Crac. typ. Vietor. 1545). K. n. 2. (tytułu brak w exempl. bibl. Czartorysk.)

18) Declamatio de acerbissima pestilentiae clade, qua inclyta civitas Cracovia gravissime afflictabatur A. 1543. Cracoviae apud Mathiam Scharffenberg (1545) 8vo K. 12 - ded. Joanni a Werden burgrabio gedanensi, dirsavien et novien si capitaneo... M. Franconius, Cracoviae 1545. (w bibl. Jagiel.)

19) Matthiae Franconii Nachricht vom tödtlicher Abgang und Begräbniss Sigismundi I. Krakau bey Hieron. Scharffenberg 1548. 4to (Bandtke: Hist. druk. Krak. 341) (Flomarzenie Nr. 20)

20) Oratio funebris in mortem Sigismundi primi, Poloniae regis. Cracoviae ap. Hieron. Scharffenbergum LXVIII (sic) (1548) 4to K. ~~24~~. ded. Alberto Marchioni Brandenburg.. (bibl. Jagiell.)

21) ~~Paraenesis~~ Christiana ex incorruptis divinarum literarum monumentis quomodo in illis orbis Christiani procellis Divinum numen iratum, vera poenitentia ac supplicibus precibus placandum sit. Cracoviae apud viduam Hier. Vietoris, 1549. 4to ~~ded. Joanni abbati~~ ~~[illegible]~~ 2a edit. Cracoviae 1551 mense Novembri (apud viduam Hier. Vietoris) 4to K. 16. ded. Joanni abbati Lubensi Regni Pol. Commissario, 19 Novembr. 1551 (bibl. Czartor.)
(tylko pierwsze 4 karty przedruk.)

22) Oratio ad clarissimos Hungariae Proceres, inter caetera ad commissionem ill. Principis Electoris D. Joachimi Branden.. Mattiae Franconii. Accessit Hungariae deploratio. (s. l. et a.) (Cracoviae 1552.) 4º K. 9 (powinno być K. 10) – ded. Petro Petrowith de Swraklin, Comiti Themessiensi.... Matth. Franconius, Cracoviae 1552.

23) Reverendissimo... Petro Tomitio episcopo Cracoviensi (w bibl. Uniwers. w Peszcie) et Regni Poloniae vicecancellario studiosorum Maecenati benignissimo. M. Franconius bene agere. (s. l. et a.) 4to K. 2. (bibl. Jagiell)

24) In splendidissimos et faustissimos hymenaeos d. Severini Boneri de Balicze et in Camieniecz atque Ogrodzieniecz haeredis, castellani Zarnovien., zupparii, burgrab. et Magni Procuratoris Crac., Oswiecimen. Zatorien. Biecen. Czchovien. Repstinen. capitanei et Hedvigis magr. d. palatini Calissiensis (Koscielecki?) filiae Carmen elegiacum (s. l. et a.) 4to (Janoc. I. 81)

1a edyc. M. T. Ciceronis Epistolae breviores cum marginalibus annotationibus. Cracoviae, Math. Scharffenberg impressit 1538. 8vo

25) M. T. Ciceronis Epistolae breviores cum marginalibus annotationibus nunc auctis per Mat. Franc. Cracoviae, Mathias Scharffenberg impressit 1546. 4to K. 84.

2a edit. Cracoviae ex off. Hieronymi Scharffenbergeri 1550. 8vo 14 arkuszy.

22) Dwanaście wierszy łacińsk. Mathiae Franconii Hegitmanni przy końcu dzieła: Judicium de Cometa, mense Septembri 1532 viso, per Mag. Michaelem a Vislicza elaboratum. Cracoviae impr. per Math. Scharffenberg, 1532. 8vo K. 12. 14 ark. (Sign. A–O)

Franconius

a) Jest jego czterowiersz na tytule dzieła: Divi Basilii Magni De evolvendis libris scriptorum gentilium libellus; Epistola d. Hieronymi ad Magnum Oratorem; Praefatio L. Vallae in quartum librum elegantiarum; Praelectio in Topica Ciceronis Matthiae Valeriani Praedicatorii. Cracoviae, impressum per Hien. Victorem 1534. 8vo; k. n. 32. ded. Michaeli Semilitio Lithuano... Math. Valerianus

(Bibl. Czart.)

[Estr. XVI 300-301] o

225

Frankowicz Andreas Joannes, Baccal. Art. 1659

1) Colossus Apollinis in Parnasso Academico excitatus XVII primae laureae Candidatorum laurigeris corymbis exornatus. Cracoviae in off. typ. viduae et haered. Franc. Cezary 1659. 4to

Bcz. 2770.

Frankowic Martinus Ignatius, Baccal. 1666, Mgr. Art. creatus 1672. Custos Collegiatae Sandecen. Canonicus Bobovien.; plebanus in Łącko 1718.

1) Flumen Sreniavium memoriae Sophiae a Potok Joannis Lipska (conjectis consecratum). Cracoviae 1688. fol. ex off. Schedeliana. kart 5. Paneg. 561.

2) Fons minimus sive Oratio de vita, meritis (obitu et miraculis) B. Joannis Cantii. Cracoviae 1671. fol. ex off. Schedeliana.

3) Wzerunek świętej doskonałości w wielkiej studze boskiej bł. Kunegundzie Pannie. Kraków 1718. fol. w druk. Franciszka Cezarego.

(Toż) Vita beatae Cunegundis Reginae Hungariae Principis ac deinde Reginae Poloniae et Patronae. Ex Polonico idiomate in latinum versa per Franciscum Petrykowski. Tyrnaviae 1744. 4to.

Frankowic Stanislaus Casimirus Baccal. 1643, Mgr. art. 1646, sacerdos.

1) Cenotaphium Andreae Petricovii in funere expositum. Cracoviae 1645. 4to Paneg. 692.

2) Faustum omen ad festum nuptiale Francisci Esterhazi de Galantka et lectissimae virginis Helenae Illeshazyae, a ~~per~~ Stanislao Dlugowski Frankowic. Cracoviae 1661. fol. Phil. Doct. praesentatum Paneg. 255.

Freznekier Stanislaus Antonius
Baccal. Art. 1680, Dr Phil. 1681, Med. Dr Patavinus, mortuus in exteris.

1) Nexus floridae Musarum coronae XII primae laureae Candidatis dedicatus. Cracoviae, typ. Universit. 1680. fol.

Poez. 2926.

[Estr. XVI 354–360] Enc. Org. IX 395; Świętochowski Robert O.: PSB VII 173]

Frydrychowicz Dominik dominikan z Małejpolski 1690 S. Theol. Praesentatus, studii generalis regens 1692. Teologii Doktor w Konwencie dominikanów w Krakowie † 1716 (Obacz żywot jego Pruszcz Klejnoty p. 89. i pisma Juszyński I. 83) Joch. III 486.

1) Tractatus theologicus de divina scientia, ideis, veritate ac vita increata compositus ex vastissimis theologicis disputationibus Petri de Godoy episcopi oxomensis excerptus 1690. Cracov. typ. Univ. fol. k. 12 ded. Mikołajowi Oborskiemu przeorowi dominikanów Krak. temata i materye do dysput

2) Sacrosanctum SS. Trinitatis mysterium ex vastissimis theologicis disputationibus Petri de Godoy collectum 1691. Cracov. typ. Nicolai Alexandri Schedel. fol. k. ~~X~~ 32. ded. Stanislao Szembek sufraganeo cracov. ~~Theses do dysput~~ rozprawa jest i druga innej treści z takim samym tytułem i dedykacyą ~~rozprawa~~ temata Frydrychowicza fol. k. 4.

3) Tractatus theologicus De Voluntate et amore Dei 1692. (fol.) Cracov. ex Off. Franc. Cezary. kart 4 fol. ded Petro Orłowski Cracov. Canonico

* 4) Przyjaciel w ostatniej potrzebie albo bractwo najświętszego Odkupiciela ukrzyżowanego przy kościele archipresbyteralnym Krakowskim N. Panny założone. Kraków (1669) może 1696. 4º (anonime) (przedruk późniejszy)

5) — — Kraków w druk. dziedz. Krzyszt. Schedla 1669. 4º z imieniem autora

Frydrychowicz Marcin Stanisław penitencyarz w Studzianny

1) Manus Thomistica seu Oratio panegyrica in laudem D. Thomae Aquinatis in ~~bas~~ basilica Plocensi apud patres Ord. Praedic. ~~orate~~. dicta. 1670. d. 7 Martii Cracoviae ap. Albertum Gorecki typ. 4º. k. 10. mowa.

[Estr. XVI 360]

Frydrychowicz Dominik

6) S. Hyacinthus Odrovasius principalis hierarchicus universalis Regni Poloniae patronus. Cracoviae typ. Univers. 1687. fol. k. 9 str. 245 z rycinami Tob. Heckel sculp. Jocher 3879.

7) Duchowne morowego powietrza lekarstwo S. Rozalia z włoskich i łacińskich historyków piórem polskim zalecona. Kraków w druk. Akademic. 1705. 4to. Jocher 3491.

8) Manipulus theologicus in duodecem partes subdivisus. Cracoviae, typ. Franc. Cezary 1691. fol.

9) * Zwiastujący przedtym nowej świątobliwości przykład Alexy św. w klejnotach herbownych Cara Piotra wielkiego opisany. (b.m.) 1710 fol. k. 5. (wierszem)

10) Turres metropolitanae Cracovienses divinarum benedictionum abundantia, publica disputatione celebratae. Cracoviae, typ. Franc. Cezary 1692. fol. ~~Jocher 4075.~~

10

7. 230

Frezneker

[Estr. XVI 361 s.v. Fryzneker Paul] o

Fryzneker Paulus

1) Insigne solidi honoris sacra Doctoratus theologici laurea in illustri et adm. rev. d. Michaele Rusiecki celebratum. Cracoviae typ. Universit. 1689. fol. Paneg. 1148.

Paulus de Gabin mag.

1541. A. R. p. 118.

Gasznowski Jędrzej.

fil. dokt. i prof.

1693. 2a stycznia przed swoim do Białej wyjazdem pełnomocników mianuje (: A.K. p. 655:)

233

Albertus Gadomski
Coll. minor.

1570 r. 24. paźdz. na wstawienie się Filipa Padniewskiego bisk. krak. utrzymał od uniwersytetu urlop nieograniczony do Włoch w celu udania się z wnukiem biskupim, tylko dał zastępcę. (Concl. Univ. p. 264)
1574. (Concl. 303.) wspominany jako Coll. mi. et Oratoriae professor. t. r. 1. 9. sierp.
1574 9 sierp. w Concl. Univ. pag. 303 wspominany jako prof. oratoriae.

Gajowski Jakub

fil. dkt. i prof.

1759 jako prof. gramatyki szkoły chełmińskiej przez lat trzy tj. od r. 1756. (A. R. str. 415.)

Gajewski Jacobus Cyrillus Phil. D'oct. Profesor Gramatices in Academia Culmensi. 1758 – Baccal. Art. 1754 Dr Phil. 1756.

1) Phaenix seraphicis ignibus, divino amore aestuans divinissimus Bonaventura... in d. Francisci basilica conventus Culmensis panegyrico cultu adoratus d. 14 Julii. Posnaniae typ. Academicis (1758) fol. k. 10 (orat. pros.) ded. Petro Dunin ord. Praedicat. conventus culmensis priori (cujus fratres Simon et Constantinus de Skrzynno Duninowie)

2) Qualis vita finis ita in persona Caligulae tertii Romanorum Imperatoris a nob. Academiae Culmensis juventute scenico apparatu demonstratus Posnaniae (1759) fol. typ. Academ.

3) W trzech stanach życia swego podobający się Bogu błog. Wincenty Kadłubek kazaniem ogłoszony (Cracoviae 1763. 4to typ. Seminarii episcop. 1763. 4o (Sign. A–F.)

Gajowski Casimirus Antonius, Baccal. in Acad. Crac. 1693, Mgr. Art 1696 + 1706 in Frydrychowice.

1) Nuntius terrestris B. Isaias Boner. Craco- Teol. 5114.
viae 1695. fol. typ. Univ.

2) Mnemosyne perennis gratitudinis, virtu- tes... Casim. Joannis Dziuliński enuntians Cracoviae 1701. fol. Paneg. 250.
typ. Nic. Alex. Schedel.

Gajowski Walenty
f. d. i prof.

1739. obrany syndykiem Uniw. (: C. U. p. 194.)

1741. 25 wrześ. obrany dyrektorem szkoły bialskiej: Ex collegio minori pertransibit ad instar directoris pinczoviensis de gedanensi et introitalibus. Insuper ex Universitate ad participationem admissus ex pensione, quae dicitur agnus paschalis. (: C. U. p 255

1745. d. 23 [illegible] kwietnia w dalszym ciągu procesu wszczętego mu z dnia 8 tegoż t. r. przez bedella ad respondendum certis punctis et articulis ex relatione Illustrium Clarissimorum Visitatorum Coloniae Albae Ducalis coram Universitate oretenus facta, in scripturam redacta, manibus eorundem subscripta et ad officium rectorale porrecta, ratione vitae morumque [illegible], tum ratione desolationis eiusdem coloniae atque ratione calculi de perceptis et expensis, stante sua directoratu dictam coloniam concernentibus. Pozwano go też [illegible], że w domu swej [illegible] na Kleparzu ludzi pobił, [illegible], sam z[illegible] bił i [illegible] tamże odgrażał się; że bedele przynoszącego mu pozew list, a zamkniętemi drzwi kilkakrotnie w twarz uderzył i do [illegible] w nogi zadawszy mu laskę chciał go nią bić ma prawie nie chodził (: A. K. str. 43:). Wykluczony z Uniwersytetu za grube przekroczenia, których się jako dyrektor szkoły bialskiej dopuścił (: A. K. str. 71-74:) ob. szkoła Bialska.

O nim to jako Syndyka Uniwersytetu Lublini wsno-
sił Responsiones ad puncta Cl. DD. Doctorum S.
Theologiae Eminentiss. Card. Joannis Lipski, Episco-
pi Crac. porrectae, napisał: Ad proditionem cuius-
dam studiosi ope et mala sano consilio suo insti-
tit, eundemque vinculis et catenis mancipandum
exposuit. Defensor ipse et custos iurium alias Syn-
dicus Universitatis existens. /: N. 35 Inscriptionum
str. 301:/.

<u>Gajowski</u> Valentinus Blasius Phil. Doct et Prof. Senior Contub. Starnigel. Syndicus Univ. Crac. – ab a. 1741 Collega minor – Bacal. 1724. M. Art

1) Quaestio physica de infinito .... prolo-co in Collegio minori.... A. 1741 d. 18. Febr. Typis Collegii Majoris Univ. Crac. fol. K. 2.

[Estr. XVII 11–15] Enc. Org. IX 496–8; Janow J.: PHB VII 221–2]

<u>Galatowski</u> Joannicyusz urodzony na Wołyniu, odbywszy nauki w kijowskiem Kollegium założonym przez Piotra Mohilę, został na Wołyniu zakonnikiem i żył najprzód w monasterze Kupiatyckim pod Pińskiem. Wezwany za nauczyciela do Kijowa, był najprzód profesorem w Kollegium Mohily, a od r. 1657 do r. 1665 po odejściu Łazarza Baranowicza, rektorem tego zakładu. Później żył przy boku swego dobrodzieja Łazarza Baranowicza episkopa czernihowskiego, który go do różnych missyi mianowicie r. 1666 na Litwę używał. Następnie był archimandrytą w Nowogródku Siewierskim a w końcu w Czernihowskim Jeleckim monasterze. Umarł d. 2 Stycznia 1688 v. s. w Czernihowie. Galatowski jako teolog kontrowersista wydał następujące dzieła w polskim i południowo ruskim języku:

1) Klucz razumienija swiaszczennikom zakonnym i swieckim należaczyj. Kijów, typom Ławry Peczerskoj 1659. fol. k. n. 2 i 253 i do tego dodatek: Kazania prydanyi do knihy Klucz razumienija nazwanoi. Kijów, typ. Ławry Peczersk. 1660. fol. k. n. 1. 1. 149 i 1.

2a ed. Lwów, w typogr. Michaiła Słozki 1663. fol. k. n. 6. 1. 248. 140. 1. — ded. Gedeonowi Swiatopełkowi Czetwertyńskiemu episkopowi łuckiemu .. M. Słozka

3a ed. Lwów, w typogr. Michaiła Słozki 1665. fol. k. n. 6. 1. 532 i 163 — ded. Atanazemu Żeliborskiemu episkopowi lwowskiemu, herbu Brus [illegible] .. J. Galatowski.

W dziele tem mieści się także: Nauka albo sposob złożenia

Kazania - i 46 Kazań.

2) Rozmowa Białocerkiewska wielebnego O. Joanicyusza Galatowskiego ordinis S. Basilii Magni Rektora Kijowsk. z wieleb. x. Hadrianem Piekarskim Soc. Jes. Kaznodzieją J. Król. M. de hierarchia Ecclesiae. (b. m. i r.) (Kijów 1663) 4to str. 18.

przedruk. po polsku - w Lietopiś Samoiła Wieliczki. Tom II. Kijew 1855 str. 42-76.

przełożona na ruski język w Nowogródku Siewierskim 1676. 4to i wydrukowana przy jego dziele: Skarbnica potrebnaja 1676

Na Rozmowę wydano: Refutacyja. (Ob. Maciejowski: Piśmiennictwo III. 180.)

* 3) Rycerz prawosławnej Katolickiej cerkwi wschodniej rycerzowi Kościoła rzymskiego na jego Refutacyą napisaną przeciw Rozmowie Białocerkiewskiej odpowiada. (b. m. i r.) 4to (: wyszło bezimiennie - exemplarz w bibl. Dzikowskiej. - Ob. Jocher № 3044.:)

4) Nebo nowoje z nowymi zwiezdami sotworennoje, to jest Preblahosłowennaja Djewa Marija Bohorodyca z czudami swoimy. Lwow, w typogr. Michaiła Slozki 1665. 4to K. 8 i 145. - ded. Annie Mohylance Potockiej wojewodzinie Krak... J. Galatowski.

2a ed. Czernihów 1677. 4to K. 4 i 145.

3a ed. Mohylew, u Maksym. Woszczanki 1699. 4to K. 4. 234 i 4.

Tłomaczenie na rosyjskie 1677 przez dyakona zwenihorodskiego Sawwy Storożewskago monastera Teofana - w rękopisie.

Drugie tłomaczenie z r. 1851 przez A. Płochowa w Moskwie.

5) Messiasz prawdziwy Jezus Chrystus Syn Boży, od początku świata przez wszystkie wieki ludziom od Boga obiecany i od ludziej oczekiwany i w ostatnie czasy dla zbawienia ludzkiego na świat posłany i po przyściu zaś swym... Żydowi niewiernemu rozmaitemi znakami o Messiaszu napisanemi i na Chrystusie wypełnionemi pokazany. Kijów, z typografii Kijowo-Pieczarskiej 1672. 4to K. 18. 321 i 5. - ded. Aleksemu Michajłowiczowi Carowi Moskiews.... autor.

2a edyc. tamże 1675. 4to (w bibl. Ossolinsk.)

6) Messija prawdywyj Jisus Chrystos Syn Bożyj od poczatku swieta czrez wsi wieki ludjam ot Boha obieszczanyj i ot ludej oczekowanyj i w ostatnyi czasy dla zbawenia ludskoho na swiet postanyj; po pryjściu zaś swojem.... Żydowi newirnomu raznymy znakamy o Messij napysanymi i na Chrystie wypołnenymy pokazanyj. Kijew, w typogr. Kijewo-Peczerskoj 1669. 4to k. 18. 429. 5.

Tłomaczenie po rossyjsku przez Kosmodemjanskiego wyszło w Moskwie 1803 bez wymienienia autora, skrocone i pozmieniane; ded. Lewaszowu: „Messia prawdywyj; perewód z inostrannago. Moskwa 1803."

Tłomaczenie na łaciński język tego dzieła przez samego Galatowskiego pozostało w rękopisie.

7) Siemija słowa bożoho. Lwow 1667.

8) Łabędź z piorami swemi, z darami Boskiemi Chrystus prawowiernemu narodowi chrześciańskiemu łabędziowym piorem swej mądrości boskiej wypisuje przyczyny dla których długo trwa na świecie sekta Mahometańska i dla których wiele narodow przyjęli zakon Machometów i dla których na wojnie Machometani szczęście mają, Chrześcian zwyciężają i miasta i państwa chrześciańskie posiadają. Nowogródek Siewierski, w typografii Łazarza Baranowicza archiepisk. czernihowsk. 1675. 4to k. n. l. 4. i 66.

2^a^ ed. tamże, 1679. 4to k. 4. 64 i 2. ded. Iwanowi Samojłowiczowi hetmanowi. (przeciw temu wyszedł: List do Galatowskiego (Ob. Wiszniewski VIII. 394)

Tłomaczenie na rossyjskie z końcem XVII wieku w rękopisie.

9) Skarbnica potrebnaja i pożyteczna ja wsemu swietu t. j. Skarb pochwał czudotwornoho obraza Bohorodycy Jeleckoj Czernihowskoj. W Nowohorodie Siewerskom 1676. 4to k. 8. 32 ded. Iwanowi Samojłowiczowi hetmanowi – w końcu dodana: „Besida Biłoc(e)rkowskaja abo Rozmowa o jerarchii cerkownoj."

10) Skarb pochwały z każdej nauki wyzwolonej, Do Skarbnicy Najświętszej Bogarodzicy Jeleckiej r. 1676 miesiąca Augusta dnia 14 zebrany i przydany. Nowogrodek Siewierski, w typografiej Nowogrodzkiej 1676. 4to k. 8, ar. 14.

11) Stary Kościoł zachodni Nowemu Kościołowi rzymskiemu pochodzenie Ducha S. od Ojca samego, nie od Syna pokazuje, i Trybunał napisany przez Nikołaja Cichowinsza i nauczający Ducha S. pochodzić od Syna, za prawdziwy Trybunał mieć zakazuje, i Starą Wiarę napisaną od Pawła Bojmy i nauczającą także od Syna pochodzić Ducha S., nazywać Nową Wiarą i zmysloną rozkazuje. Nowogródek Siewierski, z typographiej archiepiskopskiej 1678. 4to k. n. 6, str. 88 (Część I); – k. n. 1, str. 105 (Część II) ded. Łazarzowi Baranowiczowi archiepisk. czernihowskiemu.
(pisane w obronie dzieła Baranowicza: Nowa miara starej wiary 1676 przeciw książce: Pawła Bojma S. J. Stara wiara 1668 wydanego, oraz przeciw dziełu Nicol. Cichovius S. J. Tribunal SS. Patrum Orientalium 1658. – Przeciw dziełu Galatowskiego wyszły: a) Na Stary Kościoł Galatowskiego Qvestyjki 1679. – b) Quaestiunculae super Dialogum de Processione Spiritus S. Olivae 1682. – c) Rutki Teof. S. J.: Goliat swoim mieczem porażony. Lublin 1689.)

12) Alphabetum rozmaitym Heretykom niewiernym dla ich nauczenia i nawrocenia do wiary Katholickiej od prawowiernych Katholików napisane. Czernihow, w typogr. Łazarza Baranowicza archiepisk. czernihow. (1681) 4to k. 6 i str. 362 (raczej 262) – ded. Janowi Samojłowiczowi hetmanowi wojsk zaporoskich.

13) Fundamenta na których Łacinnicy jedność Rusi z Rzymem fundują, według rzymskiej teraźniejszej wiary nowej prawdziwemi odpowiedziami cerkwi wschodniej wywrócone i zniesione. (Czernihow) 1683. 4to k. 1, str. 100 (wyszło bezimiennie): przeciw książce Skargi P.: Fundament wiary

14) Carica neba i ziemli Preczystaja Djewa Maria. Czernihow 1685. fol. (?)

Galatowski

15) Alkoran Machometow nauką heretycką i żydowską i pogańską napełniony od Koheletha Chrystusowego rozproszony i zgładzony. Czernihow, w typogr. Łazarza Baranowicza archiep. czernihow. 1683. 4to k. n. 8, str. 86 – ded. Janowi i Piotrowi Aleksiewiczom carom.

Tłomaczenie na rossyjskie przez Stanisława Iwanowicza Hodzełowskiego, translatora Izby poselskiej – w rękopisie.

16) Hriechy rozmaityi wo kratcie napysannyje. Czernihow 1685. 4to k. 29 (jest to nauka o spowiedzi dla duchownych i ludu).

17) Sophia, mądrość zbudowała sobie dom i ugruntowała siedm słupów, i mieszkając w tym domu, rozmaite na świecie czyni cuda przeciw Aryanow, heretykow i już uczyniła. Czernihow, w typogr. Swięto-Trojeckiej 1686. 4to k. 26. – ded Gedeonowi księciu Czetwertyńskiemu metropolicie kijow. (z wiadomością genealogiczną) z wizerunkiem obrazu N. P. Maryi Kupiatyckiej. – (Cuda opisane, wybrane są z Baroniusza.) (Bibl. Czartor.)

18) Bohy pohanskii w bałwanach meszkajuczyi, duchowe złyi; tutże pospołu ich rozmaityi złosti napisany, żeby Chrystyane prawowiernyi mohli ot sebe złych duchow odohnaty i nad nimi tryumfowaty. Czernihow, w typogr. Trojeckoj 1686. 4to k. n. 12 i 36. – ded Zofii carowej ruskiej.

19) Duszy ludej umerłych z tieła wychodiaczyi odchodiat na try miscia: inszyi do neba, inszyi do pekła, inszyi na mytarstwa. Czernihow, w typogr. Swiato-Trojeckoj 1687. 4to k. 5 i 56.

(Obacz: Sumcow N. Th.: K' istorii jużno-russkoj literatury semnadcataho stoljetija. Wypusk II. Joannikij Galatowskij. (Ottyski iz I-IV kn. Kijewskoj Staryny 1884.) Kijew 1884. 8o. str. 85 — Ogonowskij Omeljan: Istorija literatury ruskoj. Czast I. Lwow 1887. 8vo str. 303-317.)

Gatka

Andreas de Dobschino Dec. Artium

1441. Concl. Univ. p. 8.

1440 w Konkl. Coll. maj. p. 6. wzmianka o nim.

1449. 11. sierpnia odebrano mu praebendam et canonicatum in ecclesia S. Flor., gdzie nazwany Mr. Andreas Gatka de Dobschino (: Concl. Coll. maj. p. 14.)

Andreas Gatka de Dobschino

1

1449 d. 11 sierp. zwołano posiedzenie Koll. wielkiego ad providendum de praebenda et canonicatu s. floriani jam realiter et cum effectu vacantis per depositionem Mag. Andreae Gatka de Dobschino (: Concl. Coll. maj. p. 14.)

Gałka [Bernacki: Ossol.: Enc. Org. IX 587]
Garbacik J.: PSB VII 255-8]

Andrzej z Dobczyna Gałka urodził się w Dobczy=
nie wsi Księstwa Mazowieckiego (dziś koło
miasteczka Stanisławowa leżącej i do parafii Klem=
bowa należącej) z ojca Wolisława szlachcica. Poświę=
cając się naukom przybył do Krakowa, gdzie r. 1420
wpisany w poczet uczniów Uniwersytetu za rek=
torstwa Mistrza Jakuba z Nowego Sącza, wkrótce
bo już r. 1422 otrzymał pierwszy stopień w Nau=
kach wyzwolonych, a r. 1425 godność Mistrza filo=
zofii. Wcielony w poczet Professorów Wydziału filozo=
ficznego, sprawował nawet po dwakroć urząd dzie=
kana w tymże Wydziale r. 1432 i 1441. Roku 1439
zostawszy kanonikiem Kollegiaty S. Floryana peł=
nił oraz obowiązki Professora na Wydziale teolo=
gicznym. Już wcześnie odzywał się w nim duch nies=
pokojny i swarliwy, albowiem szukając zatargów z
znanym z swej pobożności Mistrzem Janem z Kęt
sprzeciwiał się r. 1440 jego posunięciu na Professora
teologii i chcąc go wyrugować z mieszkania, zarzucał
mu r. 1445 publicznie na posiedzeniu Professorów, iż
niesłusznie i niewłaściwie zajmuje miejsce między Kollegiatami.

Zatargi te z Professorami, oraz zbyt śmiałe i ostre powstawanie przeciwko stanowi duchowieństwa, z któremi się Gatka nieraz publicznie dał słyszeć, były powodem, iż r. 1449 w czerwcu Rektor wraz z Professorami wniosł do Zbigniewa Oleśnickiego biskupa krakowskiego i Kanclerza Uniwersytetu zaskarżenie, jakoby Gatka rozszerzał zdania sprzeciwiające się nauce Kościoła powszechnego i zagrażające czystości wiary chrześcijańskiej, prosząc aby biskup powagą władzy swej temu zgorszeniu zapobiegł. Gdy zarządzone przez biskupa śledztwo winę Gatki wykryło, osadzonym został Gatka na rekolekcyjach w klasztorze Cystersów w Mogile. W parę dni potem kazał umocowany przez biskupa Wikaryusz generalny przetrząść rzeczy i skrypta Gatki znajdujące się w schowaniu w domu Thesznara rajcy krakowskiego, gdzie znaleziono ~~pisma~~ dzieła heretyckie Jana Wiklefa oraz inne pisma Gatki, w których zapamiętałemi dowodami szarpał powagę świętych sakramentów i władzy kościelnej. Doniesiono więc biskupowi jak szkodliwe i antykatolickie zdania pomiędzy pismami Gatki znaleziono; wskutek czego Oleśnicki widząc w całej sprawie niebezpieczeństwo zagrażające religii i Kościołowi, polecił Gatkę osadzić w ścisłem więzieniu. Gatka tymczasem przeczuwając na co się zanosi, przed nadejściem jeszcze rozkazu uwięzienia umknął tajemnie z klasztoru na Szląsk, gdzie u księcia opolskiego Bolka V. gorliwego stronnika Hussytyzmu, znalazł przytułek.

Zbigniew Oleśnicki, widząc że mu się tak groźny nieprzyja:ciel wiary katolickiej z rąk wyślizgnął, napisał d. 13 Maja 1449 list do Piotra II. Nowaka biskupa wrocławskiego oraz do Kapituły w Wrocławiu, upraszając, aby biskup Gałkę, który z Polski umknął i w Głogowku na Szląsku zdania szkodliwe rozszerza, jako heretyka uwodzącego mylnemi zasadami owieczki Chrystusowe, pojmał i po przeprowadzonym sądowem śledztwie, stosownie do przepisów prawa kanonicznego ukarał. Dla ułatwienia tegoż posyła zarazem list do Książąt szląskich, w których Państwie Gałka przebywa. Jeżeliby zaś biskup zechciał tego heretyka odesłać, aby w miejscu gdzie zawinił, odpo:wiednią karę otrzymał: wyświadczył by tymże Oleśni:kiemu bardzo miłą przysługę; a w takowym razie, zaraz po nadejściu wiadomości, wyśle biskup swych zbrojnych na granicę szląską dla przyprowadzenia Gałki do Krakowa.

W tejże samej treści pisał rektor i doktorowie Uniwer:sytetu krakowskiego pod dniem 15 Maja 1449 do biskupa wrocławskiego i książąt szląskich, wystawiając szkodli:wość nauk błędnych przez Gałkę rozsiewanych i niebez:pieczne skutki, jakie by z nich zrodzić się mogły, jeżeli się wcześnie temu nie zapobieży.

Jak się łatwo spodziewać było można, zaprotestował Gałka przeciwko takowemu postępowaniu. Wystosował od:powiedź do Zbigniewa Oleśnickiego, i Doktorów Uniwersytetu Krakowskiego, świadczącą o wielkiej zaciętości tego wichrzyciela. W ~~[illegible]~~ piśmie d. 23 Czerwca 1449 z Głogowka do Oleśnickiego adressowanem, wyrzuca mu z całą otwartością, jak śmiał

Książętom szlązkim wystawiać go jako osobę niebezpieczną i wiarę chrześcijańską jadem swym zatruwającą, którą koniecznie pojmać wypada. Jednakże ma otuchę iż książe opolski Bolko V jako przyjaciel prawdy i nadewszystko mądrość miłujący, nie zechce zadosyć uczynić tak niedorzecznemu żądaniu Oleśnickiego. Bolko słucha więcej Boga i prawa boskie, a niżeli ludzi lub ustawy ludzkie: przeto też bez przekonania się dostatecznego, na proste tylko pisemne wezwanie biskupa nie skaże Gatki na śmierć. Byłem – pisze dalej Gatka – uczący przez lat dwadzieścia na Wszechnicy krakowskiej, piastując oraz przez lat kilka godność kanonika w kapitule S. Floriana, a nawet zostając w klasztorze mogilskim aż do dnia ostatniego w którym takowy opuściłem, zawsze na wolnej stopie; nie pozywano mię przed sądy, nie przekonano mię ani też skazano: przeto też nieczułem się obowiązanym zdawać komuś rachunek z postępowania mojego. Nieprzeczy on wprawdzie, iż przez kilka lat czytywał z wielką uwagą i przepisywał nawet pisma Wiklefa mianowicie traktaty: De universalibus, de Ideis, de Simonia, de Blasphemia; albowiem uważa je za gruntowne i trafne, tak iż żaden Mistrz ani Doktor nie zdoła w nich wykryć jakowego błędu: jak otem biskupa naocznie przekonać się obowiązuje, skoro tylko uzyska wolność bronienia się osobiście. Wtedy-to biskup sam uzna, iż od czasu założenia Uniwersytetu krakowskiego aż do ostatnich czasów wszyscy Mistrzowie i Ucznie dla dostąpienia nauki nadaremnie sobie mózg suszyli, albowiem nieznali pism Wiklefa a zwłaszcza traktatu jego De Universalibus. Najdobitniejsze świadectwo o niedostatecznem pojęciu umiejętności przez Mistrzów i Ucźni, dają pisma Mistrza Andrzeja z Kokorzyna, który niegdyś za najsławniejszego professora

Uniwersytetu Krakowskiego wchodził. Professorowie Krakowscy powinniby się istotnie wstydzić, iż chleb, którym ich ~~[illegible]~~ Jego Królewska Mość wspaniałomyślnie obdarzył, za darmo jedzą, udając jakoby Uniwersaliów i innych umiejętności nauczali, których sami nie rozumieją: albowiem ile włosów na głowie, tyle błędów w ich ~~[illegible]~~ skryptach. Jeżeli zaś jest jaki nauczyciel w Krakowie, który posiada jasne pojęcie o Uniwersaliach to pewnie nie czerpał go z innego źródła, jak tylko z pism Wiklefa, chociażby nawet pośrednio. Biskup postąpił sobie wbrew ustawom, wydawszy rozkaz, a przynajmniej zezwoliwszy na to, aby Gałka aż do zamiany kanonii swej przez półroku pozostał w klasztorze mogilskim, któremu to rozkazowi Gałka się nie przeciwił wcale. Również nakazał bez wiedzy (Gałki), ani nie obwieściwszy go poprzednio, w czasie niebytności mieszkanie jego w Krakowie przez wikaryusza generalnego przetrząść, skrzynie jego wyłupać, rzeczy pozabierać i rozgrabić. Gdy więc posłyszał, co się z jego rzeczami stało, obawiał się aby także na jego osobie gwałtu nie spełniono: i przeto też uszedł do Szląska. Ma on oraz nieomylną nadzieję iż Bóg ojciec, któremu ~~[illegible]~~ samemu ~~[illegible]~~ przez Jezusa Chrystusa cześć oddaje zasłoni go przed takowym gwałtem. Gdyby z nim prawnie chciano sobie postąpić, byłby się sam dobrowolnie przed biskupa stawił i nie umykał. Gotów jest każdego czasu, skoro tylko wolne posłuchanie u Króla uzyska i gdy mu będzie dozwolono prawdę mówić, bronić swej sprawy przed Królem i baronami Korony. Wtedy to będzie miał sposobność wyświecić cały szereg

przedsięwziętych przeciwko niemu niesprawiedliwości. Przeto też pokłada ufność w Królu, iż całą sprawę między nim a biskupem sprawiedliwie rozstrzygnie. Lubo jest grzesznikiem i w mniemaniu biskupa przeklętym, spodziewa się jednak zostać zbawionym nie przez odpusty kupne za pieniądze u papieża, ani też przez jubileusz, lecz przez łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, który za nami oręduje u Ojca swego i który na to przyszedł na świat aby grzeszników a nie zaś sprawiedliwych wezwał do pokuty.

W tymże liście prosi Gatka biskupa, aby mu nakazał wydać rzeczy, jako to suknie, pościel, bieliznę, księgi w przedmiocie sztuk pięknych i poezyi, a mianowicie pisma Wiklefa, z których wiara chrześcijańska żadnego uszczerbku mieć nie może. Gdyby się zaś pomiędzy niemi niektóre szkodliwe znalazły, pozostawia to do woli biskupa rozporządzić niemi podług zdania i sumienia swego. Żąda zaś dla tego zwrotu swych książek, aby sprzedawszy takowe, otrzymał nagrodę za swą pracę i mógł z tego opędzić potrzeby życia i aby tym sposobem postawiony był w możności odprawiać pokutę za swe grzechy. Jeżeli biskup temu żądaniu jego zadosyć uczyni, to nie będzie już dalej natrętnym z swemi do niego listami; inaczej gotów jest jeszcze bardziej się mu naprzykrzać i o własność swą z większym jeszcze naciskiem się dopomagać. Jeżeli więc prośba ta jego nie będzie wysłuchaną i jeżeli swych rzeczy nie odzyska, to zapisze takowe osobom które się o nie u niego samego, jego krewnych i jego następcy z użyciem wszelkich sposobów dopominać będą. Co się zaś dotyczy znalezionych pomiędzy jego rzeczami pism Wiklefa o apostazyi, blasfemii, symonii i t.d. to oświadcza

z góry iż one są własnością jednego znakomitego Pana czes=
kiego, który skoro się dowie, iż takowe zagrabiono, pewnie
na to z swymi przyjaciołmi milczeć nie będzie. Równocześnie
pisze on także do Rektora i Doktorów Wszechnicy Kra=
kowskiej, pozwalając biskupowi aby ten list otworzył
jeżeli zechce i przeczytał, albowiem niczego się on nie obawia
pisząc szczerą prawdę. Ciekawy ten list Gatki datowany
jest z Wyższego Głogowa d. 23 Czerwca 1449 r. przy którym
dołączył także dwa poufne dopiski (per modum cordis).

Równocześnie wysłał Gatka list do jednego z Panów pols=
kich, z żądaniem, aby się za nim wstawił u szlachty. W liście
tym opisuje w krótkości przebieg swej sprawy i prosi
aby się za nim wstawił u Króla w celu uzyskania glejtu,
za którym by osobiście mógł stawić się przed Królem i
Senatem i jawnie bronić się przeciwko napaściom biskupa
i doktorów Wszechnicy Krakowskiej, którzy go za heretyka
okrzyczeli. Tuszy on sobie nadzieję, że Król sprawiedliwie
całą sprawę między nim a biskupem rozsądzi; przyczem
się też jawnie okaże, jaką moc Król nad biskupami i księ=
żami posiada, co nawet sam (Gatka) miejscami z Pisma świę=
tego udowodnić może. Zarazem uprasza wyjed=
nać to u biskupa, aby mu rzeczy zajęte zwróconemi zosta=
ły.

W liście do Rektora i Doktorów Wszechnicy Krakows=
kiej wyrzuca Gatka ostro Profesorom pychę i zarozumia=
łość. Pisze on dalej; że z powodu nieznajomości pism Wiklefa,
które dla tego tylko potępiają, iż ich nie czytali, o wielu logicz=
nych i biblijnych prawdach tak sądzą, jak ślepy o kolorach
i że bez czytania tychże pism nie są w stanie pojąć owe praw=
dy i drugim jasno wytłomaczyć. Stara on się kilkoma przykła=
dami dowieść, jak błędnie pojmują naukę o osobie Chrystusa, o
sakramencie ołtarza i o spowiedzi usznej: co ich samo już do

czytania pism Wiklefa skłonić powinno. Z całą serdecznoś-
cią radzi im, aby nie pomiatali pismami Wiklefa, ani tako-
wych nie niszczyli, gdyż by to była praca daremna: albowiem
najistotniejsza treść ich znajduje się w dziełach Tomasza
Waldeńczyka znajdujących się w bardzo wielu rękach w Polsce.
Gdyby pisma Wiklefa były tylko wymysłem i potworami ludzkiej
wyobraźni, były by one już dawno zaginęły; jeżeli
zaś od Boga pochodzą, więc też żadna siła ludzka nie jest
w stanie zniszczyć takowych. List ten datowany jest z wyż-
szego Głogowa dnia 23 Czerwca 1449; wymienia zaś w nim
professorów do których pisze: Piotra z Liptowa, Pawła
z Kłobucka, Jana z Ludziczska, Michała z Krosna, Woj-
ciecha z Lisscca, Jana z Lgoty, Pawła z Piskowic, Bartło-
mieja z Radomia, Jana z Kent i Benedykta z Krakowa.

Jakie kroki biskup wrocławski Piotr II Nowak w tej
sprawie poczynił, jakie było stanowisko Gałki wobec tegoż
biskupa i co tenże biskup Zbigniewowi Oleśnickiemu odpisał
w liście do Krakowa przez wrocławskiego kanoni-
ka Hieronima Beckensloer przesłanym; widać to z odpowie-
dzi biskupa Zbigniewa Oleśnickiego danej
w Krakowie dnia 11 Lipca 1449.

Zbigniew Oleśnicki powodowany gorliwością w sprawach re-
ligii i wiary zapytuje Piotra biskupa wrocławskiego,
czy się tego spodziewać może, iż tak niebezpieczny człowiek
jakim jest Gałka który zaraża wiarę prawych Chrześcian
ujętym będzie. Lubo Gałka, jak to Oleśnicki wyczytał z listu
biskupa Piotra, pisał do biskupa wrocławskiego, iż pozostaje
prawowiernym Chrześcianinem i gotów jest każdej chwili
iść za zdaniem tego, który go z błędu wywiedzie: jednakże nie należy
przywiązywać zbytniej wagi do takowego zapewnienia, i tem mniej
mu ufać wypada, zwłaszcza gdy własnoręczne pisma Gałki za nadto
jawnie wręcz przeciwną tegoż stronę okazują. Przetoż też zaklina Oleśnicki
biskupa Piotra, aby jak najspieszniej i jak najpilniej wglądnął w całą

sprawę; aby pozwał Gatkę przed swój sąd biskupi i aby go
gdy odwoła swe błędy i wypełni żądaną pokutę, znowu jako
skruszonego i żałującego grzesznika, przyjął na łono
świętego Kościoła. Zna (Oleśnicki) także silne przekona:
nie, iż pomiędzy duchowieństwem jego Krakowskiej dyecezyi
jest wielu uczonych mężów, którzy są w stanie, zbić błędne
twierdzenia Gatki i przekonać go o prawdzie; a nawet
sam biskup Piotr, jako posiadający gruntowną znajomość prawa
Kanonicznego, według wewnętrznego przekonania Oleśnic:
kiego, byłby to w stanie uczynić. Gdyby zaś uznał za odpowied:
niejsze, odesłać Gatkę do swego ordynariusza biskupa Zbigniewa
Oleśnickiego do Krakowa, aby go tamże Professorowie do któ:
rych liczby dawniej należał, z błędu wywiedli, uczynił by tém
samem Oleśnickiemu nader miłą przysługę; w takowym razie
otrzymawszy poprzednie zawiadomienie wysłałby swych lu:
dzi na granicę biskupstwa, aby Gatkę odebrać i na łono
Kościoła znowu przywrócić. Ponieważ zaś Gatka zupełnie
w innem usposobieniu pisał do biskupa i do Pro:
fessorów Uniwersytetu, więc posyła Nowakowi odpisy tychże listów
aby się sam z nich przekonał i osądził, azali Gatka w
świetle czyli też ciemnościach kroczy i jak nader ko:
nieczna zachodzi potrzeba, skarcić
tak niebezpieczną osobę oraz z wszelką surowością za:
pobiegnąć rozszerzaniu się zgubnych jego
zdań i zasad. List ten pisany był w Krakowie dnia 11
Lipca 1449.

Dalsze losy tego awanturniczego i w mylnych swych zdaniach
uporczywego człowieka nie są wiadome: brakuje bowiem
wszelkich o nim dalszych archiwalnych wiadomości. Zdaje się
jednak iż się później nawrócił i w spokoju resztę żywota swego dokonał.

Kollegiaci większego Kollegium Uniwersytetu Krak. na posie=
dzeniu d. 11 Sierpnia 1449 chcąc ukarać Gatkę, złożyli go z
professury, wszelkie mu beneficia odebrali i opróżnioną po nim
kanonią S. Floriana nadali Mistrzowi Piotrowi z Swanowa.
Odtąd ustają wszelkie wiadomości o Gatce, który jak się
zdaje, na Szlązku opuszczony w nędzy życia dokonał.

O Gatce pisali: Beniamin Samuel Klose: Neue literarische
Unterhaltungen. Breslau 1775. 8o. Junius pag. 325. —
(Klose:) Dokumentirte Geschichte und Beschreibung von
Breslau in Briefen. Breslau 1781. 8o. Band II, Theil II Brief
68 pag. 21 seq. — Gotlieb Fuchs: Fortgesetzte Materialien
zur evangelischen Religionsgeschichte von Oberschle=
sien. Breslau 1774. — Joh. Heyne: Dokumentirte Geschich=
te des Bisthums und Hochstiftes Breslau. Breslau
1868. 8o. Band III pag. 57—69 gdzie się znajdują Listy: Oleś=
nickiego do Piotra Nowaka (Cracoviae fer. 3a ante S. Sophiae, d 13
Maji 1449) pag. 59; Rektora Uniwers. Krak. do Piotra Nowaka
(Cracoviae, d. 15 Maji 1449) pag. 60; Gatki do ~~K~~ Oleśnickiego
(In Glogovia minori fer. 2a in vigilia b. Johannis Bapt. d. 23 Junii
1449) pag. 64.; Gatki do Doktorów Uniwersytetu Krak. (In
Glogovia minori fer. 2a in vigilia b. Johannis Bapt. d. 23 Junii
1449) pag. 67.; Gatki do jednego z Panów Polskich (In Glogovia
minori fer. 2a in vigilia b. Johannis Bapt. 1449 pag. ~~[illegible]~~ 65 z do=
datkiem: Quaedam puncta pag. 58. — J. S. Bandtkie: „Wiadomość
o Jędrzeju z Dobczyna Gatce (w Pamiętniku warszawsk. 1816
Tom VI Grudzień str. 451—457) — zbyt pobieżna i niedokładna;
— Pieśń o Wiklefie po polsku przez Gatkę ułożona i w liście do jednego
z Panów Polskich przesłana, z starożytnego rękopisu biblioteki w

Wolfenbüttel przez J. Dubrowskiego przepisana (w Pamiętniku warszawskim 1816 Tom V, Sierpień pag. 457 – Mich. Wiszniewski: Historya literatury polskiej. Kraków 1841, 8° Tom III gdzie się znajdują: List Olesnickiego do P. Nowaka (d. 13 Maja, jest i w Heine), List Olesnickiego do Książąt Szląskich (2 Wrzerp.); List rektora do P. Nowaka (d. 15 Maja – jest i w Heine); List rektora do Książąt Szląskich (2 Wrzerp.); List Gatki do ~~[illegible]~~ Zbigniewa Olesnickiego (d. 23 Junii – jest i w Heine kompletniejszy); List Gatki do Doktorów Uniw. Krak. (d. 23 Junii, z znacznemi opuszczeniami – kompletniej w Heine); Pieśń Gatki (przedrukowana z Pamiętnika warszaw.) p. 425. – Rkpr. Archiw. Uniwers. Krak. z XV w. fol. Nr. 12988 gdzie się Listy Olesnickiego do Nowaka i Książąt oraz Listy Rektora również do Nowaka i Książąt znajdują.

Johannes Gałka

Canonicus Lovicensis

1470. A. Rect. p. 80 czy to ten sam?
1503. czy to ten sam co był professorem zob. Wpisywa-
nie uczniów Krak. etc. Jego brat Jędrzej był sta-
rostą Tortickim. miał jeszcze brata Hieronyma. (Acta
episcopalia fol. 163. v.)

Gallinius Martinus Prossovien.

theologiae primum deinde medicinae doctor scripsit orationem in musicae vituperium. (Notatka Górskiego z Trithemiusza N. VI. 5.)

[Estr. XVII 24; Barycz H.; PSB VII 237-8]

Gallinius Martinus Prossoviensis

(zwany Kurek)

1) Martini Gallinii Prossoviensis ad ven. M. Benedictum Cosminium Epistola qua in rebus musicis bonas horas atque adeo annos plerosque valde dicto turpi sacratioribus studiis male se collocasse queritur. Cracoviae in off. Hier. Vietoris 1535. 8vo

Sztuki pięk. 42.

Garbar

253

Martinus de Garbary
Coll. major.

1527. A. R. p. 1085.
Martinus de Garbary jest tożsamy z Martinus de Cracovia, jak się pokazuje z Akt rektorskich t. r. str. 1089 gdzie stoi: Mag. Martinus de Cracovia alias de Garbary, bursae pauperum senior.

Będzie to pewno ten sam co i Martinus Cerdonis wielokrotnie w aktach rektorskich przed r. 1530 i t. r. p. 1177 wspominany. W ostatnim miejscu jako Collega major.

1536. Mgr. Martinus Garbarz de collegio maiori (A. R. p. 12:) także p. 70: (jako Canonicus s. floriani.

Cerdonius

254

Martinus de Cerdonia sub. Mart. de Garbary. majoris Coll. Collegiatus.

1532. A. R. p. 1207. i wyżej. pod r. 1530. maj. Coll. Coll. p. A. R. str. 1177.

1530. Consul. Coll. maj. jako Coll. maj. A. M. Conclus. Coll. maj. p. 79.

1538 A. R. p. 64.

1541. A. R. p. 126.

1545. A. R. p. 197.

1546. w sprawie Marcina z Mokotajew prad kiem tak się wyraża rektor o Marcinie: volens partes ad pacem et concordiamque inducere, attentaque ipsius Magistri Martini temeritate qua dudum ducitur tam adversus D. doctorem Nicolaum Schadek, quam majores Collegas ac celebre Capitulum S. Flor., per negligentias autem diversas insolentias commississe et temere exhibuisse, ubi propter praemissa punitum debita animadversione esse, hactenusque nihil prorsus se emendari curavisse, sed in magis magis negligentias ac incuria in officiis ecclesiasticis, item in lectionibus praelegendis se praestitisse reddidisse, seque in vilipendium et contemptum privilegiorum celebris Universitatis nostrae etc. A. R. p. 215.

W Regestrum supellectilis w Arch. Univ. N. 69 na

str. 125 Mikołaj z Pradła napisał, iż Mgr Martinus Cerdonis umarł 6 martii 1553.

255

Mgr Martinus Garbarsz
i Garbasz

1529. moderator scholae ad B. V. (: a. K. str. 1111 :)

[Garbarz]

256

M. Mathias de Cerdonibus
Bursae pauperum senior.

1527. Acta p. 1100.

Gargas Christophorus Cracoviensis, Baccal. Art. 1599, Mgr. Art. 1601, Jur. Utr. Dr 1607, Med. Dr

1) Quaestio De eo quod interest, desumpta ex unica C. de Sententiis quae pro eo quod interest proferuntur.... in gratiam eorum, qui recenter ad Jus et Jurisp. se contulerunt in lucem edita. Cracoviae, Basilius Skalski impressit, 1607. 4to

Prawo 2389.

258

Garsias Quadres
Hispaliensis (?).

natione Hispanus U. j. D. et condam Studii Bononiensis lector et per sacram Regiam Majest. D. Sigismundum et Episcopum Crac per jure pontificio lector huius Studii conductus (z Wypisanego z Matryk. Pars II pod r. 1510. karta 10. j. cz.)

Tego dzieło Lectura super arborem consanguinitatis 1523 (?) zob. Bibliotekę warsz. r. 1842 Listop. str. 358.
Gundelius prof. prawa wydał Utriusque iuris lectiones przypisane Zygmuntowi I.

259

Garschia Hispanus.

U. J. D.

Garsias Quadres, Hispalensis, natione Hispanus, U. J. D. quondam studii bononiensis rector et lector per Sigismundum I. et Episcopum Crac. ad universitatem vocatus. wykładał jus pontificium stipendiis regiis 1510. w metryce studiosorum pars II. karta 10 folverso mówi o nim pro jure pontificio lector nostri studii continuus.

1518. d. 20 Iunii Doctor Garschias, hispanus, doctissimus in utroque jure et lector in universitate cracoviensi per Regiam majestatem et aliquot (?) pontifices stipendiatus seu salariatus mortuus est Cracoviae /: Martinus de Ilk. R. XI. 14.

1518. d. 20 Junii. Garsias Quadros Hispalensis (sic) U. J. D. homo doctissimus ad nostram provinciam cum Episcopo Plocensi ex Italia advenerat, lector in iure regis et Episcopi Cracoviensis impensis conductus, febre continua laborans, cessit e vivis. Cui par vix in regno inveniebatur. /: R. XII. 7./

lib. 2.

Garcias Quadros 260

[illegible]

one Hispanus ~~inter~~ U. J. D. et quon-
t per S. R. Majestatem D^um^ Sigi-
im ~~[illegible]~~ pro jure pontificio lector
(x 40ta fl. u.)
metricae studiosorum secunda pars.
Stanni de Bochnya Act m. D. S. R. M.
nni 1510. (o tym relat. Dziełtano hic
nimo). (+ za rektoratu Michaelis Pari-
siensis. amount aestivali
organista musice fantasie (sic) in
ista pow. in plescowo (?) obiit peste podr 1514 +
Poznania (a jego brat Baltazar. r. 1525.
zapisany

269a

Joan. Reuchlinus de verbo mirifico

Garsias Quadros Hispaliensis natu
dum studii Bononiensis lector, e
mendum et Episcopum Cracoviense
nostri studii continuus. zob.
p. 10. f. v. sub primo rectoratu
medici commutatione hyemali a
vir parvus corpore sed magnus a

Stanislaus Nicolai de Marski. 1511.

Laurentius Martini Wojcik de Schasek
faciendi organa. Utorator organ

Czy nie Stani rapitany Joseph Nicolai
Nicolaus Marci bibliopolae syn r. 152

ad 260

Gassius Guadres.

[Estr. XVII 33; Barycz H.: PSB VII 287-87]

Garsias Quadros, Hiszpan, Profesor prawa w Bononii. Erazm Ciołek sprowadził go do Akademii Krakowskiej, gdzie był lektorem Juris Canonici. Umarł jako kanonik Kielecki d. 20 Czerwca 1518 r.

1) Juris utriusque breviarium. Cracoviae apud J. Haller. (ob. Janociana III. 127.)

Garsias

1) Lecturae arborum consanguinitatis et affinitatis collectae cum additionibus plurimum necessariis, per egregium olim d. Garsiam Utriusque Juris Doctorem eximium apprime unicuique clerico conducibiles. (Cracoviae) impressum per Florianum (Ungler) 1522. 8vo K. 44
ded. Lectori... Joannes Barczik

263

Garycki Bonifacy

fil. dokt. i prof.

1776. 20 grud. incorporatus Universitati [Coll. Ms. 260.]

1784 d. 25 września mianowany lustratorem dóbr akademickich był nim lat kilka.

„Ks. Garycki prawa starorzymskiego profesor. Geniusz tego męża więcej jak średni, gorący, działający, nawykłony w starym Akademii do znoszenia trudu stałemu, zdatny jest z chwałą w katedrze publ. pracować. Wspaniałość i hojność przymusza go do przysmowania prócz tego innych funkcyj zyskownych. Był prefektem kandydatów akademickich w konwikcie ś. Piotra, gdzie o tego wiodąc spór publicznie z ks. Popławskim, rektorem, jego naprawiami został stamtąd wysadzony. Akademija, poznawszy się na powiedzianym rektorze, ukrzywdzonemu podała rękę i do swego starała się przywrócić zgromadzenia.“ [z k. 13. (wypisane z rękopismu „Stan nauk ojczystych w Akad. Krak. opisany w r. 1788.“)]

zob. Reforma Uniwersytetu.

„Ks. Garycki w r. 1777 właśnie podczas reformy akademii mający in Coll. miejsce otrzymał i do Akademii inkorporowany został. [z Kołłątaja Ra-

port. reformie od r. 1780 do r. lipca 1789:/

Garycki Bonifacy.

1782. 20 lipca przybrany na professora prawa Rzym-
skiego. W r. 1785 liczył przeszło 20 lat pracy w A-
kademii. Podany na probostwo Kominskie oświadczył
iż odstąpi pensyi i za dochody tegoż probostwa w szkole
gł. pracować będzie. – mówi szkoła gł. w zaleceniu go do
tegoż probostwa iż z zaleceniem siebie i rady i fakultetu
Zgromadzenia Garyckiego pracuje /: N. 6. Korrespond. str. 42:/
Mówi w tem liście do Xięcia Prezydującego że Zgro-
madzenie od którego Garycki żąda pomocy, jest skła-
dem jego sił i zdatności a świadkiem jego usiłowania
i pracy. /: tamże:/. Nie dostał tegoż probostwa Garycki, bo
Kolatorowie przedstawili Kołłątaja /: ibid str. 44:/
1787 r. 28 grudnia mimo przedstawień szkoły gł. które Ko-
misyja nazywając przywatą i oporem wiele jej szarpała, i niezwło-
cznie rezygnacyja kandydatów zaprowadziła polecenia /: ibid
str. 114. i 115 :/.
1793. d. 14. grudnia przedstawiła go szkoła gł. jako
przeszło ~~20~~ przez 20 lat przed i po reformie aka-
demii ciągle pracującego prof. prawa rzymskiego,
Kolegijum moralnego prezesa, na probostwo staro
Korczyńskie, oświadczając Kom. Ed. iż X. Garycki

ofiaruje się przyjąć to beneficium stosownie ~~do~~
do prawa o ~~pensyi~~ części pensyi profesorskiej,
byleby mu tylko wolno było trzymać razem probostwo
kollegiaty s. Anny. (: N. 6. Korespond. str. 226 :)
1787. d. 25 września ~~9 stycznia~~ obrany lustratorem dóbr aka-
demickich, po odczytaniu obszernego raportu z swej
lustracyi, który szkole gł. wiele przyniósł, na rok
następny 1789 z d. 9 stycznia na lustratorstwie
potwierdzony. (: N. 7. Prot. obrad str. 199 :)
1797 r. w swej mowie do ~~Najwyższej Komisyi Zadwor-~~
nej pr. Barona de Margelik wyraził, aby mu szko-
ła gł. wyłożoną pensyę wypłaciła. Na stosowną
z tym względem Najwyższej Komisyi Zadwornej rezo-
lucyę na posiedzeniu szkoły gł. odczytaną, postano-
wiono, odpisać by, że Jadzelik nie należał do równej
dyzmenbzy z profesorami dla tego, iż stosownie do
prawa gradualnego o Komisyi Edukacyjnej par. ar-
tykułem 36 ofiarował się przyjąć benef. starost-
szyńskie w części pensyi profesorskiej i to od r.
1794 posiadał. 2, Zważał wyłożyć beneficyum ska-
drowskie, które on posiadał, a stąd porównać jego
los z losem

265

jego los z torem innych professorów żadnego inne-
go prócz pensyi opatrzenia nie mających. 3, że Aka-
demija wstrzymawszy go od partycypacyi z dyzmembry
aż do rozpoznania stanu i dochodu beneficyjum szta-
roforczyńskiego w części pensyi onemu nadanego,
tym końcem wyznaczyła lustratora, którego on do lu-
stracyi beneficyjum nie dopuścił. Wreszcie Akade-
mija oświadczyła, iż z tego rzetelnej rzeczy wykłada-
ł w aktach akademii opisanego sam Rząd najle-
piej będzie mógł ocenić, co ma sądzić z expresyj
w nocie Garyckiego zawartych, a nietylko Zgroma-
dzenie, ale i Rząd dawny polski krzywdzących.
/. N. 12 Protokół obrad str. 59./. Wyd. to 15 Stycznia
Kommissya Zadworna poleciła szkole gł. żeby ta imie-
niem jej Garyckiego z jego prośbą pod d. 22 grudnia
r. z. resztego podaną usunęła oraz zabroniła mu
niewprzystojnego sposobu pisania i oświadczyła, że pow-
inien się poddać lustracyi co stanu i dochodu be-
neficii przez szkołę gł. wyznaczonej, bo inaczej do
sekwestru będzie zmuszony. /. tamże str. 63./. Gdy k. Sta-

gminki na powrót oświadczył, iż nie przyjmie ko-
mendy beneficyum Korczyńskiego; szkoła gł. na po-
siedzeniu swojem d. 14 czerwca 1797 udzieliła o-
strzeż. x Garyckiego, aby komendy tejże beneficyum
nie składał, dopóki ogólne Rządu względem bene-
ficyów nie nastąpi urządzenie, donieść oraz
Komisyi Nadwornej, iż ten ofiarowawszy się w r. 1793
przyjąć beneficyum starokorczyńskie w części pensyi
profesorskiej, teraz gdy je w czasie najmniej przyzwo-
itym składa, twierdząc, jakoby żadnego z niego nie
miał dochodu. s. N. 12. Prot. obrad str. 84./

N. 12. Protokół obrad ekonomicznych od r. 1796. do r.
1797. str. 19. Szkoła gł. postanowiła: „Ponieważ
Ks. Garycki przez konkluzyę w miesiącu grudniu
1793 r. zapadłą przyjął beneficyum starokorczyń-
skie w części pensyi, Ks. Smaczniński, prokurator
szkoł. gł. usprawiedliwić powinien, dla czego wspo-
mnionemu Ks. G. wypłacił również w r. $\frac{1793}{94}$ jako
i innym profesorom 3000 złp. —

1796 r. d. 24 kwietnia szkoła gł. potrzebując z pozosta-
łości w kasie 18,431 zł. 6½ gr. wynoszącej zrobić po-
dział pomiędzy profesorów na rachunek zaległej pensyi,
postanowiła, że do niej Garycki należeć nie ma, dla
beneficyum starokorczyńskiego oddanego mu w części
pensyi, aż do rozpoznania stanu i dochodu tego be-
neficyum. s. tamże str. 29./

Garycki Bonifacy

1796. r. d. 9 lipca wyznaczony na Obradzie ekonomicznej Szkoły gł. x. Kanonik Stanisław Mirowski do lustracyi dóbr akademickich, przyjął też na siebie obowiązek rozpoznania stanu i dochodu beneficyjum starokorczyńskiego dla zdania o tem sprawy Szkole gł. przy lustracyi raporcie lustracyi dóbr. (: N-12. Protokół obrad ekonom. od r. 1796 do 1797. str. 47 :)

1797 14 czerwca na posiedzeniu ekonomicznem Szkoły gł. czytał x. Mirowski raport z lustracyi przez siebie w beneficyjum Korczyńskiem uczynionej i dowiódł, iż nie mógł dostatecznie oznaczyć i wyciągnąć intraty z lat przeszłych tegoż beneficyjum dla niedostarczonych mu na żądania rachunków. Zatrzymuje dla tej całą ten raport jeszcze przy sobie, póki za zniesieniem się z xx. Garyckim nie zasięgnie potrzebnego objaśnienia się w tej mierze. Szkoła gł. poleciła x. Bogdanowiczowi i upraszała go, aby x. Biskupowi Krakowskiemu przedłożył, iżby komenda beneficium Korczyńskiego na osobę x. Boguckiego wydana być mogła. (: tamże str. 81 :)

1797 20 czerwca Szkoła gł. na oświadczenie x. Boguckiego, że komendy benef. Korczyńskiego nie przyjmuje, zleciła ostrzedz x. Garyckiego, aby jej nie składał, dopóki ogólne

Rządu względem beneficyów nie nastąpi urządzenie; do-
niósł oraz Najwyższej Kom. Zadwornej, iż X. Gardzki o-
fiarowawszy się w r. 1793 przyjął beneficyum staro-
korczyńskie w części pensyi profesorskiej teraz je
w całości najmniej przyzwoitym składa, twierdząc, ja-
koby żadnego z niego nie miał dochodu. /: tamże
str. 84:/

267

X. Garycki Bonifacy prof. Szk. Gł.

Darowałem bibliotece uniwersyteckiej list do nie-
go treści następującej:

w Warszawie 21 Junii 1788.

Gdy rezolucyi Komissyi i moim insynuacyom
widocznie się opierasz, niezostaie iak tylko
ostatni go raz upomnieć, ażebyś albo obierał
sobie zaraz ustąpić ze stancyi, którą teraz
posiadasz in Collegio Jagellonico; albo się rezel-
wował od stancyi razem i od akademii być
oddalonym; co iedna rezolucya Komissyi u-
decyduie. Zostawam Illris adm Rndae
Dominationi Vrae (co następuie własną ręką
Xiążę napisał) addus frater M. Pon. Pri-
mas Regni Praes. Collegii Praefector.

Jx. Garycki Professor w Szk. Gł.

13.	Rituale Rom. in folio.
14.	Historyja powszechna na Kla: 3.
15.	Geometryja Lhuiliera in crudo cz.1.
16.	id części 2
17	Missae pro defunctis
18.	Moralna na Klassę 2
19.	Id 3.
20	Processionale in 4to
21.	Psalterium in folio.
22.	Rituale minus.
23.	Wypisy Klassy 1.
24	id. 2
25	id. 3.
26.	Wymowy Piramowicza części 1
27.	id. 2
28.	Wstęp do Fizyki bez figur. części 3
29.	Visa reperta.
30.	O stanie akademii Krakowskiej.
31.	Dafnis przemieniona w drzewo bobkowe.
32.	Nadobna Paskwalina.

[Estr. XVII 34–35] Enc. Org. IX 647; Barycz H. [illegible] III 293–4]

Garycki Bonifacy Dr filoz. i prof. senior bursy Smieszkowicza, r. 1776 został Collega minor. ~~kanonik~~ proboszcz Kollegiaty S. Anny, proboszcz w Korczynie † 27 Lutego 1822 mając 80 lat i będąc 52 lat kapłanem. Urodz. 19 Czerwca 1742; r. 1763 został Baccal. a r. 1764 Magister Art., wyświęcony na Księdza 1770, r. 1775 uczył dialektyki; r. 1777 został plebanem w Starym Brzesku; r. 1778 był professorem Etyki, prawa natury i politycznego; r. 1780 prefektem Seminarium nauczycielskiego u S. Piotra; od 1782 Professorem prawa cywilnego rzymskiego; r. 1785 i 1786 Wizytatorem szkół wielkopolskich i małopolskich, r. 1787 lustratorem dóbr Akademii; r. 1790 Prezesem Collegii moralis – za rządu austriackiego został emerytem; r. 1810 dyrektor rządowy wydziału prawniczego; r. 1816 delegowany od Akademii do Sejmu, Członek Komissyi prawodawczej oraz Towarzystwa nauk. Krak. Kantor Kollegiaty WWSS, proboszcz S. Anny, pleban w Korczynie.

1) Dissertatio de Corpore Naturali – pro loco in Collegio Minori Univ. Crac. obtinendo disputationi A. 1776 d. 29 Novembr. exposita. Typis Collegii Majoris Universitatis Cracov. 4o. K. 21.

2) Illustrissimo et reverendis. D. D. Stanislao Martino in Swieyki Swieykowski ecclesiarum archicathedralis Leopoliensis metropolitano Canonico, collegiatae Tarnoviensis Praeposito infulato et Officiali perpetuo, in Olfinow et Bolesław Curato, domino Mecaenati amplissimo Sacras Canonizationis S. Joannis Cantii Cerimonias una cum anniversaria celebritate Tarnoviae in sua Collegiata 1775 peragenti. (Carmen lyricum.) 8o. Kart 2.

3) Praestantia Theologiae et Doctoris Theologi. Circa solennem ad Doctoratum in Sacra Facultate inaugurationem Jacobi Niegowiecki S. Theol. Licentiati et Prof. Geometrae jurati, Ordinarii Mathematici, Collegae majoris, ecclesiarum Collegiatae S. Annae Decani, Parochialis in Zielonki Curati et Michaelis Wrngaczewski S. Theol. Licentiati, Cursus polemici Professoris, Geometrae jurati, Collegae majoris, ecclesiarum Collegiatae S. Floriani Canonici, Siradiensis Cancellarii, Parochialis in Gotcza Curati, Oratione declarata A. 1778 die 4 m. Februarii. Typis Collegii Majoris Universitatis Cracoviensis. 4to kart 13. (Ode et Oratio)

!

Joannes Nicolaus Gasiewski Coll. Sedlecensis

Rhetoricae professor.

v. 1646 ad coll. minus vocatus s. Concl. Coll. maj. s. 187

[Estr. XVII 35-36; Enc. Org. IX 701-2]

<u>Gąsiewski</u> Joannes Nicolaus, Bacal. 1637, Mr. Art. 1638 in Acad. Crac., Collega minor - poeta, deseruit Collegium, postea sacerdos factus Vilnae

1) Felix auspicium Jacobo Ustiensi S. Theol. Doct. oblatum. Cracoviae, in off. L. Kupisz 1648. 4to k. 6

2) Felix ingressus ad sacram Theologiam Mathaeo Krasnicki celebratus, Cracoviae, typ. Piątkowski 1647. 4to

3) Florilegium ingeniis XVII adolescentibus dum primam lauream susciperent conscriptum. Cracoviae, ex off. Fr. Cezary 1637. 4o

4) Gratitudo quam d. Jacobo Vitellio S. Th. Doct. Rectori cecinit ... Cracoviae 1646. 4to

5) Metamorphosis Apollinis et novem Musarum. IX Candidat. Cracoviae, ap. Filipowski 1637. 4to

6) Neniae ad feralem Urnam dum Jacob. Papenkowicz Ustiensis humaretur. Cracoviae, in off. Mart. Filipowski 1649. 4to k. 6.

7) Pietas in praeceptorem pie defunctum Jacobum Vitellium Can. Crac. Rect. sepulturae die Cracoviae 1648. 4to k. 6. C in off. Franc. Caesarii

8) Pomum colore, odore, sapore insigne in pie defuncto Stan. Czaplic J. U. Dr. Cracoviae, ap. Kupisz 1648. 4to k. 4. (elegia)

bel 79 271

Petrus Gąsowiec medic. doctor C. C. a. 1468 (M. M. Aer. v. VII p. XXXVII)

Jaśkowsc

ur
zp. 1446 (ab) Petrus Gaschowcz de Strzelecz d. 4 gr. (doctor medicine Ka^ne) N 2324
bl 1447
ny 1452
1455

1457 126, 557, 808, 820, 830, 2703 p. 272 ...

p. 148 Secuntur orationes facte per mgrum Petrum de Gaszowyecz de Losmyecza medicinae drem, regis Polonie physicum et consulem Cracoviensem.

/ mgri P. Gaschovijen drs medicine, heredis de Losmer Polonicali

1447
|
1452

Petrus de ~~Dolte~~ Jaskowyeze

Petrus Strzelecz

Piotr ze Strzelca Gasowice dziedzic na Lośmierzy

z Gąsowic

272

M. Petrus Gaszowycz M. d.

r. 1464. rector univ. Cornel. p. 20. (tamże niżej dodano de Loszmyerza

1468. Gaszowycz (Cornel. p. 23.)

1470 rektor univ.: w Aktach rektorskich p. 56 zapisany jako physicus regius i consul civitatis. (Sformowali rector.)

r. 1474. jeśli nie żył. bo w aktach rekt. wzmianka o jego synu Janie pełnoletnim p. 141.

W rękopismie bibliotecznym DD. VIII. 17 znajduje się jego kilka mów: Secuntur oraciones facte per magistrum Petrum Gaszowycz de Losmyerza medicine doctorem, regis polonie physicum et consulem Cracoviensem.

1472 r. jeszcze żył

1465 consul civit. drugi raz rektorem

Jego mowy i astrologija

1470 Mgr. Petrus Gasschowycz M. d. Physicus Regius Consul Civitatis ac Rector Universitatis. (A. R. nr. 56.)

Petrus Gaszowicz

[Estr. XVII 41-42; Enc. Org. IX 665-6; Wyczawski H: SPKB VII 313-4]

Gawath Jakób (Gawatowic)

1) Usługa codzienna większa Przeczystej Bogarodzicy Pannie Maryey przez rozpamiętywanie świąt jej chwalebnych, godzinami przez tydzień codziennemi, na podobieństwo godzin kapłańskich rozrządzona i też w święta jej własne jako je według kalendarza rzymskiego kościół s. święci, godziny kapłańskie na polskie przetłumaczone: i obojga stanu ludziom tak męskiego jako i białogłowskiego służące przez W. X. Jakuba Gawatha w archidyecezyej lwowskiej plebana wiźniańskiego. We Lwowie w drukarni Colleg: Societ: Jesu u Sebastyana Nowogórskiego J. M. X. Arcybiskupa Typographa R. P. 1647. 8° k. 16 st. 509 i 2. (omyłki)

ded. pierwsza Pannie Maryey gdzie mówi że już niedawno ponowione różnych rożańców, koronek i modlitw z różnych pism zebranych nabożeństwo ku czci i chwale P. Maryi potajemnie wydał.

ded. druga: Katarzynie z Sztemberku Kostczance Sieniawskiej, podczaszynej koronnej na Brzeżanach, Oleszycach, Satanowie, Międzybożu, Zynkowie Pani .... tu mówi że będąc młodym począł zażywać chleba i dobrodziejstw Sieniawskiej mieszkając przy jednym inspektorze (trzech młodych Sieniawskich: Mikołaja Alexandra i Prokopa)

w zamku brzeżańskim, potem był przez lat kilka kapłanem zamkowym w Brzeżanach, potem farnym brzeżańskim, naostatek proboszczem Wiźniańskim, od lat 20 dziesięciny z włości Sieniawskich jakoto Podjarkowa, Podsosnowa, Hermanowa zażywa. ... data w Wiźnianach 1647
W Przedmowie do czytelnika mówi że niniejsze dzieło wytłomaczył z starej łacińskiej książeczki którą mu pewien luteranin darował.

(Jest to nabożeństwo do P. Maryi dość czystą polszczyzną, modlitwy i pieśni wierszem których każdy wiersz tworzy literę początkową słowa Maria.)

2a ed. Wilno 1693.

Gawath Jakob – w metryce uniw. Krak. (r. 1613 zapisany: Gawatowic Jakob) syn Kaspra rodem z dyec. lwowsk. kształcił się w akad. krak gdzie r. 1615 został bakałarzem filozofii był confessor Illustr. Trebicki legati i plebanem wyzniańskim – pisał językiem czystym – pleban w Wyznianach

1) Kazanie które na pogrzebie szlachetnej Paniej JMci P. Elzbiety Wazyńskiej d. 4 Stycznia zmarłej a 18 t. m. w kościele Wiznianskim r. p. 1629 pochowanej miał X. Jakob Gawath Leopolita Pleban Wizniański. We Lwowie w druk Jana Szeligi (w 4tce kart 25 przypisane Elzbiecie Dzierzkownie Mosżyńskiej na końcu są wiersze czyli threny nad grobem ciotki przez Jana, Jędrzeja, Pawła, Michała Mosżyńskich.

2) Rosocoronetum Marianum varia pro varietate temporum rosaria et coronas Deiparae Virginis ergo adorandae complectens authore et collectore R. Jacobo Gawath artium ac Philos. Bac: In Archidioec. Leopolien. Parocho Wiznianen. Cracoviae 1642 typ. Stanisl. Bertutowic (w 12tce kart 7 74 przypisane Alexandrowi Trzebieńskiemu nominatowi biskup. przemysk.) w bibl. Krak. 21. VI. 6.

3) Zwierciadło duchownej łaski to jest dziwne cudownej pannie zakonnicy i S. Mechtildzie w Petilstetinie w saskiej ziemi zakonnic w ustawicznej reguły Benedykta Sw. niebieskie objawienia z przydatkiem o żywocie i śmierci Giertrudy S. rodzonej tejże Mechtildy S. Siostry i z żywotem samej Mechtildy S. nowo wynalezionym przez W. X. Jakuba Gawatha w archidyecezyi lwowsk. plebana wizniańskiego z łacińskiego na polski język przetłumaczone. We Lwowie 1645 w druk. Colleg. Soc. Jes. u Sebast. Nowogórskiego (w 4tce str. XII i kart 460 przypisane Dorocie Danielo wiczównie

wojewodziance ruskiej zakonnic reguły S. Benedykta Konwentu lwowsk. xięni)

4) Usługa codzienna Bogarodzicy. Lwów 1646 (w 8ce ~~[illegible]~~ kart 14 i str 509 przyp. Katarzynie z Sztemberku Kostczance Sieniawskiej podczaszynie koronnej)

albo wielkich łask duchownych ~~[illegible]~~ S. Gertrudzie obwieszczenia

5) Poseł boskiej łaskawości przez W. X. Jakuba Gawatha w archidiecezyi lwowsk. plebana wiszniańskiego, z łacińskiego na polski język przetłumaczone. We Lwowie 1648 wdruk Colleg. Soc. Jes. u Sebast. Nowogorskiego 1648 w 4tce kart 4 i str 579 (rejestru kart 5) przypisane Dorocie z Żurowa Daniłowiczowej Xięni zakonnic S. Benedykta

2a ed. w Wilnie wdruk. XX. Piarów 1763. 8vo

6) Supplement dwom Traktacikom o kalendarzu starym omylnym i niepewnym którym jasnie się dowodzi że Starego Kalendarza Obserwantowie powinniby w każdym miesiącu całego roku wielkanoc swoję czasow i lat pewnych odprawować: jeśliby do poprawy pewnej i nieomylnej nowego kalendarza nieprzystąpili. Wydany przez W. X. Jakuba Gawatha kanonika lwowsk. We Lwowie 1665. w 4tce. str. 47.

7) Szkoła cierpliwości. 1640. 4to (wierszem)

8) Kazanie na pogrzebie Elzbiety Waryńskiej miane w Kościele w Wiszni. Lwów 1629. 4to. ded. Elzbiecie (?) Dzierzkownie z domu Moszynskiej (siostrze zmarłej)

9) Opis oblężenia Lwowa przez Turków r. 1672 (po polsku z polecenia Wojciecha Korycińskiego arcyb. lwow. napisany. (Ob. Józefowicz Kronika miasta Lwowa) w rękopisie.

Dzieła 3 i 5 obejmujące Objawienia ~~[illegible]~~ Św. Mechtyldy i Św. Gertrudy ~~[illegible]~~ z domu hrabianek de Hackerborn zakonnic Benedyktynek (r. 1289) pisane przez inne zakonnice - i z łacińskiego tłomaczone, z powodu swego lubieżnego mistycyzmu, jako sprzeciwiające się zdrowemu rozsądkowi, i płód bezbożnej ascetycznej frenezyi, mogą tylko w każdej zakonnicy rozdmuchać uśpioną zmysłową lubieżność przystrojoną w szatę religijności - i z tego względu ze wszech miar jako szkodliwe potępione być powinny ~~[illegible]~~. Dziwić się tylko należy, że dzieła te, wyszły w drukarni Jezuitów lwowskich, którzy zbyt byli drażliwi na podobne wykroczenia. - Dość przeczytać w Objawieniach S. Gertrudy (Poseł boskiej łaskawości) Cz. II Rozdz. 13 (str. 103). Rozdz. 16 (str. 108). Rozdz. 22 (str. 119) - Cz. III Rozdz. 17 (str. 162), Roz. 21 (str. 179). - Cz. IV Roz. 5 (str. 310), Roz. 29 (str. 384) - a będziemy mieli wyobrażenie czem były klasztory żeńskie w wiekach średnich

Gawat Jakób

Tragaedia albo wizerunek śmierci przeświętego Jana Chrzciciela, posłańca Bożego, na pięć aktów rozdzielony. Przydane są i intermedia dwoje. Napisany przez Jacoba Gawatowicza Leopolitę Nauk wyzwolonych i Filozofiey Bakałarza. Odprawowany w Kamionce na jarmark przypadający na dzień tegoż Jana Świętego Chrzciciela, Roku Pańskiego 1619. Drukowany na przedmieściu Jaworowskiem u S. Mikołaja 4to 6 ark. (Sign. A – F4) wierszem ded. Reginie z Justyna Żółkiewskiej koniuszynie kr.
Bibl. Krasiński.
Bibl. Jaworowsk.

Carmen in gratiam illustr. fratrum Nicolai et Procopii Sieniaviorum dum ab extera gente reduces venirent. Impressum in suburbio Jaworoviensi apud S. Nicolaum a. 1619. 4o

Kalendarz stary omylny i niepewny. Lwów 1664. 4o str. 28.

Kazanie na pogrzebie Elżbiety Ważyńskiej d. 4 Stycznia zmarłej a 18 t. m. w Kościele Wiszniańskim 1629 pochowanej. Lwów, w druk. Jana Szeligi 1629. 4o k. 25.

Officium albo usługa. Wilno 1693. 8o (przedruk z r. 1647)

~~Roscoronetum~~. Crac. 1642.

Supplement dwom traktatom Lwow 1665. 4°.
(Żebraw.)

Szkoła cierpliwości 1640. 4° (Załuski I. 84)

276

Gaworski Jan Nepom.

fil. dokt. prof. wymowy w Chełmnie.
in Zebrzydowice Kuratus. C. Coll. s. Annae.

1766. 12 wrześ. obrany seniorem bursy filozofii.
(: Concl. Univ. p. 874 :)
1773. d. 10 marca incorporatur Universitati (: Concl. Univ. p. 158 :)
1773. 6 wrześ. jako prof. mat. i kollega młodszy powołany do wydziału prawnego (: C. U. p. 190 :)
1780. 29. września jako U. J. Prof. i Geometra juratus, prosi o pozwolenie wyjechania do Krymu w interesach swego beneficium, i pozyskuje je.
(: C. U. p. 314 :)
1763. d. 18 kwietnia zostaje geometrą przysięgłym (: A. K. str. 588 :)
1780. d. 12 jako U. J. D. Coll. Maior. Can. ustanawia swoich pełnomocników przed wyjazdem do Krymu ex mente et permissu Universitatis pro fundatione Słowikowiana. (: A. K. str. 1088 :)

[Estr. XVII 47-50]; Enc. Org. IX 668; Birkenmajer Al.: PSB VIII 320]

Ignatius, cracoviensis, Bacal. 1759, 1762

<u>Gaworski</u> Joannes Nepom. Dr. Fil. Profesor Praw, Geometra przysięgły, Curatus in Zebrzydowice. (Ob. Jocher Nr. 5490) 1776 – dawniej 1773 Prof. mathem. Senior Bursy philosophor. został Collega Minor

1) Laudatio Jurisprudentiae circa solennem ad Doctoratum in Utroque Jure inaugurationem M. Caroli Marxen U. J. Licentiati a J. N. Gaworski dicta Anno Jubilaei Magni 1776 Pridie Nonarum Novembris. 4to. K. 14.

2) Dissertatio architectonica militaris De structura munimentorum regularium et irregularium, eorumque oppugnatione et defensione ... pro loco in Minori Artistarum Collegio obtinendo ... publicae disputationi ... A. 1773 d. 25 m. Januarii subm. Typis Collegii Majoris Universit. Cracov. 4to. K. 27 i 1 tabl. sztych in fol.

ded. Joanni Cornelio Machajski Sacri Ordinis Crucigerorum cum rubeo corde BB. M. M. de poenitentia canonico convent. Cracov. praeposito ... J. N. G.

3) Constans in adversis pro Christo patientia in persona Placidi sive Eustachii sub Trajano Imperatore Romano militum Magistri probata et sub scenico apparatu in theatro Culmensis Academiae per ejusdem Academiae juventutem patrio soluto idiomate demonstrata ~~[illegible]~~ 1764. Culmae fol. K. 10. (dramat po polsku prozą z pieśniami w 3 aktach o Eustachiuszu

4) Dissertatio canonico-civilis de mensoribus sive geometris (Cracoviae) 1775. 4to str. 4. 193. 2 i 3 tabl. sztych.

5) Honor theologicus. Cracoviae 1768 fol.

6) Observatio primae magnitudinis siderum ~~Crac. 1763 fol~~ virtutis et sanctimoniae in divinissimo Michaele Gedroyc facta sive Oratio F Cracoviae typ. Seminar. Acad. 1763 fol. kart 11 (z ryciną sztych. bł. Michała Gedrojca)

F recurrente annua suae festivitatis die habita 1763 d. 4 Maii.

7) Kalendarz polski i ruski. Kraków. 4to

na r. 1768 1770.

" astronomiczno astrologiczny na r. 1772. Kraków 4to

8) Kolęda Krakowska na r. 1768. 16o (Kalendarz)

" " na r. 1769. 16o (na końcu: Opisanie województwa Sandomirskiego)

9) Oratio in honorem Caroli Marxen (w tegoż Marxen Carol. Quaestio iuridica de decimis. Cracoviae 1763. 4o)

[Estr. XVII 58–59 s.v. Gazius D. Antonius (Gazzi)]
[Pociecha W. - PSB VII 337 s.v. Gazio]

Gazza Antoni (Gazius) z rodziny Kremoneńskiej rodem z Padwy
a podług Arnolda z Placencyi, kształcił się w Pad=
wie gdzie około 1490 został Doktorem Medycyny. Po wydaniu
swego dzieła: Corona florida medicinae seu de
conservatione sanitatis. Venetiis impressum per
Joannem de Forlivio et Gregorium fratres 1491 die
30 mensis Junii. fol. kart 123. 2a ed. Florida corona.
(Venetiis) impressum in officina Simonis Bevila=
qua impensis Bartholomaei Trot bibliopolae Lug=
dun. 1500. 4to; Lugduni 1514. 4to; 1516. 4o; 1534. 8vo; Strasburg
1546; Padua 1549 (rodzaj hygieny gdzie autor rozbiera
co zdrowiu pomocne a co szkodzi) – udał się Anto=
ni Gazza z swym synem Szymonem do Węgier,
zkąd go Jan Turzo sprowadził do Krakowa
gdzie wyleczył z ciężkiej niemocy Zygmunta I
i czas niejakiś zostawał jego fizykiem. Zebrawszy
znaczny majątek wrócił do Padwy, gdzie zmarł
3 Września 1530 r. (chociaż na nagrobku stoi rok
1528) mając przeszło 80 lat.

Dzieła jego:

1) De vino et cervisia. Patavii 1538 (wydał syn jego Szymon z papierów ojca i dedykował Franciszkowi Turzonowi gdy tenże bawił na naukach w Padwie Patavii, ex aedibus nostris Idibus Decembris 1538. — Gazza wychwala tu wino, którego się nauczył zapijać w Węgrzech jako zdrowiu pomocne, a gani piwo.)

— (toż) Cracoviae apud Hieronymum Victorem mense Aug. 1539. 8vo

2) Aerarium sanitatis. Patavii 1539. (wydał syn Szymon z papierów ojca i dedykował Franciszkowi Turzonowi Patavii ex aedibus nostris VII Calend. Majas 1539.) — Spis higieniczny środków lekarskich i pokarmów pomocnych zdrowiu i szkodliwych — może kompendium z jego Corona florida.

— (toż) Aerarium sanitatis. Autore clarissimo viro d. Antonio Gazio quondam sereniss. Sigismundi Regis Poloniae Physico. Eiusdem de vino et cervisia tractatio. (Augustae Vindelicorum) 1546. 8vo Kart 24 (F). wydał Philippus Ulhardus Salisburgensis i przypisał Paulo Gereandro.

F Augustae Vindelicorum, pridie Calendarum Octobris 1546. — na ostatniej stronie: Murzyn i Pegaz drzeworyt, drzeworyt druKarni.)

— (toż) Paduae 1549. 8vo

3) De somno et vigilia libellus. Basileae 1539 fol. Dodane do dzieł Constantinus Africanus.

4) De ratione evacuandi libellus, sive quo medicamentorum genere purgationes fieri debeant Basileae 1541 fol. et ibid 1565. 8vo dodane do Methodus medendi Albucasis z komentarzem Jerzego Picasis i do Regulae universales curationis morborum Arnoldi de Villanova.

Gdowski
Gdowski Sigismundus

vide Buzkovii Matth. Theatrum academ.

Muczkowski Józef. prof. zw.

dać ~~będzie od godziny~~ 2

grafija ~~ar~~ w piatk.

[Estr. XVII 68-69] Enc. Org. IX 714; Wyczawski H.: PSL B VII 361-2]

<u>Gdowski</u> Sigismundus, Ord. Carmelit. S. Theol. Baccal. in Univers. Crac. Professor publicus 1619.

1) Quaestio de gratiae divinae auxiliantis efficatia. Cracoviae, in off. typ. Mathiae Andreovien. 1618. 4°. Teol. 2886.

2) Propositiones theologicae ex prima Secundae d. Thomae Doctoris angelici depromptae publicoque certamini expositae in Conventu Cracov. ad aedes B. M. V. in Arenis, Calend. Septemb. 1619. Cracoviae in off. typ. Matthiae Andreovien. 1619. 4to. Paneg. 227.

3) Officium de B. V. Maria. (s. l. et a.)

4) Theoremata theologica de scientia Dei. Ex prima parte Angelici Doctoris deprompta. Cracoviae 1621. 4to. Teol. 2885.

z Gębic   Klemens

281

Clemens de Gabycze S. T. B.

Coll. maj.

1476. A. R. p. 182. de Gambycze Coll. maj.

1479. Concl. 29.

1475. Clemens de Gambycze (Concl. Coll. maj. p. 27)

1477 Clemens de Gambicze (ibid. p. 121)

Coll. maj. praepositus!

1470 wspomniany w Registrum Com. Coll. artistar.

B. B. VII. 9. p. 10. jako praepositus Collegii i tu napisano Clemens de Gambicze.

umarł r. 1482 rob. notatki z Acta... pod tym rokiem.

[Estr. XVII 7 b]

282

Gędzicki Tomasz

fil. dobr. i prof

1662. A. R. p. 6.

Gędzicki Thomas, Baccal. Art. 1655

1) Janus biceps XVII juvenes in Artibus et Philosophia primam lauream prensantes frondibus Apollineis condecorans. Cracoviae in off. viduae et haeredum Frant. Caesarii 1655. 4to

Poez. 2773.

Gelasinus Gaspar Leop. + 1637 w dzień Narodzenia P. Maryi, Collega
Collega minor, Baccal. 1628, Mgr. Art 1632.

Cynerski w dziele Professor dedykowanym Senatowi Lwowskiemu

„Non enim ignobile aliquod oppidum sed princeps Urbs Russiae Leopolis optimis ingeniis feracissima, syderum benignitate faelicissima aedificiorum splendore nobilissima, agrorum ubertate, camporum amoenitate, montium praesidiis et aspectu, civium humanitate, sapientia candore celeberrima hunc nobis laboriosum juvenem (Gelasinum) transmiserat. Habet equidem haec urbs Aud. (stellorum?) caelorum benignissimum quendam influxum, liberalibusque ingeniis faventissimum planetam vel ipsam quae Athenis olim praesidebat Palladem: cum quisquis in hac Urbe natus est, aut acutus Poeta, aut verborum orator, aut subtilis philosophus, aut praestans medicus, aut juris sacerdos eximius, aut sublimis Theologus, aut omnium scientiarum peritissimus arbiter habeatur. . . . Quid quod senatus ipse cultu majestate, honoribus academicis, omnium sit maxime venerabilis et augustus: ut quot senatores tot philosophi; quot consules tot juris vel Medicinae sunt Doctores. Nullus ibi director scholae fuit, quem non aut in suum senatum aut in Amplissimum Canonicorum Collegium asseruissent. Unde plebescita laudatissima, jura nobilissima, leges patriis libertatis praestantissimas, Concionatores et Sacerdotes gravissimos et integerrimos; ut quoque populus habeat universus est necesse."

Gelazyna dziadem był Mikołaj J. Utr. Dr. konsul Leop. który witał mową Stefana Bat. we Lwowie (po zdobyciu Połocka) o którym napisał Simonides nagrobek:

Oraculum urbis, juris Antistes sacer (s...)
Legum sequester, aureum os eloquentiae,
Hic conditur Gelasinus humili ingens humo
Gelasinus ille cui nec ante habuit parem
nec post habebit, quanta cunque civitas.

Professor academicus in funere Gasparis Gelasini Leopoliensis Art. et Phil. Doct. ac Professoris, Collegae Minoris ... a Joanne Cynerski Rachtamovio Col: Min. Ordinario Eloq. Profess. posthumae memoriae consecratus. Cracoviae in officina Francisci Caesarii. 1637. 4o k. 14 w mowie tej którą autor miał na pogrzebie w Kościele S. Anny i którą poświęcił senatowi lwowskiemu mówi że umarł Gelazyn w sile wieku, był żartobliwy umarł nagle. Kasper Gelazyn urodził się we Lwowie z ojca Mikołaja wójta miejskiego i Anserynowny miał braci Mikołaja i Jana mieszczan lwowskich kształcił się w Akademii Krak. pod Jakubem Vitelliuszem r. 1632 został D.rem filozofii (Bacal. 1628) uczył wymowy w szkołach Nowodworskich pisał dzieło: 1) ΕΠΙΚΡΟΤΗ 1616 seu tripudium. Cracoviae ex off. Franc. Cesari. 4o t.j. wiersz na ślub Cecylii Renaty z Władysławem IV 2) Corona Palladis. Cracov. 1635. 4o Cynerski chwali jego głęboką naukę i nieskazitelność obyczajów

(ob. Juszyński I. 94.)

Mikołaj Gelazyn D.r i rajca pojął r. 1636 Helżbietę Kisiot: Korona (Ob: Jaszkiewicz Marcin: Klejnot na udarowanie oblubieńców Mikołaja Gelazyna i Helżbiety Kisiotkowny Kraków w drukarni Marcina Filipowskiego 1636. 4o k. 6. wierszem)

Gelasinus Gaspar (1636)

1) Gratulabunda Musa Illustrissimi Jacobi Zadzik Dei Gratia Cracoviensis episcopi Reipublicae Senatoris Severiae Ducis Sangvini virtuti et honori a Nobili Scholae Poëseos Novodworscianae juventute cum magno venerationis officio consecrata 1636. Cracoviae in off. typographica Francisci Caesarii fol. k. 10. (Paneg. 1689)

na odwrocie tytułu herb: Joannes Dembinski Stud. Poës.

Oda: Vetusto Illustrissimi Senatoris Sangvini (k. 3) przez M. Gaspar Gelasinus professor Poës. Novodvorscianus.

dalej ody [wiersze] uczniow. Isidor Janussius dux in Zasław, Casimir Radomicki, Joannes Hulewicz, Alexander Koniecpolski, Marcinus Olesnicki, Paulus Kurdwanowski, Joannes Stradomski, Joannes Broniewski, Stephanus Drzewiecki, Franciscus Niewiarowski, Stanislaus Dąbski, Petrus Białozorski, Romualdus Czermiński, Andreas Pipan, Jacobus Najmanowicz

2) In Grammaticam Lucae Piotrowski (12 wierszy łacin.) w dziele Piotrowski Lucas: Grammaticarum institutionum libri IV. Cracoviae 1634. 4°.

3) Gelasinus Gaspar Cop. Novodvorsc. profess.: Corona Palladis virtuti et honori egregiorum juvenum Joan. Rossowski et Joan. Wolffowic Leopoliensium dum in Univ. Crac. primam in artibus et philos. lauream consequerentur consecrata. Cracoviae in off. typ. Matthiae Andreoviensis 1635. 4°. K. 6. (wiersz)

4) Epikrotesis sive tripudium 1637. fol. Cracoviae ap. Fr. Cezary. 4 k.
(na ślub Władysława IV)

4) ΕΠΙΚΡΟΤΗΣΙΣ sive Tripudium per gestientes invitante Apolline Musas Hymaeneo Vladislai IV et Caeciliae Renatae neosponsorum. Cracoviae in off. Franc. Caesarii 1637. fol. Lang. 1509.

Nicolaus Gelasimus Leopoliensis

Coll. major.

1551. d. 31. lipca za wstawieniem się Kromera kan. krak. w imieniu Hozyusza, otrzymuje od uniwersytetu pozwolenie wyjechania do Prus do Hozyusza na lat dwa, salva et integra illius collegiatura ac omni jure acceptandi et permutandi beneficia per procuratorem, quem loco sui in absentia constituerit, dummodo nominatus Mgr. lectorem pro legenda lectione utilem et idoneum conati fuerit (Concl. p. 194).

Pisał orationes duas alteram de ordinibus in philosophorum scholis, alteram de lectionis orationum usu.

Gelasinus Nicolaus
Leopol.

wydał dziełko (nam bez tytułu) w którem są dwie mowy: 1, de ordinibus in Philosophorum scholis, ad ordines Academiae Crac. in Baccalaureorum renuntiatione i de lectionis oratoriorum usu. W ostatniej wspomina, iż przed czterema laty (ante annos plus minus quatuor) wykładał naukę wymowy, na którą adeoque magnam magnorum et barbatorum multitudinem certatim convenisse (H 11 f. v)

Mgr. Gelasinus umarł 7. września 1637 r.
Będzie to zapewnie ten sam co i Gaspar Gelasinus, który pochwalny wiersz ~~[illegible]~~ napisał in Grammaticam Excell. collegae sui (Łukasza Piotrowskiego) zob. Jocher N. 669. pod h.

<u>Gelasinus</u> Nicolaus urodzony we Lwowie (r. 1525) z ojca Mikołaja Śmiszek czyli Śmiszkowicza bednarza, kształcił się w Akademii Krak. gdzie stopnie naukowe otrzymał i r. 1549 professorem wymowy został będąc biegłym w języku łacińskim i greckim. Zostawszy (w Rzymie za granicą) Drem Praw obojga, r. 1560 wrócił do Lwowa, gdzie zostawszy rajcą, zmarł powszechnie poważany r. 1580 czyli jak niektórzy utrzymują r. 1589. Z żony Urszuli zostawił syna Stanisława Śmiszka. Za młodu trudnił się edukacyją Rafała Mstowskiego (wnuka Jana Ocieskiego kanclerza Koron.) z którym zwiedził obce kraje. Po powrocie z wojny Moskiewskiej witał piękną mową Króla Stefana Batorego. (Ob. Encyklop. powsz. T. IX str. 748)

1) De ordinibus in philosophorum scholis, ad Ordines Academiae Cracoviensis in Baccalaureorum renuntiatione Oratio. Cracoviae 1551. 8vo.

2) De lectionis orationum usu Oratio. Cracoviae 1553. 8vo.

(toż): Orationes duae. Cracoviae apud Lazarum 1553. 8vo.
ded. Joanni Ocieski cancellario R. P.

(W mowach tych pełno głębokich myśli, wielka znajomość literatury starożytnej, zdrowy rozsądek i styl piękny.)

3) Wierszy 6 na pochwałę Szymona Maryckiego w tegoż dziele De scholis. Cracoviae 1551. 8vo.

Gelfhorn Andreas

Phil. Doct.

1745 in Colonia Albae Ducali Professor f. A. R. st. 23:/

Zob. Szkoła Białska pod tym rokiem.

Żabicki Franciscus

Phil. Doct. et Prof. Coll. min.

1724. wspominany w aktach rektorskich, jako Coloniae Acad. Pinnoviensis electus per almam Universitatem Director. J. A. R. t. IV. 114.

Gelhorn Andreas Josephus, Baccal. 1733, Mr. Art. 1735 in Acad. Crac.

1) Anadema virtutis eruditae clenodiis VII primae laur. Candidatorum pretiosiorum. Cracoviae 1733. fol. typ. Univ. Pocz 2931.

291

[Estr. XVI 127-8. s.v. Gesinius (Gisiński) Andrzej] +

vel Gęziński

Gęzyński (Gesinius) Andreas Baccal. 1612, Mgr Art. 1615, Magister Scholae S. Floriani.

1) Quaestio de existentia elementorum in misto. Cracoviae in off. Jacobi Sibeneycher 1621. 4to.

Filoz. 377.

Gidzielski Valentinus Antonius Phil. Bacal.

1) Conclusiones ex universa philosophia rationali Aristotelica .... praesidente Joanne Stanislao Balicki Phil. Doct. et Prof. ... a Val. Ant. Gidzielski A. L. et Phil. Bacal. ad disput. in Univ. Crac. propositae A. 1687 d. 16 Novembr. Cracoviae typ. Univ. fol. k. 5. ded. Martino Winkler rectori Univ.... V. A. Gidzielski. (na odwrocie tytułu drzeworyt. herb Winklera: orzeł bez korony)

Filoz 746

z Gielczew

293

Nicolaus Gielczow

magister et dialecticus argutus; scripsit de passionibus etc. ?? sed peste praeventus (: Notatka Mikołaja z Szadku de Trzythemiusza N. VI. 5.:)

[Estr. XVII. 139 – 140 s. v. Gijelczeph Mikołaj]

z Giełczewa Mikołaj, kształcił się w Akademii Krakow., gdzie r. 1504 został Baccal. Art., a r. 1507 Magist. Art. i tegoż roku zaczął jako docent (Extraneus) wykładać Logikę, w kursie zimowym.† Umarł na powietrze w Krakowie r. 1508.

† w letnim: Parva logicalia, Vetus ars, Parvulus philosophiae naturalis.

1) Expositio magistri Nicolai de Gyelczeph, in passiones terminorum Marsilij. (pod tem drzeworyt z herbami Litwy, Polski i Krakowa) – (na końcu przedostatniej karty:) Impressum Cracovie, in die Undecim milia virginum, Anno Domini 1507. 4to Kart 85 (Sign. A–O.)

/: na odwrocie tyt.: Nicolaus de Gyelczeph Art. liberal. Magister d. Martino Ilkussio Art. lib. Mag. S. Theologiae Baccal. Cantori eccl. colleg. S. Floriani.... Cracoviae 6 Septembr. 1507 (tu pisze iż na wezwanie swego nauczyciela Jana z Stobnicy, wydaje tę Dyalektykę Marsyliusza z swemi objaśnieniami i wykładami nakładem Jana Hallera w Krakowie. Dalej wspomina iż za protekcyą Marcina z Olkusza otrzymał beneficyum od Erazma biskupa płockiego. (jakie?) (Marsilius ab Ingen filozof niemiecki profesor w Paryżu 1370)

– (item): Textus dialecticus Marsilii de suppositionibus, ampliationibus, appellationibus, restrictionibus ... noviter abbreviatus. Cracoviae in off. Floriani Unglerii (b. r.) 4to

– (toż samo) (taż sama edycya z opuszczeniem tylko na końcu: Impressum Cracoviae in die Undecim milia virginum A. D. 1507.) 4to Kart 85 (Sign A–O.)

(Cracoviae impensis Joannis Haller 1507)

./.

|: Na końcu dzieła pisze autor te charakterystyczne słowa: „Fateor equidem nostro in Cracoviensi
„gimnasio tam pravos non esse hircos morbidos,
„inter quoscunque clari nominis et salvae con-
„scientiae viros; verum sunt quidem inculti asini
„et profecto sine omni scientia et virtute [illegible] leno-
„nes et nomine foetidi, canesque rabidi; draconi-
„bus in insidiis (vij. q. j. adversitas, quae hominis
„etc.) conformes. Et dico homicidae, ut in de poeni-
„tentia, dis. j. q. iij. homicidiorum tria genera, peccan-
„tes in spiritum sanctum, ut in glo. ibidem (quid
„magis) detractores omnium pravorum sunt peiores.
„Satiato maligne potius stercore fetido quam cuius-
„cunque etiam nominis viro. Sinamus talia, quo-
„niam adue scribenda sunt nobis Marsilij longa
„exponibilia, valeat dyaboli zizania quoniam non
„novit quam talia."

(Widać że grubo professorowie krakowscy dokuczyli Mikołajowi z Gielczewa – który w tym dziele zamieścił text Marsiliusza ab Ingen professora Uniwersytetu paryskiego, ucznia Okkama, realisty, dodawszy do textu tej Dyalektyki, obszerny swój wykład. – Tekst dyalektyki Marsiliusza bez objaśnień ogłoszony już pierwej został nieco odmienniej i w skróceniu, lecz przez kogo innego a nie przez Mikołaja z Gielczewa jak chce. Wiśniewski Hist. lit. III st. 207 pod tytułem: Textus dialetices Marsilij de suppo-sitionibus: ampliationibus, appellationibus, restrictionibus, alienationibus et duabus consequentiarum partibus, pro com-muni omnium utilitate noviter abbreviatus. – Cracovie impres-sum per Florianum Unglerium et Volgangum Lern. (bez roku) 4to Kart 26.

Gietczew Nicolaus de, A. 1504 Baccal. 1507 Mr. Art. in Univ. Cracov. +1508 peste.

1) Expositio Magistri Nicolai de Gyelczeph in Passiones terminorum Marsilii. Impressum Cracoviae in die Undecim millia Virginum A. D. 1507. 4to Kart 85 (Sign A – O4)

Ded. Magistro Martino Ilkussio Art. lib. Magistro, S. Theol. Bacc., Cantori ecclesiae colleg. S. Floriani .... Nicolaus de Gyelczeph Art. Mag., Cracoviae d. 6 Septemb. 1507.

Autor pisząc te objaśnienia do dzieła Marsylinsza (Ficina?) Doktora Paryskiego, profesora Logiki, ~~[illegible]~~ napisał te objaśnienia dyalektyczne zachęcony od nauczyciela swego Jana z Stobnicy (przed wstąpieniem do zakonu około r. 1506) – Jest to wykład logiki.

O Akademii Krakowskiej mówi na końcu: „Fateor equidem „nostro in Cracoviensi gymnasio tam pravos non esse „hircos morbidos, inter quoscunque clari nominis et „salvae conscientiae viros; verum sunt quidem inculti

„asini, et profecto sine omni scientia et virtu=
„te lenones et nomine foetidi canesque ra=
„bidi, draconibus in insidiis conformes. Et dico
„homicidae, peccantes in Spiritum sanctum, de=
„tractores omnium pravorum sunt peiores. Satia=
„to malignae potius sterciore foetido, quam
„cujuscumque etiam nominis viro. Sinamus
„talia, quoniam adhuc scribenda sunt nobis
„Marsilii longa exponibilia; valeat diaboli
„zizania, quoniam non novit quam talia."

o

Girtler Józef Kalasanty

1788 był w szkole przygot. Krak. professorem klassy pierwszej.

1794 8 marca podaje do szk. gł. prośbę, przy złożeniu jakiejś pracy, by ją komisya eduk. polecita, żeby się kosztem na uczenie się weterynaryi mógł był wydany, za któregoż kosztu pewności kaucyą w tyle dwoje mieć za sobą postawę był. /: N. 3. Protokoł Kor. Nota roli:/

1789. 18 marca szkoła gł. uchwaliła: Pł. Girtler, prof. 1. klassy w szkołach Sandomierskich, ułożywszy Dykcyonaryk języka niemieckiego, gdy zechce dzieło swoje drukować kosztem szkoły gł. powinien je wprzód przesłać do approbacyi Towarzystwa elementarnego w Warszawie. /: N. 8. Protokoł obrad str. 297:/

Girtler Sebastyan

1794. na posiedzeniu szkoły gł. d. 16 marca podał prośbę, żeby za interesowaniem się szkoły gł. do Kommissyi Edukac. mógł być kosztem funduszu edukacyjnego posłany za granicę na uczenie się weterynaryi. Szk. gł. postanowiła polecić go. (: N. 8. Protokoł obrad str. 522:)

r. 1793. był seniorem szkoły p. Maryi (: N. 10 Protokoł str. 151:) Wizytator oddaje mu sprawiedliwość jego gorliwości z jaką utrzymywał wprowadzony przez siebie porządek. (Tamże)

1796. 19 czerwca uchwaliła szkoła gł. wypłacić mu z jej archiwum przeszłego w roku przyznanej mu pensyi połowę na mocy kasy szkolnej quantum (: N. 12. Prot. obrad str. 37:)

1787 był szkół winnickich profesorem. (: A. K. str. 66:)

298

Girtler Seb.

~~Kurator Uniwersytetu.~~

1826 roku 18 paźdz. ~~installowano na~~ na amfiteatrze Wład. Nowodw. Józefa hr. Załuskiego, Adjutanta Ces. W. Ros. Króla Polsk. Kaw. wielu orderów jako Kuratora Jeneralnego Instytutów Naukowych w Rptej Krak. — installował Seb. Girtlera D. M. i fil. na Rekt. Uniw. Józef Jankowski O. S. i fil. D. i prof. Uniw. Dzytał nominacyję przez Jedn. Uniw. Senat Rządzący Girtlerowi wydaną. powiecza Girtler zamknął posiedzenie wierszem obrazem wszystkich czynności, które zaszły w Uniw. wczasie pięcio~~letniego~~ przez zastępstwo sprawowanego urzędu Rektora w Uniw. Jagiell. (Ob. protokół posiedz. Tow. / Zdanie spraw. etc. drukowane!

Girtler Sebastyan urodził się w Krakowie d. 18 Stycznia 1767 z ojca Jana i Barbary z Mączyńskich. Po ukończeniu nauk w szkołach początkowych i przygłównych (z bratem swym najstarszym Józefem Kalasantym Girtlerem, późniejszym nauczycielem w szkołach lubelskich, tłomaczem wielu dzieł i gospodarzem wiejskim), wpisany r. 1782 w poczet uczniów Uniwersytetu Krak., a r. 1783 w poczet kandydatów do stanu nauczycielskiego. Oddając się matematyce i językom, wysłany został r. 1786 do Winnicy a r. 1788 do Sandomierza jako nauczyciel szkół wydziałowych. Wróciwszy r. 1789 do Krakowa, otrzymał r. 1791 stopień Doktora filozofii, a poświęcając się naukom lekarskim i pracując w Kancellaryi Uniwersyteckiej, otrzymał posadę Seniora Szkoły P. Maryi w Krakowie. Komissyja edukacyjna przed zakończeniem swych czynności mianowała go r. 1794 Professorem weterynaryi i postanowiła dla wydoskonalenia wysłać go do Francyi. Dr Med. Rektor Uniw. † 24 Marca 1833.

1) Głos d. 7 Kwietnia 1792 r. w ratuszu Krakowskim miany po wybraniu siebie na dyrektora obrad cyrkułu. 4º K. 2.

2) Peroratio ad Antonium Niedzielski Med. Dr. circa promotionem d. 5 Maii 1819. Cracoviae 8º. K. 2.

3) Praefatio ad Josephum Jakubowski in Actu promotionis ad gradum Medicinae Doctoris d. 7 April. 1821. 8vo

Giżycki Paweł jezuita + 18 stycz. 1762 w Krzemieńcu

~~[illegible]~~, jezuita

[Estr. XVII 154–155]°

1) Excubiae dolorum ad praetiosos cineres Illustr. Casimiri Alexandri Pociey in Kadzyn et Rzeczyca comitis vitepscensis palatini, rohaczoviensis, zyzmorensis, surasiensis capitanei, omnium condolente animo vigiles... funebri apparatu sumptuosae... triduo in lucem publicam productae in templo brestianensi VV. Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia. A. D. 1729 ab 11 die Octobris Leopoli. Typis Collegii Soc. Jes. 4°.
k. 14.

ded. Antonio Pociej generali exercit. M. D. L. excubitori, volkoviensi, zyzmoriensi surasiensi capitaneo... autor operis P. G. S. J. (Giżycki?)

dalej: Relacya pogrzebowej apparencyi w Brześciu litewskim u Bernardynów Kazimierza Alexandra Pocieja wojewody witebskiego wprzód kasztelana trockiego (który był pronepos Adami Hypatii ex castellano brestianensi metropol. Russiae – nepos Petri notarii terrestr. brestian. parentis 12 filiorum – filius Leonardi palat. vitebsc. – frater Ludovici Constantini palat. vilnen. et Oginskiae

był najprzód chorążym trockim dalej kasztelanem potem na sejmy, 3 razy marszałkiem trybunału wileńsk. fundował Paulinów w Wilnie – żona Franciszka

2?

z Chaleckich (2° voto za Kazimierzem Alexandrem Pociejem była już) Dzieci Antoni strażnik litew. Alexander podczaszy W. X. Lit., Michał starosta rohaczowski, Barbara córka za Józefem Brzostowskim pisarzem W. X. Lit. Teressa druga córka panna.

2) Relacya apparencyi pogrzebu (Michała Serwacego) X. Wiśniowieckiego. Poczajów 1745. fol.

Paneg. 1647.

Sleber

Mgr. Andreas de Kobylin

1536. Senior Bursae philosophorum /: Acta Rect. p. 4:/ str. 21. r. 1537.

1542. jako Can. Eccl. Coll. s. Annae et astrologus ordinarius Universitatis Cracoviensis /A. R. p. 134./

pisał traktat o gusłowaniu [illegible]—

1573. jako praepositus Vieluneusis /: A. R. str. 157:/.

Glaber Andreas
Coll. minor.

Porównaj Andreas de Kobylino. Porównaj Jocher II. p. 142.

Andreas de Cobylino.

Jędrzej z Kobylina. w r. 1539. będąc jeszcze w koll. mniejszém. wydał ~~wszystko przy siebie~~ w jednym zbiorze Grammatykę Leonarda Kulmana, Compendium dyalektyce ex Paulo Pergulensi i Compendium rhetoricum ex Ciceronis arte desumptum. Zbiorowi temu nadał tytuł:

Compendiosa totius logicę, alias sermocinalis philosophię quā alij triviū vocant encyclopedia, in modum Enchiridij apposite redacta. Cracoviae ex off. Ungleriana 1539. 8° ~~ex~~ Parkosz.

W zielniku Spiczyńskiego ~~w karcie 190~~ znajduje się Nauka pospolita o puszczaniu krwie, dla zdrowia wielce potrzebna, a zwłaszcza która zysta naprzeciw której niemocy jest użyteczna przez mistrza Andrzeja z Kobylina ku pożytku pospolitego człowieka po polsku napisana, Lata Pańskiego 1542. (Karta 190–194).

Na karcie 193 ~~przywodzi~~ wskazuje figury Apollo dobrych ku puszczaniu krwi i złych które bronią jej puszczania.

Caes. numeratis quinquaginta talentis, expositus in littore non distulit, quin e ve-
stigio classe deducta persequeretur abeuntes praedones. Suet. Cas. 4. ac redactos in
potestatem supplicio, quod illis saepe minatus inter jocum fuerat, afficeret.

[Estr. XVII 156–157] Sobieszczański F. M. [Enc. Org. IX 951–2]

Glaber Andrzej z Kobylina, rodem z Wielkiej Polski; kształcił się pierwotnie w szkole poznańskiej; wysłany do Akademii Krak. kosztem Mikołaja Kościeleckiego, wojewody Kalisk. mieszkał od r. 1518 w Krakowie, gdzie r. 1520 został Baccal. a r. 1531 Magistr. Filozofii; r. 1537 został w Colleg. minus Professorem, a r. 1541 w Colleg. majus, wykładając do r. 1542 na Wydziale filozoficznym. R. 1548 był jeszcze Professorem Wydziału filozoficznego i Seniorem Bursy filozofów, – był xiędzem. (Ob. Łukaszewicz: Opis miast st. 228 – Encyklopedia Orgelbranda IX. 951 – Sobieszczański w Bibliot. Warsz 1869 II. 515: – Wiszniewski: Hist. lit. I. 52; III. 87; VII. 423. 528. – Maciejowski Piśmien. Dodat. 332. 353. – Janociana I. 89 – Lelewel Bibl. Ksiąg I. 171 – Jocher I. 122. – Bandtkie: Hist. druk. Krol. pol. I. 271 – Bandtkie Hist. pol. 1835. II. 102. – Rocznik tow. przy. n. warsz XI. 10 – Jankowski: Rysłopiki st. 184 – Bentkowski II. 19 – Lelewel Bibl. Ksiąg I. 175 – Chłędowski: Spis 55. 7. – Gąsiorowski: Hist. medyc. I. 368.)

1) Polskie wypisanie dwojej krainy swiata: ktorą potaunie Sarmatia, takież i lud tam przebywający zową Sarmate, jakoby zawsze gotowi a zbrojni. Gdzież też objawione są niektore dawne dzieje polskie. Z wypisania doctora Macieia Miechowity, dopiro wyłożone. (pod tem drzeworyt bitwy Tatarów z rycerzami). (na końcu) W Krakowie, w druk. Floriana Unglera 1535. 8o min.

ded. Mikołajowi Oporowskiemu podkomorzemu wieluńskiemu na Wieruszowie i Baranowie dziedzicowi... M. Andrzej Glaber z Kobylina... Dan z Krakowa 15go dnia księżyca Maja 1535 (gdzie mowi iż przed 3 laty uchodząc przed powietrzem z Krakowa, znalazł gościnne przyjęcie w Wieluniu u Oporowskiego. Wróciwszy do Krakowa, złożony był przez 2 lata chorobą i wtedy tę księgę przełożył. – Po dedykacyi jest w drzeworycie herb miasta Krakowa. –

(Potem): List Doktora Macieja z Miechowa do pana nie-
którego, o rzeczach które są albo się przydawają w dale-
kich stronach północnych. (stron 3 z datą 1535). — (Nastę-
puje:) Regestr albo ukazanie gdzie co stoi wypisano.
(Kart 10) — Na liście 1 (str. 1.) napis w górze: Wypisanie dwo-
jej Sarmatskiej Krainy. Jednej kthora [illegible]
[illegible] leży w Azyej ściągając sie ku wschodu słońca.
Drugiej kthora w Europie ku północy: a ku zachodowi
się ściągając. Przez doktora Macieja Miechowitę łaciną
wypisane a ku pospolitego człowieka pożythku na pols-
ką rzecz wyłożone.

(od Adolfa Muczkowskiego dostał się exemplarz do bibliotek
Józefa Muczkowskiego — a później do Józefa Szembeka.)
— drugi exemplarz w bibliotece Ossolińskich we Lwowie.)

— (drugie wydanie:) Kraków 1541. 8vo (E.)

— (trzecie wydanie:) Wypisanie dwojej Sarmatskiej Krainy:
jednej która leży w Azyey ściągając się ku wschodu słoń-
ca: drugiej która w Europie ku północy: a ku zachodowi
się ściągając. Przez doktora Macieja Miechowitę łaciną
wypisane, a ku pospolitego człowieka pożytku na pols-
ką rzecz wyłożone. Drukowano w Krakowie przez Mar-
ka Scharffenberga bibliopolę krakow. 1545. 8vo [illegible] str. 116.

2) Problemata Aristotelis. Gadki z pisma wielkiego
filozofa Aristotela i też inszych mędrców tak przyro-
dzonej jako i lekarskiej nauki z pilnością wybrane.
Pytania rozmaite o składności człowieczych członków rozwięzujące,
ku biegłości rozmowy ludzkiej tak rozkoszne jako i pożyteczne. — Dru-
kowano w Krakowie przez Floryana Unglera R. 1535. 8vo małe, 15 arkuszy (około 120 kart niewiązanych)
Ded. Miedwiedze z Kościelca (żonie Seweryna Bonara) kasztelance żarnowskiej
żupniczce, wielkorządczyni, burgrabinie, starościnie oświecim-zator. bieck.
rapsztyn. czchow. — M. Glaber z Kobylina w Krakowie d. 1 lipca 1535.
(w przedmowie pisze iż zamierza wydać: „Żywoty chwalebnych niewiast.")

nie jest to tłomaczenie z Arystotelesa, raczej jest przekładem i przerobieniem z niemieckiego: Ain büchlin das durch die natür-lichen Mayster Aristotelem, Auicennam, Galienum, Albertum und andern natürlichen Maystern von mancherlay seltzamen wun-derlichen Fragen beschriben.... ist und hayszt Proplemata Aristoteles. Ulm, gedr. von Hannsen Zainer, 1500. 4º K. 22. – Augsburg (gedr. v. Hansen Froschauer) 1512. 4º – Strassburg, 1515–1520. – Część I działa Glabra obejmuje anatomię i mieści drzeworyt także: „Wyrażenie składności członków ciała człowie-czego. Anatomia corporis humani." – Część II „O pokarmach" (właś-ciwie dyetetyka i fizyologia) – mieści także szczegóły z życia ówczesnego i niektóre przysłowia, wiadomości o pokarmach, napojach. – Część III „O poznawaniu obyczajów człowieczych według sposobu jego ciała" obejmuje fizyognomikę; tu po przedmowie polskiej następuje pota-cinie „Adhortatio ad lectorem". Tu pisze Glaber, iż jego text nie zupeł-nie odpowiada dziełku „Problemata Aristotelis", z którego tłomaczył: .. „nostrum hoc congestum, tractatui illi qui Problemata Aristo-telis inscribitur, non omnino respondere, quandoquidem ille... neque tamen in omnibus probandus, ob multa tum perperam scripta, tum obscoena et auribus polonorum feminarum praesertim mini-me digna. Quibus rejectis placuit alia in eorum locum substituere. ... Libuit tamen titulum Problematum adfigere, quo votis plur-morum (qui chalcographum pro dicto tractatu lingua vernacula imprimendo urgerent) responderetur." Na końcu jest „Ostateczna a pospolita nauka. Jeśli kiedy ujrzysz, iż człowiek mały będzie pokornym, wysoki mądrym, suchy prostakiem, czudny dobrym, biały śmiałym, kissowaty wiernym, ubogi nie zawisnym, bogaty prawy szczo-drym, łagodnie mowny nie pochlebcą albo nie obłudnym, szepiotka nie zdradny, pochmurno patrzący a nie oszust, jaskrowaty nie na-śmiewca, kudłaty na ciele i na goleniach a nie pootliwy, prostowzros-ły nie okrutny.... baby nie zwodzącej, panny dary wzgardzającej, wdowy mężów nie przebierającej, mężatki na męża nie skarżącej, jeśli doznasz, dzięki z tego P. Bogu, wiedząc, iż to jest jego dar osobliwy, któremu niechaj będzie cześć i chwała ninie i na wieki. Amen."

2gie wydanie: Problemata albo pytania o przyrodzeniu człowieczym, z łacińskiego przełożone przez Kalixtego Sakowicza. W Krakowie r. 1620. 8º małe K. 6, str. 249 i dodatkowych kart 24 nieliczb.

Jakowicz przedrukował dzieło Glabra, zmieniwszy układ Glabra dodawszy niektóre i opuściwszy kilka rozdziałów, nie wspomniawszy że to dzieło Glabra. W przypisach umieścił niektóre szczegóły dotyczące ruskiego Kościoła. (Obacz opis w Bibliotece warsz. 1869 T. II str. 515-524.

3) Nauka położnic ratowania i leczenia, przez Mistrza Andrzeja z Kobylina napisana i nowo wydana. (Kraków) w druk. Piotrkowczyka 1589. 4to (Są tu na przodzie wiersze Andrzeja Piotrkowczyka drukarza – Czacki (Dzieła II. 38 wspomina że to dzieło wydał Piotr (?) z Kobylina r. 1541. – Toż samo dzieło jest w Zielniku M. Sziennika z r. 1541, str. 416.

4) Nauka bardzo użyteczna i potrzebna w puszczaniu krwi ku zdrowiu człowieczemu, a zwłaszcza ukazanie której żyły ciącie któremu niedostatkowi pomaga, przez Mistrza Jędrzeja z Kobylina (po polsku pospolstwu) podane. Roku Bożego 1542. fol. 1 ark. (Umieszczone także w Zielniku Spiczyńskiego 1542, z figurą anatomiczną, str. 415-420.) kart 4.

5) Rządzenie bardzo dobre przeciw powietrzu morowemu. (W Zielniku Spiczyńskiego 1542.)

6) Przy Bielskiego: Żywothy Philozophow jest na przodzie Przemowa Andrzeja z Kobylina na pochwałę dzieła, stron 8 zajmująca.

7) Polskie wypisanie dwoiey krainy świata: Którą po łacinie Sarmatia, takież i lud tam przebywający zową Sarmatę, iakoby zawsze gotowi a zbrojni. Gdzież też objawione są niektóre dawne dzieie polskie. Zwypisania doctora Maciela Miechowity, dopiro wyłożone. Kraków u Fl. Unglera 1535. 8vo mała. (na tytule drzeworyt bitwy.) (w bibl. Szembeka) ded. Mikołajowi Oporowskiemu podkomorz. wieluńsk.... M. Andrzej Glaber z Kobylina... Z Krakowa 15 d. Maja 1535 (potem herb Krakowa) drugie wydanie: Kraków 1541. ?
trzecie wydanie: Polskie wypisanie.... Prasowano w Krakowie przez Marka Scharffenberga Bibliopolę Krakow. Lata Bożego 1545. K. 16 i
(w bibl. Czartorysk.)
str. 116.

8) Compendium totius logicae alias sermotionalis philosophia, quam alii Trivium vocant, enciclopedia in modum Enchiridii apposite redacta. Cracoviae ex officina Ungleriana 1539. 8vo (Sign A–P). Przedmowa do młodzieży M. Andreae de Kobylino... Cracoviae d. 4 Jannarii 1539. Nauka całego Trivium: a) Compendium grammaticae ~~[illegible]~~ (z dzieła Leonarda Kulmana de Krailsheim w Frankonii) kart 22 – b) Compendium ~~[illegible]~~ dialecticae ex Paulo Pergalensi (kart 18) – c) Compendium Rhetoricum ex Ciceronis arte desumptum kart 20. (Ob. Jankowskiego Krótki rys logiki. Kraków 1822. str. 184.)

306

Glaber Andrzej z Kobylina, rodem z Wielkiej Polski; r. 1499 był profesorem grammatyki przy szkole S. Jana w Warszawie; od r. 1518 mieszkał w Krakowie gdzie był do r. 1548 profesorem wydziału filozoficznego i seniorem bursy filozofów — może się zwał Łysy (glaber) — był xiędzem.

= Baccal. 1520 Magist. 1531

1502 respondit pro loco lectionis de Kobylino Baccal. Vienensis (Andreas Mathiae de Kobylino)

1) Nauka położnic ratowania i leczenia przez Mistrza Andrzeja z Kobylina napisana i nowo wydana. Kraków w druk. Piotrkowczyka 1589. 4to

1) Psałterz Dawida 1535. 1539 (Walentego Wrobla) ded. Piotrowi

2) Wypisanie dwojej Sarmackiej krainy, przekład z Miechowity

3) Rządzenie (bardzo dobre) przeciw powietrzu morowemu. (w Spiczyńskiego Zielniku z r. 1542.)

4) Nauka (barzo użyteczna i potrzebna) o puszczaniu krwie (w Spiczyńskiego Zielniku z r. 1542.) [: i może w Falimierzu z r. 1534:]

5) Problemata Aristotelis. Gadki z pisma wielkiego filozofa Aristotela i też inszych mędrców tak przyrodzonej jako i lekarskiej nauki z pilnością wybrane. Pytania rozmaite o składności człowieczych członkow rozwiązujące, ku biegłości rozmowy ludzkiej tak rozkoszne jako i pożyteczne. Prassowano w Krakowie przez Floryana Unglera R. 1535. 8o 15 ark. ded. Hedwidze z Kościelca kasztelance żarnow., żupniczce wielkiej rządczyni burgrabinie krak. (żonie Seweryna Bonara) ... M. Andrzej Glaber z Kobylina w Krakowie d. 1 Lipca 1535. — Obejmuje anatomią, fizyologią czyli raczej dyetetykę i fizyognomikę. (Ob: Stryjkowski)

(tłomaczone z niemieckiego: Ein büchlin das durch die natürlichen mayster Aristotelem, Avicennam, Galienum, Albertum und andern natürlichen maystern von mancherlay seltzamen wunderlichen fragen beschriben ... ist, und hayszt Proplemata Arestoteles. Ulm gedruckt von Hannsen Zainer 1500 4to K. 22. — 2a edyc. Augspurg gedruckt von Hansen Froschauer 1512. 4to — Strasburg 1515 — 1520.

2a edyc. przedrukowana z dodatkami i zatajeniem autora właściwego: Problemata albo pytania o przyrodzeniu człowieczym z łacińskiego na polski język przełożone przez Kalixtego Sakowicza, do których przydane są przedmowy aktom weselnym i pogrzebowym służące. W Krakowie (Kijow) R. 1620. 12o str. 249 i 6 kart z przodu ...

1) Psalterium Davidicum. Żołtarz Dawidow przez Mistrza Walantego Wrobla z Poznania na rzecz polską wyłożony (tytuł w obwódkach na których herby Polsko Zygmuntowski, litewski, Wąż Sforcyów i herbik miasta Krakowa – na końcu dzieła:) Cracchouiae in officina Matthiae Scharffenberger, opera et impensis eius proprijs Anno D. 1539. 8vo mate, Kart nieł. (Sign a – Itiiij) na odwrocie tytułu herb Szreniawa Kmitów i pod nim wiersz: In Arma Petri Kmitae Comitis (przez Jacob. Przilusius de Jezow servitor.

ded. Oswieconemu Piotrowi Kmicie Grabi z Wiśnicza a na Sobniu dziedzicowi Wojewodzie i Staroście Krak..... M. Andreas Glaber z Kobylina sługa i Kaplan; w Krakowie z Kollegium mniejszego (tu pisze iż ten Psalterz na polskie 12 Czerwca 1539) przetłomaczył i krótkim wykładem polskim opatrzył dobrej pamięci Mistrz Walanty, który był rodzic z Poznania, i który się chował od młodości w Krakowie, gdzie został Mistrzem w mniejszem Kollegium. Zostawszy następnie Bakałarzem Teologii, wzięty na Kaznodziejski stolec do Poznania, umarł tamże w dobrej starości; wytłomaczył zaś ten Psalterz na żądanie ś. p. Katarzyny wojewodziny poznań. (Górkowej, matki żony Kmity.) (po polsku)

(dalej): Magistris S. Theol. Professoribus Studii Cracov.... M. Andreas Cobylinus foelicitatem... Ex aedibus Collegii minoris d. 24 Maii 1539 (pisze że mu Profesorowie powierzyli do przejrzenia i poprawy rękopis ten Wrobla, którego tu zowie Passer). (po łacinie)

(dalej): drzeworyt. Dawid grający na arfie.

(dalej sam text.) Psalmy po łacinie – Wykład prosty (tłomaczenie psalmow po polsku) – Wyrozumienie textu (wykład przy każdym psalmie po polsku).

2) ~~Polskie~~ Polskie Wypisanie ~~[illegible]~~ sarmatskiej ziemia świata dwoiey Krainy (Którą Sarmacyą zową (tłomaczenie z łacińsk. Miechowity przez Andrzeja Glabra z Kobylina) Krakow u Unglera 1535. 8o mate (w bibl. Szembeka)

2a ed.: (Miechowita:) Polskie Wypisanie dwoiey krainy świata: (Sarmacya).... Kraków u Matka Scharffenberg. 1545. 8vo (str. 116). (w Bibl. Czartoryjsk.)

3a ed. Kraków 1541.

(dawniej wyszło: Psałterz albo Kościelne śpiewanie Króla Dawida przełożyz łacińsk. Kraków w d. Hier. Victora 1535 (odmienny od Wróbla) 8o List 1–141.
Toż Sopo: Psałterz.... Drukowano 1532. 8o List 1–141. (odmienne od Wrobla)

(toż) Psalterium Davidis. Żołtarz Dawidow przez przez Mistrza Walantego Wrobla... na rzecz polską wyłożony. Gracchoviae in officina Matthiae Scharffenberger. Opera et impensis eius proprijs 1540. 8vo K. 339 ded. Magistris S. Theol... Andreas Cobylinus, d. 24 Maii 1539.

ded. Mikołajowi Oporows: kiemu podkomorz. wieluń... M. Andrzej Glaber z Kobylina.
(Ob. Przyjac. ludu Rok. IX. 1842 str. 76.

z Kobylina Andrzej Glaber kształcił się w Akad. krak. gdzie r. 1520 został Baccal. a r. 1531 Magist. Art.; r. 1537 został Coll. minor. a r. 1541 Collega major, wykładał na wydziale filozoficznym w Krakowie do r. 1542.

1) Polskie Wypisanie dwojej krainy świata, którą po łacinie Sarmatią... zową... Z wypisania doktora Macieja Miechowity dopiero wyłożone. Kraków w druk. Flor. Unglera 1535. 8vo

ded. Mikołajowi Oporowskiemu podkomorzemu wieluńsk. na Wieruszowie i Baranowie dziedzicowi... m. Andrzej Glaber z Kobylina.

2) Problemata Aristotelis. Gadki z pisma wielkiego philozopha Arystotela i też inszych mędrców wybrane; Pytanie rozmaite o skłonności człowieczych członków rozwiązujące. Kraków, prassowano przez Floryana Unglera, 1535. 8o. k. 120.

ded. Jadwidze z Kościelca Kasztelance żarnowskiej.

3) Compendiosa totius logicae alias sermotionalis philosophiae, quam alii trivium vocant encyclopedia. Cracoviae in off. Flor. Unglerii 1539. 8vo

4) Traktat o puszczaniu krwi przez Mistrza Andrzeja z Kobylina 1541. fol. (druk także w Zielniku Spiczyńskiego)

5) Psalterium. Żołtarz Dawida przez Walentego Wróbla wyłożony. Kraków u Flor. Unglera 1539. 8^{w}

Ded. Piotrowi Kmicie wojewodzie Krak.....
M. Andreas Glaber z Kobylina... kaptan.

Glaber z Kobylina

Rządzenie bardzo dobre przeciw powietrzu morowemu. Kraków ~~[illegible]~~ 1542 (przy Zielniku Siennika)

2) Problemata Aristotelis. Gadki z pism ~~na~~ wielkiego philosopha Aristotela wybrane pytanie, rozmaite o ~~[illegible]~~ składności człowieczych członków rozwiązujące.. (W Krakowie przez Floriana Unglera 1535. 8. ark. 15 (czyli kart 120) ded. Hedwidze z Kośnielca Kasztelanie zarnow. zupniczce, wielkiej rządczyni Krak... Andrzej Glaber z Kobylina w Krakowie d. 1 Lipca 1535.

/: niema tu tłomaczenia z Arystotelesa :/

2) Compendium totius logicae. Cracoviae ex off. Ungleriana 1539. 8. sign. A-I (z innych dzieł - wypisy)

3) Problemata albo pytania o przyrodzeniu człowieczem z Łacińskiego przełożone przez Kalixtego Jakowicza. Kraków 1620. 8. (jest to odmieniona nieco druga edycja bez wspomnienia Glabra) K. 6 i str. 249. K. 24.

4) Nauka bardzo pożyteczna i potrzebna w puszczaniu krwi ku zdrowiu człowieczemu przez Mistrza Jędrzeja z Kobylina po polsku podane. 1542. fol. i 4to.
(jest i przy Zielniku Spiczyńskiego)

5) Nauka położnic ratowania i leczenia przez Mistrza Andrzeja z Kobylina napisana i nowo wydana. (Kraków) w druk. Piotr. Kowczyka 1589. 4to.
(jest w Zielniku Siennika 1541 r.)

6) Żołtarz Wrobla.
7) Wypisanie Sarmacyi Miechowity
Gliczner Erazm + 26 Stycznia. 1603 w Brodnicy.
1598 Rozrodzenie Zofii Działyńskiej podczaszynej Kor.

309 (Glaber?)

Kobylino, de, Andreas (Cobylinus).

Kształcił się w akadem. wiedeńsk., gdzie został baccal. nauk wyzwolonych, który to stopień r. 1502 potwierdzono mu w Krakowie.
Inny Andrzej z Kobylina został r. 1531 Dr filoz.
Andrzej z Kobylina r. 1533 w zimowym kursie, jako docent (extraordinarius) zaczął wykładać filozofią podług Fabra Stapulensis; r. 1537 został Profesorem w Colleg. minus i zaczął wykładać Cycerona listy – do r. 1541 w którym został Prof. Collegii majoris. – Ostatni raz wykładał 1543 w zimowym kursie. – pracował dla drukarni Unglera.

1) Compendiosa totius logicae alias sermotionalis philosophiae, quam alii Trivium vocant, enciclopedia, in modum Enchiridii apposite redacta. Cracoviae, ex officina Ungleriana 1539. 8vo k. n. 62 (sign A–P.) (podł Wierzbowskiego II Nr 1160 ma kart 24)
Ded. Andreas Cobylinus studiosae iuventuti… Ex Musaeo Collegii minoris Crac. d. 14 Januar. Anno 1539. (Autor przedrukował tu: Leonardi Kulman Crayelsshaimensis: Compendium Grammaticae – do tego dodał Compendium Dialecticae Pauli Pergalensis i Compendium Rhetoricae przez siebie ułożone, co stanowiło podręcznik tak zwane Trivium dla szkół niższych.)

Glaber Andrzej kształcił się najprzód w miejskiej szkole w Kobylinie, potym w Poznaniu w gimnazyum Lubrańskiego, w końcu w Krakowie. R. 1532 podczas powietrza wyjechał z Krakowa do Wielunia

310

Tractat to iest nauka pospolita o Puszczaniu Krwie... przez Mistrza Andrzeia z Kobylina ku pożytku pospolitego człowieka po polsku napisana Latha Bożego 1542. lyst. 190)

w Speczyńskiego zielnika

Crac. Flor. Ungler 1542 i wedyug

Crac. haered. Marci Scharfenberger.

1534 et 1556

Dyczia ma Kapitułum cyfry

Zielnik: Herbarz u Szarfenbergera 1568

Wisłocki Władysław: Liber diligentiarum facultatis artisticae Pars I (1487–1563) Cracoviae 1886.

Kobylinius Andreas Glaber de Kobylino, profes. extraneus 1531–1537; Collega minor 1537–1540; Collega major 1541–1542.

Kobylinius Andreas de Kobylino prof. extraneus 1544–1547. (sacerdos)

Kobylinius Mathias a Kobylino vel Kobylinko Collega minor 1487–1490; Collega major 1490–1498 – Prof. Theol. Dec. S. Flor. (+1493?)

Kobylinius Nicolaus a Kobylino Prof. extraneus 1520–1546.

Muczkowski Joseph: Statuta nec non liber promotionum Philosophorum Ordinis in Universitate Jagellonica ab a. 1402–1849. Cracoviae 1849.

Andreas de Cobilino Bacal. 1465.

Andreas de Kobilino bacalarius Universitatis Viennensis incorporatus inter Bacal. 1502.

Andreas de Cobelino Bacal. 1520.

Andreas de Cobilyno Magist. 1531.

Gasparus Cobilinensis Bacal. 1580. Magister 1581.

Mathias de Cobylino Bacal. 1477, Magister 1480 (exroft professor S. Theol. et Decanus S. Floriani.) Licentiatus S. Theol. 1481. 1484 1493.

Mathias de Cobilany Baccal. 1457.

Mathias de Cobilino Baccal. 1468
Niclaus de Cobilino Baccal. 1510, Magister 1520.

Stanislaus de Cobilino Baccal. 1433. Magister 1438
ex post Decret. Dr. et Canonicus Cracov. plebanus in
Ilkusch, interpres Joannis Capistrani
Simon de Kobilin Baccal. 1537.